

சைவ நெறி

தரம் 11

சைவ நெறி

தரம் 11

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

முதலாம் பதிப்பு	- 2000
இரண்டாம் பதிப்பு	- 2001
மூன்றாம் பதிப்பு	- 2002
நான்காம் பதிப்பு	- 2003
ஐந்தாம் பதிப்பு	- 2004
ஆறாம் பதிப்பு	- 2005
ஏழாம் பதிப்பு	- 2006

எல்லா உரிமையும் இலங்கை அரசினர்க்கே.

இந்நூல் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால்,
அரசாங்க அச்சகக் கூட்டுத்தாபனத்தில்
அச்சிட்டு, வெளியிடப்பட்டது.

2007/௧௧/11/98/40,000

தேசிய கீதம்

சிறீ லங்கா தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி லங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் லங்கா
நமதுறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நமதலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரஞ் ஆனாய்
நவை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனையோட்டே
அமைவுறும் அறிவுடனே
அடல்செறி துணிவருளே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அனைபயந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வுறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிறீ லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

ஒரு தாய் மக்கள் நாமாவோம்
ஒன்றே நாம் வாழும் மில்லம்
நன்றே உடலில் ஓடும்
ஒன்றே நம் குருதி நிறம்

அதனால் சகோதரர் நாமாவோம்
ஒன்றாய் வாழும் வளரும் நாம்
நன்றாய் இவ் இல்லினிலே
நலமே வாழ்தல் வேண்டுமன்றோ

யாவரும் அன்பு கருணையுடன்
ஒற்றுமை சிறக்க வாழ்ந்திடுதல்
பொன்னும் மணியும் முத்துமல்ல - அதுவே
யான்று மழியாச் செல்வமன்றோ.

ஆனந்த சமரக்கோன்
கவிதையின் பெயர்ப்பு

நான்முகம்

இந்நூல் 2005 ஆம் ஆண்டு விநியோகத்திற்கென
மறுபதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பிற்குப் பல்வேறு
வழிகளிலும் உதவிய சகலருக்கும் உளங்கனிந்த நன்றி
உரித்தாகுக.

பி. எச். பி. கீகனகே

கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் நாயகம்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,

“இசுருபாய”,

பத்தரமுல்ல.

2006.02.17

முன்னுரை

சைவ நெறி தரம் - 11 என்னும் இந்நூல் புதிய கல்விச் சீர்திருத்த
நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ்த் தேசிய கல்வி நிறுவகத்தினால்
தயாரிக்கப்பட்டுக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால்
வெளியிடப்படுகின்றது.

இது பாடசாலைகளில் 11 ஆம் தரத்துப் பிள்ளைகளுக்காக
இவ்வாண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பாடத் திட்டத்துக்
கமைய எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி
உரித்தாகுக.

ஆனந்த சிறிசேன

பதில் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்,

“இசுருபாய”

பத்தரமுல்லை.

2000.06.08

முகவுரை

புதிய பாடத்திட்டங்கள், அப்பாடத்திட்டங்களுக்கு அமைவான பாடநூல்கள் ஆகியன தயாரிக்கப்பட்டு, பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியது கல்விச் சீர்திருத்தச் செயன்முறையின் முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். அச் செயன்முறைக்கு அமைவாகவே இப்பாடநூல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கல்விக் குறிக்கோள்களையும் அடிப்படைத் தகைமைகளையும் இலக்காகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இப்பாடநூல், மாணவர் மையக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயன் முறைக்கு மாணவரை இசைவுபடுத்தக் கூடியதாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

மாணவரது விருப்புக்களையும் பிரச்சினைகளையும் இனங் கண்டு, அவர்களைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்திச் சுயமாகக் கற்கவழிநடத்துவதன் மூலம், வாழ்நாட்கல்விச் செயன்முறையில் ஊக்கம் பெறக் கூடியவாறாக இப்பாடநூலை மாணவர் பயன்படுத்த வகை செய்ய வேண்டியது ஆசிரியரின் முக்கிய பொறுப்பாகும்.

பெற்றோரும் மூத்தோரும் தமது பிள்ளைகளின் அன்றாடக் கல்விக் கருமங்களில் கவனஞ் செலுத்தி, அவர்களுக்கு உதவி ஒத்தாசை புரிய வேண்டியது அவசியமாகும். அதனுடாகக் கல்விச் செயன்முறையில் மாணவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் துணை புரியலாம்.

இந்நூலைத் தயாரித்து வெளியிடுவதில் அயராது உழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியறிதல் உரித்தாகும்.

பேராசிரியர் லக்ஷ்மன் ஐயதிலக்க
பணிப்பாளர் நாயகம்.

தேசிய கல்வி நிறுவகம்,
இலங்கை.
2000.01.01

அறிமுகம்

11 ஆம் தர சைவ நெறிப் பாட நூலாக வெளியிடப்படும் இந்நூல் புதிய பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப பொருத்தமானவாறு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவ நெறியைக் கற்பதனால் பெறப்படும் அனுபவங்கள், அன்றாட வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு உதவும் வகையில் பாடங்களைத் திட்டமிடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பாடங்கள் மூலம் மாணவரின் நடத்தைக் கோலத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேசிய் பொது நோக்கங்களையும், பொதுத் தேர்ச்சிகளையும் அடையும் வகையில் புதிய பாடத்திட்டமும், பாடநூலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. விசேடமாக ஒழுக்க நெறிக்கும் சமயத்திற்கும் பொருத்தமான தேர்ச்சிகள் மீது கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. கற்றல்-கற்பித்தல் செயலொழுங்கின்போது செயன்முறைச் செயற்பாடுகள் மூலம் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. செயன்முறைச் செயற்பாடுகள் மூலம் மாணவர் வாழ்க்கையில் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டிய மனப்பாங்குகள் மீது ஆசிரியர், மாணவர் ஆகிய இரு தரப்பினரதும் கவனம் செலுத்தப்படுவது அவசியமாகும். ஏனெனில், இப்பாட நூல் எழுதும்போது மாணவர் மனதைக் கவரக்கூடிய விதத்தில் பல விடயங்கள் முன்வைக்கப்படுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடநூலை எழுத வழிகாட்டிய தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் பேராசிரியர் லக்ஷ்மன் ஜயதிலக்க அவர்களுக்கும், இந்நூலை எழுத உதவிபுரிந்த ஆலோசனைச் சபையினருக்கும், எழுத்தாளர் குழுவினரும், படம் வரைந்தோர், படங்களைத் தந்து உதவியோர், பரிசீலனை செய்தோர் முதலானோருக்கும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திற்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இப்பாடநூலின் உள்ளடக்கம் தொடர்பாகவும், பாட விடயங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முறை தொடர்பாகவும், உங்கள் கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் தெரிவிப்பீர்களாயின், அடுத்த பதிப்பின்போது மாற்றங்கள் செய்வதற்கு உதவியாக அமையும்.

பதிப்பாசிரியர்

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

மகரகம்

2000.01.01

பணிப்பும் வழிகாட்டலும் : பேராசிரியர் லக்ஷ்மன் ஜயதிலக்க
பணிப்பாளர் நாயகம்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

ஆலோசனை : சுவாமி ஆத்மகனாதந்தாஜி
பேராசிரியர். இரா. வை. கனகரத்தினம்

எழுத்தாளர் குழு: திரு. வை. கா. சிவப்பிரகாசம்
திரு. வே. வல்லிபுரம்
பண்டிதர். ச. சுப்பிரமணியம்
திரு. மு. கௌரிகாந்தன்
திரு. வி. ரி. சுகாதேவராஜா
செல்வி வ. விஜயலெட்சுமி

பதிப்பாசிரியர்கள்: திரு. சி. புவனேஸ்வரன்
செல்வி வ. விஜயலெட்சுமி

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1. திருவுருவங்கள் ..	01
(அ) விநாயகர் ..	05
(ஆ) முருகன் ..	07
(இ) வைரவர் ..	10
(ஈ) சக்தி ..	12
2. ஈழத்திலுள்ள ஆலயங்கள் ..	16
(i) பிள்ளையார் ஆலயங்கள் ..	16
(ii) அம்மன் ஆலயங்கள் ..	24
(iii) முருகன் ஆலயங்கள் ..	34
(vi) திருமால் ஆலயங்கள் ..	60
(v) வைரவர் ஆலயங்கள் ..	66
3. பூர்வ, அபரக் கிரியைகள் ..	70
4. தென்னாட்டில் சைவம் ..	75
5. ஈழத்தில் சைவம் ..	95
6. ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்கள் ..	105
7. ஈழத்து ஞானியர் ..	122
8. சந்தான குரவர் ..	133
9. தோத்திரப் பாடல்கள் ..	140
10. கந்தபுராணம் ..	154
11. திருவருட்பயன் ..	171
12. சைவ நாற்பாதங்கள் ..	203
13. சிவ தீட்சை ..	207
14. குருலிங்க சங்கம வழிபாடு ..	216

திருவுருவங்கள்

திருவுருவம் என்பது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அழகிய வடிவம் என்பதாகும். இங்கு இச் சொல் இறைவனது அருள் உருவங்களைக் குறித்து நிற்கின்றது. மனிதனின் உணர்வலைகளை ஆத்மீகத்தின் பால் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்யும் முயற்சியின் ஒரு படியாக அமைவதே வழிபாடாகும். மனம், வாக்கு முதலானவற்றுக்கு எட்டாதவரும் எல்லைப்படுத்த முடியாதவரும் குணம் குறி அற்றவருமாகிய இறைவனை எல்லைப்படுத்தி, குணம் குறிகளுக்கு உட்படுத்தி, சுட்புலனுக்குத் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவதே திருவுருவம் ஆகும். இத்திருவுருவம் மிம்பம், விக்சிரகம், மூர்த்திபேதம், பிரதிமை எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும். திருவுருவத்தின் மூலம் இறைவனை அடைவதற்கு முயற்சிப்பதே திருவுருவ வழிபாடாகும். இறைவன் பல்வகைத் திருவுருவங்களுக்கு ஊடாக ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கிறான்.

இறைவனின் திருவுருவக் கோலங்கள் அருவம், உருவம், அருவுருவம் என மூன்று வகைப்படும். இறைவனின் கட்டிலனாகாத வடிவம் அருவம் ஆகும். அங்க இலட்சணத்தோடு கூடிய வடிவம் உருவம் ஆகும். சந்திரசேகர வடிவம் முதலானவை உருவ வடிவங்கள் ஆகும். அருவும் உருவும் சேர்ந்த வடிவம் அருவுருவ வடிவமாகும். சிவலிங்கம் அருவுருவ வடிவத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கும்.

திருவுருவங்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு வடிக்காது, உள்ளதை உணர்ந்தவாறு இரசானுபவம் தோன்றுமாறு கலைத்திறன் மிக்க கலைப்படைப்புக்களாகப் படைக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் இறைபக்தியையும் இக, பர இன்பங்களையும், அருளையும் அளிக்கும் வகையில் படைத்தல் வேண்டும். சிற்ப சாத்திர ஆலய விதிகளுக்கமைந்த திருவுருவக் கலைப்படைப்புக்களே வழிபாட்டுக்கு உகந்தவை என்பர் சிற்ப நூலோர். எனவே, திருவுருவங்களையோ படிமங்களையோ படைக்கும் பொழுது கைக்கொள்ளப்படவேண்டிய சிற்பசாத்திர இலக்கண மரபுகளை இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவோம். சிற்ப நூல்கள்

திருவுருவங்களைச் செதுக்குபவனையும் திருவுருவத்தை வார்ப்பவனையும் ஸ்தபதி என்று குறிப்பிடும். அவன் பின்வரும் முக்கிய விடயங்களைத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

அவையாவன:

- (1) படிம வகைகள்
- (2) படிமப் பொருட்கள்
- (3) படிம வர்ணனை
- (4) படிமமானம்
- (5) புங்க அமைதிகள்
- (6) நாட்டியக் கோலங்கள்
- (7) ஆசன அமைதிகள்
- (8) ஆடை அணிகள்
- (9) அடையாளப் பொருட்கள்
- (10) நிறம்
- (11) பாவப் பொலிவு
- (12) அபிநயங்கள்

இத்திருவுருவங்கள் அல்லது படிமங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவையாவன (1) சித்திரம் (2) சித்தார்த்தம் (3) சித்ராபாசம். திருவுருவங்கள் யாவும் சிற்பசாத்திர விதிமுறைகளுக்கு அமைவாக இயற்றப் பெற்றிருப்பின் அவற்றைச் சித்திரம் என்பர். உலோகங்களால் வார்க்கப்படும் திருவுருவங்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தன. படிமங்களின் முன் உறுப்புக்கள் செதுக்கப்பட்டு ஏனைய பகுதிகள் புலப்படாது அமையின் அவற்றைச் சித்தார்த்தம் என்றும், புடைப்புச் சிற்பம் என்றும் கூறுவர். சுவர், திரைச்சீலை, காகிதம் முதலியவற்றில் புடைப்பின்றித் தீட்டப்படும் ஓவியங்கள் சித்ராபாசம் என்று சொல்லப்படும். முழுவடிவத் திருவுருவங்களை வழிபடுதலே உத்தம பயனைத் தரும் என்பர் நூலோர்.

மேற்கூறிய திருவுருவங்களை சலம், அசலம், சலாசலம் எனப் பிரிப்பர். திருவுருவங்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து பிறிதொரு இடத்துக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாயின் சலம் எனப்படும். எழுந்தருளித் திருவுருவங்கள் அவ்வகையின. திருவுருவங்கள் நிறுவப்பட்ட இடத்திலேயே அசையாது இருத்தல் அசலம் எனப்படும். திருவுருவங்கள் இடம்விட்டு இடம் மாறக் கூடியதும் ஆனால், மாற்றக் கூடாது என்ற நோக்கில் நிறுவப் பெற்றிருப்பின் அது சலாசலம் எனப்படும்.

இத்திருவுருவங்கள் சாத்விகம், இராஜஸம், தாமஸம் என மூன்று வகைப்படும். எத்திருவுருவம் யோக முத்திரையும் அபய முத்திரையும் கொண்டதாக அமைகின்றதோ அது சாத்விகத் திருவுருவமாகும். எத்திருவுருவம் நின்ற கோலத்தில் ஊர்தியில் ஏறிப் பலவகை அணிகலங்களையும் ஆயுதங்களையும் கைகளில் ஏந்தி, அபயமுத்திரையும் வரத ஹஸ்தமும் கொண்டதாய் விளங்குகின்றதோ அது இராஜஸத் திருவுருவமாகும். எத்திருவுருவம் அசுரரைக் கொல்வதாகவும் போர்த் தொழிலில் மகிழ்ச்சியும் கொடூரமான பார்வையும், உடையதாகவும் காணப்படுகின்றதோ அத்திருவுருவம் தாமஸத் திருவுருவமாகும்.

இத்திருவுருவங்கள் தாள அமைவுக்கேற்ப வாமனம், மானுடம், தெய்வீகம், இராக்கதம் என நான்கு வகைப்படும். ஏழுதாள அளவுள்ள திருவுருவம் வாமனம் எனப்படும். எட்டுத்தாள அளவுள்ள திருவுருவம் மானுடம் எனப்படும். ஒன்பது தாள உயரமுள்ள திருவுருவம் தெய்வீகம் எனப்படும். பத்துத் தாளமுள்ள திருவுருவங்கள் இராக்கதம் எனப்படும். முகத்தின் நீளமே அளவுதாளம் எனப்படும். ஒரு தாளத்தின் பன்னிரெண்டிலொன்று அங்குலம் எனப்படும். அங்குலம் பேராங்குலம், மானாங்குலம், மாத்திராங்குலம், தேகலபதாங்குலம் என நான்கு வகைப்படும். பேராங்குலம் என்பது விக் கிரகத்தின் விரலகலத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்ட அங்குலமாகும். மானாங்குலம், என்பது அளக்கும் பொழுது கொள்ளும் அங்குலம். மாத்திராங்குலம் என்பது கர்த்தாவின் நடுவிரலில் நடு இடைவெளி காட்டும் அளவு, தேகலபதாங்குலம் என்பது உருவத்தை நூற்றியிருபத்தாறு, நூற்றியிருபது, நூற்றுப் பதினாறு பகுதிகளாகப் பிரிக்க வரும் அங்குலமாகும்.

இத்தகைய திருவுருவங்களைக் களிமண், சுடுமண், சுதை, சுடுசர்க்கரை, மரம், கல், உலோகம், தந்தம், வண்ணம், இரத்தினம் முதலான பொருட்களால் செய்து வழிபடலாம் என்பர் நூலோர். தாமிரம், வெள்ளி, தங்கம் முதலான உலோகங் களாலான திருவுருவங்கள் வழிபடுவதற்குச் சிறந்தவையாகும்.

நூல்கள்

திருவுருவ அமைப்புப் பற்றி புராணம், ஸ்மிருதி முதலானவை சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அந்த வகையில் விசுவகர்மீயம்,

விஸ்வகாரம், காசியபம், சகலாதிகாரம், சரஸ்வதீயம், மயமரம், மாநசாரம் முதலான சிற்ப சாத்திர நூல்களும் குமார தந்திரம், காரணம், காமிகம், சுப்பிரபேதம் முதலான ஆகமங்களும் சுக்கிர நீதி முதலான தரும சாத்திர நூல்களும், அபிநயதர்ப்பணம், நாட்டியசாத்திரம் போன்ற நடன நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

சிற்ப சாத்திரங்கள் திருவுருவங்களை வடிக்கும் சிற்பியின் இலக்கணங்களில் ஸ்தபதியானவன், சாத்திரங்களையும் தோத்திரங்களையும் கற்றிருத்தல் வேண்டும். அவன் பூணூல், உருத்திராக்கம், விபூதி என்பன தரித்திருத்தல் வேண்டும். கடவுள் பக்தி உடையவனாகவும் ஏகபத்தினி விரதம் உடையவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். சிவபூசை செய்பவனாகவும் பிரம, விஷ்ணு மகேசுவரரை இருதயத்தில் தியானிப்பவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்று சிற்ப சாத்திரங்கள் வற்புறுத்திக் குறிப்பிடுகின்றன.

ஸ்தபதிகள் திருவுருவங்களைப் படைக்கும் பொழுது, தான் படைக்க விரும்பும் திருவுருவத்தின் தியான மந்திரங்களை மனங்கொண்டு, அதன் பயனாய் உள்ளத்தில் எழுகின்ற உருவங்களையே புறத்திற் படைத்தல் வேண்டும்.

தியான மந்திரத்தினால் உருவாக்கப்படும் திருவுருவத்தை, சிற்ப நூல்கள் கூறும் இலட்சண விதிகளை மனங்கொண்டு அவ்வுருவத்தை அழகுபடுத்தல் வேண்டும். அபிநயங்கள், பங்கங்கள், அளவைகள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள், முடி, கோலங்கள் முதலானவை இலட்சண விதியினுள் அடங்குபவை. இத்தகைய விதிமுறைகளுக்கு அமைந்தனவாய், ஐந்தொழில் உணர்த்துவனவாய் உருவாக்கப்படும் திருவுருவங்களே வழிபடும் மக்களுக்குப் பேரின்பத்தை அளிப்பதாய் அமையும்.

சிற்ப சாத்திரம், ஆகமங்கள், தருமசாத்திர நூல்கள் கூறும் திருவுருவ அமைப்பு விதிகளைத் தெரிந்து கொண்ட நாம் சில திருவுருவங்களை மேற்படி விதிகளுடன் ஒப்புநோக்கிக் கற்போம். சிற்ப சாத்திரங்களும் ஆகமங்களும் சிவனது மூர்த்தங்களாக 26,64,69 எனக் கூறிய பொழுதும், சிற்ப சாத்திரங்கள் 25 மூர்த்தங்களுக்கே இலட்சண விதிகளைக் கூறியுள்ளன. விநாயக மூர்த்தங்கள் 6,26,32 எனக் குறிப்பிடப்பட்ட பொழுதும் சாத்திரங்கள் 32 மூர்த்தங்களுக்கே இலட்சண விதிகளைக் கூறியுள்ளன. சுப்பிரமணிய மூர்த்தம் 17 என, சிற்ப சாத்திர

நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சத்தி மூர்த்தங்கள் 239 க்கு மேல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இங்கு நாம் முதலில் விநாயக திருவுருவங்களை நோக்குவோம்.

(அ) விநாயகர்

விநாயகரின் தோற்றம் பற்றி, விநாயக புராணம் முதலான நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இத்தகைய நூல்களில் விபரிக்கும் கதைகளில் ஒன்றை நோக்குவோம்.

வசிட்டமுனிவர் மரபில் வந்தவர் மாகதர். அவர் மகான்; முனிவர். அந்த மாகதருக்கும் விபுதை எனும் அசுரப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவன் கஜமுகாசுரன். இவன் அசுர குருவாகிய சுக்கிராச்சாரியாரின் ஆணைப்படி சிவனை நோக்கித் தவஞ் செய்து, பல அரிய வரங்களைப் பெற்றான். தேவர், மானுடர், அசுரர் முதலானவர்களாலும் எந்த ஆயுதங்களாலும் இறவாத வரத்தைப் பெற்றான். திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலானவர்கள் தினந்தோறும் கஜமுகாசுரனின் முன் செல்லும் போது, அவர்கள் தம் சிரசில் மும்முறை குட்டிக் கொள்ளவும், தோப்புக் கர்ணம் செய்யவும் பணிக்கப்பட்டிருந்தனர். இத்தகைய கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல் தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிட்டனர். அவர் தேவர்களைக் காக்கத் திருவுள்ளுண்டார்; திருக்கயிலைமலையில் மந்திரங்கள் எழுதியிருந்த சித்திர மண்டபத்திற்கு உமாதேவியுடன் எழுந்தருளினார். அங்கே எழுதப் பெற்றிருந்த பிரணவத்தைக் கண்டார். சமஷ்டிப் பிரணவம் பிரிந்து, ஆண்டவன் எழுத்தாகிய அகரம் ஆண் யானையாகவும், அம்மை எழுத்தாகிய உகரம் பெண்யானையாகவும் மாறின. இரண்டும் சேர்வது போல் காட்சியளித்தன. அப்பொழுது யானை முகத்தோடு கூடிய விநாயகப் பெருமான் தோன்றினார்.

தேவர்கள் தம் துயரைத் தீர்க்குமாறு விநாயகப் பெருமானை வேண்டினர். அவர்கள் துயர் தீர்க்கத் திருவுளங் கொண்ட விநாயகர் கஜமுகாசுரனுடன் போர் செய்தார். தமது ஆயுதங்களால் அவனது படைகளை அழித்தார்.

அவன் தேவர், மனிதர்களாலோ அல்லது எந்த ஆயுதங்களாலோ இறவாதிருக்க வரம் பெற்றுள்ளதை உணர்ந்தார். அவனது வரத்திற்கு மாறில்லாமல் தேவ, மனித, மிருக

அம்சமாகிய திருவுருவடைய விநாயகர் தமது தந்தங்களில் ஒன்றை ஒடித்து எறிந்து அவனை வதம் செய்தார். கஜமுகாசுரன் அந்த உடலைவிட்டுப் பெருச்சாளி வடிவம் எடுக்க விநாயகர் அதனை தன் வாகனமாகக் கொண்டார்.

விநாயகரின் திருவுருவம் யானை முகமும் மூன்று கண்களும், ஐந்து கரங்களும், பருத்த உடலும், தொந்திவயிறும், கட்டையான கால்களும் கொண்டதாகும். அத்திருவுருவ மூர்த்தி மஞ்சள், சிவப்பு, வெண்மை ஆகிய நிறங்களைத் தனித்தனி உடையதாய், வெண்பட்டாடை தரித்து, தலையில் ஜடா கிரீடம், கிரீட மகுடம், கரண்ட மகுடம் ஆகியவற்றில் ஒன்றினைத் தரித்ததாய் நாகமாகிய பூனுலை அணிந்ததாய் மாலை முதலான சர்வ ஆபரணங்களும் உள்ளதாய் திருக்கரங்களில் அங்குசம், பாசம், தந்தம், மோதகம், கும்பம் என்பவற்றை ஏந்தியவராய் அமைந்திருக்கும்.

விநாயகரின் திருவுருவம் நின்றல், இருத்தல், நர்த்தனம் ஆகிய கோலங்களில் அமைந்திருக்கும்.

விநாயகரின் திருவவதாரங்களும், திருவுருவங்களும் 32 வகை என விநாயக புராணமும், சிற்பநூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் சில வருமாறு:

பாலகணபதி

தருண கணபதி

பக்தி கணபதி

வீர கணபதி

சிருஷ்டி கணபதி (விநாயகர்)

மேற்கூறிய இலட்சண விதிகளுக்கு அமைவாக அமைந்த விநாயகர் திருவுருவங்களுள் ஒன்றான சிருஷ்டி விநாயகரின் திருவுருவம் பற்றி இங்கு கற்போம்.

சிருஷ்டி விநாயகர்

சிருஷ்டி விநாயகர் திருவுருவம் அமர்ந்த நிலையில் சமபங்கமாக இடதுகாலை ஆசனத்தின் தொடையோடு சேர்த்து மடித்து சற்றே உயர்த்தி, இடக்காலைச் சற்றே வளைத்துக் குஞ்சிதமாகத் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். சிருஷ்டி விநாயகர் சாத்வீக குணவியல்பு உடையவராய் முஷிக வாகனத்தில் வீற்றிருப்பார். யானை முகம், மூன்று கண்கள், ஐந்து கரங்கள், பருத்த வயிறு என்பவற்றினையும்

கொண்டிருப்பார். அவரது வலது மேற் கரத்தில் அங்குசமும், வலது கீழ்க் கரத்தில் கடக முத்திரையாகத் தந்தமும், இடது மேற்கரத்தில் பாசமும், இடது கீழ்க் கரத்தில் வரத முத்திரையாய் மாம்பழமும் அமைந்திருக்கும். இத்திருவுருவத்தின் ஐந்தாவது கரமாகிய தும்பிக்கையானது வலப்பக்கமாகச் சுளித்து வலம்புரியாக அமைந்திருக்கும். இவரது கழுத்தில் வாகுமாலை முதலானவையும் தோள்களில் தோள்மாலை, பூணூல் முதலானவையும் கைகளிலிருந்து தோள் வரை கடகவளையும் இடுப்பில் உதர பந்தனமும் அமைந்திருக்கும்.

விநாயகரின் திருவுருவம், பல்வேறு தத்துவங்களை உணர்த்துவதுடன் அவரது பரத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தும். விநாயகரின் வடிவமானது “ஓம்” என்ற பிரணவப் பொருளையும் உணர்த்துகின்றது. அவரது திருவுருவ முத்திரை, ஆயுதங்கள் என்பன ஐந்தொழில் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. மோதகம் ஏந்திய இடக்கை படைத்தலையும், அங்குசம் ஏந்திய வலது மேற்கை காத்தலையும், ஓடித்த தந்தத்தை ஏந்திய இடது கீழ்க்கை மறைத்தலையும், அமிர்த கலசத்தை ஏந்தி நிற்கும் தும்பிக்கை அருளலையும் பாசம் ஏந்திய கை அழித்தலையும் குறிக்கும்.

விநாயகர் திருவுருவத்தை வழிபடுவதன் மூலம் வினைகள் வேரறுக்கப்படும். இம்மை, மறுமை, அம்மை ஆகிய இன்பங்கள் கிடைக்கும். கபிலதேவ நாயனாரின் பின்வரும் பாடல் இவ்வுண்மையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றது.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து:

(ஆ) முருகன்

இறைவன் ஒரு நாமம், ஒருருவம் இல்லாதவன். ஆயினும் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு, பல வடிவத்தையும் பல பெயரையும் பெறுகின்றான். குமாரதந்திரம், ஸ்ரீ தத்துவநிதி முதலான நூல்கள் முருகனுக்குரிய திருவுருவங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. ஸ்ரீ தத்துவ நிதி என்னும் நூல் முருகனின் திருவுருவங்கள் பதினேழு எனக் குறிப்பிடும், குமார தந்திரம் முருகப் பெருமானின் திருவுருவங்கள் பதினாறு எனக் கூறுகின்றது.

சுப்பிரமணியன், கந்தன், அக்கினி ஜாதன், காங்கேயன் சரவணபவன், கார்த்திகேயன், குமாரன், சண்முகன், தாரகாரி, சேனாதிபதி, குகன், பிரம்மஹசாரி, தேசீகன், பேதன் ஆகிய முருகனின் திருவுருவங்களைச் சிற்பநூல் பலவும் குறிப்பிடுகின்றன. திருவுருவங்களுள் சரவணபவனின் வடிவத்தை இங்கு நோக்குவோம்.

சரவணபவன்

சூரபதுமன் முதலான அரக்கர்களின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத தேவர்கள், சிவபெருமானிடம் சென்று அசுரர்களால் தமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களை எடுத்துக் கூறி, தம்மை கொடுமையினின்றும் நீக்கி அருளல் வேண்டும் என்று வேண்டி நின்றனர். அப்பொழுது சிவன் தனது அபேத முகத்தோடு கூடிய திருமுகங்களினின்றும் ஆறு தீப்பொறிகளைத் தோற்றுவித்தார். அப் பொறிகளை அவரது ஆணையின்படி வாயுதேவன் பெற்றுக் கொண்டான். அவன் அப்பொறிகளைத் தாங்க முடியாது அக்கினி தேவனிடத்தில் ஒப்படைத்தான். அக்கினி தேவன் அப்பொறிகளைக் கங்கையில் விடுத்தான். அப்பொழுது அந்தப் பொறிகளாகும் ஆறு குழந்தைகள் ஆயின. பின்னர் கார்த்திகை மாதர்கள் அக்குழந்தைகளை எடுத்து அணைத்துப் பாலாட்டினர். பின் சிவன் உமையுடன் பொய்கைக்குச் சென்றார். அங்கு உமை, ஆறு குழந்தைகளையும் ஒன்று சேர்த்துக் கையால் எடுத்து அணைக்க ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் கொண்ட ஒரு குழந்தையானார். சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியதனாலே முருகன், சரவணன் என்னும் பெயரைப் பெற்றார்.

முருகனின் திருவுருவங்களில் இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு, பன்னிரண்டு என்ற எண்ணிக்கையில் திருக்கரங்கள் அமைகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் திருவுருவங்கள் வேறுபடும். சரவணபவனின் திருவுருவம், ஆறு கைகளையும் ஒரு முகத்தையும் உடையவராகவும், பல சூரியனைப் போன்ற சரீரகாந்தி உடையவராகவும், சகல ஆபரணங்கள் அணிந்தவராகவும், மயில் வாகனத்தில் இருப்பவராகவும், முன்று கண்களை உடையவராகவும், விபூதி தரித்தவராகவும் படைத்தல் வேண்டும். அவரது கரங்களில் புஷ்பபாணம், கரும்பு, வில், கத்தி, கேடயம், வஜ்ராயுதம், சேவற்கொடி முதலான ஆயுதங்களை ஏந்தி நிற்பதாய், சிவந்தமேனியை உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும் என ஸ்ரீ தத்துவநிதி என்னும் நூல் குறிப்பிடும்.

முருகனின் திருவுருவங்கள் பல்வேறு சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. முருகப்பெருமான் மயில்மீது எழுந்தருளி, அதன் தோகைக்குள் அடங்கி, நடுவே வீற்றிருக்கும் காட்சி பிரணவத்தின் மத்தியில் இருப்பதையும், அவர் யானை மீது எழுந்தருளி இருக்கும் காட்சி பிரணவத்தின் உள்ளும் புறமும் வீற்றிருப்பதையும் காட்டி நிற்கும்.

சிவபெருமானின் ஆறு நெற்றிக் கண்களில் தோன்றிய ஆறு தீப்பொறிகளின் திருவுருவமே ஆறுமுகக் கடவுள் ஆவார். ஆதலால், அவருக்கு இறைவனின் முற்றறிவு (சர்வஞ்ஞத்துவம்), எங்கும் நிறைந்தவர் (பரிபூரணத்துவம்), இயல்பாகவே பாசங்களில் நின்று நீங்குதல் (அநாதிபேதம்), பேரருள் உடைமை (அலுப்தசத்தி), தன்வயத்தனாதல் (சுதந்தரத்துவம்), முடிவில்லாற்றலுடைமை (அநந்தசத்தி) முதலான ஆறு குணங்களும் ஆறு திருமுகங்களாய் அமைந்தன.

முருகக் கடவுளின் தேவிமார்களான தேவயானை, வள்ளியம்மையார் ஆகியோர் முறையே, இறைவனின் இச்சா சத்தியாகவும் கிரியா சத்தியாகவும், சத்திவேல் ஞான சத்தியாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன.

முருகக் கடவுள் சிவனைப் போல் பிரிப்பின்றி ஐந்தொழில் தீயற்றப்பவர் என்பதை சேவற்கொடி படைத்தலையும் மயில்வாகனம் காத்தலையும், சத்திவேல் அழித்தலையும், வள்ளியம்மையார் மறைத்தலையும், தேவயானை அருளலையும் குறித்து நிற்கும் என்பர். “தனக்குத் தானே மகனாகிய தத்துவன்” என்னும் தணிகைப் புராணக் கூற்று முருகன் சிவபெருமானினின்றும் வேறுபட்டவன் அல்லன் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

முருகப் பெருமானின் முறைப்படி அமைந்த திருவுருவங்களை நாம் பக்தியோடு வணங்கி அவர் அருள் பெற முயல் வேண்டும்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க; அறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம் வாழ்க; செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க; யானைதன் அணங்கும் வாழ்க; மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்க கீர் அடியார் எல்லாம்.

(இ) வைரவ மூர்த்தம்

அறுபத்து நான்கு சிவ மூர்த்தங்களுள், இருபத்தைந்து சிவ மூர்த்தங்கள் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவற்றுள் வைரவ மூர்த்தமும் ஒன்றாகும்.

வைரவ மூர்த்தம் தோன்றிய வரலாறு பற்றி ஆகமங்களிலும் புராணங்களிலும் பல்வேறு கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், ஐந்து சிரசுகளை உடைய பிரமனின் ஆணவத்தை அடக்கும் பொருட்டு, சிவனின் அம்சமாகத் தோன்றியவரே வைரவர் என்ற கருத்தே முக்கியத்துவம் உடையதாக விளங்குகின்றது.

முன்னொரு காலத்திலே, முனிவர்கள் பிரமனிடம் “உலகில் வாழும் உயிர்களுக்கு இறவாப் பெருவாழ்வை அளிக்கவல்ல முழுமுதற்கடவுள் யார்?” என வினவினர். ஆணவத்தின் வயப்பட்ட பிரமன் “உலகில் உயிர்களைப் படைக்கும் நானே சர்வவல்லமை பொருந்திய ஊழி முதல்வன்” என்று கூறினார். திருமால் ஆணவத்தை விடுமாறு பிரமனுக்கு அறிவுரை கூறினார். பிரமன் அதற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. சிவபெருமானே நேரில்தோன்றிய போதும், பிரமனின் அகந்தை அகன்றபாடில்லை. பிரமன் அகந்தையை அடக்கும் பொருட்டு, சிவன் தனது பெரும்ஜோதி வடிவத்தினுள்ளே பார்வதியின் வடிவத்தினைக் காட்டினார். அதற்குப் பிரமனோ சிவபெருமான் போலவே தனக்கும் ஐந்து தலைகள் இருப்பதாகக் கூறி, முதல்வனை எள்ளி நகையாடினார். கோபம் கொண்ட சிவன் தனது இதயத்திலிருந்த கோபாக்கினியை வைரவமூர்த்தியாகத் தோற்றுவித்தார். சிவாம்சமாகத் தோன்றிய இம்மூர்த்தி, அகோர வடிவத்தோடும் பல்வேறு ஆயுதங்களை ஏந்திய வண்ணமும் நிர்வாணக் கோலமாகவும் அச்சந்தரும் தோற்றத்தோடும் ஆவேசத்தோடும், ஆணவமயமாக விளங்கிய பிரமனின் ஐந்தாவது சிரசினைத் தனது நகத்தால் கொய்து, அவரது அகந்தையை அடக்கினார். பிரமனின் தலையைக் கொய்தவுடன் வைரவர் பிரமஹத்தி தோஷத்தால் பீடிக்கப் பட்டமையால், திசைமுகனின் கொய்யப்பட்ட தலை, வைரவரின் விரலை விட்டு அகலாமல் அவ்விரலிலேயே ஒட்டிக் கொண்டது. இவ்வாறான நிலையில், வைரவர் காசிக்குச் சென்று அங்கு எழுந்தருளியுள்ள அன்னபூரணியின் அருளால் தனது விரலில் ஒட்டியிருந்த பிரம்மனின் தலையை அகற்றிவிட்டு, அவ்வூரிலேயே காவல் தெய்வமாக எழுந்தருளினார்.

ஆகும் புராணங்களிலே, வடுக வைரவர், கால வைரவர், மகா வைரவர், உக்கிரவைரவர், நரசிம்ம வைரவர், சுவர்ண கர்ஷண வைரவர், ஞானவைரவர் என வைரவ மூர்த்தங்கள் குறிப்பிடப் படுகின்றன. பொதுவாக ஞான வைரவ மூர்த்தமே எல்லா ஆலயங்களிலும் காணப்படுகின்றது. வைரவர் நிலநிறமேனியும், சிலம்பொலிக்கும் திருவடியும், பாம்புகளுடன் கூடிய திரு அரையும் தலைமாலைகள் புரளும் திருமார்பும் சர்ப்ப பூனூலும், பிறையுடன் கூடிய நீண்ட சடாமுடியும், சூலம், மழு, பாசம், தீச்சுடர், கபாலம், உடுக்கு ஆகியவற்றை ஏந்திய திருக்கரங்களும் அச்சந்தரும் மூன்று கண்களும் பெரிய இரு கோரைப் பற்களும் கோபக்கனல் கொந்தளிக்கும் முகத்தில் அச்சந்தரும் சிரிப்பும் உடையவராக, நாய் வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளிக் காட்சியளிப்பார்.

வைரவரின் வடிவங்களில், இராசத குணத்தையும் சாத்வீக குணத்தையும் தாமச குணத்தையும் காணலாம். அதனால்தான் அவர் சங்காரருத்திரமூர்த்தி எனப்படுகின்றார். சகல தத்துவ சம்பந்தங்களையும் சங்கரித்து ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுங்கோலமே அவரது வடிவம். அவரது உருவம் சுத்த நிர்வாணமாக இருக்கும். உலகப் பற்றை விடினும் உடற் பற்றை விடல் சிறிது கடினம். உடற் பற்றிருந்தால் உடைப்பற்றும் இருக்கும். அந்தப்பற்றையும் விடு என்பதே வைரவ மூர்த்தம் காட்டும் தத்துவமாகும். வினை விழும்போது தான் உடற்பற்று அழியும். அவைகளை அழிக்கும் கோலம் தன்னுடைய கோலமாகையால் தாமச குணத்தைக் காட்டும் கோரவடிவினையுடையவராக, இவர் காட்சி தருகின்றார்.

வைரவர் பொதுவாக ஆலயங்களில் பரிவார மூர்த்தியாக எழுந்தருளி அருள்பாலிப்பார். சில ஆலயங்களில் இவரைக்குறிக்க சூலம் மட்டும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும்.

வைரவருக்கு நித்திய பூசைகள், விசேட பூசைகள் என்பன நடைபெறுகின்றன. அர்த்த ஜாமப் பூசையின் போது ஆலயத்தின் திறப்புகள் வைரவர் முன் வைக்கப்பட்டு, நைவேத்தியம் வைத்து பூசை செய்யப்படுகின்றது.

வைரவருக்குரிய விரத நாட்கள் சித்திரைப் பரணி, ஐப்பசிப் பரணி, தைமாதத்தில் வரும் முதல் செவ்வாய் முதல் ஒவ்வொரு

செவ்வாயும் ஆகும். இந் நாட்களில் விரதமிருந்து சிவப்புப்பட்டு, சிவப்புமாலை, வடைமாலை சாத்தி மடைபரவி மக்கள் வழிபடுவர்.

பொதுவாக வைரவர் காவற் தெய்வமாகவே கருதி வழிபடப்படுகின்றார். கோயில், ஊர், வீடு போன்றவற்றைக் காத்து, உலகில் நோய், பிணி ஏற்படாமல் பக்தர்களுக்கு அருள் புரியும் காவற் தெய்வமாக இவர் வழிபடப்படுகின்றார். சகல விதத்திலும் பக்தர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் வைரவப் பெருமானை அனைவரும் வழிபட்டு, இஷ்ட சித்திகளைப் பெறுவோம்.

பரமனை மதித்திடப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமும்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவோம்.

(கந்தபுராணம்)

(ஈ) சக்தி மூர்த்தம்

சக்தி வழிபாடு மிகவும் பழமையானது. தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் வளர்ச்சியே சக்தி வழிபாடாகும். தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றத்தினை சிந்துவெளி நாகரிக பண்பாட்டு மையங்களான மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நகரங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சின்னங்கள் மூலம் அறியலாம். மேலும், தமிழகத்தில் சங்ககால மக்கள் தாய்த் தெய்வமாகக் கொற்றவையை வழிபட்டனர்; முதன்மைத் தெய்வமாகவும் போற்றினர்.

சைவசமயத்திலும் சைவ சித்தாந்தத்திலும் சக்தியானவள் இறைவனோடு பிரிக்க முடியாதவாறு நின்று இப்பிரபஞ்சத்தை இயக்குபவளாகக் குறிப்பிடுகின்றாள்.

சக்தியின் தோற்றம் பற்றிப் புராணங்கள் கூறுவதை நோக்குவோம். ஒரு பொழுது சிவன், பிரமா ஆகிய இரு கடவுளுடைய சினமும் அதிகமாகி விடவே, விஷ்ணுவின் முகத்திலிருந்து ஒரு பெரிய ஒளி தோன்றியது. இவ்வாறு சிவன், பிரமன் ஆகியோரிடமிருந்தும் ஒளி தோன்றியது. இவ்வாறாக வெளிவந்த ஒளியெல்லாம் ஒன்றாயின. இதனைத் தேவர்கள் நேரில் கண்டு நிற்க, அவ்வொளி தனது பொலிவினாலே பெண் உருவாய் மூவுலகிலும் பரந்து நின்றது. இவ்வாறாக சக்தி இறைவடிவானாள்.

சக்தியானவள் தனியாக ஒரு பீடத்தில் வீற்றிருப்பது போன்றும் அல்லது சிவனுடன் சேர்ந்து ஒரு பீடத்தில் வீற்றிருப்பது போன்றும் இரண்டு முதல் பத்துக் கரங்களுடனும், கரங்களில் சிவனுக்குரிய ஆயுதங்களை ஏந்தியவளாகவும் சில வேளை சிவனைத் தழுவிக்கொண்டு இருப்பது போன்றும் படைத்தல் வேண்டும் எனப் புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

உலகின் மூல இயக்கம் சக்தியின் உருவாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறு போற்றப்படும் சக்தியின் மூர்த்தங்கள் பலவாகும். ஆகமங்கள் ஒன்பது வித துர்க்கைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. இங்கு துர்க்கை மூர்த்தம் பற்றி நோக்குவோம்.

பூலோக வாழ்க்கை நன்கு நடைபெறுவதற்குச் சக்தியின் என்னென்ன பகுதிகள் என்னென்ன பாங்கில் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பதைத் துர்க்காதேவியின் சொரூபம் நன்கு விளக்குகிறது. பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் அவள் வியாபித்திருக்கின்றாள். புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் நவராத்திரி அவளுடைய வருகையைக் குறிக்கிறது. மழைபெய்து ஓய்ந்தான பிறகு நிலவுலகெங்கணும் சக்தி எழுந்தருளியிருப்பதன் அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. அவள் மண்ணுலகுக்கு வரும் பொழுது அவளுடைய அம்சங்களாகிய லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, கணேசன், கார்த்திகேயன் ஆகியவர்கள் அவளுடன் வருகிறார்கள். மண்ணுலக வாழ்வு மாண்புறுவதற்கு வாழ்க்கையில் என்னென்ன பகுதிகள் எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத் துர்க்கையும் அவளுடைய பரிவாரங்களும் சேர்ந்து விளக்குகிறார்கள். வாழ்வு நல்வாழ்வு ஆவதற்குத் தனிமனிதன் வாழ்விலும் சமூகத்தின் நடைமுறையிலும் ஆட்சியானது சிறப்புற்றிருக்க வேண்டும் என்பதைத் துர்க்காதேவி விளக்குகின்றாள். திறம்பட அவள் செலுத்துகிற ஆணையை மீறி யாரும் செல்லமுடியாது.

துர்க்காதேவி தத்துவ விளக்கத்துக்கும் சின்னமாகின்றாள். அவள் மஹிடாசுரவர்த்தினியாக மண்ணுலகுக்கு எழுந்தருள்கின்றாள். சிங்கத்தின் மீது நின்றுகொண்டு அவள் மகிடாசுரனை வதம் செய்கின்றாள். கன்னங்கரேலென்ற நிறமுடைய அவள் நிலத்தில் நிற்கின்றாள். அவனுக்குச் சற்று உயரத்தில் சிம்மத்தின் மீது நின்று அம்பிகை ஆட்சி புரி

கின்றாள். இவள் மஞ்சள் மேனியுடையவள்; சிவப்பு வஸ்திரம் அணிந்திருக்கின்றாள். ஆயுதங்கள் பலவற்றை அவள்கையாளுகின்றாள். மஹிடாசுரன் தமோ குணத்தின் பிரதி நிதியாகின்றான் துர்க்கை ரஜோகுணத்தின் சின்னமாகின்றாள். இந்த அம்பிகையின் தலைக்கு மேல் சதாசிவம் தூவெண் வடிவெடுத்து ஆழ்ந்து ஆத்ம நிஷ்டையில் இருக்கின்றார். அவரது வெண்ணிறம் சத்துவ குணத்தைக் காட்டுகின்றது. அவர் தன்னில் தானாயிருப்பது பிரபஞ்சத்திலுள்ள கிருத்தியங்களை யெல்லாம் கடந்து பரத்தின் பால் செல்வது நமது லட்சியம் என்பதை விளக்குகிறது. உருவமில்லாத பரம்பொருளிடத்திலிருந்து சத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முக்குணங்கள் வடிவெடுக்கின்றன. தலையில் இருக்கும் தமோகுணத்தின் பால் போராட்டம் அதிகம், ரஜோகுணம் தமோகுணத்தை வெல்லுகிறது. பிறகு அது செல்வமாகவும் கலைகளாகவும், நல்லறிவாகவும், பேராற்றலாகவும் வடிவெடுக்கிறது. அவைகளை நல்வழியில் பயன்படுத்தி சத்வம் என்னும் நடுநிலையின்பால் அது செல்லுகிறது. பிறகு முக்குணத்துக்கும் அப்பாலுள்ள பரம்பொருளில் ஜீவனை அந்தச் சக்தியானது கொண்டு சேர்க்கிறது. இக்கோட்பாட்டைத் துர்க்காதேவியின் சொரூபம் விளக்குகின்றது. சக்தி எங்கும் நிறைந்தவள் என்பதை அவள் படைத்துள்ள பத்துக்கைகள் விளக்குகின்றன. எட்டுத் திக்குகளில் இருப்பவளும் அவளே; மேலும் கீழும் இருப்பவளும் அவளே என்பதை விளக்குதற்குப் பத்துக்கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சக்தியின் அனுக்கிரகத்தைக் கொண்டு வாழ்வு என்னும் போராட்டத்தை ஜீவன் வெற்றிகரமாக முடித்துப் பரத்தின்பால் செல்லுதல் அவளுடைய குறிக்கோள் ஆகின்றது.

திருமாலின் சகோதரி துர்க்கை. திருமாலைப் போன்றே சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தியவள், சிங்கம் துர்க்கையின் வாகனம். மணிமுடி சூடிய தலையில் பிறைச்சந்திரன் உண்டு. மன்னர்களும் வீரர்களும் துர்க்கையை வழிபடுவர். அவள் தன்னைச் சரணடைந்தவர்களின் இன்னலைத் துடைப்பாள்; துன்பங்கள் போக்குவாள். நவராத்திரியின் முதன் மூன்று நாள் துர்க்கையை வழிபடும் நாட்களாம். அந்நாட்களில் நாமும் அவளைப் பணிந்து நன்மைகள் பெறுவோம்.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சிருஷ்டி விநாயக மூர்த்தத்தின் தோற்றத்தினை விபரிக்க.
2. துர்க்கை மூர்த்தம் உணர்த்தும் தத்துவக் கருத்துக்கள் யாவை?
3. வைரவ மூர்த்தத்தின் வகைகள் ஐந்தினைக் குறிப்பிடுக.

(ஆ) செயற்பாடு

1. வைரவ மூர்த்தத்துடன் தொடர்புடைய ஏனைய புராணக் கதைகளைப் பயிற்சிப் புத்தகத்தில் எழுதுக.
2. ஆலயத்திற்குச் சென்று வைரவ மூர்த்தத்தைத் தரிசித்து, அம்மூர்த்தத்தின் தோற்ற அமைப்புப் பற்றி அறிக்கை தயாரிக்க.

ஈழத்து ஆலயங்கள்

(i) பிள்ளையார் ஆலயங்கள்

1. மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயம்

(அ) ஆலய அமைவிடம்

கிழக்கிலங்கையில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றும் ஒருங்கமைந்த தலம் மாமாங்கேஸ்வரமாகும். மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கம் உள்ளது. எனினும், விநாயகர் அங்கியுடனே சிவலிங்கம் காட்சி தருவதனால் பக்தர்களால், மாமாங்கப் பிள்ளையார் என மூல மூர்த்தி போற்றப்படுகின்றார்.

மட்டுநகரின் வடக்கில் முகத்துவார வீதியில் இரண்டு மைல் தொலைவில் அமிர்தகழி என்னும் அழகிய கிராமம் உள்ளது. இதனை அண்மிய சிற்றூர் மாமாங்கம். இங்குள்ள மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம் காரணமாகவே, இவ்வூர் மாமாங்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயம், அடர்ந்து செறிந்த விருட்சங்களின் நடுவே, அமைதியான சூழலில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தில் அருகே அமைந்துள்ள தீர்த்தக்குளம், தாமரைப் பூக்கள் நிறைந்த தடாகமாகக் காட்சி அளிக்கின்றது.

(ஆ) கர்ணபரம்பரைக் கதை

எல்லா ஆலயத்திற்கும் போல் இதற்கும் சில கர்ண பரம்பரைக் கதைகளைக் கொண்ட வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு.

இராமபிரான் இராவணனுடன் யுத்தம் முடித்த பின்னர், இத்தலத்தில் வந்து தங்கியிருந்தார். இராமபிரான் இவ்விடத்தில் லிங்க பூசை செய்ய வேண்டுமெனக்கருதி, விந்திய மலையிலிருந்து சிவலிங்கம் கொண்டு வரச் சென்றான் அனுமான். அவன் வரத் தாமதிக்கவே, இராமபிரான் மண்ணினால் ஒரு லிங்கத்தை அமைத்து தனது கோதண்டமாகிய வில்லை நிலத்தில் ஊன்றி, நீர் பெற்று லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்து பூசையை முடித்தார். கோதண்டம் ஊன்றிய இடம் குளமாகியது என்பது இக் கதை.

பின்னர் அனுமன் கொண்டு வந்த லிங்கம் இக்குளத்தில் இடப்பட்டது. அதனால், இக்குளத்திற்கு புனிதத் தன்மை ஏற்பட்டது.

மற்றொரு கதை வருமாறு: மாமங்கத்தில் இவ்விதம் இராம பிரானால் உருவாக்கிய லிங்கம் பெயர்க்க முடியாமல் நிலைத்து விட்டது. பின்னர் காடு வளர்ந்து முடிவிட்டது. பிற்காலத்தில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த வேடன் ஒருவன் கனவில் இறைவன் தோன்றி கூறியதாகவும் அவன் காட்டை வெட்டி, கொத்துப் பந்தலிட்டு வழிபட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. எனினும், இவ் வாலயம் மிகவும் தொன்மையானது என்பதைச் சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

(இ) வரலாறு

இவ்வாலயம் மிகப் பழமைமிக்க ஒரு வரலாற்று ஆலயமாக அமைந்திருந்தபோதும் இதன் வரலாறு தொடர்பான கல்வெட்டுப் பாடல்கள் எதுவும் இப்போது கிடைக்காதபடியினால் புறச்சான்றுகள் மூலமே தகவல்களை அறிய முடிகிறது.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம் போன்று மாமாங்கேஸ்வரமும் சுயம்புலிங்கத்தைக் கொண்ட சிவத்தலம் ஆகும். சுயம்புலிங்கத்தைக் கொண்ட ஆலயங்கள் மிகத் தொன்மையானவை என்பதுடன் அந்த லிங்கத்தைப் பெயர்க்க முடியாதபடி இருந்தன என்பதும் கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது. அந்தவகையில் இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் உள்ள சுயம்புலிங்கம் பெயர்த்தெடுக்க முடியாதது.

மாமாங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் உள்ள லிங்கமும் தமிழகத்தில் ஸ்ரீராமேஸ்வரத்தில் உள்ள லிங்கமும் இராமபிரானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை என ஓர் ஐதிகம் உண்டு. இராவணன் இலங்கையில் வாழ்ந்த ஓர் அரசன் என்பதும் அவன் இயக்கர்குலத் தலைவன் என்பதும் வரலாற்றாசிரியர்களால் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. தென் இலங்கையில் அவன் இராஜதானி இருந்தது என்ற தகவலும் முன்வைக்கப்படுவதனால் மாமாங்கேஸ்வரம் இராவணன் காலத்துக்கோயிலாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

(ஈ) ஆலய அமைப்பு

இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிரகம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், தம்பமண்டபம், மகாமண்டபம், கொடித்தம்பம், வசந்தமண்டபம், முன் மண்டபம் என்பவற்றைக் கொண்டு கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது.

1888 இல் புதிய நிர்வாக சபை உருவானபோது ஆலயம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு கொடித்தம்பம் நிறுவப்பட்டு ஆலயத்தின் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அதன் பின்னர், 1963 இல் திருப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 1999 இல் மேலும் சில திருப்பணிகள் நடைபெற்றன. நீண்ட காலமாக ராஜகோபுரம் இல்லாதிருந்த இவ்வாலயத்திற்கு இராஜகோபுரம் அமைக்கப்படும் பணிகளும் இடம் பெறுகின்றன.

அடியார்கள் தங்குவதற்காக அந்தக் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த கதிரைவேற்பிள்ளை மடம், இராசையா நொத்தாரிசு மடம் முதலியன அழிந்து போய்விட்டன. இன்று தண்ணீர்ப் பந்தல் மடம், தொண்டர் மடம் என்பன உள்ளன.

(உ) மாமாங்கத் தீர்த்த மகிமை

இவ்வாலயத்திற்குரிய தீர்த்தக் குளம் சிறியதானாலும் இயற்கையழகும் மகிமையும் மிக்க அழகிய தீர்த்தச்சுனையாகக் காட்சியளிக்கிறது. காசியிலிருந்து வந்த முனிவர் ஒருவர், சுங்கை, யமுனை, காவிரி, சரஸ்வதி, கோதாவரி, துங்க பத்திரை, பவானி, தாமிரபரணி, சேது முதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களைத் தனது கமண்டலத்தில் கொண்டு வந்து இத் தீர்த்தக் குளத்தில் விட்டார் என்பது ஒரு கதை.

திருக்கோவில் பிரதேசமான உன்னரசுகிரி இராட்சியத்திலிருந்து ஆட்சிசெய்த ஆடக சவுந்திரி இத் தீர்த்தத்தில் நீராடி தான் விரும்பிய பேற்றையும் பேரழகையும் பெற்றாள் என்பது மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறும் கதை.

இத்தீர்த்தக் குளம் அண்மையிலுள்ள அனுமார் தீர்த்தம், காக்கைத் தீர்த்தம், பழையாறு, நந்தண்ணீர்டு, பாலமீன்மடு, மட்டிக்களியோடை, கிண்ணையடித் தோணா முதலிய ஏழு

தீர்த்தங்களுடன் தொடர்பு பட்டுள்ளது. ஆடி அமாவாசை வருடாந்த உற்சவ நிறைவில் பக்தர்கள் தீர்த்தமாடுதலுடன் பிதிர்க்கடன்களையும் இங்கு செய்வர்.

(ஊ) பூசைகள், விழாக்கள்

இவ்வாலயத்தில் தினமும் மூன்று வேளை பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன. இங்கு இடம் பெறும் மகோற்சவங்களில் ஆடி அமாவாசை உற்சவமே மிக முக்கியமானது. ஆடி அமாவாசைக்குப் பத்து நாட்கள் முன்னதாகக் கொடியேற்றமும், தொடர்ந்து திருவிழாக்களும் இடம் பெற்று; அமாவாசைத் தீர்த்தத்துடன் மகோற்சவம் நிறைவடையும். திருவிழாக்களின்போது, சிவன், சக்தி, பிள்ளையார் ஆகிய மூன்று மூர்த்திகளும் ஒருமித்து வருவதும், அதே கோலத்துடன் இடபவாகனத்தில் ஊர்ந்தபடியே தீர்த்தோற்சவத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதும் கண்கொள்ளாக் காட்சிகளாகும். பத்தாம் நாள் தீர்த்த தோற்சவம் நடைபெறும்.

(எ) நூல்கள், பிரபந்தங்கள்

இவ்வாலயத்தின் மீது பல்வேறு நூல்களும், பிரபந்தங்களும் எழுந்துள்ளன. வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன் அவர்களின் மாமாங்கேச்சுரர் கீர்த்தனை, மாமாங்கர பதிகம் என்பனவும், பண்டிதர் செ. பூபாலபிள்ளை அவர்களின் மாமாங்கேச்சுவரர் பதிகம், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின் மாமாங்கேச்சுரர் பதிகம், மண்டுர் பூ. சின்னையா அவர்களின் மாமாங்கப் பிள்ளையார் விருத்தம் என்பன மாமாங்கேச்சுரப் பெருமானது திருவருட் பெருக்கினை நன்கு விளக்குவன.

2. மருதடி விநாயகர் ஆலயம்

இலங்கையிலே உள்ள பிரசித்தி பெற்ற விநாயகர் ஆலயங்களுள் மருதடி விநாயகர் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இது யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிலே உள்ள மானிப்பாயில் முக்கோணத்திடர் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. நெற்கழனிகள், மருதமரம், கொன்றை, தெங்கு, மா, பலா, வாழை என்பன நிறைந்த இயற்கைச் சூழலைக் கொண்டதோர் இடத்தில் விநாயகப் பெருமான் விரும்பி உறைந்து அருளாட்சி புரிகின்றார்.

(அ) ஆலய வரலாறு

இவ்வாலயம் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்திற்கு முற்பட்டதென்று கூறுவர். இது எப்போது தோன்றியது என்று அறுதியாகக் கூறமுடியாதிருக்கிறது. இவ்வாலயம், தொடக்கத்தில் அடியார்கள் பொங்கல் செய்து பூசிக்கும் இடமாகவே இருந்தது. பின்பு வேளாண்மரபில் வந்த சிவபூசகரால் பூசிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சிதம்பரத்தைப் போல யோக நிஷ்டை கைவரப்பெற்ற சிவயோகி ஒருவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வந்த புண்ணியத் திருத்தலம் என்றும் ஒரு வரலாறு இதற்குண்டு.

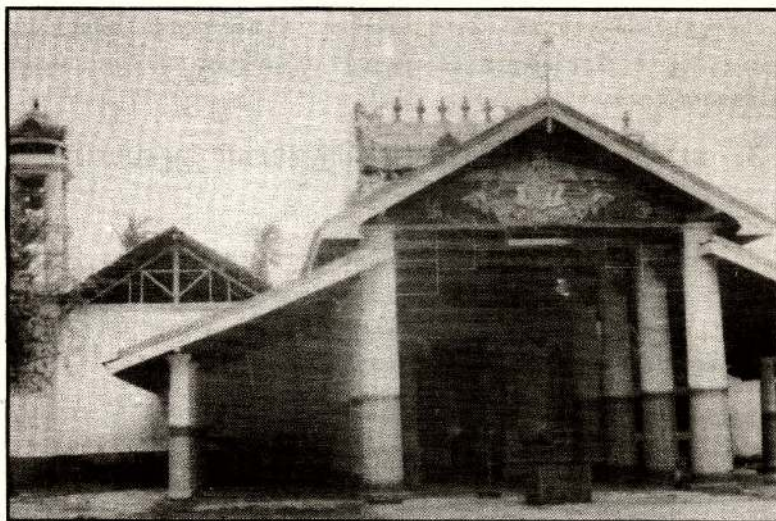
இவ்வாலயம் போர்த்துக்கேயர் காலத்திலே இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. எனினும், இவர்கள் காலத்திலே பொங்கல், வணக்கம் முதலியன மறைவாக நடந்து வந்தன. பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பொங்கல் வழிபாடுகள் வெளிப்படையாகவும் விசேடமாகவும் நடைபெற்றன. அக் காலத்திலே மக்களின் உற்சாகத்தைக் கண்ணுற்ற தியாகராசக் குருக்கள் அடியார்கள் உய்திபெறும் வண்ணம் ஒரு விநாயகர் சிலையை வைத்துப் பூசைகள் செய்து வந்தார். இத்திருவுருவம் இப்பொழுது ஆலயத்திலிருக்கும் சிவன் கோயிலுக்கும் மேற்கே வைக்கப்பட்டு, பூசை செய்யப்படுகின்றது.

(ஆ) ஆலய அமைப்பு:

சுவாமி நாத முதலியார் என்பவரின் உதவியால் மருதமரத்தின் கீழ், மேற்குத்திசையை நோக்கியவாறு கர்ப்பக்கிரகமும் அர்த்த மண்டபமும் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இங்குள்ள சுவாமிக்கு வீரகக்தி விநாயகர் என்று பெயர்.

இன்று இத்திருக்கோயில் கிழக்கும் மேற்கும் வாசலும் கோபுரமும் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. கும்பாபிடேகம், மகோற்சவம் என்பன நடாத்த கீழ்த்திசையில் போதிய இட மில்லாதிருந்தமையால் பிரதான வாயிலை இக்கோயிலின் மேற்குத் திசையாக மாற்றவேண்டியிருந்தது.

இவ்வாலயத்தில் பொங்கல் மண்டபம், தீர்த்த மண்டபம், மணித்தேர் நிலையம் என்பனவும் அடியார்கள் நீராடுவதற்குக் குளமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மருதடி விநாயகர் ஆலயம்

(இ) பூசை, விழாக்கள்:

மருதடி விநாயகர் ஆலயத்தில் நாட்பூசையும் திருவிழாக்களும் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெறுகின்றன. இங்கே நடக்கும் நித்திய பொங்கல் கருமங்களைப் போல, இலங்கையில் வேறெந்தக் கோயில்களிலுமில்லை எனலாம்.

இவ்வாலயத்தில் முதன் முதலாக ஏறக்குறைய இருநூற்றி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கும்பாபிடேகம் இடம் பெற்றது. 1987 ஆம் ஆண்டு பஞ்சமுக விநாயகர் பிரதிஷ்டை இடம் பெற்றது.

ஆண்டு தோறும் பங்குனித் திங்கள் பதினைந்தாம் நாள் கொடியேற்றமும் சித்திரைத் திங்கள் முதலாம் நாளில் தேர்த்திருவிழாவும் இரண்டாம் நாள் தீர்த்தத்திருவிழாவும் நடந்து வருகின்றன. வருடப்பிறப்பன்று நடைபெறும் குறிப்பிட்ட தேர்த்திருவிழா சிறப்புமிக்க பெருவிழா ஆகும். விழாக்காலங்களில் திருவீதியில் அடியார்கள் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்தல், காவடியெடுத்தல் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு விரதமிருந்து வழிபாடு செய்வர். இவ்வாலயத்தில் விநாயக சதுர்த்தி, விநாயகர் சஷ்டி ஆகிய விரதகாலங்களில் சிறப்பாகப் பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன.

மருதடி விநாயகப் பெருமானின் திருவருளை வியந்து, நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவர் முதலானோர் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர்.

3. கட்டுக்கலை செல்வ விநாயகர் ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்

மலையகத்தில் உள்ள ஆலயங்களில் கண்டி மாநகரில் கட்டுக்கலைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள செல்வ விநாயகர் சிறப்புமிக்க ஆலயமாகும். இத்திருக்கோயில் கண்டி மாநகரின் கட்டுக்கலை என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ளது.

சைவசமயிகளும் பௌத்த சமயிகளும் ஒருங்கே வழிபடத் திரளும் கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் ஆலயம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வழிபாட்டுத் தலமாகும். இது கண்டியரசன் கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் ஆட்சிக்காலத்தில் (1752 ஆம் ஆண்டில்) நிருமாணிக்கப்பட்டது. விஜயநகரப்பேரரசின் சமயச் செல்வாக்கு இலங்கையிற் பரவியபோது எம்பெக்கே, இலங்காதிலக, கடலதெனிய, வலஹகொட, தொடங்வெல போன்ற இடங்களில் இந்துத் தெய்வ வழிபாட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இப்பிள்ளையார் கோயிலின் தோற்றம் தொடர்பாகக் கதையொன்று பின்வருமாறு வழங்குகின்றது.

விஜயநகரப் பேரரசின் சமயச்செல்வாக்கு கண்டியிற் பரவிய காலத்தில், 'செங்கந்த, என்னும் பிராமணர் ஒருவர் 'மாளிகாவ' அமைந்துள்ள இடத்துக்கு மேலே இருந்த குகை ஒன்றைத் தெரிவு செய்து, அங்கு தங்கித் தியானம் செய்து வந்தார். முதலாம் விமலதர்மசூரியன் போர்த்துக்கேயரை வென்று குசுமாசன தேவியை மீட்டு மணம்புரிந்து மன்னனாக முடிசூடி ஆட்சி புரிந்தான். அக்காலத்தில் அக்குகைக்கு அருகில் அமைந்த நாக விகாரையும் செங்கந்த வசித்த இடமும் இந்துக்களும் பௌத்தர்களும் வேறுபாடுகள் இல்லாமல் வழிபடும் தலங்களாக மேன்மையுற்றன. இவ்வாறு மேன்மையுற்ற இந்து ஆலயம் பின்னர் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமரபைச்சேர்ந்த அருணாசலச் செட்டியாரிடம் நிருவாகத்திற்காக ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவ்வாலயம் பிள்ளையார் கோயிலாக வளர்ந்து, மலையகத்தின் தொன்மை வாய்ந்த விநாயகர் தலமாக இப்போது மிளிர்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் மகாகும்பாபிஷேகம் 1988 இல் மங்களகரமாக நடைபெற்றது.

(ஆ) மூர்த்தி

கட்டுக்கலை விநாயகர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளிய பிள்ளையார் செல்வவிநாயகர் என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றுள்ளார். இவ்வாலயத்தில் விநாயகர், முருகன், சோமசுந்தரப் பெருமான், பஞ்சமுக விநாயகர் முதலான தெய்வங்களுக்கும் சந்திதிகள் உள்ளன. கண்டிப் பெரஹரா விழாக் காலத்தில் புத்தரின் புனிதத்தம் பவனியாகச் செல்லும் வைபவத்தில் இந்துத் தெய்வங்களும் விழா ஊர்வலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும் எனக் கீர்த்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் அக்காலத்தில் ஆணையிட்டான். எனவே, தீர்த்தத் திருவிழா என்று கணிக்கப்படும் “பகற் பெரஹரா” தினத்திற் செல்லும் பவனி கட்டுக்கலை விநாயகர் ஆலயத் திலிருந்து தொடங்குவது இன்று வரை பேணப்படும் மரபாகும். இம்மரபு செல்வவிநாயகரின் மூர்த்திச் சிறப்பைக் குறிக்கும் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

(இ) தீர்த்தம்

இவ்வாலயத்தின் தீர்த்தமாக மகாவலி கங்கை விளங்குகின்றது. அதுவே தீர்த்தோற்சவத்திற்குரிய நீர் நிலையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. ‘கெட்டம்பே’ என்னும் இடத்தின் அருகே ஓடும் மகாவலி கங்கை நீர் நிலைப் பகுதியில் தீர்த்த விழா நிகழ்கின்றது.

(ஈ) பூசை, விழாக்கள்

அருள்மிகு செல்வ விநாயகர் ஆலயத்திருவிழா பங்குனி மாதத்தில் விமரிசையாக நடைபெறுவது வழக்கம். பங்குனி உத்தரத் திருவிழாவை முன்னிட்டு நடைபெறும் பஞ்ச இரதோற்சவத்தின் போது, அருள்மிகு மீனாட்சி அம்மனும் சுந்தரேசப் பெருமானும் ஏனைய தெய்வங்களும் சித்திரத் தேரில் வலம் வரும் கோலம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். மேலும், விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகசஷ்டி போன்ற விசேட தினங்களில் சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் மீது பலர் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர். சுருங்கக் கூறின், கண்டி மாநகரிலுள்ள சைவசமயிகள் உள்ளிட்ட இந்துக்களின் கேந்திர நிலையமாகச் செல்வவிநாயகர் ஆலயம் திகழ்கின்றது. எனலாம்.

(ii) அம்மன் ஆலயங்கள்

1. நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்

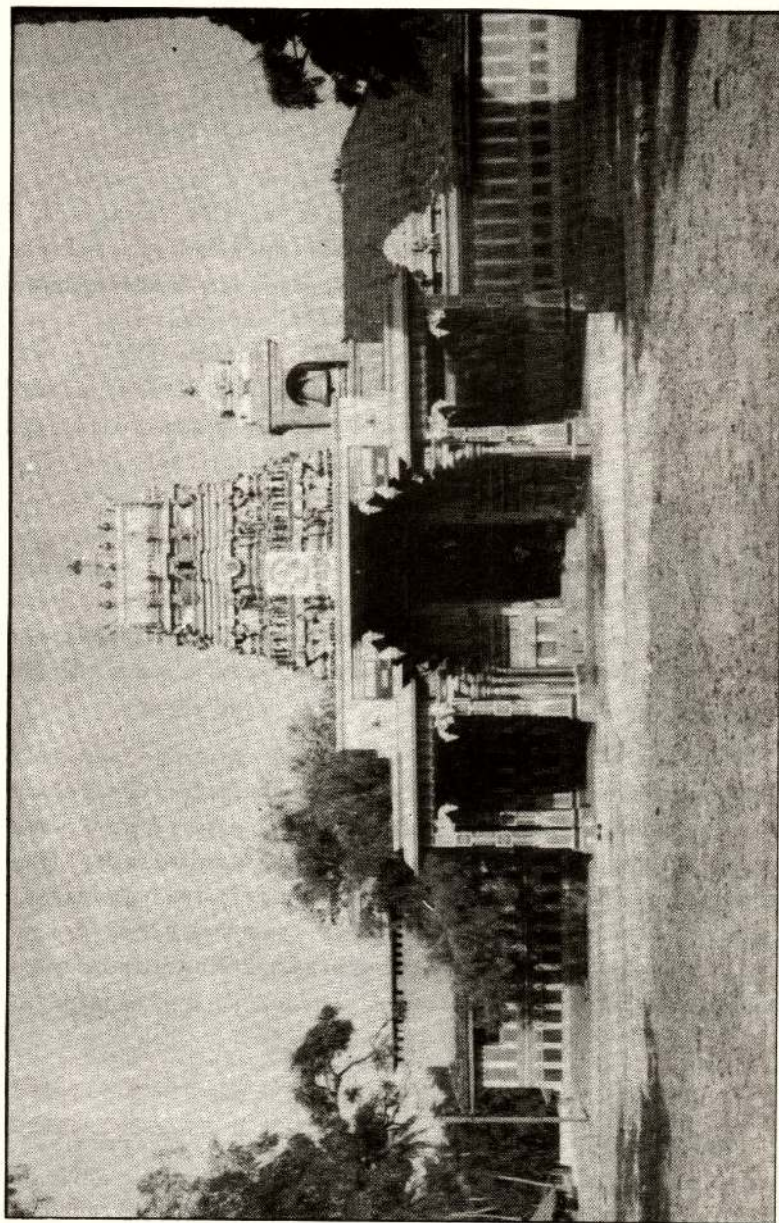
யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்காகப் பல தீவுக் கூட்டங்கள் உள்ளன. இத் தீவுக் கூட்டங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கவை. அவற்றினுள் ஒன்றே நாகதீபம் எனப்படும் நயினாதீவாகும். இத் தீவு ஆறு கிலோ மீற்றர் சுற்றளவு கொண்ட சிறிய தீவு. இத் தீவிலே அமைந்துள்ள ஆலயமே நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயமாகும். வரலாற்றுக்காலத்தொடக்கம் இவ்வாலயம் தமிழ் நாட்டுடன் மிகுந்த தொடர்புடையதாக இருந்து வந்துள்ளது.

இவ்வாலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாகதீவு, மணிபல்லவம், மணித்தீவு, பிராமணத்தீவு போன்ற சிறப்புப் பெயர்களைப் பெற்றுள்ளது. மணிமேகலை என்னும் காவியத்திற் கூறப்படும் மணிபல்லவம் என்னும் இடம் 'நாகதீபம்' என அழைக்கப்படும் நயினாதீவாகவே இருக்க வேண்டும் என ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவது இவ்வாலயத்தினதும் தீபகத்தினதும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றது. இவ்வாலயத்திற் குடிகொண்டிருக்கும் இறைவியை நாகபூஷணி, நாகம்மாள், நாகேஸ்வரி எனப் பல நாமங்களால் அழைத்துப் போற்றுவர். பொதுவாக, இந்துக்கள் புகழ்மிக்க சத்திபீடங்கள் அறுபத்து நான்கு என்பர். அவற்றினுள் நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயமும் ஒன்றாகும். இதனால் இந்து சமய வரலாற்றிற் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய, மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆலயமாக நயினை-நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் விளங்குகின்றது.

(ஆ) கர்ண பரம்பரைக் கதை

இவ்வாலயத்தின் தோற்றம் பற்றி பல்வேறு கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றினுள் இரண்டினை இங்கு நோக்கலாம்.

விஜயன், ஈழ நாட்டிற்கு வருவதற்கு முன்னே ஈழத்தின் வடபகுதியில் இயக்கர், நாகர் என்னும் இரு இனத்தவர் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களுள் நாகர்கள் நாகரிகம் மிக்கவர்கள்;

தயிலை நாகபுஷணி அம்மன் ஆலயம்

சிவபக்தர்கள்; சிவனை முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டு வழிபடுபவர்கள். ஆயினும், அவ்வப்போது தமது வழிபாட்டின் தேவை நோக்கி பல ஆலயங்களைக் கட்டினர். அவற்றினுள் ஒன்றே நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் ஆகும்.

மற்றொரு கதை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. முன்னொரு காலத்திலே நாகம் ஒன்று இத்தீவகத்தின் வடக்கே உள்ள புளியந் தீவிலிருந்து நாடோறும் பூக்கள் கொண்டு வந்து, நயினை அம்பிகையைப் பூசித்து வந்தது. ஒரு நாள் பூக் கொண்டுவரும் வழியில் ஒரு கருடன் அதனைக் கண்டு கொல்ல முயன்றது. நாகம் அதனைக் கண்டு அச்சம் கொண்டு, கடலில் இருந்த கல் லொன்றுடன் சுற்றிக் கொண்டது. கருடன் பிறிதொரு கல்லில் அமர்ந்து கொண்டு, நாகத்தைக் கொல்லத் தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது, அவ்வழியே மரக்கலம் ஒன்றிலே வந்த வணிகன் ஒருவன் அக்காட்சியை கண்டான். நாகத்தின் மீது அனுதாபம் கொண்டான். அவன் கருடனிடம் “நீ நாகத்தைக் கொல்ல வேண்டாம்” என வேண்டிக் கொண்டான். கருடனோ, “நீ உனது செல்வங்கள் யாவற்றையும் என்முன் வைத்தால் யான் அதனைக் கொல்ல மாட்டேன்” என்று கூறியது. வணிகனும் அவ்வாறே செய்தான். உடனே கருடன் அவ்விடத்தை விட்டுப் பறந்து சென்றது.

வணிகன் வீடு சென்றான். அன்றிரவு அவனது அறையில் பேரொளி தோன்றிற்று. அவன் அவ்வொளி எதுவாய் இருக்கலாம் என நெருங்கிய பொழுது அது விலைமதிப்பற்ற நவரத்தினங்களில் இருந்து தெறித்த ஒளி என்பதைத் தெரிந்து கொண்டான். “இது நயினை அம்பிகையின் திருவருட் செயல்” என நினைத்து, அம்பிகையைப் பூசிக்கும் பொருட்டு நாகதீபத்துக்கு வந்து, அம்பாளைத் தரிசித்து, அங்கு அம்பிகைக்குப் பெருங்கோயிலைக் கட்டினான். அவ்வாலயப் பூசகராக நயினை பட்டரை நியமித்தான்.

(இ) மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்

இவ்வாலயம் கர்ப்பக்கிரகம், இருநிலை விமானங்கள், மண்டபங்கள், கிழக்கு, தெற்கு வாசல்களில் முறையே ஒவ்வொரு இராஜகோபுரங்கள், நவக்கிரகங்கள், பரிவார தேவர்கள், சூரியன், சந்திரன் முதலான அம்சங்களை உள்ளடக்கிய அமைப்பை உடையது. இவ்வாலயம் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம்

போன்ற பெருங்கோயிலாக அமையாவிட்டாலும், அதன் சுருங்கிய வடிவத்தைக்கொண்டுள்ளது. இவ்வாலயத்தின் முர்த்தியாக ஐந்துதலை நாகமும் அம்பாளும் இணைந்த தோற்றம் கருவறையில் உள்ளது. இம் முர்த்தம் பல நாற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது. இதன் சிறப்புப் பற்றிக் கூறவந்த விமர்சகர் ஒருவர் “நயினா தீவின் மூலஸ்தானத்தில் அம்மன் உருவம் போல இருப்பது பழைய நாகப் பிரதிஷ்டையே. இது மிகவும் தேய்ந்த அம்மன் உருவம் போல் தெரிகின்றது. இதற்குப் பின் ஐந்துதலை நாகப்பிரதிஷ்டை ஒன்று உண்டு. இந்தியாவிலும் நாக வழிபாட்டிற்கே பிரத்தியேகமாகவுள்ள, இவ்வளவு பிரதான கோயிலைக் காண்பதரிது. கலப்பற்ற தூய்மையான நாகவழி பாட்டுப் பண்பினை நயினாதீவிற்காணலாம். இந்த நாகச் சிலை பதினான்காயிரம் வருடம் பழமையும் உடையது. இந்தியா, இலங்கை போன்ற இடங்களில் வேறெங்கும் பார்க்க முடியாத பிரத்தியேக உருவாக, சர்ப்ப வழிபாட்டின் தொன்மைக் கருவூலமாக இது இருக்கின்றது” எனக்குறிப்பிடுவது கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சம் வன்னி மரமாகும். இதன் தீர்த்தக்கேணி ஆலயத்தின் மேற்கில் அமைந்துள்ளது. இத் தீர்த்தத்திற்கு சித்தாமிர்த புட்கரணி என்று பெயர்.

இவ்வாலயத்தில் நான்கு கால நித்திய பூசைகள் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன. ஆனிப்பூரணையை தீர்த்தநாளாகக்கொண்ட மகோற்சவம் ஆரம்பத்தில் 1966 ஆம் ஆண்டுவரை பத்து நாட்களும் நடைபெற்றது. பின்னர் பதினைந்து நாட்கள் நடைபெறுகின்றது. இம் மகோற்சவத்தில் தேர்த் திருவிழாவும் தெப்பத்திருவிழாவும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் இருந்து மெய்யடியார்கள் இவ்விழாக்களின் பொழுது அம்பாளைத் தரிசிப்பதற்காக வருகை தருவர். ஆனிமாத பூரணை நிலவொளியில் அலைகடல் மத்தியில் அம்பாள் தெப்பத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுப்பது அடியார்களின் மனதை விட்டு நீங்காத அற்புதக் காட்சியாகும். மேலும், மாதம்தோறும் வருகின்ற நைமித்திய கிரியைகள் ஏனைய ஆலயங்களில் நடைபெறுவது போலவே இங்கும் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் சித்திரத் தேர் 1957 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 8 ஆம் திகதி (1957.2.8) நாகபூஷணி அம்மை வீற்றிருக்க திருவுலா வந்தது.

இவ்வாலயத்தின் மீது மெய்யடியார்கள் பலர் பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளனர். வண்ணைப் புலவர் அமரசிங்கம் நயினை நாகபூஷணி அம்மன் ஊஞ்சல் பாடலையும், அராலிமுத்துக்குடிபுலவர் நயினை நாகேஸ்வரியம்மை பதிகத்தையும் நயினை வரகவி, நாகமணிப்புலவர் நயினாதீவு நிரோட்டக யமக அந்தாதியினையும், நயினாதீவுச் சுவாமி எனப்படும்முத்துக்குமார சுவாமிகள் ஸ்ரீநாகபூஷணி அந்தாதி மாலையினையும் கவிஞர் சு.ஐயாத்துரை நயினை நாகபூஷணி அம்மன் கப்பற் பாட்டினையும், பண்டிதர் கந்தசாமி நயினைத் திருவிளக்கு என்னும் பிரபந்தத்தையும் (கவிஞர்) நா.க. சண்முகநாதபிள்ளை அம்பாள் புகழ்க்கீர்த்தனைகள், நயினைக் குறவஞ்சி என்பவற்றையும் பாடியுள்ளனர்.

(2) தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன் ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கிக் காங்கேசன் துறைக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையிற் காங்கேசன் துறைக்குத் தெற்கில் ஏறத்தாழ ஐந்து கிலோமீற்றர் தொலைவிலே தெல்லிப்பளை என்னும் கிராமம் உள்ளது. அங்கமேந்துள்ள ஆலயம் துர்க்கை அம்மன் ஆலயமாகும். இது நெடுஞ்சாலையைப் பார்த்தவாறு அமைந்துள்ளது.

(ஆ) மூர்த்தி விசேடம்

துர்க்கை அம்பாள் ஆலய ஆரம்பமும் மூர்த்தியின் சிறப்பும் பற்றி பின்வரும் கதைமூலம் அறிய முடிகின்றது. அக்கிராமத்திற் கதிர்காமர் என்னுஞ் சைவப் பெரியார் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஒருநாள் காங்கேசன் துறையிலிருந்து தோணியிற் புறப்பட்டுச் சென்று வேதாரணியத்தை அடைந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து காசிக்குச் சென்றார். அங்கு அவருக்கு ஞானகுரு ஒருவர் வாய்க்கப்பெற்றார். அந்த ஞானகுரு, தேவி உபாசகர். ஆம் குருவின் வழியைப் பின்பற்றி, கதிர்காமரும் தேவி உபாசகராயினார். இந்தியாவிலுள்ள அறுபத்து நான்கு சத்தி பீடங்களுட் கீர்த்தி பெற்ற சொப்பனேஸ்வரி ஆலயத்தில் துர்க்காதேவி சகல கலைகளுடனும் பொலிவுற்றுத் திகழ்கின்றாள். அங்கு வழிபாடு செய்யும் அடியார்கள் தாம்பாளங்களில் ஸ்ரீ சக்கரம் வைத்துப்

பூசை செய்தல் அக்கோயிலுக்கான சிறப்பு அம்சமாகும். இக் கோயிலைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு கதிர்காமமும் வேதாரணியத்தில் இருந்து இங்கு புறப்பட்டு வந்தார், இங்கு அவர் ஆலயமரபிற்கு அமைய ஸ்ரீசக்கரம் அமைத்துப் பூசை செய்து வந்தார்.

இவ்வாறாகப் பத்து ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் அவர் தாம் தேவி பூசை செய்த ஸ்ரீ சக்கரத்தையும் அப்பூசையிற் பயன்படுத்திய தீர்த்தக் கெண்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு இலங்கைக்குப் புறப்பட்டார். கடல் வழியாக வந்த கதிர்காமர் காங்கேசன் துறையில் இறங்கினார். பின்னர், கீரிமலைக்குச் சென்று தீர்த்தமாடினார். அப்புண்ணிய தலத்திலே தான் கொணர்ந்த ஸ்ரீ சக்கரத்துக்குப் பூசை செய்தார். இதுவே இலங்கையிற் செய்த முதலாவது ஸ்ரீ சக்கர பூசையாகும்.

பின்னர் அங்கிருந்து கால்நடையாக உழுகுடைப்பதி என்னும் இடத்தை அடைந்தார். மிகுந்த வெய்யிலும் உடல் தளர்ச்சியும் அவரை வாட்டின. எனவே, மேலும் நடக்க முடியாத காரணத்தினால் அவர், அங்கு நின்ற இலுப்பை மரம் ஒன்றின் நிழலிற் படுத்து உறங்கினார். அப்பொழுது துர்க்காதேவி கதிர்காமருக்குக் கனவிலே காட்சி கொடுத்து, இந்தியாவிலிருந்து கொணர்ந்த புனிதப் பொருள்களை அவ்விடத்திலேயே தாபித்து வழிபாடு செய்யுமாறு கூறி மறைந்தருளினாள். அம்மனின் திருவருட் காட்சியைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியில் கதிர்காமர் அவ்வாறே செய்தார். அவ்வாறு அவர் ஸ்ரீ சக்கரம் தாபித்த புண்ணிய வழிபாட்டிடமே தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன் ஆலயம்.

இவ்வாலயம் எண்ணிறைந்த அடியார்கள் தரிசிக்கும் பெருங்கோயிலாகவும் அவர்கள் தம் கொடிய வினைகளை அறுத்து அன்னையின் அருட்கடாட் சத்தைப் பெறுகின்ற அம்மன் கோயிலாகவும் திகழ்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சமாக இலுப்பை விளங்குகின்றது.

(இ) தற்கால வரலாறு

துர்க்கையம்மன் ஆலயத்திற் கும்பாபிஷேகங்கள் பல நடைபெற்றுள்ளன. அவற்றுள் 1865 ஆம் ஆண்டு, 1981 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற மகா கும்பாபிஷேகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன் ஆலயம்

(ஈ) தீர்த்தச் சிறப்பு

வரட்சி மிகுந்த பாறாங்கற்கள் நிறைந்த இடத்தில் அகலமாகவும் ஆழமாகவும் நிலத்தை அகழ்ந்து இக்கோயிலுக்கான தீர்த்தக்கேணி அமைக்கப்பட்டது. இதற்கான திருப்பணிகள் 1981.11.14 ஆந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஓர் ஆண்டுக் காலத்துள் நிறைவேறியமை அம்பாளின் அற்புதச் செயல் எனலாம். இந்தக் கேணியில் முதன்முதலாக 1982.09.01 அன்று தீர்த்தோற்சவம் நடைபெற்றது. இத் தீர்த்தக் கேணி “துர்க்கா புஷ்கரணி” என வழங்கப்படுகின்றது.

(உ) பூசைகளும் விழாக்களும்

அதிகாலை நாலரை மணிக்குத் தெல்லிப்பளை துர்க்கை ஆலயத்தில் திருப்பள்ளி எழுச்சியுடன் பூசைகள் ஆரம்பமாகும்.

இக்கோயிலின் மகோற்சவம் 1968 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆவணி மாதத்திலே திருவோண நட்சத்திரத்திலே தீர்த்த உற்சவம் நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற வகையிலே பன்னிரண்டு தினங்கள் நடைபெறும். பெளர்ணமி, மகாசிவராத்திரி, மாசிமகம், மணவாளக் கோலம், நவராத்திரி, கார்த்திகைத் திருவிளக்கு முதலிய விசேட தினங்களில் விசேட பூசைகளும் விழாக்களும் நடைபெறும்.

பெண்கள் பலர் இக்கோயிலிற் கேதாரகௌரி நோன்பிலிருந்து பயனடைந்துள்ளனர். முக்கியமாகக் கன்னிப்பெண்கள் பலர் ஒன்பது வாரங்கள் ஆசாரமாய் இருந்து, செவ்வாய் நோன்பு அனுட்டித்து பயனடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

(ஊ) சமூகப் பணிகள்

நம் சமயத்திற் சமூக சிந்தனை சீரான நிருவாகம். கூட்டு முயற்சி முதலியவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் துர்க்கை அம்பாள் தேவஸ்தானம் விளங்குகின்றது. இங்கு நடைபெறுகின்ற மிகச் சிறந்த சமூக சேவை துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் என்னும் நிறுவனமாகும். பெற்றோரை இழந்த, ஆதரவு அற்ற ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்பிள்ளைகளை ஆதரித்து, உணவூட்டி, கல்வி புகட்டிப் பராமரித்து வருகின்ற இந்த நிலையம் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களால், 1982 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அன்னபூரணி

மண்டபம், நூலகம், அச்சகம் முதலிய பல்வேறு சேவை நிலையங்கள் இக்கோயிலின் நிருவாகத்தில் நடைபெறுகின்றன.

3. மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்:

இலங்கைத் தீவின் மத்திய மலைப் பிரதேசத்தின் வடக்கு வாசல் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இயற்கை எழில் நிறைந்த நகரம் மாத்தளை. மலைகளால் சூழப்பட்டு நீர்வளமும் நிலவளமும் மிக்கதாய் விளங்கும் மாத்தளை நகரின் மத்தியில், ஏழு அருவிகள் சலசலத்து ஓடும் அழகுமலைக் குன்றுகளுக்குக் கிழக்கே, மகாவலி கங்கை புரண்டோடும் சுதுகங்கைச் சாரலிலே ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது.

(ஆ) ஆலய வரலாறு:

இலங்கையிற் சிறப்புற்று விளங்கும் ஆலயங்களுள் மாத்தளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் தனித்துவமான வரலாற்றுச் சிறப்புக்கொண்டதாகும். ஆனால், அதன் ஆரம்பகால வரலாற்றுச் செய்திகள் தெளிவற்றுக் காணப்படுகின்றன.

மலையக மக்கள் வரலாற்றோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய இவ்வாலயம் ஆரம்பத்தில் 'பன்னகம்' எனும் பழம் பெயர் கொண்ட மாத்தளையில் வில்வ மரத்தடியில் சிறு குடிலாகவே காணப்பட்டதென்பர். 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியராட்சிக் காலத்திற் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காகத் தென் னிந்தியாவிலிருந்து தமிழர்கள் இங்கு அழைத்து வரப்பட்டனர். அவர்கள் மலையகத்தின் வாசலாயமைந்த 'பன்னகம்' வில் தங்கியிருந்தே வேறு இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறினர். அவ்வாறு அங்கு வந்த மக்களால் நம்பிக்கையோடு வழிபடப்பட்ட முத்துமாரியம்மன் சிறு குடிலிற் கல்வடிவிலே அமர்ந்திருந்து அருள் புரிந்தாள்.

1852 ஆம் ஆண்டிலே இக்கோயிலும் அதனைச் சூழ்ந்த நிலமும் சாசனம் செய்து வைக்கப்பட்டதாகச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. முன்னர் சிறிதாக இருந்த ஆலயம் அதன் பின்னரே பெரிதாகக் கட்டப்பட்டதுடன் நித்திய பூசைக் கருமங்களுக்காகப் பிராமணக் குருக்கள் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டார்.

மாத்தளைச் செட்டிமாரினால் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்த இம் முத்துமாரியம்மன் ஆலயம் வருடந்தோறும் பல திருப்பணிகளைக் காணலாயிற்று. 1958 இல் பழைய ஆலயம் முற்றாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் புத்துயிர் பெற்றது. மகாமண்டபம் அர்த்த மண்டபம், மூலத்தானம் என அமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் 1960, 1973 களில் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டன.

ஆரம்பத்திற் சில சப்பரங்களில் வைத்தே அம்மனை நகர்வலம் காணச் செய்தனர். பின் பரிபாலன சபையினரின் அரிய முயற்சியினால் பெரிய ரதமொன்று செய்விக்கப்பட்டு ரதபவனி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன்பின் மூன்று ரதங்கள் பவனி வந்தன. இன்று பஞ்சரதங்கள் பவனி வரும் ஆலயமாக இவ்வம்மன் ஆலயம் விளங்குகிறது.

(இ) பூசைகளும் விழாக்களும்:

வருடந்தோறும் மாசிமகத்தில் பஞ்சரத உற்சவம் நடைபெறக் கூடிய வகையில் அதற்கு முன்னைய இருபத்தொரு நாள்களும் இக்கோயிலின் மகோற்சவ காலமாகும். மகோற்சவம் ஆரம்பமாகும் தினத்தன்று நடைபெறும் கொடியேற்றத் திருவிழாவும் வெகு விமர்சையாக நிகழும். கொடியேற்றத் திருவிழாவன்று காலையில், ஆலயத்தின் கொடிச்சீலையை யாணைமேல் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வர். ஆலயத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சுதுகங்கை ஆற்றையடைந்து பின் அங்கிருந்து சுதுகங்கை காளி கோயிலுக்கும் கொண்டு சென்று மீண்டும் ஆலயத்தை அடைந்த பின்னரே கொடியேற்றம் நிகழும். இதனைத் தொடர்ந்து வரும் இருபத்தொரு நாள்களும் விசேட பூசைகளும் ஆலய வீதியில் தினமும் கதாப்பிரசங்கங்களும் இடம் பெறும். திருவிழாக் காலங்களில் வசந்த மண்டபத்தில் ரதபவனி வரும் ஐந்து மூர்த்திகளுக்கும் ஐந்து குருக்கள்மாரால் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்த்தப்படும் தீபாராதனை, பக்தர்களுக்கெல்லாம் பாவவிமோசனம் தரும் பரவச நிகழ்வாக அமையும். இருபத்தோராம் நாள் காலை முதல் விசேட வழிபாடுகள் நடைபெற்று இரவில் பஞ்ச ரத பவனி ஆரம்பமாகும். மாசிமகத்துடன் கூடிய பெளர்ணமி நிலவில் சித்திரத் தேர்கள் ஐந்தும் அசைந்து வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். அம்பாளின் பெரிய ரதத்தினைப் பெண்களே வடம் பிடித்து இழுத்து வருவது மற்றுமொரு சிறப்பாகும்.

ரதபவனி முடிவுற்றதும் மறுநாள் காலை தீர்த்தோற்சவமும் அதனைத் தொடர்ந்து பூங்காவனமும் நடைபெறும். தீர்த்தோற்சவத்தின் பின் தீ மிதிப்பு வைபவம் நிகழும்.

மகோற்சவ காலங்களில் மட்டுமன்றி, ஏனைய விசேட தினங்களிலும் இலங்கையின் பலபாகங்களிலிருந்தும் தமிழகத்திலிருந்தும் பக்தர்கள் வருகை தந்து அம்மனைத் தரிசித்துச் செல்கின்றனர். அன்றுதொட்டு இன்றுவரை மாத்தளை நகரில் வாழும் சகல இனமத மக்களும் ஒன்றுபட்டு அன்னைக்கு விழாவெடுத்துவழிபாடு செய்து வருவது இவ் வாலயத்தின் பெருஞ் சிறப்பாகும்.

(iii) முருகன் ஆலயங்கள்

(1) கதிர்காமம்

(அ) அமைவிடம்

முருகக் கடவுளுக்கு, அருள் நிறைந்த வரலாற்று புகழ்மிக்க வழிபாட்டுத் தலங்கள் பல இலங்கையில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் கதிர்காமம் மிகவும் பிரசித்தம் பெற்ற யாத்திரைத் தலமாகும். இது இலங்கையின் தென் கீழ்ப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கொழும்பில் இருந்து காலி வழியாக மாத்தறை சென்று அங்கிருந்து திஸ்ஸமகாராம சென்றால் அவ்விடத்திலிருந்து பதினெட்டுக் கிலோமீற்றர்களுக்கப்பால் மாணிக்க கங்கை அருகில் கதிர்காம ஆலயத்தைக் காணலாம். இயற்கை வனப்போடு அமைந்துள்ள கதிர்காமத் தலத்தில், அற்புத மகிமையோடும் நிறைந்த அருளோடும் கோயில் கொண்டிருக்கின்றான் சுந்தன். கதிர்காமத்தின் பெரியகோயில் முருகனுக்குரியது. பெரிய கோயிலின் வலப்புறத்தில் மாணிக்கப் பிள்ளையார் கோயிலும், இடப்புறத்தில் வீதிக்கு வெளியே சிழக்கு நோக்கித் தெய்வானையம்மன் கோயிலும், முருகன் கோயிலை நோக்கியவாறு வடக்கு முகமாக வள்ளியம்மன் கோயிலும் அமைந்துள்ளன.

கதிர்காமம் செல்வோர், கதிர்காம முருகனைப் பெரிய கோயிலில் வழிபட்டு பின்னர், செல்லக் கதிர்காமத் திற்குச் செல்வர். அங்குள்ள

மாணிக்கப் பிள்ளையாரை வணங்கிய பின், கதிரைமலை உச்சிக்குச் சென்று வழிபட்டு, யாத்திரையின் முழுப்பயனையும் அடைவர்.

(ஆ) தலச்சிறப்பு

கதிர் என்பது தினைக் கதிர்களைக் குறிக்கின்றது. கதிர்கள் நிறைந்த கமம் - கதிர்காமம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. கதிர்காமம் எனும் பெயருக்கு வேறு ஒரு காரணமும் கூறுவர். அதாவது கதிர் என்பது ஒளி. காமம் என்பது அன்பு. எனவே, முருகப் பெருமானின் தெய்வீக ஒளியும், அன்பும் நிறைந்த தலம் கதிர்காமம் என்றும் கூறுவர்.

கோயிலின் வரலாற்றை நோக்கும்போது கி. மு. 500 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு வந்த விஜயன், முருகப் பெருமானுக்குக் கதிர்காமத்தில் கோயில் கட்டினான் என்று யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்னும் வரலாற்று நூல் கூறுகின்றது.

(இ) பூசை முறை

கதிர்காமத்தில் வேடர் வழிவந்த கப்புறாளை என்பவரே பூசகராகி வேண்டிய கோயிற் பணிகளையெல்லாம் ஆற்றி வருகின்றார். இது ஆகம முறைப்படி பூசை, நடைபெறும் ஆலயமல்ல. வாயை ஈரத் துணியினால் மூடிக் கட்டிக்கொண்டு மௌனமாக நின்று பூசை செய்வதே இவ்வாலயத்தில் உள்ள வழக்கம்.

‘கப்புறாளை’ எனப்படுபவர் மடப்பள்ளியில் இருந்து முருகனுக்கு உரிய திருவமுதைக் காவுதடியில் வைத்து காவிக்கொண்டு திரைக்கப்பால் மூலத்தானத்துக்குச் சென்று மௌன பூசை நடத்துவார். பூசை நிறைவேறிய பின் கப்புறாளை வெளியில் வந்து, திரைக்கு முன்னால் நின்று இரு கைகளையும் சிரசின் மேற்குவித்து வணக்கம் செலுத்துவார். பின் திருநீறும் தீர்த்தமும் முருகனுக்குப் படைத்த திருவமுதும் அடியார்கள்க்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதுடன் பூசை நிறைவுறும்.

(ஈ) கதிர்காமத் திருவிழா

கதிர்காமத்தில் ஆடி மாதத்தில் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. இவ் விழாக்காலத்தில் நாடெங்கிலும் இருந்து இலட்சக் கணக்கான மக்கள் கதிர்காமத்திற்குச் செல்வர். இக்காலத்தைத் தவிர

திருக்கார்த்திகை, சித்திரை வருடப்பிறப்பு முதலிய நாட்களிலும் சிறப்பான விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. எனினும், ஆடிமாதத் திருவிழாவே மிகவும் விமரிசையாக நடைபெறும்.

ஆடிமாதத் திருவிழா பதினைந்து அல்லது பதினாறு நாட்களுக்கு நடைபெறும். உற்சவ காலங்களில் மூலத்தானத்தில் இருக்கும் இயந்திரத் தகடு உள்ள பெட்டியைக் கோயில் யானை மீது வைத்து திருவீதி உலாவரப்படும். திருவுலா வள்ளியம்மன் கோயிலை அடைந்து அங்கு மௌன பூசை நடைபெற்ற பின் மீண்டும் முருகன் கோயிலையடையும். திருவுலாவின் போது அடியார்கள் காவடி எடுப்பர். சிலர் கற்பூரச் சட்டி ஏந்துவர்.

(உ) விபூதி மான்மியம்

பொதுவாக எல்லா ஆலயங்களிலும் விபூதியானது சாணத்தில் இருந்தே தயாரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், கதிர்காமமானது இயற்கையாக அமைந்த விபூதி மலையைத் தன்பாற் கொண்டுள்ள பேற்றிளையுடையது. விபூதி மலையில் இருந்து பெறப்படும் விபூதியானது நிறத்தாலும், மணத்தாலும் விஷேட பண்புகளையுடையது.

(ஊ) தீர்த்த மான்மியம்

கதிர்காமக் கந்தன் கோயிலின் வலப் புறத்தில் ஓடும் மாணிக்க கங்கை இத்தலத்துக்குரிய தீர்த்தம். தெள்ளிய நீரையுடைய மாணிக்க கங்கை அடியார்களின் ஸ்நானம் முதலான கருமங்களுக்காகப் பிரவாகித்து ஓடுகிறது.

(எ) நூல்கள்

“கதிரைமலை காணாத கண்ணென்ன கண்ணே கர்ப்பூர வொளி காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே” என நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், கதிர்காமம் பற்றிப் பாடியுள்ளார். கதிர்காமத்தின் சிறப்பினைக் கூறும் நூல்கள் பலவுள. கதிர்காமத் திருப்புகழ் கதிரைமலைப் பள்ளு, கதிர்காமப் பிள்ளைத் தமிழ், கதிர்காம வேலவர்தோத்திர மஞ்சரி, கதிர்காம நான் மணிமாலை, கதிர்காம புராணம், கதிரைமலை வேலவர் பதிகம், கதிரைச் சிலேடை வெண்பா, கதிர்காமவேலவர் திருவருட்பா, கதிர்காம சுவாமி பதிகம், கதிர்காமசுவாமி கீர்த்தனம், கதிர்காம முருகன் திருப்பள்ளி

எழுச்சி, கதிர்காம முருகன் திருவூஞ்சல், கதிர்காம முருகவேள் பிள்ளைத்தமிழ், கதிரை யாத்திரை விளக்கம், கதிர்காமத்து அம்மாளை என்பன கதிர்காமக் கந்தனைச் சிறப்பித்துக் கூறும் நூல்கள்.

(2) மண்டூர் முருகன் கோயில்

(அ) அமைவிடம்

மட்டக்களப்பில் இருந்து 30 கிலோமீற்றர் தெற்கே இயற்கை அழகு மிக்க கிராமச் சூழ்நிலையில் அமைந்துள்ளது மண்டூர் முருகன் ஆலயம். அது பழம் பெருமை வாய்ந்தது. இத்தலம் வேம்பு, ஆல், அரசு, கோங்கு முதலிய நிழல்தரும் விருட்சங்களின் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் முன்புறம் மட்டுநகர் வாவி அமைதியாக நீண்டு பரந்திருக்க, இளம் தென்றல் மெல்லன வீசும் இயற்கைச் சூழலில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. பண்டை நாளிலிருந்தே தில்லை மரங்கள் அடர்ந்த காடு கோயிற்புறமாக இருந்தமையாலும், இன்றும் மண்டூர் முருகன் கோவிலின் முலத்தானத்திலிருந்து அருள் வீசும் வேலாயுதமானது தில்லை மரமொன்றிற் தங்கியிருந்தபடியே அமைந்திருந்ததினாலும் பக்தர்களும், கவிஞர்களும் இப்பதியினைத் தில்லை மண்டூர் என்றே வழங்குவர்.

இவ்வாலயம் பழைய காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட அதே தோற்றத்தில் இன்றும் காட்சியளிக்கிறது. தெய்வத் திரு வாக்கினால் இவ்வாலய புனருத்தாரன வேலைகள் தவிர்க்கப் பட்டன. பழமையான தோற்றத்தில் ஆலயம் காட்சியளித்தாலும் இங்கு வரும் பக்தர்கள் பத்தியில் மூழ்கி மெய்மறந்து நிற்கும் காட்சி பரவசமானதாய் இருக்கும். இவ்வாலயத்திற்கும் கதிர்காமத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதால் 'சின்னக் கதிர்காமம்' என்றே இத்தலம் அழைக்கப்படுகின்றது.

(ஆ) கர்ண பரம்பரைக் கதை

இவ்வாலயம் உருவானது தொடர்பாகப் பல ஐதீகக் கதைகள் உள்ளன. அதாவது, முருகப் பெருமானால் குரபத்மனை நோக்கி

ஒரு வேல் ஏவப்பட்டது என்றும், அவனைத் துளைத்த பின், அவ் வேலாயுதத்தில் இருந்து மூன்று ஒளிப்பிளம்புகள் தோன்றின என்றும் அதில் ஒன்று உகந்தை மலையிலும் இன்னொன்று திருக்கோவிலில் இருந்த வெள்ளை நாவல் மர மொன்றிலும் மற்றையது மண்டீர் தில்லை மரத்திலுமாக தங்கி நிலைபெற்று விட்டன என்பதும் ஐதீகம். இவ் ஒளிப் பிளம்புகள் தங்கிய இடங்களில் வேடர்கள் கொத்துப் பந்தல் அமைத்து வேலை வழிபட்டு வந்தனர். காலக்கிரமத்தில் அவ்விடங்களில் ஆலயங்கள் எழுந்தன. அவ்வாறு எழுந்த ஆலயங்களில் ஒன்றே மண்டீர் திருப்பதியாகும்.

அவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது தொடர்பாக 'மட்டக்களப்பு மான்மியம்' என்ற ஏட்டுப் பிரதிகளின் தொகுப்பு நூலிலே, கலிவருடம் 4209 (கி. பி. 1107) மண்டீர் பிரதேசத்தை 'மண்டு நாகன்' என்னும் சிற்றரசன் ஆட்சி செய்தான் என்றும், அவனே மண்டீர் முருகன் கோயிலைக் கட்டுவித்தான் என்றும், போரைதீவுச் சித்திர வேலாயுதர் கோயிலையும் இவனே கட்டித் திருப்பணிகள் செய்தான் என்றும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் கி. பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து மிகப் பிரபலமாக மண்டீர் முருகனது திருத்தலம் விளங்குகின்றது.

(இ) முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்

முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பவற்றின் சிறப்புக்களைக் கொண்டது இவ்வாலயம். கதீர்காம முருகன் ஆலயத்திற்கும், மண்டீர் முருகன் ஆலயத்திற்கும் பூசனை, வழிபாடு முதலிய பல்வேறு வழிகளிலும் ஒற்றுமையுண்டு. மண்டீர்க் கோயிலின் மூலத்தானம் பூசனை வேளைகளிலுங் கூட திரைச்சீலையால் மூடப்பட்டதாகவே இருக்கும். திருவிழா முதலான எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சுவாமி திரையிடப்பட்டு கொண்டு செல்லப்படுவார். இத் திருத்தலம் தெற்கு வாயிலைக்கொண்டது. கோவிலின் எதிரே மட்டக்களப்பு வாயிலும், சுற்றிலும் நிழல் தரும் பெரும் விருட்சங்களும் காணப்படுகின்றன. முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் நிலச் சிறப்புகளாலும் சூழப்பட்ட சிறப்பினைக் கொண்டதாக இவ்வாலயம் விளங்குகின்றது.

(ஈ) பூசைகளும் விழாக்களும்

ஆவணி மாதப் பூரணையில் தீர்த்த விழாவும் அதற்கு முன்னருள்ள இருபது நாட்களும் திருவிழா நடைபெறத்தக்கதாக

கதிர்காமத் தீர்த்தம் கழித்து பத்தாம் நாள் மண்டூர் முருகன் கோவில் கொடியேற்றம் நடைபெறும். ஏனைய ஆலயங்களைப்போல இங்கு நிலையான கொடித்தம்பம் இல்லாத காரணத்தால், அதற்கென்று குறிக்கப்பட்ட கொக்கட்டி மரத்திலிருந்து வெட்டி வரப்பெற்ற நேரிய தடியொன்றை மூலத்தானக் கதவின் மூடு திரைச் சீலைக்குப் பக்கமாக அதற்கென உள்ள இடத்தில் நாட்டி, நெற்கதிர்களை வைத்துக் கட்டித் தினமும் பூசையாற்றுவர்.

ஆவணி மாதப் பூரணையன்று தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். சுவாமி தீர்த்தமாகும் இடம் மண்டூர் வட புறத்தேயுள்ள மூங்கிலாறு ஆகும். இந்நதிப்படுக்கை திசை மாறியதால் இன்று கோயிலின் பின்புறம் மட்டு வாவியில் சற்றுத் தூரத்தில் தீர்த்த மாடுதல் நடைபெறுகிறது. தீர்த்தம் முடிவுற சுவாமி வள்ளியம்மன் கோயிலுக்குச் செல்வார். பிற்பகலில் சுவாமி தனது கோயிலுக்குச் செல்வார். பூசையும் நடை பெற்று கொடியிறக்கம் நடைபெறும்.

தீர்த்தம் முடிந்த மூன்றாம்நாள் மதியம், கோவிலின் உள்வீதியில், சுவாமி கோவிலின் பின்புறமாக உள்ள குமாரதம்பிரான் கோவிலையடுத்து “வேடர் பூசை” எனப்படும் விஷேட பூசை நிகழும். பல மரக்கறி வகைகளும், பச்சரிசிப் பொங்கலும் மண் குடுக்கைகளில் படைக்கப்படும். அன்றிரவு கோயிலின் பின்புறம் வெளிவீதியில் பெரிய பந்தலிட்டு, பல விதமான பலகார வகைகள் உட்பட “நிறைந்த மடைப்பலி” கொடுத்து அடுக்குச்சடங்கு நடப்பது வழக்கமாகும். இச்சடங்கின் போது தெய்வமாகும் பக்தர், திருவிழா நிறைவின் நற்பலன் முதலான பல எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளையும் கட்டு உரைப்பர். இதனையும் பக்தர்கள் பயபக்தியோடு, கண்டு வழிபட்டு மன நிறைவுறுவர்.

கந்தசஷ்டி விரத காலங்களில் இங்கு திருச்செந்தூர் புராணம் படிக்கப்படுகின்றது. அதில் இடம் பெறும் திருச்செந்தூர் மகிமை, வள்ளியம்மை திருமணம், சைவ விரதங்கள், திருநீற்று மகிமை, முருகனது படை வீடுகளின் சிறப்பு, முருகனது தீர்த்தங்களின் மான்மியம் என்பன படித்துப் பயன் சொல்லப்படும்.

கதிர்காமத்தைப் போலவே, இங்கும் கார்த்திகை மாதத்து கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று நடைபெறும் கார்த்திகைத் திருவிழாவும் சிறப்பானது. இவ்வாலயத்தில் வெள்ளிக்கிழமை

களில் பிள்ளையாருக்கும் இராப்பூசை வைரவருக்கும் குறிப்பாக நடைபெறும். தினமும் மூன்று வேளைப் பூசை நடைபெற்றுவருகிற இக் கோவிலில், சனிக்கிழமை அதிகாலைகளில் மட்டும் அட்டதிக்குப் பாலகருக்குப் பூசை நடக்கும். திக்குப் பாலகர் பூசை வள்ளியம்மனின் சகோதரரும், முருகன் கோவிற்பாது காவலருமான எட்டு வேடர்களுக்குமே நடக்கிறது என்பர். இங்கு பூசகர் 'கப்புகனார்' எனப்படுவார். பூசை செய்யும் போது மந்திரம் எதுவும் சொல்லாமல், வெண்சீலையால் வாயினைக் கட்டியபடியே பூசை செய்வார். இவ்வாறான பல சிறப்புக்களும், மரபுகளும் இத்தலத்தில் காணப்படுகின்றன.

(உ) ஆலய நிர்வாகம்

மட்டக்களப்பில் உள்ள பெரும்பாலான ஆலயங்களில் நிர்வாகம் குடிமுறை அடிப்படையிலும் வண்ணக்கர் முறையிலும் அமைந்தவை. உற்சவ ஏற்பாடுகளில் தேசத்து வன்னிமை முதனிலை பெறுவர். தற்போது பிரதேச செயலாளர் முதனிலை பெறுகிறார்.

இதனடிப்படையில் தேசத்து வன்னிமை தலைமையில் மகாசபைக் கூட்டம் நடைபெறும். ஆலயக் கொடியேற்றத் திருவிழா நடத்துவதற்கு "தடைப் பிசகு" ஏதும் இல்லை என ஏகமனதாக தீர்மானித்த பின்னரே கொடியேற்றம் நடைபெறும். இவ்வாறே கொடியிறக்கும் தினத்தன்றும் தேசத்து வன்னிமை தலைமையில் மகாசபைக் கூட்டம் கூடி கொடியிறக்குவது பற்றி ஏகமனதாகத் தீர்மானிக்கப்படும்.

“தங்கமணிக் குடைவிரிந்து நிழலைச் செய்யத்
தளிர்க்கரத்தாற் சிறுமியராலாத்தி காட்டப்
பொங்கு மலர்ப் பூமாலை புனைந்து சூட்டிப்
போற்றி எனப் புகழ்ந்துன்னைத் தொண்டர் பாடச்
சங்கதிரக் குழலூதத் தாளந்துள்ளச்
சாமரையும் இரட்டைமணிக் கொடிகளாட
எங்குமுனை ஏத்துதிரு வீதி வந்தாய்
எழிலொழுகுந் திருமண்தீர் இலங்குந் தேவே”

(திருமண்தீர் முருகமாலை)

(3) வெருகல் சித்திரவேலாயுதசுவாமி ஆலயம்

மட்டக்களப்பின் வடபால் எல்லையில் வெருகல் ஆறு பாய்ந்து ஓடுகிறது. வெருகல் கங்கை தீரத்திலே இவ்வூர் இருப்பதால் வெருகலம் பதி என்ற பெயர் உருவாகியது. திருகோணமலையை அண்மித்ததான வெருகலம்பதி மட்டக்களப்பு மாவட்ட வடக்கு எல்லையாகும். அங்கு வயல் வெளிகளுக்கு மத்தியில் வெருகல் சித்திர வேலாயுதசுவாமி ஆலயம் அமைந்துள்ளது. ஆலயத்தின் எதிரே தாமரைத்தடாகம் ஒன்றுள்ளது.

(அ) கர்ண பரம்பரைக் கதை

வெருகலம்பதியில் உள்ள முருகப் பெருமானது சித்திர வேலாயுதமானது, தானாக எழுந்தருளியதாகக் கூறப்படுகிறது. இது தொடர்பாக ஐதீகக்கதையொன்றும் உள்ளது.

இந்தியாவின் திருநெல்வேலியிலிருந்து நல்லைநாதச் செட்டியார் என்பவர் வியாபாரம் செய்ய, திருகோணமலைக்கு வந்திருந்தார். ஒரு தடவை அவர் குஷ்டநோயினால் அவதிப்பட்டார். கால்நடையாகக் கதிர்காமத்திற்குச் சென்றால் குஷ்ட நோய் நீங்கும் என்று கருதிய செட்டியார் வழிநடையை ஆரம்பித்து, முதல் நாள் இரவு வெருகலம்பதியில் தங்கினார்.

அன்றிரவு முருகப் பெருமான் அவரது கனவில் தோன்றி “இவ்விடத்தில் நீ எனக்கொரு ஆலயத்தைக் கட்டிமுடிக்கக் கடவாய்” என்றும் கூறினார். ஆலயம் கட்ட பணம் இல்லையே என்று அவ்விடத்திலே தங்கிய செட்டியாருக்கு மறுநாள் முருகப் பெருமான் கனவிலே தோன்றி இவ்விடத்திலிருந்து ஒன்பது மைல் தூரத்திலுள்ள அரிப்பு எனுமிடத்திலுள்ள ஒரு புற்றினுள் திரவியக் கிடாரங்கள் புதைந்துள்ளன. அதனை எடுத்துத் திருப்பணியைச் செய்வாய்” எனக் கூறினார்.

அதன்படி செட்டியார் ஆலயத்தை ஆரம்பித்து முருகன், தெய்வானை, வள்ளி அம்மன் விக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்து நித்திய நைமித்தியக் கருமங்களைச் செய்து வந்தார். அவரது நோயும் நீங்கிற்று. அதன் பின் அவர் ஈச்சிலம்பற்றையில் வாழ்ந்த

சித்துநாட்டார் எனப்படும் திமிலர் பரம்பரையினரிடம் ஆலயத்தை ஒப்படைத்துச் சென்றார் என வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

(ஆ) பூசைகளும் விழாக்களும்

இதன் வருடாந்த உற்சவம் ஆவணித் திங்கள் உத்தரட்டாதி நட்சத்திரத்தன்று ஆரம்பமாகி 18 நாட்களுக்கு திருவிழா நடைபெற்று 19 ஆம் நாள் காலை தீர்த்தோற்சவத்துடன் முடிவுறும்.

இங்கு நடைபெறும் தீக்குளிப்பு வைபவத்தில் அடியார்கள் பலர் கலந்து கொண்டு தீக்கனல் தகியர்தவாறு நடந்து செல்லும் காட்சி பலரையும் வியக்கவைக்கும். அன்று மதிய வேளையில் வெருகல் ஆற்றில் சுவாமி தீர்த்தமாடச் செல்வார். அங்கு திரைமறைவில் இயந்திரப் பெட்டியை யானை போல்செய்யப்பட்ட அலங்காரத் தண்டிகை மீது எடுத்துச் செல்வர்.

அன்றிரவு திருவூஞ்சலில் அலங்காரரதத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்ட முருகன் தெய்வானை, வள்ளி அம்மனுக்குப் பூசை நடைபெறும். இங்கு தினமும் மூன்று நேரப் பூசைகள் நடைபெறும். பல ஊர்களையும் சேர்ந்தோர் ஆலய நிருவகிப்பில் கலந்து கொள்வர்.

(4) செல்வச் சந்நிதி

இலங்கையில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற முருகன் கோயில்களுள் செல்வச் சந்நிதியும் ஒன்றாகும். இது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சுமார் இருபது கிலோமீற்றர் தொலைவில் உள்ள 'தொண்டைமானாறு' என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ளது. செல்வச் சந்நிதி என்பதன் பொருள் முருகப் பெருமானுடைய திருவருட் செல்வம் நிறைந்த இடம் என்பதாகும்.

(அ) ஆலய வரலாறு

ஈழத்திலுள்ள ஏனைய முருகன் ஆலயங்களைப் போலவே, செல்வச் சந்நிதியும் தொன்மைச் சிறப்பினை உடையது. கதிர் காமத்துடன் இவ்வாலய வரலாறு தொடர்புபடுகின்றமையினால் இதனையும் சின்னக் கதிர்காமம் என அழைக்கும் மரபு உண்டு.

தொண்டைமானாற்றுக்குக் கிழக்கே உள்ள கெருடாவில் என்னும் ஊரில் வசித்த சைவக் குருமாரே (தேசிகர்) ஆரம்பத்தில் இவ்வாலயத்தைப் பூசித்து வந்தனர். இவ்வாலயத்தில் பூசை

செல்வச் சந்நிதி முருகன் ஆலயம்

நிகழ்த்த வருபவர்களுக்குத் தம்மைச் சுத்தி செய்வதற்காக, ஆலய வாசலில் தண்ணீர் வைப்பது வழக்கம். ஒரு தடவை அவ்வாறு தண்ணீர் வைக்கப்படவில்லை. பாத்திரமொன்றில் சுவாமியின் அபிடேகத்துக்கென வைக்கப்பட்டிருந்த பாலைத் தவறுதலாக கால்கமுவப் பயன்படுத்தி விட்டுப் பூசை செய்யச் சென்ற பொழுது, பூசகரை உள்ளே செல்ல விடாது பாம்பொன்று தடுத்தது. மனமுடைந்த பூசகர் திரும்பிச் சென்று விட்டார். அதன் பின்னரே தொண்டைமானாற்றங்கரையில் மீன்பிடித் தொழிலைச் செய்து வந்த மருதர் கதிர்காமருக்குச் சந்நிதியான் ஒரு சிறுவன் வடிவில் காட்சிகொடுத்து, அவரை மீன்பிடித் தொழிலை விடுத்துத் தமக்குப் பூசை செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். பூசை செய்யும் விதி முறைகள் தமக்குத் தெரியாதென கதிர்காமர் தெரிவிக்கவே, முருகப் பெருமான் அவரைக் கதிர்காமத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்குநடைபெறும் பூசை முறைகளைக் காண்பித்தார்; அங்குள்ள வேலாயுதங்களில் ஒன்றை எடுத்துச் சென்று செல்வச் சந்நிதி ஆலயத்தில் வைத்து பூசை செய்யுமாறு கதிர்காமருக்குத் தெரிவித்தார். அங்கிருந்தவற்றில் கதிர்காமர் வெள்ளியிலான வேலொன்றை எடுத்துச் சென்றார். அதனையே சந்நிதியில் வைத்துப் பூசை செய்து வந்தார் என்பது கர்ண பரம்பரைக் கதை.

(ஆ) ஆலய அமைப்பு

இலங்கையில் ஆகம மரபுக்கு வேறாக அமைந்த கோயில்களுள் தொண்டமானாறு செல்வச் சந்நிதியும் ஒன்றாகும். இதன் மூலஸ்தானத்தில் கதிர்காமத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட வேலாயுதம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. இதன் அருகில் அடியார்களால் நேர்த்திக்காக வழங்கப்பட்ட வேல்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயம் தொண்டைமானாற்றங் கரையில் அமைந்துள்ள காரணத்தால், இங்குள்ள முருகனை ஆற்றங் கரையான் என அழைப்பர்.

பிரதான ஆலயத்திற்கு வலப்புறமாகத் தென்மேற்கு மூலையிலே விநாயகர் கோயிலிருக்கிறது. மாணிக்கப் பிள்ளையார் என்பதே இங்குள்ள பிள்ளையாரின் பெயருமாகும். பிரதான கோயிலுக்குத் தென்கிழக்குத் திசையில் தெற்கு நோக்கியவாறு எழுந்தருளி மூர்த்தியாகிய ஆறுமுகசுவாமி காணப்படுகிறார். இங்கு பலிபீடமில்லை. ஆலய வாயிலில் சாந்தினாலாகிய இடம் உண்டு. மூலஸ்தானத்திற்கு அருகில் இடப்புறமாக தீர்த்தக் கிணறும், இதற்கு அருகில் மேற்கு நோக்கியவாறு வள்ளியம்மன் கோயிலுமுண்டு. வள்ளியம்மனுக்கு நேர் எதிராகக் கிழக்கு நோக்கியவாறு நாகதம்பிரான் கோயிலுள்ளது. இதற்கு அருகில் தலவிருட்சமாகிய மிகத் தொன்மையான பூவரசு உண்டு. வாயிலுக்கு வடப்புறமாக உயரிய மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும் மாணிக்கப் பிள்ளையாருக்குக் கிழக்கே தீர்த்தங்குளமும் உள்ளன. இதற்குக் கிழக்கே ஆலயத்தின் வெளிவீதியில் வைரவர் ஆலயம் அமைந்திருக்கிறது. கோயிலுக்கு மேற்குப் புறமாக வடக்குத் தெற்காக தொண்டைமானாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. சந்நிதியைச் சூழ அடியார்கள் தங்குவதற்கான பல மடங்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் அதிகமான மடங்களைக் கொண்டு விளங்கும் ஆலயம் செல்வச் சந்நிதியாகும்.

(இ) பூசை, விழாக்கள்

செல்வச்சந்நிதி கோயிலில் தினமும் மூன்று காலப் பூசைகளும் வெள்ளிக்கிழமையில் ஆறுகாலப் பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன. பூசகர் வெள்ளை நிறத்துணியினால் வாயைக்கட்டிப் பூசை நிகழ்த்துவார். இந்த முறையானது கதிர்காமத்தைப்பின்

பற்றியதாகும். பூசை முடிவில் அடியார்களுக்கு விபூதி, தீர்த்தம், ஆலம் இலையில் முருகனுக்கு படைத்த பொங்கல் என்பன வழங்கப்படும். இவை மெய்யன்பர்களின் பலவகையான பிணிகளை நீக்கவல்ல முருகனின் அருள் மருந்துப் பொருள்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

இவ்வாலய மகோற்சவம் ஆவணிமாதப் பூர்வபட்ச பிரதமைத் திதியில் ஆரம்பமாகி, பெளர்ணமித் தீர்த்தத் திருவிழாவுடன் நிறைவுறும். விழாக் காலங்களிலும் தேர்த்திருவிழாவன்றும் வேலே வலம் வருகிறது.

செல்வச்சந்திதி உற்சவ காலத்தில் கதிர்காமப் பெருமான் வந்து செல்வதாக ஐதிகம் நிலவுகின்றது. தீர்த்தம் மாணிக்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு முன்பாகவுள்ள திருக்குளத்தில் நடைபெறும். திருவிழாக்காலங்களில் மெய்யடியார்கள் பலவகையான காவடிகளை எடுத்தல், கர்ப்பூரத்தீபச்சட்டி ஏந்துதல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல், மாவிளக்கு எடுத்தல், தீமிதித்தல், அன்னதானம் அளித்தல் முதலியவற்றினூடாகத் தங்கள் தேர்த்திக்கடனை நிறைவு செய்வர்.

மகோற்சவத்தைத் தவிர, வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் விசாகப் பொங்கலும் சிறப்பானது. இங்கு பூசகர் கடலுக்குச் சென்று குடத்தில் நீரெடுத்து அந் நீரால் விளக்கேற்றி வைப்பார். அது ஆவியா விளக்காக எரியும். ஒரு வாரத்தின் பின்னர் விசாகத்தன்று பொங்கல் நடைபெறும்.

வைத்தியர்களால் மாற்றமுடியாத பலவிதமான நோய், பிணிகளை உடைய ஏழை எளியவர்கள் இங்கு சென்று தொண்டைமானாற்றிலும், அதனருகிலுள்ள தீர்த்தக்கேணியிலும் தினமும் நீராடி ஆற்றங்கரையானை வழிபட்டு உய்தி பெற்று வருகின்றனர். இது கண்கூடாகக் காணக் கூடியது. இங்குள்ள மடங்கள் அடியார்களுக்கு அன்னதானத்தை அளித்த வண்ணமுள்ளன.

எல்லா நோயிலும் பெருநோயான பசிநோய்க்கு எந்நாளும் மருந்தளிப்பதால் “அன்னதானக் கந்தன்” என்பது இங்குள்ள முருகனுக்கு பெயராயிற்று.

(5) மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில்

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் இலங்கையின் தொன்மை வாய்ந்த முருகத்தலங்களுள் ஒன்று. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மூன்று சிறப்புக்களும் பொருந்திய இவ்வாலயம், இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வடக்கே பதினைந்து கிலோமீற்றர் தொலைவில் காங்கேசன்துறை வீதியில் மாவிட்டபுரம் என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயத்தைச் சுற்றி நன்செய் நிலங்களும் புன்செய் நிலங்களும் அமைந்துள்ளன.

(அ) ஆலய வரலாறு

இவ்வாலயம் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத்து இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததாகும். மாருதப்புரவீகவல்லி மதுரையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த உக்கிரப் பெருவழுதி என்னும் அரசனுடைய மகளாவாள். இவள் குதிரை முகத்தினை உடையவளாய் குன்ம நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். எந்தவித வைத்திய முறைகளாலும் அவளது துயரத்தை நீக்கமுடியவில்லை. இறுதியில் சாந்தலிங்க முனிவருடைய வழிகாட்டலின்படி இலங்கையின் வடபாலுள்ள கீரிமலைக்குச் சென்றாள். அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த நகுல முனிவரை அடைந்து, அவரை வணங்கி அவரின் ஆசியுடன் கீரிமலையிலே தீர்த்தமாகி னாள். பின் கோயிற்கடவைப் பிரதேசத்திலே கோயில் கொண்டுள்ள கந்தசுவாமியாரை வணங்கி இக்கோயிற் தீர்த்தமாகிய கீரிமலையில் உள்ள நன்னீருற்றும் சமுத்திரநீரும் சங்கமிக்கும் இடத்தில் நீராடினாள். மீண்டும் கோயிற்கடவை கந்தப் பெருமான் சந்நிதானத்தை அடைந்து மனமுருகி வழிபாடு செய்தாள். இவ்வாறு தொடர்ந்து பல தடவை வழிபாடு செய்து வரவே குதிரை முகம்குன்மநோயும் நீங்கி பேரழகு வாய்க்கப் பெற்றாள். குதிரை முகம் நீங்கப் பெற்ற இடமாகையால் இத்தலத்திற்கு மாவிட்டபுரம் எனும் பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

தீராத பிணியானது முருகப் பெருமான் திருவருளினாலே தீர்ந்தது. அதனால் மாருதப்புரவீகவல்லி கந்தசுவாமியார் ஆலயத்தைப் புதிதாக நிர்மாணிப்பதற்காக சிற்பாசாரியர்களையும் பொருள்களையும் இந்தியாவிலிருந்து வருவித்தாள். ஆகம

மரபுக்கமைவான முறையில் அழகான ஆலயமொன்றை அமைப்பித்தான். ஆரம்பத்தில் இக்கோயில் மூலஸ்தானத்தில் வேலாயுதத்தினை வைத்து வழிபாடு செய்தனர். கந்தசுவாமியார், தெய்வானையம்மன், வள்ளியம்மன் விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்ய விரும்பிய மாருதப்புரவீகவல்லி அவற்றைச் சோழநாட்டிலிருந்து மரக்கலம் மூலமாக வருவித்தான். கந்தசுவாமியாரின் விக்கிரகம் வந்திறங்கிய இடம் காங்கேசன்துறையாயிற்று.

திருப்பணி வேலைகள் யாவும் பூர்த்தியான பின்னர் சோழநாட்டிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்ட அந்தணர்கள் மூலமாக ஓர் ஆனிமாத உத்தர நட்சத்திரத்தன்று கந்தசுவாமியாருக்கும் பரிவார தெய்வங்களுக்கும் கும்பாபிடேகம் செய்யப்பட்டது.

போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் இவ்வாலயமும் இடித்தழிக்கப் பட்டது. அதனால் மக்கள் கந்தசுவாமியார் திருவுருவை கிணறொன்றில் மறைத்து வைத்தனர். போர்த்துக்கீசர் ஆட்சி முடிவடைந்து ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி தொடங்கவே மூலஸ்தானம் இருந்த இடத்தில் ஒரு வேலாயுதத்தினை வைத்து வழிபாடு செய்துவந்தனர். ஒல்லாந்தர் கால இறுதிப் பகுதியில் இன்றுள்ள ஆலயத்தை அமைக்கத் தொடங்கினர். 1815 ஆம் ஆண்டு, முன்னர் மறைத்து வைக்கப்பட்ட திருவுருவை ஸ்தாபித்து மகா கும்பாபிடேகம் செய்தனர்.

(ஆ) ஆலய அமைப்பு

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயத்துக்கு அழகையும் பொலிவையும் கொடுப்பது சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் மேற்குவாயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய இராஜகோபுரமாகும். இலங்கையில் முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்ட பெரிய கோபுரம் இதுவென்பர்.

இவ்வாலயம் மூன்று திருவீதிகளைக் கொண்டது. ஆலயக் கொடிக்கம்பம் முழுவதும் வெள்ளியாற் செய்யப்பெற்றதாகும். தலவிருட்சம் காஞ்சிமா விருட்சம்.

(இ) திருவிழாக்கள்

ஆலய மகோற்சவம் ஆண்டுதோறும் ஆனிமாத பூர்வபட்ச சஷ்டியிலே கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி இருபத்தைந்து தினங்கள் நடைபெற்றுவருகிறது. ஐந்தாம் நாளன்று நடைபெறும்

சண்முகப் பெருமானின் திருநடனக் காட்சி, கார்த்திகைத் திருவிழாவன்று மாவிளக்கேற்றி வழிபடுங்காட்சி, வேட்டைத் திருவிழாக் காட்சி, சப்பரத்திருவிழாக் காட்சி என்பன அற்புதமானவை.

முதன் முதலாக ஐந்து தேர்கள் ஓடிய தலம் மாவிட்டபுரமாகும். தேர்திருவிழாவன்று பஞ்சரதங்களில் முறையே விநாயகர், சிவ பெருமான், கந்தசுவாமியார், ஆறுமுகப் பெருமான், சண்டேசுரப் பெருமான் எனும் மூர்த்திகள் பவனிவரும் காட்சி வெகு சிறப்பானது. மாவைக்கந்தன் திருவிழாத் தொடங்கிவிட்டால் ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள ஊர் வீதிகள் தோறும் அடியார்களின் தாகசாந்திக்கான அலங்காரத் தண்ணீர்ப் பந்தல்களையும் காணலாம்.

ஆடி அமாவாசை சைவமக்களுக்கு முக்கியமான தினமாகும். குறிப்பாகத் தந்தையை இழந்தவர்கள் ஆடி அமாவாசை விரதம் இருப்பர். இத்தினத்திலே தான் மாவைக் கந்தப் பெருமான் தீர்த்தமும் இடம் பெறுகிறது. தீர்த்தம் கீரிமலையிலுள்ள தீர்த்தத் துறையில் காலையில். நடைபெறும். அன்று முழுவதும் மாவைப் பெருமான் கீரிமலையிலேயே வீற்றிருந்து தீர்த்தமாடித் 'தரிசிக்க வரும் மெய்யன்பர்களுக்கு அருள்பாலிப்பார்.' நகுல முனிவருடைய கீரி முகத்தை நீக்கிய சிறப்பும் இக் கீரிமலைத் தீர்த்தத்திற்கு உண்டு.

மகோற்சவத்தை விட ஐப்பசி மாதத்தில் இடம் பெறும் கந்த சஷ்டி விழா, தைமாதத்தில் தைப்பூசத்தை அந்தமாகக் கொண்டு இடம்பெறும் இலட்சார்ச்சனை என்பனவும் மகத்துவமுடையவை. இவற்றோடு புரட்டாதி மாத விஜயதசமியன்று மாவை முருகப் பெருமான், அருகிலுள்ள தெல்லிப்பளை துர்க்கா தேவி ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளி வந்து வன்னி வாழை வெட்டும் நிகழ்ச்சியும் சிறப்பானது. 1829 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த வைபவம் நடைபெற்று வருகிறது.

முத்துக்குமார கவிராயர், சோமசுந்தரப் புலவர், அ. குமார சுவாமிப்புலவர், சபாபதி நாவலர், சா. குமாரசுவாமிக்குருக்கள், மு. கந்தையா முதலானோர் மாவை முருகப் பெருமானை பாடிப் பரவியுள்ளனர்.

(6) நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்

(அ) அறிமுகம்:

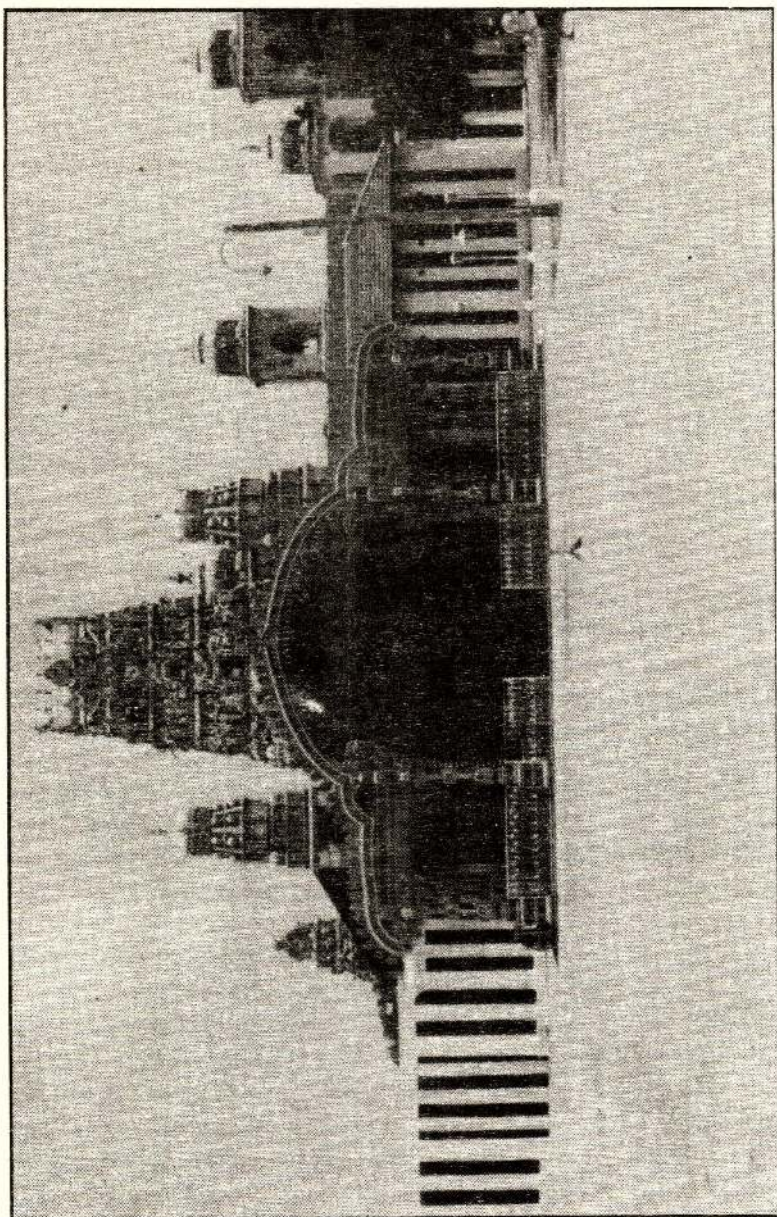
ஈழநாட்டின் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க முருக வழிபாட்டுத் தலங்களுள் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலும் ஒன்றாகும். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் பக்திக்கும் வழிபாட்டிற்கும் உரிய கோயிலாக இவ்வாலயம் திகழ்ந்தது. போர்த்துக்கேயரால் முற்றாக அழிக்கப்பட்ட போதும், அதனது சக்தி புதிய கோயில் உருவாவதற்கு வித்திட்டது. போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து வந்த ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் மீண்டும் இக்கோயில் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

(ஆ) ஆலய வரலாறு:

கோட்டை இராச்சியத்தை ஆண்ட ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் வளர்ப்பு மகனாகிய செண்பகப் பெருமாள் என்பவன் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டான். அம் மன்னனுடைய காலத்திலேயே நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் கட்டப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தின் மகோற்சவத்தில் கூறும் கட்டியம் செண்பகப் பெருமானை மகாராஜாதிராசன், சூரிய வம்சத்தவன், ஸ்ரீ சங்கபோதி என வர்ணிப்பதுடன் ஆலயத்திற்கும் அம்மன்னருக்கும் இடையிலான தொடர்பினையும் குறிப்பிடுகின்றது.

இவ்வாலயம் சிங்கைப் பரராசசேகரன் ஆட்சிக்காலத்தில் மேலும் சிறப்புப் பெற்றது. இவன் நல்லூர்க் கந்தசாமி ஆலயத்தை நடுநாயகமாகக் கொண்டு, நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு கோயில்களைக் கட்டினான். வடக்கே சட்டநாதர் கோயிலும், கிழக்கே வேயிலுகந்த விநாயகர் கோயிலும், தெற்கே கைலாசநாதர் கோயிலும், மேற்கே வீரமாகாளி அம்மன் கோயிலும் அமைக்கப்பெற்றன. அத்துடன் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலுக்குச் சமீபமாக ஓர் ஏரியை அமைத்தான். யமுனா நதியின் திவ்விய தீர்த்தத்தை கொணர்வித்து அந்த ஏரியில் கலந்து அதற்கு யமுனா ஏரி எனப் பெயரிட்டான். அது மருவி யமுனாரி ஆயிற்று.

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயரால் இடித்தழிக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் 1734 ஆம் ஆண்டில் அரசாங்க உத்தியோகத்தராக இருந்த இரகுநாதமாப்பாணமுதலியார் என்பவர் அரசிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கி, அதில் நல்லூர்க் கந்தசாமி ஆலயத்தைப் புதிதாகக் கட்டினார். அங்கு மன்னர்களால் போற்றப்பட்டுவந்த மூலவிக்கிரகத்துக்குப் பதிலாக வேல் ஒன்றினை மூலமூர்த்தியாகக் கொண்டு ஆலயம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது.

மடாலயம் போல் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்த இவ்வாலயத்தை, ஆகமம் சார்ந்த கிரியை முறைக்கும், சிற்ப சாத்திர விதிக்கமைந்த கட்டிட முறைக்கும் மாற்றியமைத்து, இன்றைய நிலைக்குக் கொண்டுவர வித்திட்டவர் ஆறுமுக நாவலர் ஆவார். அவரைத் தொடர்ந்து, அவரது மாணாக்கர்கள் இவ்வாலய வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டினார்கள்.

(இ) மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்

இவ்வாலயத்தின் கர்ப்பக்கிருகத்தில் சிலாவிக்கிரகம் இடம் பெறாது, வேல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சுற்றி பிள்ளையார் முதலான பரிவார தெய்வங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாலயம் கிழக்கிலும், தெற்கிலும் வாசல்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றின் மேல் பெருங்கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தின் தெற்குப் புறத்தில் உள்ள தீர்த்தக்கேணி நன்கு திட்டமிடப்பட்டு, படிக்கட்டுகளும் மண்டபங்களும் கொண்டதாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முருகனின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்றான தண்டாயுதபாணிக்கு அங்கு சிறு ஆலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் மடாலயங்கள் உள்ளன.

(ஈ) பூசைகள், விழாக்கள்

இவ்வாலயத்தில் நித்திய, நைமித்திய பூசைகள் காலந்தவறாது நடைபெறுகின்றன. இங்கு, ஆவணி அமாவாசையைத் தீர்த்தமாகக் கொண்டு இருபத்தைந்து நாட்களுக்கு மகோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. மகோற்சவ காலங்களில் மெய்யடியார்கள் காவடி எடுத்தல், தீச்சட்டியெடுத்தல், அங்கப்பிரதட்சணம் செய்தல் அடியழித்தல், அள்ளுகாசும் தென்னம்பிள்ளையும் வழங்கல், பிள்ளை விற்று வாங்கல்,

மடிப்பிச்சை எடுத்தல், மொட்டையடித்தல், பட்டுச் சார்த்தல், தேவாரம் ஒதுதல், வடம்பிடித்தல் முதலான நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுவர்.

இவ்வாலயத்தில் புராண படனம் செய்தல், சமயப் பிரசங்கம் செய்தல், திருமுறைகள் ஒதுதல், ஒதுவார்களை அழைப்பித்து ஒதுவித்தல் முதலான சமய நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் ஆன்மீக மேம்பாட்டிற்காக நடத்தப்படுகின்றன.

(உ) நூல்கள், பிரபந்தங்கள்

இவ்வாலயத்தின் மேல் பலர் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர். அவ்வகையில் கூழங்கைத் தம்பிரான் பாடிய நல்லைக் கலிவெண்பா, இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியாரின் நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, நல்லை நகர்க்கந்தன் பேரில் திருவூஞ்சல், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவரின் நல்லைக் கந்தசுவாமி விஞ்சதி, நல்லை சரவணமுத்துப் புலவரின் நல்லை வேலவருலா என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ் ஆலயத்தின் மீது ஆறுமுகநாவலர் தனி நிலைச் செய்யுள் ஒன்றினையும் பாடியுள்ளார்.

(7) ஏனையவை

(i) தாந்தாமலை முருகன் ஆலயம்

மட்டக்களப்பிலுள்ள மலைக் கோயில்களுள் ஒன்றான தாந்தாமலை முருகன் ஆலயம் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகும். மட்டக்களப்பு - கொக்கட்டிச் சோலைக்கிராமத்திலிருந்து மேற்கே சுமார் பத்து கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் அமைதியான சூழலில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. மலையும் மலையடிவாரத்தில் உள்ள நீர்க்கேணியும் பக்தர்களின் மனத்தில் பரவசத்தை ஏற்படுத்துவன.

வடக்கு தெற்காக நீண்ட பெரிய பல மலைகளின் தொடர்ச்சியாக உள்ளது தாந்தாமலை. ஒவ்வொரு மலையிலும் சிறு கோவில்கள் உண்டு. எனினும், அடியார்களின் வழிபாட்டுக்கு பிள்ளையார் மலை உச்சியிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலும், அடுத்து கீழே கிருஷ்ணன் கோயில், வள்ளி அம்மன் கோவில், முத்துலிங்க சுவாமி கோயில் என்பனவும் முதன்மையாகக் கருதப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் மழை பொழிய மறுக்கின்ற வேளையில் தான் தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து விழாவெடுத்துச் சென்று, இத் தாந்தாமலையின் மேலுள்ள விநாயகப் பெருமானுக்கு பொங்கல் விழா எடுத்தால் பெருமழை பொழிந்ததென்று கூறுவர். இதை 'இந்திர விழா' என்றும் கூறுவர். இன்றும் அவ்விழா நடைபெறுவது முருகப் பெருமானின் கடாட்சத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகும். தாந்தாமலையை ஆட்சிபுரிந்தமன்னன் கொக்கட்டிச் சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்திலிருந்து 678 களஞ்சி பொன்னை வைப்புத் திரவியமாக இக் கோவிலுக்கு அளித்துள்ளான் என்று கோணேசர் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிகழ்வு குளக்கோட்ட மன்னனுக்கு பிந்திய காலப்பகுதியில் இடம்பெற்று இருக்கலாமெனக் கூறப்படுகிறது.

வருடந்தோறும் முருகன் கோயிலில் ஆடிப் பிறையினை அடுத்துக் கொடியேறி நிறைமதி நாள் அன்று தீர்த்தம் நடைபெறுகின்றது. கார்த்திகைத் திருவிழா நாளில் விஷேட பூசை நடைபெறுவது கதிர்காமத்தை நினைவூட்டுகிறது. இங்கு சைவக் குருக்களே பூசனை செய்து வருகின்றனர்.

(ii) உகந்தை முருகன் ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்

இவ்வாலயம் மட்டக்களப்புக்குத் தெற்கே அம்பாறை மாவட்டத்தின் எல்லைக் கிராமமான பாணமையை அடுத்து இயற்கை எழில் நிறைந்த அடர்ந்த வனப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது. சமுத்திரக் கரையோரத்தில் குன்றுகளையும் பாறைகளையும் அடர்ந்த நிழல் தரும் விருட்சங்களையும் கொண்ட உகந்தை மலைப்பிரதேசம் இயற்கையாகவே பக்தி மயமான உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கும் சூழலைக் கொண்டதாகும்.

(ஆ) ஆலய வரலாறு

மிகப்பழமை வாய்ந்த இவ்வாலயத்தின் வரலாறுகளைக் கர்ண பரம்பரைக் கதையாக மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகிறது. சூரபத்மனின் உடலங்கிழித்த முருகப் பெருமானின் வேற்படையானது பலபொறிகளாகிய தென்றும், மீண்டு வந்த வேற்படைக் கதிர்களுள் ஒன்று உகந்தை மலையில் தங்கிய தென்றும் ஐதீகமாகக் கூறுகிறார்கள். அன்றியும் முருகனே தனது

புடைவீடுகளில் ஒன்றாக உகந்தை மலையைக் கொண்டானென்றும், போர் முடிந்த பின்னரும் மீண்டும் வந்து களைப்பாறிச் சில காலம் இங்கேயே இருந்தானென்றும் கூறப்படுகிறது. முருகன் உவந்தமலை ஆதலால் உகந்தை மலை எனப்பட்ட தென்றும் கூறுவர்.

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின்படி இலங்கையை ஆண்ட இராவணன் வழிபட்ட தலங்களான தட்சணகிரி, உகந்தகிரி என்பவற்றுள் உகந்த கிரியே உகந்தைமலை என அறியப்படுகிறது. அதன்பின் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சிங்க குமாரன் என்பவன் இவ்வாலயத்துக்கு உதவினான் என்றும் அறிய முடிகிறது.

உகந்தையில் 1885 ஆம் ஆண்டில் மார்க்கண்டு முதலாளி என்பவரால் கட்டப்பட்டு 1906 இல் கும்பாபிடேகம் செய்யப்பட்ட கோயிற் கட்டிடமே இன்று வரை காணப்படுகிறது. அதற்கு முன்பு ஓலைகளால் வேயப்பட்ட ஆலயமாகவே காணப்பட்ட தென்பர்.

(இ) தல விசேடம்

உகந்தைமலை முருகன்மலை, வள்ளிமலை என இருமலைக்குன்றுகளையுடையது. இவற்றின் அடிவாரத்திலேயே பிரதான கோயில் உள்ளது. முருகன்மலை எனும் சுவாமி மலையில் முருகனின் வேல் மட்டுமுள்ள மூன்று அடி உயரமான சிறு கோயிலொன்றுண்டு. வள்ளி மலையில் வள்ளியம்மனுக்கான கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விருமலைகளிலும் சிறியதும் பெரியதுமான பல சுனைகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் வள்ளிமலையிலுள்ள பெரிய சுனை 'சரவணப் பொய்கை' என அழைக்கப்படுகிறது. இச்சுனையில் நீராடுவதைப் பெரும் பேறாகப் பக்தர்கள் கருதுகின்றனர். உகந்தைமலையின் அடிவாரத்துடன் சேர்ந்தாற் போல் பிள்ளையார் ஆலயமொன்று உள்ளது.

கதிர்காமத்திற்குப் பாதயாத்திரை செல்லும் பக்தர்கள் இங்கு தங்கியிருந்து, உகந்தை மலை முருகனின் ஆசி பெற்றே அடர்ந்த கானகத்தினூடாகத் தம் யாத்திரையைத் தொடர்வது இன்றும் வழக்கமாகும்.

(ஈ) பூசைகளும் விழாக்களும்

இவ்வாலயத்தின் மகோற்சவம் கதிர்காமத் தீர்த்தத்துடன் நிகழ்கின்றது. ஆடிப்பூரணை அன்று அல்லது அதனை அண்மிய திருவோண நட்சத்திரத்தன்று தீர்த்தம் நடைபெறுவது வழக்கம். அதற்கு முன்னைய பதினைந்து நாட்களும் திருவிழாக்கள் நடைபெறும். முதல்மூன்று திருவிழாக்களின்போதும் சுவாமியைத் தாம்பாளத்தில் வைத்துப் பட்டுச் சீலையால் முடி வீதிவலம் வருகிறார்கள். நான்காம் திருவிழா முதல் திறந்த தேரில் மயூரம், வேல் என்பவற்றுடன் முருகப் பெருமான் வலம் வருகிறார். வள்ளி தெய்வானை சமேதரராக முருகப் பெருமான் இத்தலத்தில் வலம் வருவதில்லை. திருவிழா முடிவில் சுவாமி தீர்த்தமாடும் முன்னரே கொடி இறக்கப்படும். ஆலயத்தில் முன்னாலுள்ள சமுத்திரத்திலேயே தீர்த்த உற்சவம் இடம் பெறுகிறது. சுவாமியுடன் கொடிச்சீலையும் தீர்த்தமாட எடுத்துச் செல்லப் படுகிறது. தீர்த்த உற்சவம் முடிந்ததும் சுவாமியை வள்ளிமலைக்குக் கொண்டு சென்று பூசை செய்வர். அதன் பின்னரே சுவாமி மீண்டும் பிரதான ஆலயத்துக்கு வருகை தருவார்.

இவ்வாலயம் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் தேசத்துக் கோயில் களில் ஒன்றாகும். இப்பிரதேச தமிழ் சிங்கள மக்களின் ஒருமித்த வழிபாட்டுத் தலமாக இவ்வாலயம் விளங்குகின்றது.

(iii) திருக்கோவில் சித்திர வேலாயுத சுவாமி ஆலயம்

(அ) அமைவிடம்

மட்டக்களப்பிலே பண்டைய அரசரின் மதிப்பும், மானியமும், சீர்வரிசைகளும் பெற்ற பழமையும் பிரசித்தமுடைய கோவில்களை திருப்படைக் கோயில்கள் என்பர். இவற்றுள் முதலாவது திருப்படைக் கோவில் “நாகர்முனை” என்று வழங்கப் பெற்ற திருக்கோவிலில் அமைந்துள்ளது. திருப்படைக் கோயில்களைத் தேசத்துக் கோயில் என்றும் அழைப்பர். அப்போது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்துக்கு இத்திருக்கோவில் உரித்துடையதாயிருந்தாலும், தற்போது அம்பாறை மாவட்டத்தின் பரிபாலனத்தில் உள்ளது.

மட்டக்களப்பின் தென்கோடியிலே 69 கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது திருக்கோவில் எனும் பதி. அங்குள்ள முருகன்

எழுந்தருளிய ஆலயம் சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயமாகும். திருக்கோவிலின் பழைய பெயர் நாகர் முனை. கோவில் அமையப் பெற்ற பிற்பாடு திருக்கோவில் என்னும் பெயர் பெற்றது.

இவ் ஆலய முன்றலில் வெள்ளை நாவல் மரமும், சுவை தரும் நீர்ச்சுனைகளும் உள்ளன. அதனால் வெள்ளை நாவல் பதி எனவும் அழைப்பர்.

(ஆ) கர்ண பரம்பரைக் கதை

குரபத்மனை வதைத்த முருகப் பெருமானது வேலாயுதத் திலிருந்து கிளம்பிய ஓர் ஒளிப்பிழம்பு வாகூர மலையை இரு கூறாக்கி, மூன்று குன்றங்களையும் அகழ்ந்த பின்பு வேகந்தணிந்து மேற்குறித்த வெள்ளை நாவல் மரத்திலே வந்து தங்கியது. வேடுவர்கள் தாம் செய்த தவப்பயனால் வெள்ளை நாவல் மரத்திலேயே ஒளிவீசும் தங்க சித்திரவேலொன்று பிரகாசிப்பதைக் கண்டு, கொத்துப் பந்தலிட்டு வணங்கினர்.

(இ) வரலாறு

மேற் கூறிய செய்தி, குளக்கோட்டன், பரராசசிங்கன் எனும் அரசர்களுக்குக் கிட்டியதும் அவர்கள் அங்கு வந்து திருக்கோயில் முருகனின் சிறப்பை உணர்ந்து அங்கு ஆலயமொன்றை அமைத்ததுடன், ஆலயப் பணிக்கென மக்களையும் குடியேற்றி மானியங்களும் வழங்கினார்கள். இவ்வாலயம் ஏழு பாண்டிய இளவரசர்களால் கல்லால் கட்டப்பெற்றது என்றும் கூறுவர். வேடரது பந்தருக்குள் வடக்குமுகமாக வீற்றிருந்த வேலானது புதிய கற்கோயிலில் கிழக்கு முகமாகத் திரும்பிவிட்ட காரணத்தினால் திருக்கோவில் (திரும்பிய கோயில்) என்று பெயரிட்டதாக ஒரு பதிகம் கூறுகிறது. கிறிஸ்து பிறந்த காலத்திலேயே திருக்கோயில் நடைமுறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகிறது.

மட்டக்களப்பினை 'பிரசன்னசித்து' என்பான் ஆண்ட காலத்தில் கலிங்க குமரனான புவனேய கயபாகு தன் மனைவியுடன் மக்கட்பேறுவேண்டி, தலயாத்திரை செய்தான். அவனது மனைவி தம்பதிநல்லாள் ஒரு சோழ அரசன் மகளாவாள். இவர்கள் இராமேச்சரம், திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரம் எனும் புண்ணிய பழம் பதிகளைத் தரிசித்த வண்ணம் மட்டக்களப்புக்கு வந்தனர். அங்கு நாகர்முனை சுப்பிரமணிய ஆலயத்தை

(திருக்கோவில்) நல்ல முறையில் அமைத்து அருள் பெறுமாறு மட்டக்களப்பு அரசன், புவனேய கயபாகுவைக் கேட்டுக் கொண்டான். அதற்கமைய ஆலயம் இந்திய சிற்பிகளைக் கொண்டு உருவானது. மட்டக்களப்பில் சிறப்புற எழுந்த முதலாவது பெருங்கோயிலாதலால் திருக்கோவில் என அம் மன்னன் பெயர் சூட்டினான்.

அதற்கு கைமாறாக புவனேய கயபாகுவிற்கு, மன்னன் தனது மட்டக்களப்பு இராச்சியத்தின் தென்பகுதியை உவந்தளித்தான். அதில் ஒருபகுதியை “புன்னரசி” என்று பெயரிட்டான் புவனேய கயபாகு. இது கி. பி. 28 இல் நடைபெற்றது. காலப்போக்கில் இது “உன்னரசுகிரி” எனப் பெயர் பெறலாயிற்று.

திருக்கோவில் சித்திர வேலாயுத சுவாமி அருளால், புவனேய கயபாகுவிற்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனது பெயர் மேகவருணன், தந்தைக்குப்பின் உன்னரசுகிரியை (கி. பி. 48 இல்) அவனே ஆண்டு வந்தான். அவன் திருக்கோவிலை மேலும் சிறப்புற அமைத்துக் கொடுத்தான். இவனை மனுநேய கயபாகு என்றும் கூறுவர்.

இவனது திருப்பணியை வியந்த சோழ, பாண்டிநாட்டு மன்னர்கள் தாமும் உதவினர். ஆலய பராமரிப்பு வளர்ச்சிக்காகப் பல ஏக்கர் வயல் நிலங்களைக் கொடுத்து நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு ஒரு குளத்தையும் கட்டி அவர்களைத் தம்பட்டையில் குடியும் அமர்த்தினர்.

திருக்கோவிலில் முன்று கல்வெட்டுக்களும், பல கல் வெட்டுக்களையொத்த சிதைவுகளும் காணப்படுகின்றன. முதலாவது கல்வெட்டு தம்பிலுவில் அம்மன் கோயிலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இது ஏறக்குறைய ஐந்து அடி உயரமுள்ள தூண் ஒன்றில் இருபக்கங்களிலும் 38 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றைய இருபக்கங்களிலும் ஒரு சூலாயுதமும், ஒரு மயிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டுத் தொடக்கத்தில் சூரியனும் சந்திரனும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இது 15 ஆம் அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம்.

மற்றொரு கல்வெட்டு திருக்கோவிலில் உள்ளது. 2 அடி நீளமும், 2 அடி அகலமுமான ஒரு கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் தமிழும் முன்பின் வாசிக்க முடியாமலிருக்கின்றது. அது 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம்.

அடுத்த கல்வெட்டு 4 அடி உயரமும், 8 $\frac{1}{2}$ அங்குல அகல முடையதாக உள்ளதொரு கல்லில் ஆறு வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கல் இன்றும் அங்குள்ளது. இது 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாமென வரலாறு கூறுகிறது.

திருக்கோவில் என்று சிதம்பரத்தையே அழைப்பர். அதற்கடுத்ததாக திருக்கோவில் என்று அழைப்படுவது சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம். அதனால் நாகர்முனை, வேலூர் சுந்தபாணத்துறை, ஈழத்து திருச்செந்நூர் எனும் பெயர்களைப் பெற்ற இப்பதி, பின்னர் திருக்கோவில், என வழங்கப்படலாயிற்று. என வழங்கப்படலாயிற்று.

(ஈ) மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்

இத்தலத்தின் மூர்த்தி சித்திரவேலாயுத சுவாமி; தலம் திருக்கோவில்; தீர்த்தம் கிழக்குத்திருக்கடல்துறை, திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமிகோயிலின் ஆதிநாளைய அமைப்பின்படி இருபக்கமும் சந்நிதிக்குள் புக வழி இருந்தது. வேட முகப்பும் சாமி முகப்பும் என அவ்விரண்டு முகப்பும் அழைக்கப்பட்டன. பண்டைக்காலத்தில் சுவாமி வலம் வருவதற்கு மூன்று வீதிகளும் இருந்தன. அவ்வீதிகளுக்குரிய அடையாளமாக மதிலின் அடிப்பாகங்களையே இன்று காணமுடிகின்றது.

(உ) பூசைகள், விழாக்கள்

திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தில் நித்திய பூசைகள் காலை, உச்சி, மாலை என மூன்று வேளைகளிலும் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் மகோற்சவம் ஆடி அமாவாசைக்கு முன் எட்டுத் திருவிழாக்களும், ஆடி அமாவாசையன்று தீர்த்தமும் கொண்டதாக உள்ளது. மகோற்சவத்தைத் தவிர, சித்திரைப் புத்தாண்டு, கந்தசஷ்டி, கார்த்திகை விளக்கீடு, விநாயகர் சஷ்டி, திருவெம்பாவை, மார்கழித் திருவிழா, சிவராத்திரி என்னும் காலங்களில் விசேட பூசைகள் இடம் பெறுகின்றன.

(ஊ) பிரபந்தங்கள்

இத்தலத்தின் மீது பல்வேறு பிரபந்தங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் வேல் வந்த வரலாறு, சித்திரவேல் முருகன் வருக்கமாலை, திருக்கோவில் ஊஞ்சல், சித்திரவேலாயுத சுவாமி பதிகம் முதலான பிரபந்தங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

(iv) குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில்

(அ) அமைவிடம்

குறிஞ்சிக் குமரன் கோயில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தை அடுத்துள்ள மலைப்பாங்கான இடத்தில் அமைந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகத்திற் பணியாற்றுகின்ற, சைவ சமயக் கல்விமான்களின் நெறிப்படுத்தலுக்கு அமைய, பல்கலைக்கழகச் சைவ மாணவர்களின் அளப்பரிய முயற்சியினால் இக்கோயில் உருவாகியது. இது அம்மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் ஆன்மீகத் தேவையை ஈடுசெய்யும் நோக்கில் அமைக்கப்பட்டது. பொதுவாக, குன்றுகளில் திருவிளையாடல் புரிகின்ற முருகன், பேராதனைக் குன்றிலும் அருளாட்சி செய்கின்றான்.

(ஆ) வரலாறு

இலங்கை முழுவதற்கும் ஒரேயொரு பல்கலைக்கழகமாக விளங்கிய இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பேராதனைக்கு மாற்றுவதென 1952 ஆம் ஆண்டு முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கான கட்டிட வேலைகள் நடைபெற்ற பொழுது, அங்கு சைவக் கோயில் ஒன்றும் அமைப்பதற்காகப் பேராசிரியர் த. நடராசா அவர்கள் இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாவை அக்காலத்துணை வேந்தரிடம் நன்கொடையாக ஒப்படைத்தார். இதுவே அக்கோயிலுக்காகக் கிடைத்த முதலாவது அறநிதியாகும். இதற்குப் பின் 1966 ஆம் ஆண்டில் முருகன் கோயில் ஒன்று கட்டுவதற்காக நிலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அவ்விடத்தில் அக்காலப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் முருகன் படம் ஒன்றினை வைத்துக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்து வந்தனர். அவ்வாண்டு திருக்கார்த்திகைத் தினத்தன்று அங்கு குமரன் கோயில் ஒன்று கட்டுவதற்கான அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. சமயத்தொண்டுமனப்பான்மையும் செயலூக்கமும் உடைய பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் அயராத முயற்சியால்,

கல்விமான்களிடும் முதியோர்களிடும் வழிப்படுத்தலுக்கு அமைய, கோயிலுக்கான திருப்பணி நிதி திரட்டப்பட்டது. அதனை அடுத்து இலங்கை - இந்திய சிற்பிகளின் கூட்டு முயற்சியாகத் திருப்பணி வேலைகள் துரிதமாய் முன்னேறின. ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுகளின் பின்னர் 1968 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் அத்த நட்சத்திரச் சுப முகூர்த்த வேளையில் அக்கோயிலுக்கு மகாகும்பாபிடேகம் நிறைவெய்தியது. இவ்வாறாகத் தோன்றியதே பேராதனைக் குறிஞ்சிக் குமரன் கோயிலாகும்.

(இ) முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்

இக்கோயிலுக்குரிய தீர்த்தமாக இதன் அயலில் ஓடுகின்ற மகாவலிகங்கையின் கிளை ஆறு பயன்படுகின்றது. இக்கோயிலின் மூல முர்த்தி குறிஞ்சிக் குமரன்.

(ஈ) பூசைகளும் விழாக்களும்

பேராதனைக்குறிஞ்சிக் குமரன்கோயிலில் நித்திய, நைமித்திய பூசைகள், திருவிழாக்கள், விரதங்கள், பண்டிகைகள், சுபகருமங்கள் என்பன சீராகவும் சிறப்பாகவும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இக்கோயிலின் பூசைகளுக்குத் திருவிழாக்களுக்கும் பல்வேறு இடங்களில் வாழும் சைவப் புரவலர்களும் ஆர்வலர்களும் பொருளுதவி செய்தும் அவற்றிற் பங்குபற்றியும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றனர். இக்கோயிலில் முருகவழிபாடு, சிவவழிபாடு, திருமால் வழிபாடு ஆகிய எல்லாம் நடைபெறுதல் இதற்குரிய சிறப்பம்சமாகும்.

(iv) திருமால் ஆலயங்கள்

1. வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம்

ஈழ நாட்டில் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க விஷ்ணு ஆலயங்கள் பல அமைந்துள்ளன. அவற்றிலே பருத்தித்துறையிலிருந்து செம்பியன்பற்றுக்குச் செல்லும் வீதியில் ஆறு கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைந்திருக்கும் வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயமும் ஒன்றாகும். சைவ, வைணவ பாகுபாடுகளுக்கு அப்பால் எல்லா மக்களும் சென்று வழிபடும் தலமாக இது விளங்குகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் தோற்றம் பற்றி பின்வரும் கதைமூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். பாரத நாட்டிலே செல்வ வளமுள்ள குடும்பத்திலே பிறந்த இலவல்லி என்பவள் நாகதோசத்தினால் புத்திரப்பேறற்று வருந்தினாள். அவள் புத்திரப்பேறு வேண்டி, சிவனை நோக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்தாள். அவளின் தவத்தின் பேறாக, சிவன் அவள் முன்தோன்றி, 'நீ ஈழ நாட்டில் பிறப்பாய், அங்கு திருமால் உன்னை ஆட்கொண்டு குழந்தைப் பேற்றினைத் தந்தருள்வார்' எனக் கூறி மறைந்தருளினார்.

இலவல்லி இலங்கையின் வட பகுதியில் பருத்தித்துறைப் பகுதியில் அமைந்த வல்லிபுரம் என்னுமிடத்தில் செல்வப் பெருக்கும், கடவுள் பக்தியும் நிறைந்த குடும்பத்தில் பிறந்தாள். அவள் திருமணமாகியும் பிள்ளைப் பேறின்றி வருந்தி, திருமாலை நினைந்து வழிபட்டு வந்தாள். அக்காலப் பகுதியில் விஷ்ணு வங்கக் கடலில் மீனாகத் தோன்றி, மீனவர்களுக்கு மிகுந்த துன்பத்தைக் கொடுத்து வந்தார். இயற்கையை இரசிக்க விரும்பிய இலவல்லி கற்கோவளத்தை அடைந்து கடலில் விளையாடிய பின் படகிலேறி, சிறிது தூரம் சென்றாள். அவ்வேளை மீன் ஒன்று படகிலிருந்த அவள் மடியில் பாய்ந்தும் மீண்டும் கடலில் குதிப்பதாயும் விளையாடி வந்தது. இலவல்லியின் மடியில் பாய்ந்த மீன், அவளுக்கு அழகிய குழந்தையாகவும், சங்கு, சக்கரம் முதலியவற்றைக் கொண்டதாகவும் காட்சியளித்தது. இதனால் இலவல்லி தன் பூர்வீகபலனை நினைந்து மகிழ்சியுற்றாள். இறுதியில் அம்மீன் சக்கர வடிவத்தை இலவல்லிக்கு அளித்துவிட்டு மறைந்தருளியது.

இலவல்லி திருமால் அருளிய சக்கர வடிவத்தை வல்லி புரத்துக்குக் கொண்டு வந்து ஆலயம் அமைத்து. அதனுள் நிறுவி வழிபட்டு வந்தாள். அதனால், அவ்வாலயம் வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம் எனப்பட்டது.

தேவர்களின் படைக்கலங்களுக்கு ஆலயம் அமைத்து வழிபடுவது மரபாகும். அவ்வாறு விஷ்ணுவின் சங்கு, சக்கரம் என்பன வழிபாட்டிற்குரியனவாயின. வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம் சக்கரம் இறையகத்தில் அமைந்த வழிபாட்டுத் தலமாகும்.

(அ) ஆலய அமைப்பு

இவ் ஆலயத்தின் அமைப்பினை நோக்கும் போது, இதன் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு திருவாசல்கள் உள்ளன. கிழக்கு

வாசலில் இராஜகோபுரம் அமைந்துள்ளது. தென்மேற்கில் விநாயகர் ஆலயம் உள்ளது. மகா மண்டபத்தின் தெற்கு நோக்கி, பூமாதேவி, ஸ்ரீ தேவி சமேதரராக மாக விஷ்ணுவீற்றிருக்கின்றார். கொடிக்கம்பத்தின் வடக்கே, நவக்கிரகம் உள்ளது. வடக்கு வாசலின் மேற்குப் புறமாக நாச்சியார் கோயிலும், தென் மேற்கிலுள்ள விநாயகருக்கு இடப்பக்கமாக நாகதம்பிரான் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன. கிழக்கு வாசலின் வடக்குத் திசையில் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் காணப்படுகின்றது. இதன் வடகிழக்கு புறமாக மேற்கு நோக்கிய வண்ணம் ஆஞ்சநேயர் அமர்ந்துள்ளார்.

(ஆ) பூசை, திருவிழாக்கள்

இவ்வாலயத்தில் தினமும் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. புராட்டாதி மாதத்தில் வரும் அமாவாசையன்று ஆரம்பமாகும் மகோற்சவம், பதினேழு நாட்கள் நடைபெறும். ஒன்பதாம் நாள் நடைபெறும் வெண்ணெய்த் திருவிழா, பதினோராம் நாள் நடைபெறும் பாம்புத் திருவிழா, பன்னிரெண்டாம் நாள் நடைபெறும் கம்சன் திருவிழா, பதினமூன்றாம் நாளில் இடம்பெறும் வேண்டற் திருவிழா, பதினைந்தாம் நாளில் இடம் பெறும் தேர்த்திருவிழா என்பன சிறப்பானவை. பதினாறாம் நாளில் வரும் தீர்த்தத் திருவிழா ஆலயத்திற்குக் கிழக்கே மூன்று கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள சமுத்திரத்தில் நடைபெறும். இதனைச் சமுத்திரத் தீர்த்தம் என்பர். கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள தீர்த்தக் கேணியில் பதினேழாம் நாள் தீர்த்தம் நடைபெறுகிறது. இதனைக் கேணித் தீர்த்தம் என்பர்.

வசந்த மண்டபத்தில் காணப்படும் பஞ்சலோகத்திலான சக்கராயுதம் என்னும் சக்கரத்தாழ்வார் விழாக் காலங்களில் வீதி வலம் வருவார். இவரைச் சுதர்சன மூர்த்தி எனவும் அழைப்பர்.

வருடாந்த மகோற்சவத்தைத் தவிர, மாதம் தோறும் வரும் ஏகாதசி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இவற்றுடன் கிருஷ்ண ஜெயந்தி, வைகுண்ட ஏகாதசி என்பனவும் சிறப்பாக இடம்பெறும் விழாக்களாகும்.

(இ) நூல்கள், பிரபந்தங்கள்

இவ்வாலயத்தின் பழமையான வரலாற்றை தட்சிண கைலாய புராணம், கோகுல சந்தேஸ, யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்பன கூறுகின்றன.

சக்கரத்தாழ்வாரின் திருவருளை வேண்டிப் புலவர்கள், வல்லிபுரத் திருவந்தாதி, குருக்கட்டுத் திருவந்தாதி, கருடன் தூது, மும்மணிமாலை, வல்லிபுரநாதர் பதிகம், சிங்கை நகர்ப் பதிகம், முதலான பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

இவ்வாலயத்தின் நிர்வாகம் ஆலய பரிபாலன சபை மூலம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்துக்கு முற்பட்ட ஆலயமாகக் கருதப்படும் இவ்வாலயக் கிரியைகள் சைவாகம முறையில் அமைந்து, சைவ, வைணவ பக்தியாளருக்கு இடையிலான பாலமாக உள்ளதெனலாம்.

2. பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் கோயில்

ஈழத்திலே வரலாற்றுப் பழமையும் அருட்சிறப்பும் உடைய பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் ஆலயம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 15 கிலோ மீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

(அ) ஆலய வரலாறு

பொன்னாலை விஷ்ணு கோயிலைப் புன்னாலை விஷ்ணு கோவில் என்றும் அழைப்பதுண்டு. புன்னை மரங்கள் உள்ள இடத்தில் அமைந்தமையால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாலயத்துக்குப் 'பொன்னாலயம்' என்னும் பெயர் இந்திரனின் பொன்மயமான விமானம் தெரிந்த காரணத்தாலும், "பொன்" என்னும் பெயருடைய இலக்குமி பூசித்த தலமாகையாலும் ஏற்பட்டதென்பர்.

இவ்வாலயம் போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்கும் முற்பட்டது. ஈழத்திலே முதன் முதல்தோன்றிய தட்சிண கைலாச புராணத்திலே பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் கோயிலின் தோற்றம், மகிமை என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் வரும் பொன்னாலயப் பெருமை உரைத்த படலத்தில் இவற்றைக் காணலாம். இவற்றைச் சுருக்கமாக இங்கு நோக்குவோம்.

முன்னொரு காலத்திலே இந்திரன் தான் செய்த தவ றொன்றிற்காக, துருவாச முனிவரால் சாபம் பெற்று நீசத் தன்மையினை அடைந்தான். அதலால் துன்புற்ற இந்திரன் அவரிடம் சென்று வணங்கி, தான் தெரியாமல் செய்த தவறைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறும் குறிப்பிட்ட சாபம் நீங்கும் பொருட்டு ஓர் உபாயத்தினைக் கூறுமாறும் வேண்டினான்.

“இந்திரனே, இச்சாபத்தின் பொருட்டுத் துக்கமடைய வேண்டாம். சேது சமுத்திரத்தின் மத்தியிலிருக்கும் இலங்கைவிலே பொன்னாலயம் என்னும் பட்டணத்திலே வலைஞர் குலத்திலே நீ பிறப்பாய். ஜனார்த்தனராகிய வாசுதேவர் ஒரு காலத்திலே கூர்மாவதாரம் எடுப்பார். அக்கூர்மம் உனது வலையினாலே கட்டப்படும். அந்த ஆமையின் அங்கம் தீண்டப்பட்டவுடன் நீசத் தன்மையினின்றும் விடுபடுவாய்” என்று கூறினார்.

துருவாசர் கூறியபடி வலைஞனாகப்பிறந்த இந்திரன் ஒருநாள், இப்போது வரதராசப் பெருமாள் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடத்திற்கு அருகில் உள்ள கடலில் வலை வீசினான். வலையில் ஓர் ஆமை அகப்பட்டது. அதனை அவன் தனது கரங்களால் தீண்டினான். தீண்டியவுடன் அவனது நீசத்தன்மை நீங்கியது. தெய்வீகத்தன்மையை அவன் பெற்றான். பக்தி மீதாரப் பெற்று அவ்வாமையைக் கரை சேர்க்க விரும்பினான். அதனை அவனால் தனித்துக் கரைசேர்க்க முடியவில்லை. ஆமையைக் கரைக்குக் கொண்டுவர தனது இனத்தவரை அழைத்துச் சென்றான்.

சென்றவர்கள் எல்லோரும் அங்கே ஓர் அற்புதத்தைக் கண்டனர். குறிப்பிட்ட ஆமைக்கு நேராக ஆகாயமார்க்கத்தில் பொன்னொளி வீசும் விமானம் ஒன்று காணப்பட்டது. அதனைக் கண்டு அதிசயித்து, ஆமைக்கு அருகே சென்றார்கள். அப்போது ஆமை கல்லாயிருந்ததைக் கண்டு வியப்படைந்தார்கள். அந்த ஆமை நாராயணரே என்றும் அங்கே தோன்றிய விமானம் நாராயணருடையதே என்றும் தீர்மானித்தனர். இதன் காரணமாக நாராயணர் மீது பக்திகொண்டு, ஒரு நல்ல நாளிலே நல்ல முகூர்த்தத்திலே வைகாசன தந்திர விதிப்படி நாராயணர் விக்கிரகத்தை ஸ்தாபிக்க விரும்பினர். அவ்வாறே, விஷ்ணுவைப் பிரதிட்டை செய்து வரதராசப் பெருமாள் என்று நாமம் சூட்டி வழிபாடாற்றினர்; நித்திய நைமித்திய பூசைகளைச் செய்து வந்தார்கள்.

(ஆ) ஆலய அமைப்பு:

பொன்னாலைக் கோயில் மூலமூர்த்தி வரதராசப் பெருமாள் ஆவார். பரிவார மூர்த்திகள் மகாலட்சுமி, கருடாழ்வார், நாகதம் பிரான், லட்சுமண சீதா சமேத இராமர், ஆஞ்சனேயர், சனீஸ் வரன், நவக்கிரகம், அனந்த சயனமூர்த்தி (ஸ்ரீரங்கநாதர்) என்பனவாகும். அண்மையில் அமைக்கப்பட்டது பூமில்க்குமி

கோயிலாகும். முன்னர் இவ்வாலயம் ஸ்ரீரங்கத்தைப் போல ஏழு திருவீதிகளைக் கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஏழாவது வீதி தேரோடும் வீதி எனப்பட்டது. வலையில் சிக்கிக் கல்லாகிய ஆமைத் திருவுருவம் ஆலயத்தில் காணப்படுகிறது.

(இ) விழாக்கள்

இவ்வாலய மகோற்சவம் ஆவணி மாதத்தில் இடம் பெறுகிறது. பத்தாம் நாள் சப்பரத்திருவிழாவும் பதினேழாம் நாள் தேர்த்திருவிழாவும் பதினெட்டாம் நாள் தீர்த்தத் திருவிழாவும் பத்தொன்பதாம் நாள் திருக்கல்யாணமும் நடைபெற்று மகோற்சவம் முடிவுறும். “ஆவணிமாத கிருஷ்ண பட்ச அட்டமித் திதியாகிய விசேட தினத்திலே பொன்னாலயத்திலே வாசம் செய்யும் அச்சுதப் பெருமானையாரொருவன் அன்புடன் தரிசனம் செய்கிறானோ அவனுடைய பாவங்கள் எல்லாம் அப்பிற வியிலேயே அழிந்துவிடும். அவன் இப்பிறப்பிலே எல்லா நலன்களையும் அடைந்து மகிழ்ந்து மறுமையில் வைகுண்ட லோகத்தை அடைந்து களிப்புற்று வாழ்வான்” என்று தட்சிண கைலாச புராணத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது.

பொன்னாலையில் உள்ள திருவடி நிலை என்னும் இடம் மிகவும் புனிதமானது. இங்குதான் பொன்னாலயப் பெருமானின் தீர்த்தம் நடைபெற்றுவருகிறது. விஷ்ணு, இந்திரனின் சாபம் நீக்கி அவனுக்கு இந்திரப்பதவியை அளித்து அருள் புரிந்தார். அவ்வாறு அருள்புரிந்த போது, திருமாலின் திருவடிச் சுவடு பதித்த இடமே இத்திருவடி நிலையாம்.

ஆவணிமாத மகோற்சவத்தைத் தவிர, மார்கழிமாத சொர்க்க வாக்ஷஸ் ஏகாதசியை முன்னிட்டும் நடைபெறும் திருவிழா சிறப்பானது. இத்திருவிழா கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. ஒன்பதாம் நாள் தேர்த்திருவிழாவும் பத்தாம் நாள் தீர்த்தத் திருவிழாவும் நடைபெறும்.

பொன்னாலயத்திலே மாசிமாதத்தில் பத்துத் தினங்களுக்கு இலட்சார்ச்சனை நடைபெறுகிறது. ஆனிமாதத்தில் நடைபெறும் மணவாளக் கோல விழாவும் சிறப்பானது.

இக்கோயிற் பரிபாலனத்தை ஆலயத் திருப்பணிச் சபை மேற்கொண்டு வருகிறது.

(V) வைரவர் ஆலயங்கள்

கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டில் காவல் தெய்வமாகச் சிறப்பிக்கப்படுபவர் வைரவக் கடவுள். வைரவக் கடவுள் வழிபாடானது சிவ வழிபாட்டில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. சிவனது கோர மூர்த்தங்களில் ஒன்றான வைரவ மூர்த்தம் உலகில் பகையை வெல்ல விரும்புகின்றவர்களாலும் கர்ம வினையை ஒழிக்க முயல்பவர்களாலும் வழிபடப்படுகின்றது.

இலங்கையில் வைரவர் வழிபாடு ஆகம நெறி சார்ந்தும் ஆகம நெறி சாராதும் நடைபெற்று வருகின்றது. போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் சைவக் கோயில்களும் வழிபாடுகளும் அழித்தொழிக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, வடமேல் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே இவ் வைரவ வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்தது. இக்காலத்தில் வீடுகளிலும் மரத்தடிகளிலும் குலங்களை நட்டு மக்கள் வழிபட்டதாக வரலாறுகள் சான்று பகர்கின்றன. இத்தகைய வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலையாக, இன்றும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை ஆகிய பிரதேசங்களில் பல வைரவர் ஆலயங்கள் சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணமெங்கும் பரந்து காணப்படும் வைரவர் ஆலயங்களுள் கொக்குவில் தலையாழி ஸ்ரீஞான வைரவர் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்தில் வைரவப் பெருமானுக்கு அமைந்துள்ள ஆலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் தனித்துவமானதும் அளவால் பெரியதுமாக விளங்குவது இவ்வாலயமாகும். சைவத்தின் காவலரான ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் புராணபடனம் செய்து வழிபட்ட பெருமைக்குரிய ஆலயம் இதுவாகும். கொழும்புத்துறை சிவயோக சுவாமிகள் தரிசித்து மகிழ்ந்த தலமாகவும் இது விளங்குகிறது.

யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பளை ஞான வைரவர் கோயில் பழைமைச் சிறப்பும் புதுமைப் பொலிவும் கொண்ட கோயிலாக விளங்குகின்றது. ஆதி எதுவென்றே அறிய இயலாத தொன்மையுடைய பனை ஊரின் ஞான வைரவர் ஆலயம் பசுமையான மரங்கள் சூழக் கம்பீரமான இராஜகோபுரத்துடன் கலையழகுமிக்க ஆலயமாகவும் இன்று திகழ்கின்றது.

தெல்லிப்பளையின் தென்மேற்கிலுள்ள விழிசிட்டிக் கிராமத்தின் மத்தியிலுள்ளது ஞானவைரவ சுவாமி ஆலயம். இவ்வாலயம் தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது.

கொக்குவில் கிழக்கு கோணாவளை வைரவர் சுவாமி ஆலயமும் யாழ்ப்பாணத்திலமைந்த வைரவர் ஆலயங்களுள் சிறப்புக்குரியதாகும். ஏறக்குறைய 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் ஆகம முறைசாரா வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றிவரும் ஆலயமாகவும் விளங்குகின்றது.

இவை தவிர, உரும்பிராய் காட்டு வைரவர் கோயில், சங்கானை நிகரை வைரவர் கோயில், இணையிலி வைரவர் கோயில், கரம் பொன், காவலூர் கிழக்கு அருள்மிகு ஞான வைரவர் ஆலயம் என்பனவும் முக்கியம் பெறுகின்றன.

ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனச் சிறப்பிக்கப்படும் காரைநகரில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திண்ணக்களி வைரவர் ஆலயமும் தினகரன் பிட்டி வைரவர் ஆலயமும் அமைந்துள்ளன. குளக்கோட்டு மன்னனால் கட்டப்பட்டதாகக் கருதப்படும் திண்ணக்களி வைரவர் ஆலயம் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகியோரின் அழிபாடுகளினின்றும் தப்பி மீண்டும் பொலிவு பெற்ற ஆலயமாகும்.

திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் பாலையூற்று, உவர்மலை, பெருந்தெரு, செக்கடி ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஞான வைரவர் ஆலயங்கள் சிறப்புப் பெற்றவை. இவ்வாலயங்களில் அலங்காரத் திருவிழாவே இடம்பெறுகின்றன.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசங்களிலமைந்த வைரவர் கோயில்களில் பெருஞ் சிறப்புப் பெறுவது மட்டக்களப்பு ஸ்ரீநரசிங்க வைரவ சுவாமி ஆலயமாகும். தனிக்கோயிலில் கர்ப்பக்கிரக மூர்த்தியாக அமர்ந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் வைரவர் ஆலயம் மட்டக்களப்பில் இதுவொன்றேயாகும். இவ்வாலயத்தின் மூலமூர்த்தி வெண்கலத்தினாலான சிலையாகும். எழுந்தருளி மூர்த்தியாக ஒரு சூலம் மூலமூர்த்தியுடன் காணப்படுகிறது. 1845 இல் கந்தன் கதிராமர் வன்னியிலிருந்து கொண்டு வந்த நரசிங்க வைரவ விக் கிரகமே இவ்வாலயத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாய் அமைந்ததென்பர். விஷ்ணுவின் நரசிங்க

அவதாரமும் சிவகுமாரரான வைரவ அவதாரமும் ஒன்றாக அமைத்த பெயர் கொண்டு விளங்கும் இவ்வாலயம் விஷ்ணு ஆலய அமைப்பினை ஒத்த சிற்பங்களை உடையதாக உள்ளது.

பொதுவாக இவ்வாலயம் உட்பட ஏனைய மட்டக்களப்பு வைரவ ஆலயங்கள் எங்கும் கதவு திறத்தல், பொங்கல், மடைபரவுதல், காவியம் பாடல், கதவு அடைத்தல் என்னும் ஒழுங்கு முறைக்கமைந்த சடங்கு முறைகளே நடைபெறுகின்றன.

ஈழத்துச் சைவர்கள் யாவரும் எவ்வித பாகுபாடுமின்றி, தம் விருப்பம் போல் வைரவர் தலங்களை அமைத்து வழிபாடு இயற்ற உரிமை உடையவர்கள். அவர்தம் பொருளாதார நிலைமை களுக்கு ஏற்ப ஆலயங்களை ஆகமம் சார்ந்தும், சாராததாகவும் அமைக்கலாம். அவ்வகையில் இறைவனை நோக்கி, பக்தர் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும், இறைவன் பக்தன் மீது கருணை கொண்டு அவன்பால் அருள் புரியவும் இவ் வைரவ தலங்களே வழிவகுக்கின்றன. அந்த வகையில் சைவசமய வளர்ச்சியில் இவ்வாலயங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுத்தல் அரிது.

பயிற்சி

செயற்பாடு

- வகுப்பிலுள்ள மாணவர்களை 5 குழுக்களாகப் பிரிக்குக.
- ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் முறையே, பிள்ளையார் ஆலயங்கள், அம்மன் ஆலயங்கள், முருகன் ஆலயங்கள், திருமால் ஆலயங்கள், வைரவர் ஆலயங்கள் என்னும் தலைப்புகளை வழங்குக.
- ஒவ்வொரு குழுவினரும் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தலைப்புகளுடன் தொடர்புபடுத்தி, பின்வரும் அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்து வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்த வழிப்படுத்துக.

ஆலயம் தொடர்பான தகவல்கள்

ஆலயங் கள்	அமை விடம்	இறை வன், இறைவி பெயர்	சுருக்க மான வரலாறு	மகோற் சவம்	நூல் கள், பிரபந் தங்கள்
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

பூர்வ, அபரக் கிரியைகள்

(i) பூர்வக்கிரியைகள்

திருமணக் கிரியை

இல்லறம் நல்லறமாக நடைபெற்றால் வீடும் சமூகமும் சிறப்படையும். அதற்கமைய மணமகள், மணமகள் ஆகிய இருவரையும் இல்வாழ்வில் புகுவிக்கும் ஒரு மங்கல நிகழ்ச்சியே திருமணமாகும். பெற்றோர் தமது மகனுக்கோ, மகளுக்கோ மணப் பருவம் வந்ததும் திருமணஞ் செய்து வைத்தல் அவர்களின் கடமைகளுள் ஒன்றாகும்.

நல்லொழுக்கமும் நற்பண்பும் உடைய பெண்ணையும். ஆணையும் தெரிவு செய்து, இருவரும் பொருந்தி வாழக்கூடிய வழிவகைகளை ஆராய்ந்து, ஒரு சுப நேரத்தில் ஆசாரியரைக் கொண்டு திருமணம் செய்து வைக்கப்படும், திருமணத்தை நிகழ்த்தி வைப்பவர் தன்னை ஸ்தான, சந்தியாவந்தன செபங்களால் தயார்படுத்திக் கொண்டு, உரிய சுபவேளையில் திருமண நிகழ்ச்சி நடத்தப்படும். அவை முறையே:

01. சங்கற்பம்
02. விக்கினேஸ்வரபூசை
03. புண்ணியயாகம்
04. பஞ்ச கௌவியம்
05. காப்புக் கட்டுதல்
06. முளைப்பாலிகையிடுதல்
07. சிவகும்ப பூசை
08. நவக்கிரக பூசை
09. மணமக்களுக்கு உபசாரம் செய்தல்
10. அக்கினி காரியம்

என்பனவாம்.

அக்கினிக்கு மேற்கே மணவறை அமைய வேண்டும். மணமகனை முதலிலே இடப்பக்கத்திலும், மணமகளை வலப்பக்கத்திலும் இருத்திக் கிழக்கு நோக்கி, இருக்கக் கூடியதாக

இருவருக்கும் பஞ்ச கௌவியம் கொடுத்துக் காப்புக் கட்டுதல் நடைபெறும். பின்பு மணமகனைச் சிவனாகப் பாவித்து கால்கழுவி, உபசாரம் செய்வர். அதன் பின் கன்னிகாதானம் நடைபெறும். திருமணத்தைச் செய்விப்பவர் இருவகையாரின் மூன்று சந்ததியைப் (ஆண்) பெயர் கூறிய பின், பெண்ணின் தந்தை வெற்றிலை, பாக்கு, பொன் முதலான மங்கலப் பொருள்களோடு பெண்ணின் கையை மணமகனுடைய கையிற் கொடுத்து தீர்த்த நீரை வார்த்துத் தத்தம் செய்து கொடுப்பார். இது கன்னிகாதானம் எனப்படும்.

கன்னிகாதானத்தின் பின்பு, கூறை தாலி என்பவற்றைச் சபையோர் மூலம் ஆசீர்வதிப்பித்த பின்பு, மணமகன் தனது கையால் மணமகளுக்கு கொடுப்பார். மணமகள் கூறை உடுத்திய பின் மங்கலவாத்தியங்களுடனும், மந்திரஒலியுடனும் திருமாங்கல்யம் தரிக்கப்படும். இதன் பின் மணமக்களை வலம் இடமாக மாறியிருக்கச் செய்து, அவர்களை உமாமகேஸ்வரர்களாகப் பாவித்து ஆகுதி செய்வர். பின்பு பால், பழம் உண்பித்து ஆசனம் செய்வித்துப் பசுக்கன்றைத் தரிசிக்கச் செய்து, அம்மி மிதித்தல், அக்கினியை வலம் வருதல், அக்கினியில் நெற்பொரி சொரிதல் என்னும் கிரியைகள் செய்வர்.

இறுதியாக அந்தணர் ஆசீர்வாதம், அறுகரிசியிடுதல், உறவினர் வாழ்த்து, அருந்ததி காட்டல் என்பனவும் நடைபெறும். அந்தணர்கள் மந்திர சுலோகங்களால் ஆசீர்வதிப்பர். பெற்றோர், உற்றார், உறவினர், நண்பர் எல்லோரும் அறுகரிசியிட்டு வாழ்த்துவார்கள். மணமக்களின் சந்ததி விருத்தியடையவும் நிலைத்திருக்கவும் இவ் வாழ்த்துக்கள் வழங்கப்படும். மணமக்கள் வீரம், வித்தியம், சந்தானம், துணிவு, தனம், அதிதானியம், சௌபாக்கியம், போகம், அறிவு, அழகு, பெருமை, அறம், குலம், நோய்க்கஞ்சிய பூரண வயது எனும் முதலிய பதினாறு பேறுகளையும் பெற்று வாழ வாழ்த்துவர்.

(ii) அபரக் கிரியை

ஒருவர் இறந்தபின் அவரது சந்ததி நலன் கருதி, அவரது பிள்ளைகள் முதலியோரினால் செய்யப்படும் கிரியைகள் அபரக் கிரியைகள் எனப்படும். அபரம் என்றால் பிந்தியது என்பது பொருள். இக்கிரியைகள் செய்வதனால் இறந்தவரின் ஆன்மா

பாசங்களினின்றும் நீங்கிச் சிவத்துவம் அடையும் என்பது நம்பிக்கை.

அபரக்கிரியைகள் பலவகைப்படும். அவை தகனக் கிரியை, அஸ்தி சஞ்சயனம், அந்தியேட்டி, சபிண்ட கரணம், மாசியம், சிராத்தம் என்பனவாகும்.

இவை உத்தரக் கிரியைகள், சிராத்தக் கிரியைகள் என இருவகையாக நடைபெறும். ஒருவர் இறந்தவுடன் அந்தந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நடைபெறுவன உத்தரக் கிரியைகளாகும். வருடம் ஒருமுறை இறந்த திதியிற் செய்யப்படுவன சிராத்தக் கிரியைகள் எனப்படும்.

தகனக் கிரியையில் பேரிகையடித்தல், உடற்சுத்தி, ஆன்மசுத்தி என மூவகை உண்டு. ஆசாரியார் புண்ணியாகஞ் செய்து, அந்த இடத்தையும் பொருளையும் சுத்தம் செய்த பிறகு, விஷ்ணு, உருத்திரன் முதலிய மூர்த்திகளை வணங்கித் தீமை நீங்கவும் நன்மை உண்டாகவும் பேரிகை அடிக்கப்படும். அதன்பின் எண்ணெய், பஞ்சகௌவியம், இளநீர், மஞ்சள் நீர், சிவகும்ப நீர் ஆகியவைகளால் இறந்தவரின் உடலை நீராட்டிச் சுத்தி செய்து, புத்தாடை புனைவித்து திருநீறு சாத்திப் பூசுசூடித் தருப்பையில் வைப்பர். இது உடற்சுத்தி எனப்படும். சுண்ணம் இடித்தலும் பந்தம் ஏற்றுவதும் திருமுறைகள் ஒதுவதும் ஆன்மசுத்திக்குரிய கிரியைகளாகும். பின் உடலைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்பொழுது வழியிலே நெற்பொரி தூவப்படும்.

சுடலையில் நான்கு முழ நீளம், இரண்டு முழ அகலமான நிலத்தில் இடத்தை அமைத்து, அதனைச் சிதை அல்லது ஈம்பள்ளி எனப் பெயரிட்டு, அடுக்கப்பட்ட விறகின் மேல் உடலை வைத்து, நீரையும் அரிசியையும் இறந்தவர் வாயில் இடுவர். பின்பு குடத்து நீரை உடலில் தெளித்துக் குடத்தை உடைப்பர். அதன் பின்பு அக்கினி ஏற்றப்படும். கொள்ளி வைத்தவர் நீர்க்கரையில் நீராடிவிட்டு வீடு செல்வர்.

அடுத்து அஸ்தியைக் கரைக்கும் வைபவம் நடைபெறும். இது அஸ்தி சஞ்சயனம் எனப்படும். இது உடலைத் தகனம் செய்த பின்பு மூன்றாம் அல்லது ஐந்தாம் அல்லது ஏழாம் அல்லது ஒன்பதாம் நாளில் இடம்பெறும். எரிக்கப்பட்ட உடலிலிருந்து எலும்புகளையும் சாம்பலையும் எடுத்துப் புண்ணிய தீர்த்தத்திற்

சேர்ப்பதாகும். இதனால், ஆன்மா புண்ணிய உலகம் அடையும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

அடுத்த கட்டத்தில் அந்தியேட்டிக் கிரியைகள் நடைபெறும். அந்தியம் என்பது கடைசி நாள். கடைசி நாளிற் செய்யும் யாகம் என்பது விளக்கமாகும். இறந்தவரின் ஆன்ம சித்திக்காக இது நடைபெறுகிறது. ஆசௌசம் நீங்கிய பின்பு அந்தணர்க்குச் செய்கின்ற தானம் ஏகோதிட்டமாகும். சபிண்டகரணம் என்பது இறந்தோர் நற்கதியடைவதற்கு அரிசி, உழுந்து, எள், பால், தேன், பழம், சர்க்கரை என்பவற்றினால் பிண்டமிட்டுச் செய்யும் கிரியையாகும்.

சிரத்தையோடு செய்யப்படுவது சிராத்தம் எனப்படும். 'சிரத்தை' என்பது அன்பைக் குறிக்கும். இறந்தவர்களிடத்திலே அன்பும் பற்றும் உடையோரினால் இக்கிரியைகள் செய்யப்படும். நம்நாட்டில் இதனை ஆண்டுத் திவசம், திதி என்றும் கூறுவர். மாதா, பிதா முதலானோர் இறந்த திதியில் அந்தணர்களை வரவழைத்துத் தானங்கொடுத்துச் சிராத்தம் செய்வர். இதைவிட, ஒவ்வொரு மாத அமாவாசையிலும் பூரணையிலும் பிதிர் சாந்தி செய்வதுமுண்டு. சிராத்தம் செய்யும் பொழுது எள்ளும் தண்ணீரும் இறைத்தல், இறந்த பிதிர்கள் நற்கதியையும் திருப்தியையும் அடைவதற்காகச் செய்யப்படுவதாகும்.

முதலாம் ஆண்டுத் திதி அல்லது சிராத்தத்துக்கு முன்பு 45 ஆம் நாள் முதல் ஒவ்வொரு மாதங்களிலும் செய்யப்படுவது மாசியம் எனப்படும். இதனை மாசச் சிராத்தம் எனவும் கூறுவர்.

புரட்டாதி மாதத்து அமாவாசை தொடங்கிப் பூர்வ பட்சம் வரையுமுள்ள காலம் மகாளய பட்சகாலம் எனப்படும். இக் காலத்திலும் இறந்தவர்களுக்காகக் கிரியைகள் செய்யப்படுவது வழக்கமாகும். இது மகாளயம் எனப்படும்.

பயிற்சி:

செயற்பாடு

1. உங்கள் பிரதேசங்களில் நடைபெறும் பின்வரும் கிரியைகளை அவதானித்து, அச் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக அறிக்கை தயாரிக்க.

(i) திருமணக் கிரியை

(ii) (அபரக்கிரியையில்) உத்திரக்கிரியை

(iii) (அபரக்கிரியையில்) சிரார்த்தக்கிரியை

2. உங்கள் சமய பாட ஆசிரியரின் உதவியுடன், 'புதுவீடு குடிபுகுதல்' என்னும் செயற்பாட்டை வகுப்பறையில் செய்க. அது தொடர்பாகப் பின்வரும் தலைப்புகளில் அறிக்கை தயாரிக்குக.

(i) முன்னாயத்தம்

(ii) ஒழுங்குமுறை

(iii) கிரியையின் பின் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை.

தென்னாட்டில் சைவம்

(அ) சங்ககாலத்தில் சைவம்

பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலிருந்து சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சியை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. நில அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு பண்டைத் தமிழ் மக்களது ஒழுக்கங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் அமைந்தன. சங்க கால மக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய நிலங்களுக்கு உரிய தெய்வங்களாக முறையே முருகன், திருமால், இந்திரன், வருணன், கொற்றவை ஆகிய தெய்வங்களைப் போற்றி வாழ்ந்தனரேனும் இத் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் மேலாக ஒரு பரம்பொருள் உள்ளது என நம்பினார்கள்.

சங்க கால இலக்கியங்களிலே பிறவா யாக்கைப் பெரியோன், நீலமேனி வாலிழை பாகத்து ஒருவன், கறைமிடற்று அண்ணல், நுதல்விழி நாட்டத்து இறையோன், சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக் காலக்கடவுள், பிறங்கு நீர் சடைக்கரந்தான், ஏற்று ஊர்தியான் என வரும் தொடர்கள், சைவர்கள் போற்றும் சிவனைக் குறிக்கின்றன என்பது புலப்படும்.

சிவம் எனும் சொல் செம்மை அளிப்பது, மங்களத்தை அளிப்பது எனப்பொருள்படும். அது செம்மை, சிவப்பு எனும் அடியாகப் பிறந்தது. செம்மேனியனான சிவன் 'நீலமேனி வாலிழை பாகத்து ஒருவன்' என உமையம்மையோடு இணைத்துப் பேசப்படுவதை நோக்கும் பொழுது சிவமும் சத்தியும் ஒன்றிணைந்தவை என்ற கருத்தும் சைவ சமயத்தின் ஆரம்ப காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டது எனக் கொள்ளலாம்.

சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே கொற்றவை பாலைநிலத் தெய்வமாகக் கொள்ளப்பட்டு, அப்பகுதி மக்களாலே துதிக்கப்பட்டாள். சிலப்பதிகாரத்திலும் கொற்றவை போற்றப்படுகிறாள். இக் கொற்றவை வழிபாடே பின் சக்தி வழிபாடாயிற்று என்பர். எனினும், சிவ வழிபாடே பண்டைக் காலந்தொட்டுத் தென்னிந்தியாவின் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. சங்கமருவிய காலத்துக்கு உரியனவெனக் கொள்ளப்படும் சிலப்பதி காரத்திலும் மணிமேகலையிலும் சிவனுக்கும் முருகனுக்கும் பிற

தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் இருந்தன என்று கூறப் படுவதோடு, சிவனுக்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

“பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோவிலும்
அறுமுகச் செவ்வேள் அணிதிகழ் கோவிலும்....”

(சிலப்பதிகாரம்)

நுதல் விழி நாட்டத்து இறையோன் முதலாப்
பதிவாழ் சதுக்கப் பூதமீறாக”

(மணிமேகலை)

சங்ககால மக்கள் நடுகல் வழிபாடு முதலான வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

(ஆ) ஆகமங்கள்

ஆகமங்கள் சைவம், வைணவம், சாக்தம் என்னும் சமயங்களுக்குச் சிறப்புப் பிரதான நூல்களாக இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்திற்கும் தனித்தனி வெவ்வேறு ஆகமங்கள் உள்ளன. சிவ வழிபாட்டைக் கூறுவன சைவாகமங்கள் எனவும், விஷ்ணு வழிபாட்டைக் குறிப்பிடுவன வைணவ ஆகமங்கள் (சங்கிதை) எனவும், சக்தி வழிபாட்டைக் கூறுவன சாக்த ஆகமங்கள் (தந்திரங்கள்) எனவும் வழங்கப்படும். ஆகமங்கள் அவ்வச்சமயங்களுக்கு உரிய கிரியை முறைகளையும், சித்தாந்தங் களையும் விளக்குகின்றன.

ஆகமம் என்ற வட சொல்லிற்குப் பல கருத்துக்களைக் கூறுவர். ‘ஆகமம்’ என்னும் சொல்லை ஆகம எனப் பிரித்து, ‘ஆ’ என்பது சிவஞானம் என்றும் ‘க’ என்பது வீடுபேறு என்றும், ‘ம’ என்பது மலநாசம் என்றும் பொருள் கொண்டு, ஆகமம் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தைப் போக்கி, ஞானத்தை உதிப்பித்து, வீடுபேற்றைக் கொடுப்பதற்காக அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பர்.

ஆகம் என்ற சொல்லை ஆ க ம எனப் பிரித்து, ‘ஆ’ என்பது ‘பசு’ எனவும், ‘க’ என்பது ‘பதி’ எனவும், ‘ம’ என்பது ‘பாசம்’ எனவும் பொருள் கொண்டு, ஆகமம் பசு, பதி, பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் தன்மைகளை உணர்த்தும் நூல் எனக் கூறுவர் வேறு சிலர். ‘ஆகம’ என்ற சொல்லில் உள்ள ‘ஆ’ என்பது ‘வழிமுறை’ என்றும், ‘கம’ என்பது ‘வருதல்’, என்றும் பொருள்

கொண்டு, இறைவனிடமிருந்து வருவது என்றும் பொருள் கூறுவர். 'ஆகமம்' என்பதற்குத் தொன்று தொட்டு வரும் அறிவு எனவும் பொருள் கொள்வர்.

(1) சைவ ஆகமங்கள்

சிவனுடைய வழிபாட்டைக் கூறும் ஆகமங்கள் 'சைவாகமங்கள்' எனப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு ஆகமங்களை அருளிச்செய்தருளினார் என்பது சைவச் சான்றோர் கொள்கையாகும். சைவ ஆகமங்கள் மூலாகமங்கள் எனவும் வழங்கப்படும். மூலாகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக இருபத்தெட்டாம். இவற்றுள் முதற் பத்தும் சிவபேதம் கூறுவன. அவை வருமாறு:

1. காமிகம்	6. தீப்தம்
2. யோகஜம்	7. குக்குமம்
3. சிந்தியம்	8. சகஸ்ரம்
4. காரணம்	9. அஞ்சுமான்
5. அசிதம்	10. சுப்ரபேதம்

மூலாகமங்களில் முதற் பத்தும் தவிர்த்த, ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திர பேதம் என வழங்கப்படும். அவை வருமாறு:

1. விஜயம்	10. முகவிம்பம்
2. நிச்சுவாசம்	11. புரோற்கீதம்
3. சுவாயம்புவம்	12. லளிதம்
4. ஆக்நேயம்	13. சித்தம்
5. வீரம்	14. சந்தாளம்
6. ரௌரவம்	15. சர்வோக்தம்
7. மகுடம்	16. பாரமேசுரம்
8. விமலம்	17. கிரணம்
9. சந்திரஞானம்	18. வாதுளம்

சைவாகமங்கள் சதாசிவ மூர்த்தியின் ஈசான முகத்தினின்றும் தோன்றின. இருபத்தெட்டு ஆகமங்களில் காமிகம் முதல் அசிதம் வரையுள்ள ஐந்தும் கௌசிக முனிவர்க்கும், தீப்தம் முதல் சுப்பிரபேதம் வரையிலானவை காசிய முனிவர்க்கும், விஜயம் முதல் வீரம் வரையிலானவை பரத்துவாச முனிவருக்கும், ரௌரவம் முதல் முகவிம்பம் வரையிலான ஐந்தும் கௌதம முனிவர்க்கும், புரோற்கீதம் முதல் வாதுளம் வரையிலான எட்டும் அகத்திய முனிவர்க்கும் அருளிச் செய்யப்பட்டன.

சைவாகமங்கள் ஆன்மாக்களின் மலத்தை நீக்கி, வீடுபேற்றைப் பெறும் வழிகளைச் குறிப்பிடுகின்றன. அத்துடன் கடவுள் வழிபாட்டை இரகசியம், மந்திரம், மூர்த்தி, ஆலயம் ஆகிய முறைகளில் விரித்துக் கூறுகின்றன: ஆலய அமைப்பு முறையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், மூர்த்திகள், பிரகாரம், கொடிமரம், நந்தி, கோபுரம் முதலானவற்றின் அமைப்பையும் சைவாகமங்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன.

ஆகமங்கள்;

1. சரியாபாதம்
2. கிரியாபாதம்
3. யோகபாதம்
4. ஞானபாதம்

எனத் தனித்தனி நான்கு பாதங்களை உடையன. இவை ஆன்மாக்கள் இறைவனை அடைவதற்குரிய மார்க்கங்களாகும்.

சரியாபாதம் சமயாசாரங்கள், பூசைக்கிரமங்கள் என்பவற்றைக் கூறும்.

கிரியாபாதம் தீட்சைகள், திருவிழாக்கள், நித்திய பூசைகள், நைமித்திய பூசைகள், காமிக பூசைகள், என்பவற்றோடு, பிரமச்சரியம், இல்லறம், வானப்பிரஸ்தம், துறவறம் ஆகிய ஆச்சிரம தர்மங்களையும் கூறும்.

யோகபாதம் பிராணாயாமம், ஆன்ம சுத்தி என்பவற்றைக் கூறும்.

ஞானபாதம் பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்களை விளக்கி, பசுவை அருள்வழிப்படுத்தும்.

சைவாகமங்கள், ஆலயங்களில் நிகழ வேண்டிய பிரதிட்டை, பூசைகள், தரிசன விதிகள், திருவிழாக்கள் முதலியன நடைபெற வேண்டிய முறைகளையும் விளக்குகின்றன. அத்துடன், இம்மையிலும், மறுமையிலும் இன்பம் பெறுவதற்காகப் புதிய ஆலயங்களை அமைக்கும் விதிமுறைகளையும், பழைய ஆலயங்களைப் புதுப்பிக்கும் விதிமுறைகளையும் கூறுகின்றன.

முன்னர் குறிப்பிட்ட மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டினை விட, உபாகமங்கள் இருநூற்றேழு உள்ளன. அவை நாரசிங்கம் (மிருகேந்திரம்) முதலாக விசுவான்மிகம் வரையிலானவை. இந்த உபாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையில் சிறந்த அம்சங்களை அடக்கியுள்ளன.

(2) சாக்த ஆகமங்கள்

சக்தியை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சாக்தம் எனப்படும். சாக்த ஆகமங்கள் சக்தியின் பெருமையையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் விளக்குகின்றன. சாக்த ஆகமங்களின் தந்திர பேதங்கள் 64 எனப் பெரியோர் கூறுவர். சாக்த ஆகமங்களுள் மிக முக்கியமான ஆகமங்கள் வருமாறு:

1. காமகலாவிலாசம்	6. குலார்ணவம்
2. சூலசூடாமணி	7. பிரபஞ்சசாரம்
3. திரிபுரா இரகசியம்	8. ஸ்ரீ நேத்திர தந்திரம்
4. தந்திரா லோகம்	9. ஸ்ரீ வித்யாரணவம்
5. சதுமசதி	

சக்தி வழிபாடு மிகவும் பழமையானது, இதன் ஒரு பிரிவு வாமாசாரம் எனப்படும். இந்த வழிபாட்டு முறையில் யந்திர பூசை, ஓமம், செபம், தர்ப்பணம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளும் சாக்த ஆகமங்களுக்கும் பொதுவாக உரியன என்பர்.

(3) வைணவ ஆகமங்கள்

விஷ்ணு விக்ரகத்தின் தத்துவங்களைப் பற்றியும் வழிபாட்டு முறைகளைப் பற்றியும் கூறுவன வைணவ ஆகமங்களாகும். இந்த ஆகமங்கள் பாஞ்சராத்திரம், வைகாசனம் என இருவகைப்படும். வைணவக் கோயில்களில் நடைபெற வேண்டிய வழிபாட்டு முறை பாஞ்சராத்திர முறை என்றும், வைகாசன முறை என்றும் இருவகைப்படும். பாஞ்சராத்திர சங்கிதைகள் 108 ஆகும். ஐந்து இரவுகளில் உபதேசிக் கப்பட்டமையால் பாஞ்சராத்திரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது என்பர் சிலர். ஐந்து வகையான ஞானத்தை விளக்குவதால் பாஞ்சராத்திரம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர் வேறு சிலர்.

வைணவ ஆகமங்கள் விஷ்ணு விக்கிரகத்தின் தத்துவத்தை விளக்குவன. ஆலய அமைப்பு, வழிபாட்டு அமைப்பு, விக்கிரக சிற்ப அமைப்புகளை விரித்துரைக்கின்றன. ஒவ்வொரு வைணவனுக்கும் உரிய கடமைகளையும், பஞ்ச கலைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இறைவன் பர,வியூக, விபவ, அந்தர்யாமி, அர்ச்ச வடிவங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்தி அருளுவான் என்பதையும் பஞ்சராத் திரம் குறிக்கின்றது.

(இ) பக்தி நெறியும் திருமுறைகளும்

தென்னாட்டில் சங்கமருவிய காலத்தின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர் காரைக்காலம்மையார். இவர் சைவத்தின் பக்தி நெறிக்கும் பதிகம் என்னும் பா மரபுக்கும் வழிகாட்டியாவார். சிவனடியைச் சிந்தையில் வைத்து, அப்பெருமான் மீது பக்தியுடன் அவர் பாடிய திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம் ஆகிய மூன்றும் பதினோராந்த திருமுறையில் அடங்கும்.

சங்கமருவிய காலத்தை அடுத்த பல்லவர் காலத்தில் சமய குரவர்கள் தோன்றி பக்தி நெறியை வளர்த்துச் சென்றனர். சமய குரவர்கள் மலர்களாலும் தூப தீபங்களாலும் பூசித்து அருச்சனை செய்வதிலும் பார்க்க, திருப்பாடல்களைப் பண்ணிசையோடு உருகிப்பாடுதல் இறைவனுக்குச் சிறந்த அர்ச்சனையாக அமையும் என்பதை உணர்ந்து பாடினர்; மக்களையும் பக்தி நெறியின்பால் செல்ல வழிப்படுத்தினர்.

சிவனடி மறவாச் சிந்தையாளரான மெய்யடியார்கள் பலர் காலத்துக்குக்காலம் இறைவன் மீது அருட்பாசுரங்கள் பலவற்றை பாடியிருக்கின்றனர். இவற்றுட் சம்பந்தரின் தேவாரப்பதிகங்கள் தொடக்கம் சேக்கிழார் பெருமானது பெரிய புராணம் வரை பாடப்பட்ட பாசுரங்கள் பலவற்றின் தொகுப்பே பன்னிரு திருமுறைகளாகும்.

பன்னிருதிருமுறைகள் சைவத் தமிழ் மக்களாற் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவை ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலுந் தினமும் ஓதப்படுபவை; உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்யுந் தகைமை வாய்ந்தவை. திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகத் தொகுக்கப்பட்ட வரலாற்றை ஏலவே கண்டோம். இனி, அவற்றின் பகுப்பு முறையையும் அவற்றைப் பற்றிய சில விபரங்களையுங் காண்போம்.

(1) முதல் ஏழு திருமுறைகள்

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் பாடிய பாடல்கள் ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சம்பந்தருடைய பாசுரங்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகும். அப்பருடைய பாசுரங்கள் அடுத்த மூன்று திருமுறைகளாகும். சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் ஏழாந் திருமுறையாகும்.

இம்மூவரும் பாடிய பாடல்கள் தேவாரம் எனப்படும். 'தமிழ் வேதம்' என்றும் இவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. தேவாரம் என்ற சொல்லிற்குத் (தேவ-ஆரம்) தெய்வத்திற்குச் சூட்டப்படும் பாமாலை என்றும் (தே-வாரம்) தெய்வத்தின் மீது அன்புடன் பாடப்படும் இன்னிசைப் பாடல் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

தேவாரம் பாடிய மூவருந் தமிழகத்திற் பக்திப் பிரவாகம் பெருக்கெடுத்தோடிய பல்லவப் பேரரசு காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் வாழ்ந்தவர்கள்.

ஞானசம்பந்தர் இயற்கையிலே இறைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர். துன்பமறியாத குழந்தையுள்ளத்தை அவருடைய பாடல்களிற் பரக்கக் காணலாம்.

உலக அனுபவத்தால் எழுந்த ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அப்பரின் தேவாரங்களிலே தெளியக் கிடக்கின்றன. ஆறாந் திருமுறையில் அடங்கியுள்ள அப்பர் திருத்தாண்டகங்கள் மனத்தை உருக்கும் பெற்றி வாய்ந்தவை. திருத்தாண்டகங்களின் சிறப்பு நோக்கிய சைவச் சான்றோர் அப்பரைத் "தாண்டக வேந்தர்" என்றும் அழைக்கலாயினர்.

மூவருள்ளும் உலக வாழ்வோடு ஒட்டி வாழ்ந்தவர் சுந்தரர் ஆவர். இறைவனது தோழமைபெற்று உரிமை பாராட்டியமையை அவர் பாசுரங்கள் பலவற்றிற் காணலாம்.

(2) எட்டாந் திருமுறை

எட்டாந் திருமுறையில் அடங்குபவை மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் ஆகும். மாணிக்கவாசகர் சொல்லச் சொல்ல அழகிய பொன்னம்பலவனே திருவாசகப் பாடல்களைப் பிரதி செய்தான் என்பர். 'பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக' என்று இறைவன் வேண்ட, மணிவாசகர்

திருக்கோவையாரைப் பாடினார். இறைவன் திருவாசகத்தைப் பிரதி செய்தமைக்குக் காரணங் காணுமுகமாக ஓர் இனிமையான கற்பனைக் கதையைச் சித்தரித்திருக்கிறார். பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை.

‘கடையூழி வருந்தனிமை கழிக்கவன்றோ அம்பலத்துள்
உண்பார் உன் வாசகத்தின் ஒருபிரதி கருதினதே’

ஊழிக் காலத்திலே தனித்திருக்கும் பொழுது உனது திருவாசகத்தை ஓதி (அதன் ஓசை நயத்தையும், பொருள் ஆழத்தையும் பத்திச்சுவையையும்) அனுபவித்துக் காலங்கழித்தற் பொருட்டன்றோ இறைவன் அதைப் பிரதி செய்து கொண்டார் என்பது அப்பாட்டின் பொருளாகும்.

திருக்கோவையார் என்பது தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகிய கோவைப் பிரபந்தங்களுட் பழமையுஞ் சிறப்பும் வாய்ந்தது. திருச்சிற்றம்பலவனையே பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டமையால் இதைத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார் என்றும் வழங்குவர்.

(3) ஒன்பதாந் திருமுறை

ஒன்பதாந் திருமுறையில் அடங்கியவை திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்களும் சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டுமாம். திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் சேந்தனார், திருமாளிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மராற் பாடப்பட்டவை.

இறைவனைப் “பல்லாண்டு வாழ்க” என வாழ்த்திப் பாடும் பாட்டு திருப்பல்லாண்டாகும். ஒருபொழுது தில்லை நடராசப் பெருமானின் மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழாவிலே தேர்ச்சில்லுகள் சேற்றில் அழுந்தியமையாலே தேர் ஓடாது தடைப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது “மன்னுக தில்லை வளர்க நம்பக்தர்கள்” என்று தொடங்கிப் பதின்மூன்று பாசுரங்கள் கொண்ட பதிகத்தைச் சேந்தனார் பாடியதும் தேர் அசைந்து ஓடி இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்ததென்பது வரலாறு.

(4) பத்தாந் திருமுறை

திருமுலரது திருமந்திரமே பத்தாந் திருமுறையாகும். இது 3000 பாக்களைக் கொண்டது. எங்களுடைய சமய தத்துவங்களைக் குறிப்பிடும் மிகப் பழைய தமிழ் நூல் இதுவேயாகும்.

இந்நூலிற் செல்வம், கல்வி, மன ஒருமை, ஒழுக்கம் முதலிய நல்வாழ்வுக்கான சாதனங்கள் நுட்பதிட்பமாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முப்பொருள், மூவகை உயிர்கள், மும்மலம், நால்வகை நெறிகள், திருநீறு, திருவைந்தெழுத்து, திருக்கூத்து ஆதியாம் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் நூல் முழுவதும் விரவிக் கிடக்கின்றன. 'அன்பே சிவம்' என்பதே திரு மந்திரத்தின் சாரம்.

(5) பதினோராந் திருமுறை

நாற்பது தோத்திர நூல்களின் தொகுதியே பதினோராந் திருமுறையாகும். இதில்முதலாவதாக விளங்குவது திருவாலவாய் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும் திருமுகப் பாசுரம். இப்பாசுரம் பாணபத்திரனுக்குப் பொருள் உதவும்படி சிவபெருமானாற் சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்கு அனுப்பப்பட்ட திருமுகம் என்பர்.

இது தவிர பட்டினத்தடிகள், காரைக்காலம்மையார், நக்கீரர், நம்பியாண்டார் நம்பி என்போர் உட்படப் பதினொருவர் பாடிய நூல்கள் இத்திருமுறையில் இடம்பெறுகின்றன.

(6) பன்னிரண்டாந் திருமுறை

நம்பியாண்டார் நம்பி பதினொரு திருமுறைகளையும் வகுத்தார் என நாம் முன்பு படித்தறிந்தோம். பின்பு சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

இறைவழிபாட்டின் போதும், சைவ சமய நிகழ்ச்சிகளின் போதும் திருமுறை ஒதுவது சைவமரபு. இச்சந்தர்ப்பங்களிற் பஞ்ச தோத்திரமே ஒதுவார்கள். பஞ்ச தோத்திரங்களை அவை ஒதப் படும் வரிசைக்கிரமத்திற் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

1. தேவாரம்
2. திருவாசகம்
3. திருவிசைப்பா
4. திருப்பல்லாண்டு
5. திருத்தொண்டர் புராணம்

பஞ்ச தோத்திரம் ஒதினாற் பன்னிரு திருமுறைகளை ஒதிய பயன் கிடைக்கும்.

(ஈ) பெரிய புராணமும் கந்த புராணமும்

(i) பெரிய புராணம்

திருத்தொண்டர் புராணமே பெரிய புராணமெனப் போற்றப்படுவது. இது பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக உள்ளது. சைவ சமயத்திலுள்ள பெருங்காப்பியமாக விளங்கும் இந்த அருள் நூலைப் பாடியவர் சேக்கிழார் நாயனார். அவர் பிள்ளைத்திருநாமம் அருண் மொழித்தேவர் என்பது. இந்நூல் அரங்கேறிய அவையிலே அநபாய சோழமன்னர் இவருக்கு வழங்கியது “தொண்டர் சீர் பரவுவார்” என்னும் விருது நாமம்.

“சான்றோருடைத்து தொண்டை நாடு” என்பது ஒளவையார் அமுதவாக்கு. அந்நாட்டில் குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் மரபில் அவதரித்தவர் அருண் மொழித் தேவர். இவரது கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்க நலங்களை அறிந்த சோழமன்னர் அவருக்குத் தலைமை அமைச்சர் பதவி வழங்கி, “உத்தம சோழப்பல்லவன்” என நாமம் குட்டினார்.

அநபாய சோழமன்னன் சீவகசிந்தாமணி என்னும் சமண நூலைப் பாராட்டிப் படிப்பதைக் கண்டு சேக்கிழார் மனம் கவன்றார். பொய்யை மெய் போலுரைக்கும் இப்பசு நூலைப் படிப்பது பயனற்றது; மெய்யுணர்வு தரும் பதிநூலைக் கற்றலே பயனுடையது என்பதை மன்னருக்கு அறிவுறுத்தினார். மன்னர் திருத்தொண்டர் வரலாற்றைக் காவியமாகப் பாடித் தருமாறு அவரை வேண்டினார். சேக்கிழார் தில்லைக்குச் சென்று நடராஜப் பெருமானை வழிபட்டு எம்பெருமானிடம் அருள் வேண்டினார். அப்போது அனைவரும் கேட்க அசரீரி வாக்கு அங்கே எழுந்தது. “உலகெலாம் உணர்ந்து” என்ற அந்த அருள் வாக்கையே முதலாகக் கொண்டு ஆடும் பெருமான் அருளே ஆற்றப்படுத்தக் காவியத்தைப் பாடத்தொடங்கினார்.

சேக்கிழார் தினமும் தமது நியமங்களை முடித்துவிட்டு நடராஜப்பெருமானை வழிபட்டுப்பின்பு ஆயிரங்கால்மண்டபத்தில் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து புராணம் பாடி எட்டில் எழுதி வரலாயினார். நூல் நிறைவு பெற்ற செய்தி அறிந்து அரசர் பேரானந்த மடைந்தார். அரசர் நூல் அரங்கேற்று விழாவினைச் செய்ய விரும்பினார். விழா ஆரம்பநாளில் தில்லைவாழ் அந்தணர் நடராஜப்பெருமானுக்கு விசேட பூசைகள் செய்தனர். புராணம்

எழுதிய ஏட்டை ஆறுகாற் பீடத்தில் பட்டாடை மீது வைத்து, அதற்கும் பூசை புரிந்தனர். அங்கிருந்து யாவரும் சேவித்துவர, மங்கல வாழ்த்தும் வாத்தியங்களும் முழங்க, சேக்கிழார் திருவேட்டை முடிமேற்கொண்டு திருக்கோயிலை வலம் வந்து ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அவையோர் முன் அமர்ந்து “உலகெலாம்” என்னும் காப்புப் பாடல் முதலாக நூலைப் பாடி அரங்கேற்றினார்.

இறுதி நாளிலும் நடேசருக்கு பூசை புரிந்ததுடன் புராண ஏட்டிற்கும் பூசனை புரிந்தனர். பின் அரசர், தன் பட்டத்துயானை மீது சேக்கிழாரைத் திருவேட்டுடன் அமர்ந்திருக்கச் செய்து, தாமே குடை கவித்து, சுவாமிக்குரிய வரிசைகளோடு திருவீதிஉலா எழுந்தருளுவித்தார். சேக்கிழார் “தொண்டர்சீர்பரவுவார்” என்னும் சிறப்புப் பெயரும் சூட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

நூல் அமைப்பு

இந்நூலுக்கு மூலமான முதல்நூல் (தொகை நூல்) சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் தேவாரப்பதிகம் ஆகும். இதற்கு வழிநூல் (வகைநூல்) என அமைந்தது நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகும். பெரிய புராணம் ஆகிய இந்நூல் புராணக்கதை கூறும் நூலாக மட்டுமன்றி, சிறந்ததொரு பெருங்காப்பியமாகி நிற்பதோடு, உள்ளடக்கமாகிய பலவகை நலங்களாலும் சிந்தாமணிமுதலான ஏனைய பண்டைய காவியங்களையும் விஞ்சியதாக மிளர்கின்றது.

இந்நூல் இரு காண்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. கடவுள் வாழ்த்துப் பாயிரமும், திருமலைச் சருக்கம் முதலாக நமிநந்தியடிகள் வரை முதற் காண்டமாயுள்ளது. திருஞான சம்பந்தர் புராணம் முதல் வெள்ளையானைச் சருக்கம் வரை இரண்டாம் காண்டமாகும்.

பெரிய புராணத்தில் பதினாறு சருக்கங்கள் உள்ளன. இவற்றில் அடங்கிய பாடல்களின் தொகை 4286 ஆகும். பெருங்காப்பிய நாயகனாகப் போற்றப் பெறுபவர் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார். இவர் சரிதை தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், ஏயர்கோள் கலிக்காம நாயனார் புராணம், சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

புராணம், வெள்ளானைச் சருக்கம் ஆகியவற்றில் கூறு கூறாக வந்து நூல் முழுவதிலும் உயிரோட்டமாக அமைந்து நிறைவாகின்றது.

இந்நூலில் தனியடியார் அறுபத்தி மூவரதும் தொகையடியார் ஒன்பதினமரதும் சரிதையும் தனித்தனியாக வகுத்தும் விரித்தும் கூறப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தர் புராணம் மிக விரிவாக 1256 பாடலிலும், நாவுக்கரசர் புராணம் 427 பாடலிலும் உரைக்கப்படுகின்றன. அடுத்து கண்ணப்பர், சண்டேசுவரர், காரைக்கால் அம்மையார் போன்றோர் வரலாறுகளும் சற்று விரிவாக உள்ளன.

சேக்கிழார், பெரிய புராணத்தை நிறைவு செய்யும்போது “அடியாரவர் வான்புகழ் நின்றதெங்கும் நிலிவி உலகெலாம்” என்றே அருளி உலகெலாம் அவனே; அவனே உலகெலாம்; வேறில்லை எனச் சைவ சித்தாந்தத் துணிபைச் சொல்கிறார்.

“தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் பெரிதே” என்பதால் பெருமைக்கெல்லாம் பெரிதான தொண்டரின் பெருமையை இறைவன் அருளால் அளித்த நூலின் மாண்பும் மிகப் பெரியதாகும்.

(ii) கந்தபுராணம்

நூலின் தோற்றம்

முருகப் பெருமானின் தோற்றம், அழகு, வீரம், அருள் என்பனவும் பிறவும் விரித்துக் கூறும் பெருநூல் கந்தபுராணம். இது வடமொழிக் கந்தபுராணத்துச் சங்கர சங்கிதையில் சிவரகசிய காண்டத்தில் வரும் ஆறு காண்டங்களை மொழிபெயர்த்துப் பெருங்காப்பிய நடை தழுவித் தமிழிலே பாடப்பட்டது.

காஞ்சிக் குமரகோட்டத்திற் பூசகராக இருந்த கச்சியப்ப சிவாசாரியாரே கந்த புராணத்தைப் பாடியவர். குமரக் கடவுளின் திருவருளைப் பெற்ற கச்சியப்பரின் கனவில் முருகப் பெருமான் தோன்றி, தமது திவ்விய சரிதத்தைப் பாடுமாறு கூறி “திகட சக்கர” என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் என்பர். கச்சியப்பர் தாம் பாடிய நூலை அரங்கேற்றிய பொழுது, ‘திகழ் தசக்கரம்’ - திகடசக்கரம் என்று புணர்ந்தமைக்கு விதிகேட்ட புலவருக்கு முருகப் பெருமானே புலவராக வந்து, வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலைச் சான்றாகக் காட்டினார் என்றும்

கூறப்படுகின்றது. வீரசோழியம் கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் எழுந்த நூலாதலால், அதற்குப்பின்பே கந்தபுராணம் பாடப்பட்டதாகலாம்.

கந்தபுராணம், “நவில்தொறும் நவில்தொறும் நூல் நயம் பயப்பது; பயில் தொறும் பயில் தொறும் ஆறுமுகக்கடவுள் திருவடிப் பக்தி ஞானம் விளைவிப்பது” என்று புலவர்களால் பாராட்டப்படுகின்றது. “அதிமதுரச்சத்தசைவச் செந்தமிழ் நூல்” என இதனை நாவலர் போற்றுவார்.

கந்தபுராணக் காப்பியம் சைவசமயக் கருத்துக்களை விளக்கும் நூலாக மட்டுமன்றி, சைவசமய கலாசார வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட நூலாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

புராண படனத்தில் இடம்பெறும் மூன்று நூல்கள் பெரிய புராணம், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பன. இவை சிவனின் முக்கண்போன்றன. அவற்றுள்ளும் நெற்றிக்கண்போன்ற சிறப்பினது கந்தபுராணம் என்பர் சான்றோர். இது சைவ சமய மரபையும் வாய்மைகளையும் வரன்முறையாகப் பிரசாரம் செய்யும் வகையிலே தலைமை பெற்று விளங்குகின்றது. “கந்த புராணக் கலாசாரமே சைவமக்கள் கலாசாரம்” எனவும் கூறுவர்.

கந்தபுராண உள்ளுறை

இந்த நூல் ஆறு காண்டங்களாகிய பெரும் பிரிவும், படலம் என்னும் பற்பல சிறுபிரிவுகளும், பத்தாயிரத்து முந்நூற்று நாற்பத்தாறு (10,346) விருத்தப் பாடல்களும் கொண்டது.

1. உற்பத்தி காண்டத்தில்:

- (அ) அசுரரால் அல்லலுற்ற தேவர்கள் கயிலையில் சிவனிடம் முறையிடுதல்
- (ஆ) சரவணப் பொய்கையில் முருகனின் அவதாரம்
- (இ) தேவர் சிறைமீட்க, படையுடன் முருகனை அனுப்புதல்
- (ஈ) சூரனின் தம்பி தாரகனையும் கிரவுஞ்சத்தையும் வேலால் அழித்துச் செந்தூரில் தங்கியமையும் கூறப்படுகிறது

2. அசுர காண்டத்தில்:

தேவகுருவாகிய வியாழன், முருகனின் பணிப்பின்படி அசுரனின் வரலாறு கூறல்

- (அ) மாயை எனும் அசுரப்பெண் காசிபமுனிவர் சகாயத்தால் சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகிய ஆண்கள் மூவரையும், அசமுகி எனும் பெண்ணொருத்தியையும் பெற்றமை
- (ஆ) அவர்கள் சிவனிடம் 1008 அண்டங்களை 108 யுகம் அரசாள் வரம் பெற்றமை
- (இ) மகேந்திர புரத்திலிருந்து, அநீதியான ஆட்சி புரிந்து, தேவர்களைச் சிறை வைத்தமை

3. மகேந்திர காண்டத்தில்:

- (அ) பேரருளாளரான முருகப் பெருமான் வீரவாகு தேவரை சூரனிடம் தூதனுப்புதல்
- (ஆ) தேவர்களை விடுவித்து அறநெறியில் ஆட்சிபுரியுமாறு சூரனை வேண்டிதல் என்பன கூறப்படுகின்றன

4. புத்த காண்டத்தில்:

- (அ) முருகன் மகேந்திரபுரியில் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து போர் செய்து அசுரர்களை அழித்தமை
- (ஆ) சூரனை இருகூறாக்கியமை; சூரன் சேவலும் மயிலுமாக உருமாறி வந்தமை; முருகன் அவற்றைக் கொடியும் வாகனமுமாகக் கொண்டமை
- (இ) சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்பவர் முறையே ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலவடிவம் என்ற தத்துவ விளக்கம் என்பன கூறப்படுகின்றன

5. தேவ காண்டத்தில்:

தேவர்களைச் சிறைமீட்டதும், முருகன் கயிலைக்கு மீண்டதும் இந்திரன் மகளான தேவயானையைத் திருமணம் புரிந்த மையும் கூறப்படுகின்றன.

6. தட்ச காண்டத்தில்:

இந்திரனின் மகன் சயந்தன் சூரனால் துன்பத்திற்கு உள்ளான தற்கான காரணமும், பிரமா அடிமுடி தேடிய வரலாறு மற்றும் கந்தவிரதங்களும் வள்ளியம்மை திருமணமும் கூறப்படுகின்றன

7. உபதேச காண்டம்:

இது கச்சியப்பர் கூறாதது; இதனை அவர் மாணவராகிய குகனேரியப்பர் எனும் புலவர் பாடினார். அதிலே சூரதி அசுரரின் முற்பிறப்பும் தவ விரதங்களும் பெறும் பேறும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நூற்பயன்

(கந்தபுராணத்தால் நாம் உணரவேண்டியவை:)

1. பதி, பசு, பாசம் எனும் சைவசமய நூல் கூறும் முப்பொருளும் அவற்றின் இயல்பும்
2. உலகுக்கு ஒரு முதல்வன் சிவனே. அவரே கந்தசுவாமியாகவும் வந்தார். இருவரும் ஒருவரே; வேறல்லர் என்ற பரத்துவநிலை;
3. பாசத்தாலே கட்டுண்ட உயிர்கள் அறநெறி ஒழுகி, அன்பை வளர்த்து தவ விரதங்களை அநுட்டித்து வர மெல்லவே இறையருள் கைகூடி மெய்யுணர்வு பெற்று அத்துவித முத்தி நிலைபெறும். அறங்களில் உயர்ந்தது அருளும் தவமுமே; அவற்றாலே எண்ணிய படி எய்தலாம்; பகையையன்றிக் கூற்றுவனையும் வென்று நித்திய வாழ்வு பெறலாம் என்பன. இவை பிரதான கதை, கிளைக்கதைகள் மூலம் நன்கு உறுதியாக உணர்த்தப்படுகிறது. ஆதலால், மக்கள் உறுதிப் பொருள் நான்கும் பெற்று உய்தி பெற உதவும் நூல் இதுவாகும்.
4. மற்றும் அறத்தின் வழுவியவரும் சிவ நிந்தை முதலிய பாவங்கள் புரிவோரும் அதற்கேற்ற தண்டனையை இம்மை மறுமைகளிலே பெற்றுத் துன்பமுறுவர் என்பதும் காட்டப்படுகிறது.

உருவகப் பொருள்:

அசுரராகித் துன்பம் புரிந்தோர் பாசங்களாம்; பாசங்களால் பிடிக்கப்பட்டுத் துன்புற்ற தேவர் உயிர்களாவர்; அசுரர் நாசம் பாவ நாசமாம்; தேவர் சிறைமீளலும் சுவர்க்க வாழ்வு பெறலும் பத முத்திகள்; விஷ்ணுவின் புதல்வியராகிய அமிர்தவல்லி (தேவயானை), சுந்தரவல்லி (வள்ளி நாயகியார்) இருவரும் கற்பு, களவு ஆகிய முறையில் முருகனைப் பிரியாத சக்திகளாக அமைதல்

வேதாந்த சித்தாந்த முடியாகிய பர முத்தி நிலையாகும் என ஆன்றோர் உரைப்பர். இதுவே நூற்பயனாகும்.

(உ) மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள்

சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை முற்றுமுழுதாக விளக்குவன சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் எனப்படும். இவை சமய வாழ்வுக்கு இலக்கணமாக - சைவ சமயத்தின் சித்தாந்தமாக - அமைந்தவை இவற்றை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சாத்திர நூல்களின் நடுநாயகமாக விளங்குவது சிவஞான போதம் என்ற நூல். இதனை அருளிச் செய்தவர் மெய்கண்ட தேவர் என்ற அருளாளர். சைவ சமுதாயத்தில் இவரை முதல்வராகக் கொண்டு, ஒரு குருசீட பரம்பரை தோன்றி வளர்ந்தது. இதனை மெய்கண்டார் சீட பரம்பரை என்றும், மெய்கண்ட சந்தானம் என்றும் வழங்குவர்.

‘சித்தாந்தம்’ என்றால் முடிந்த முடிபு எனப் பொருள்படும். சைவ சித்தாந்தம் கூறும் உண்மைப் பொருள்கள் மூன்று. அவை இறைவன், ஆன்மா, மலம் என்பவை. அவற்றைப் பதி, பசு, பாசம் என்றும் கூறுவர். ஆன்மா தெய்வத் தன்மை உடையது. ஆயினும், அது இயல்பாகவே ஆணவ மலத்தினாற் பிணிப்புற்றுள்ளது. அதனால், அது தனது தெய்வத் தன்மையை உணர்வதில்லை: அறியாமை நிறைந்து துன்பத்திற்குள்ளாகிறது. இந்த அறியாமை நீங்கி, ஆன்மா இறைவனை அடைந்து, நித்தியமான பேரின்பப் பெருவாழ்வு எய்துதலையே முத்தி என்பர்.

அறியாமைத் தளையிலிருந்து விடுபடுவதும், இறைவனை அடைவதுஞ் சுலபமான செயல்களல்ல. அவற்றிற்கு வழிகள் உண்டு; சாதனைகள் உண்டு; ஒழுங்குகள் உண்டு; விதித்த வழிகளைக் கடைப்பிடித்து, குறிப்பிட்ட சாதனைகளைச் சாதித்து, வகுக்கப்பட்ட ஒழுங்குகளின்படி ஒழுகினால் இறைவன் திருவருள் கிடைக்கும். இவற்றை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களின் எண்ணிக்கை பதினான்காகும். அவற்றைப் பற்றிய விபரங்கள் அடங்கிய அட்டவணை ஒன்று தரப்பட்டுள்ளது.

பெயர்	ஆசிரியர்	வாழ்ந்த நூற்றாண்டு
1. திருவுந்தியார்	திருவியல்லூர் உய்யவந்ததேவர்	12
2. திருக்களிற்றுப்படியார்	திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவர்	12
3. சிவஞானபோதம்	மெய்கண்ட தேவர்	12
4. சிவஞானசித்தியார்	அருணந்தி சிவாசாரியார்	13
5. இருபா இருபஃது		
6. உண்மை விளக்கம்		
7. சிவப்பிரகாசம்		
8. திருவருட்பயன்	உமாபதி சிவாசாரியார்	14
9. வினாவெண்பா		
10. போற்றிப்பஃறொடை		
11. கொடிக் கவி		
12. நெஞ்சுவிடு தூது		
13. உண்மைநெறி விளக்கம்		
14. சங்கற்ப நிராகரணம்		

இந்தப் பதினான்கு சாத்திரங்களின் பெயர்கள் வரும் பாடல் ஒன்றுண்டு. அது பின்வருமாறு:

உந்திகளிறு உயர்போதம் சித்தியார்
 பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட்
 பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்விடு
 உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

சாத்திர நூல்கள் பற்றிய விளக்கம்

இனி, சாத்திர நூல்களைப் பற்றி விரிவாக நோக்குவோம். பதினான்கு சாத்திரப் பட்டியலிற் சிவஞானபோதத்திற்கு முன்பு வேறு இரு நூல்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் என்ற நூல்களாகும். காலத்தால் முந்தியவை எனும் காரணம் பற்றியே இவை சாத்திர நூல் வரிசையில் முதலிடம் பெற்றுள்ளன. இவை இரண்டினுள்ளுந் திருவுந்தியாரே முந்தியது. இந்த இரு நூல்களுக்கும் 'திரு' என்ற முன்னடைமொழியும் 'ஆர்' என்ற விகுதியும்

கொடுத்திருப்பது இவற்றிற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு. கேட்போரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கித் 'திரு' என்ற அடைமொழியும், உயர்வு நோக்கி 'ஆர்' என்ற விகுதியும் சான்றோர் கொடுத்தனர் போலும்.

திருவுந்தியார்ப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் 'உந்தீபற' என்ற சொற்றொடர் கொண்டு முடிகின்றன. உந்தீபறத்தல் என்பது சிறுமியர் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று. பறவைகள் பறக்கும் போது கால்களை ஒன்று சேர வைத்துச், சிறுகுகளை அடித்துப் பறக்கும். சிறுமியரும் இவ்வண்ணம் கால்களை ஒன்று சேர வைத்துச் சிறுகுகளை அடிக்கும் பாவனையிற் கைகளை ஆட்டியசைத்து ஆடும் விளையாட்டே உந்திபறத்தலாம். 'உந்தீபற' என்பதை, உம்-தீ-பற என்று பிரித்து (இப்பாடலைப் பாடிப் பரமனைப் பரவினால்) உமது தீமையெல்லாம் பறந்து விடும் என்று அதற்குப் பொருள் சொல்வர்.

திருக்களிற்றுப்படியார் அப்பெயர் பெற்றதற்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. சிதம்பரத்திலே கனகசபையின் திருப்படிகளை இருபுறத்துங்களிற்றின் தலைகள் அணி செய்கின்றன. அதனால், அவற்றைத் திருக்களிற்றுப்படி என்பர். ஒருபொழுது திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவனார் நூறு பாடல்களை இயற்றி அத்திருப் படிகளில் வைத்தார். கல்யாணை துதிக்கையை நீட்டி நூலை எடுத்து இறைவன் திருமுன் வைத்தது. அதனால் அந்நாலிற்குத் திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

சிவஞானபோதம் என்ற நூலே சைவசித்தாந்தத்தின் முதனூல் என்று முன்னர் பார்த்தோம். சிவஞானபோதம் (சிவம் - ஞானம் - போதம்) என்ற சொற்றொடர் சிவனின் திருவருளால் வருகின்ற மெய்யறிவைத் தரும் நூல் என்று பொருள்படும்.

சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூலாக அமைந்தது சிவஞான சித்தியார். இதையும் இன்னுமொரு நூலாகிய இருபா இருபஃதையும் இயற்றியவர் அருணந்தி சிவசாரியார். இவர் மெய்கண்டாரது சீடராவார்.

மெய்கண்டாரது இன்னொரு மாணவரான திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தேவர் 'உண்மை விளக்கம்' என்ற சாத்திரத்தின் ஆசிரியர் ஆவார். எஞ்சிய எட்டு நூல்களும் அருணந்தி சிவாசாரியரின் மாணாக்கராகிய மறைஞான சம்பந்தருடைய

சீடராகிய உமாபதி சிவத்தால் ஆக்கப்பட்டவை. இந்த எட்டு நூல்களின் தொகுதியைச் 'சித்தாந்த அட்டகம்' என்று குறிப்பிடுவர். சாத்திர நூல்களாகிய பதினான்கும் தோத்திர நூற்றொகுதியான பன்னிரண்டு திருமுறைகளுள் சைவ மக்களாகிய எமது பெருநிதியங்களாகும்.

(ஊ) தோத்திரப் பாடல்கள் அறிமுகம்

பன்னிரு திருமுறைகளுக்குப் பின் எழுந்த தோத்திரப் பாடல்களில் அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் ஆகியோர் இயற்றிய தோத்திரப் பாடல்களைச் சுருக்கமாக இங்கு நோக்கலாம்.

(i) அருணகிரிநாதரின் பாடல்கள்

அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் வருமாறு:

- (அ) திருப்புகழ்
- (ஆ) கந்தரலங்காரம்
- (இ) கந்தரநுபூதி
- (ஈ) திருவகுப்பு
- (உ) கந்தரந்தாதி
- (ஊ) வேல் விருத்தம்

அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ், முருகப் பெருமானது திருத்தக்க புகழைக் கூறும் பாடலாகும். அருணகிரிநாதர் முருகனின் ஆறுபடைவீடுகள், கதிர்காமம் முதலான முருகதலங்கள் மீது திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். சந்தச் சுவை மிகுந்த திருப்புகழ், பல அறிவுரைகளையும், நீதி மொழிகளையும் கூறுவதுடன் தெய்வத் திருவிளையாடல்களையும் குறிப்பிடுகின்றது.

அருணகிரிநாதர் இயற்றிய கந்தரலங்காரம் முருகனின் புகழைக் கூறும் மற்றொரு நூலாகும்.

(ii) குமரகுருபர, சுவாமிகளின் பாடல்கள்

குமரகுருபரர் முருகப்பெருமான், மீனாட்சியம்மை, சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வங்கள் மீதும், தமது குருவின் மீதும் பிரபந்தங்கள் இயற்றியுள்ளார்.

குமரகுருபரர் இயற்றிய நூல்கள் வருமாறு:

- (அ) கந்தர் கலி வெண்பா
- (ஆ) கயிலைக் கலம்பகம்
- (இ) மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
- (ஈ) மீனாட்சியம்மை குறம்
- (உ) மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணிமாலை
- (ஊ) மதுரைக் கலம்பகம்
- (எ) நீதி நெறி விளக்கம்
- (ஏ) திருவாரூர் நான்மணிமாலை
- (ஐ) சிதம்பரச் செய்யுள் கோவை
- (ஒ) சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை
- (ஓ) சகலகலா வல்லிமாலை
- (ஔ) காசிக் கலம்பகம்
- (ஃ) பண்டார மும்மணிக் கோவை

பயிற்சி

செயற்பாடு

- வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களை 6 குழுக்களாகப் பிரிக்குக.
- அவர்களுக்கு முறையே பின்வரும் தலைப்புகளை வழங்குக.
 - (i) சங்க காலத்தில் சைவம்
 - (ii) ஆகமங்கள்
 - (iii) பக்தி நெறியும் திருமுறைகளும்
 - (iv) பெரிய புராணமும் கந்த புராணமும்
 - (v) மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள்
 - (vi) தோத்திரப் பாடல்கள் அறிமுகம்
- தலைப்புகள் பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதி, வாசிக்கச் செய்க.
- வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.

ஈழத்தில் சைவம்

‘சிவபூமி’ எனத் திருமுலரால் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலே சைவசமயம் நிலைபெற்று வளர்ச்சியுற்றிருந்தது. இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளான இயக்கரும் நாகரும் சிவ வழிபாட்டினர் என்பதும் ஈழத்தின் புராதன ஈச்சரமான திருக்கேதீச்சரம் நாகர்களது பிரதான வழிபாட்டுத்தலமாக இருந்ததென்பதும் ஆய்வாளர் கருத்தாகும்.

ஈழநாட்டின் நாற்புறமும் அமைந்திருக்கும் புராதன ஈச்சரங்களும் இலங்கையின் புராதன இலக்கியங்களான மகாவம்சம் போன்றனவும் புராதன பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள், இந்திய இதிகாசங்கள், பிறநாட்டார் குறிப்புக்கள் என்பனவும் இலங்கையின் இந்துசமயம் பற்றிய சான்றாதாரங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்திய இதிகாசங்களினூடாக இலங்கையில் வாழ்ந்ததாகக் கருதப்படும் மாதுவட்டா, விசுவகர்மா, மயன், குபேரன், இராவணன், மண்டோதரி முதலியோர் சிவவழிபாடுடையவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். மயனின் மகளும் இராவணனின் மனைவியுமாகிய மண்டோதரி வழிபட்ட தலமாகத் திருக்கேதீச்சரம் விளங்குகின்றது. இலங்கை வேந்தனான இராவணன் சிறந்த சிவபக்தியுடைய வனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளான். “இராவணன் மேலது நீறு” என்பது சம்பந்தர் தேவாரம். இராவணனும் அவனது தாயும் வழிபட்ட தலமாகக் கோணேச்சரம் விளங்குகின்றது. இராவணன் தன் தாயின் அபரக் கிரியைகள் செய்வதற்காக அமைக்கப் பெற்றதே திருகோணமலையிலுள்ள கன்னியா தீர்த்தமெனத் தட்சண கைலாய புராணம் கூறுகின்றது. இராவணன் மனைவியின் பாட்டனாரான மாதுவட்டா திருக்கேதீச்சரத்தை வழிபட்டுப் புத்திரப்பேறு பெற்றானென்றும் அதற்குச் சான்றாக, அதனை அழகிய நகராக உருவாக்கினான் என்றும் அறியப்படுகிறது, மாதுவட்டா என்பதே பின்னர் மாதோட்டம் ஆனது என்பது அறிஞர் கூற்றாகும்.

கி. மு. 2000 ஆண்டளவில் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் பெருங்கற் பண்பாடு நிலவியபோது, இலங்கையில் வாழ்ந்த

மக்களினால் முருக வழிபாடு கைக் கொள்ளப்பட்டமையை, புத்தளப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புதைபொருளாய்வொன்று நிரூபித்துள்ளது. ஆதிச்சநல்லூரிற் கிடைத்தவை போன்ற வேலாயுதங்களும் சேவற்சிலையும் காவடிச்செடிகளும் மாதோட்டம், கந்தரோடை முதலிய இடங்களிலேயும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னிலங்கையில் சிறப்புற்று விளங்கும் கதிர்காம முருக வழிபாடும் இதனை நிரூபிக்கின்றன.

இலங்கைச் சரித்திர ஆய்வில் ஈடுபட்ட மேனாட்டறிஞர்களதும் இலங்கை அறிஞர்களதும் கருத்துக்கள் இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலம் முதலே சைவசமயமே நிலைபெற்றிருந்தது என்பதற்கு ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரும் பின்னரும் இந்நாட்டிற் சைவம் செழிப்புற்றிருந்ததென வண. வலபொல இராகுல என்பவர் எழுதிய இலங்கையில் பௌத்த வரலாறு எனும் நூலில் கூறியுள்ளார். திரு. ஜே. டபிள்யூ-ரெனற் என்பவர் எழுதிய இலங்கைச் சரித்திர நூலில், இலங்கையில் ஆதியில் குடியேறியவர்கள் சைவர்களே எனக் கூறுகிறார். போர்த்துக்கேய வரலாற்றாசிரியராகிய குவைறோஸ் என்பவர் தான் எழுதிய இலங்கைச் சரித்திரம் பற்றிய நூலில் கி. மு. 1300 ஆம் ஆண்டில் திருக்கோணேசுவரக் கோயில் கட்டப்பட்டதெனக் கூறும் கல் வெட்டொன்று இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

உறுகுணைத் தேசிய பூங்காவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்ததெனக் கணிக்கப்படும் கல்வெட்டொன்றில் 'சிவநகர்' என்ற இடப் பெயர் குறிக்கப்பட்டிருந்தமையும் இதற்குச் சான்றாகின்றது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை எனும் நூல் விஜயன் இலங்கைக்கு வந்து அரசாட்சியை ஏற்றதும், பழைய சிவாலயங்களைத் திருத்தினான் என்பதும் பாதுகாப்புக்காக நாற்புறமும் நான்கு புதிய சிவாலயங்களை அமைத்தானென்று கூறப்படுவதால், அவையே பண்டைய ஈச்சரங்களெனவும் அறியப்படுகின்றன.

இவ்வகையில், இலங்கையில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே இந்து சமயம் நிலைபெற்றிருந்தது என்பது தெரிய வருகின்றது.

(அ) அநுராதபுர காலம்

கி. மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டளவில் அநுராதபுரம் பண்டு காபயமன்னனால் இராசதானியாக உருவாக்கப்பட்டது. அக் காலம் முதல் கி. பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி இலங்கை அரசியலில் அநுராதபுரகாலம் எனப்படுகிறது. இக்காலத்தில் அநுராதபுரத்தில் இந்துமதம் இலங்கை மக்களிடையே மட்டுமன்றி இலங்கை அரசியலிலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

விஜயனுக்குப்பின் அநுராதபுரத்தை ஆண்ட பண்டு வாசுதேவன், அபயன், பண்டுகாபயன் முதலியோர் சைவர்களாகவே இருந்திருக்கின்றனர். பண்டு காபயன் அநுராதபுர இராசதானியை நிர்மாணிக்கும்போது அந்தணர்களுக்கென ஒரு பகுதியை வகுத்தானென்றும் சிவன் கோயில் ஒன்றை நிறுவினான் எனவும் மகாவம்சம் கூறுகிறது. தீசனுக்கு முற்பட்ட மன்னர் பெயர்கள் 'சிவன்' எனும் அடைமொழிகளையுடையன வாயிருந்தமையும் இதனை நிரூபிக்கின்றன. (உ-ம்) கிரிகண்ட சிவன், மகாசிவன், மூத்தசிவன் இவர்கள் சிங்கள மன்னராயிருந்த போதிலும், இந்து மதத்தவராயிருந்ததோடு பிராமணர்களையும் ஆதரித்து வந்தமைக்கு ஆதாரங்களுண்டு. பிராமணர்கள் அரச சபைகளிலே புரோகிதராகவும் ஆலோசகராகவும் வைத்தியராகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்.

கி. மு. 145-101 வரையிலான காலத்தில் அநுராதபுரத்தை ஆண்ட எல்லாளன் தமிழன். இவனது காலத்திலே சைவம் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. இவனுக்குப்பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய துட்டகைமுனு கதிர்காமத்தில் நேர்த்திக்கடன் செலுத்தியதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது. கி. பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் கஜபாகு மன்னன் சேர நாட்டிலிருந்து பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டைக் கொண்டு வந்து இலங்கையில் அறிமுகம் செய்தான். இதனால், அநுராதபுர காலத்தில் பலவகைத் தெய்வ வழிபாடுகள் இந்துசமயத்தில் வளர்ச்சி பெற்றமையையும் நாமறியலாம்.

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலும் கோகர்ணத்திலும் சிறப்புற்றிருந்த கோயில்களை கி. பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஆட்சிக்கு வந்த மகாசேனன் இடித்தழித்து பின்பு விகாரைகள் கட்டினான். ஆயினும், இவனுக்குப் பின் இலங்கைக்கு வந்த

குளக்கோட்டன் என்ற சோழ இளவரசன் கி. பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டளவில் அக்கோயில்களை மீண்டும் புனரமைத்தான் என அறியப்படுகின்றது. இம் மன்னன் திருக்கோணேச்சரம், முன்னேச்சரம் ஆகிய திருத்தலங்கள் சிறப்புற வழிவகுத்துள்ளான்.

கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் சைவ சமய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்த வர்கள் நாயன்மார்கள். இவர்கள் தம் தேவாரங்களில் அமைத்துப் பாடுமளவுக்கு ஈழத்துத் திருத்தலங்களான திருக்கேதீச்சரமும் திருக்கோணேச்சரமும் அக்காலத்தில் சிறப்புற்று விளங்கின. இது இலங்கையில் சைவசமயம் அடைந்திருந்த உன்னத நிலையை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

இக்காலப் பகுதியிலே மதுரை நாட்டு இளவரசி மாருதப்புர வீகவல்லியினாலும் அவளது கணவனான, கந்தரோடையிலிருந்து வடபகுதியை ஆண்ட உக்கிரசிங்கன் என்பவனாலும் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் கட்டுவிக்கப்பட்டது. இச்சம்பவத்தினூடாகக் கி. பி. 8 ஆம், 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் வடபகுதியிலும் சைவசமயம் நன்னிலை பெற்றிருந்தமையை நாம் அறியலாம்.

(ஆ) பொலனறுவைக் காலம்:

கி. பி. 1017 இல் இலங்கை சோழ சாம்ராச்சியத்தின் ஒரு கூறாகியது. முதலாம் ராஜராஜசோழனும் அவன் மகன் இராசேந்திர சோழனும் இலங்கை முழுவதையும் தம் ஆட்சிக்குக் கீழ்க்கொண்டுவந்தனர். அநுராதபுர இராசதானியைக் கைவிட்டு ஜனநாதமங்களம் என்ற பெயரில் பொலனறுவை இராச தானியாக்கப்பட்டது. இக்காலம்முதல் கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி பொலனறுவைக் காலம் எனப்பட்டது.

இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையில் சைவம் முன்னரிலும் மேனிலை பெற்றுத் திகழ்ந்தது. ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் பல சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. பொலனறுவையில் மட்டும் பத்துச் சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள், "இரண்டாம் சிவாலயம்" மிகுந்த சிறப்புடையது. இதனை "வானவன் மாதேவி ஈச்சரம்" என்று அழைப்பர். இராஜராஜனின் மனைவி பெயரால் கட்டப்பட்ட இக்கோயில் அழகிய வேலைப்பாடு களுடன் கூடிய சோழர் கலைப்பாணியிலமைந்த சுற்றளி அமைப்பைக் கொண்டது. இங்கு

தினமும் ஆசும விதிப்படி பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன. இதனைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

வட மத்திய மகாணத்தில் “பதவியா” எனும் இடத்தில் சோழ அரசன் இராஜராஜனால் கட்டப்பட்ட இரவிகுல மாணிக்க ஈஸ்வரமும் இக்காலக் கோயில்களுள் குறிப்பிடத்தக்கது. அதுராதபுர மாவட்டத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று ‘உத்தம சோழேஸ்வரம்’ எனும் ஆலயம் பற்றிக் கூறுகிறது. அண்மையில் பூனகரி (பொன்னேரி)யிலுள்ள ‘மணித்தலை’ எனும் கிராமத்தில் சோழர் கலைப் பாணியிலமைந்த சிவாலயத்தின் அழிபாடுகள் இனங் காணப்பட்டுள்ளன. சோழராட்சியின் போது நிருவாகிகளாகவும் வர்த்தகர்களாகவும் படையினராகவும் தமிழ் மக்கள் தங்கியிருந்த இடங்களிலெல்லாம் சைவ வழிபாட்டுத் தலங்கள் கட்டுவிக்கப்பட்டன என்பது வெளிப்படை. இவ்வாலயங்களில் பூசை செய்வதற்காக ‘பிராமணர்கள்’ குடியமர்த்தப்பட்ட ‘சதுர்வேதி மங்களம்’ கந்தளாய்ப் பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்தது. இங்கும் சிவாலயம் ஒன்றும் அம்மன் கோயிலொன்றும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இச்சோழ அரசர்கள் புதிதாக ஆலயங்களை அமைத்தது மட்டுமன்றி, புராதன ஆலயங்களான திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் முதலானவற்றில் திருப்பணிகளும் புரிந்து தானமும் கொடுத்துள்ளனர்.

சோழரை வென்று ஆட்சிப் பீடமேறிய சிங்கள மன்னன் விஜயபாகு பெளத்தனாக இருந்த போதும், பிராமணரைக் கௌரவித்ததோடு விஜயராஜ ஈச்சர மொன்றைக் கட்டினான் என அறியப்படுகிறது. இவனுக்குப் பின் அரசனான விக்கிரமபாகு குருநாகலில் இந்துக்கள் குடியேறியிருந்த பகுதியில் விக்கிரகாலாமேக ஈஸ்வரம் எனும் கோயிலைக் கட்டியதாகவும் அறிகிறோம். மேலும், பெளத்த சமய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய மகாபராக்கிரமபாகுவும் இந்து சமயத்துக்கு ஆதரவு வழங்கி, பிராமணர்களுக்கு உதவியதோடு, பதின்மூன்று சைவ ஆலயங்களையும் கட்டியதாகச் சூழவம்சம் கூறுகின்றது. இவன் வழிவந்த நிசங்கமல்லனும் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு உதவினான். 1215 இல் பொலனறுவையைக் கைப்பற்றிய கலிங்கமாகன் என்பவன் அக்கால இந்து சமய வளர்ச்சிக்குப் பேராதரவு வழங்கினான்.

பொலனறுவையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட செப்புப் படிமங்கள் பலவும் அக்கால சைவ சமயத்தின் உன்னத நிலைக்குச் சான்றாக அமைகின்றன. சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி, நடராஜர், சிவகாமி, விநாயகர் முதலான தெய்வங்களதும், காரைக்காலம்மையார், சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் முதலானோரது செப்புப் படிமங்களும் அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

சைவசமயம் அநுராதபுர காலத்தை விட, பொலனறுவைக் காலத்தில் மேன்மையுற்றிருந்தது. வைணவ வழிபாடும் சிறப் புற்றிருந்தது.

(இ) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம்

கலிங்க மாகனின் ஆட்சியின் முடிவில் பல்வேறு காரணங்களால் பொலனறுவை இராசதானி வீழ்ச்சியுற மக்கள் தென்மேற்கு நோக்கி இடம் பெயரலாயினர். கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தம்பதேனிய இராசதானியும் தொடர்ந்து வந்த காலத்தில் யாப்பகுவ, குருநாகல், கோட்டை முதலிய இராசதானிகளும் உருவாகலாயின. இப்பிரதேசங்களில் ஆட்சி புரிந்த சிங்கள அரசர்களும் சைவசமயத்தைப் பேணியுள்ளனர். இவர்களுள் தம்பதேனிய அரசனின் மகனான 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு தேவேந்திரமுனையிலிருந்த விஷ்ணு ஆலயத்தைப் புதுப் பித்ததோடு பெந்தோட்டையிலே காளிகோயிலும் கட்டுவித்தான். இவனைப் போன்று நான்காம் விஜயபாகு, நான்காம் பராக்கிரமபாகு, ஐயவர்த்தன கோட்டையை நிறுவிய அழகக்கோனார் ஆகிய மன்னர்களும் இந்து சமயம் வளர பணி புரிந்துள்ளனர்.

பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டிலே பாண்டிய மன்னர்களுக்குச் சேனாதிபதியாக இருந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாணத் தைக்கைப்பற்றி ஆட்சி செலுத்தினர். கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி. பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இவர்களது ஆட்சி இடம் பெற்றது. இக்காலத்தில் சிங்கை நகரும் (வல்லிபுரம்), யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரும் யாழ்ப்பாண அரசின் தலை நகரங்களாய் விளங்கின. இந்துசமயம் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உன்னத நிலையினை எய்திற்று. இந்துசமயம் சார்ந்த பிரபந்தங்கள் பல தோன்றின. பல ஆலயங்கள் புதிதாக அமைக்கப்

பட்டன. சில ஆலயங்கள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டன. பரராசசேகரன், செகராசசேகரன் என்ற பட்டப் பெயர்களை மாறி மாறித் தரித்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னர்கள் பல பணிகளைப் புரிந்தனர். 1450 இல் கோட்டை அரசனின் வளர்ப்பு மகன் செண்பகப் பெருமாள் (6 ஆம் புலனேக பாசு) யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து, அதனைக் கைப்பற்றி ஆண்டான். நல்லூர்க்கந்தசுவாமி ஆலயத்தை அமைப்பித்தான். இக்கால கட்டத்திலேயே நல்லூரிலே கைலைநாதருக்கும் சட்டநாதருக்கும் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. வேயிலுக்கந்த பிள்ளையார் ஆலயம், இணுவில் கருணாகரப் பிள்ளையார் ஆலயம், நல்லூர் வீரமாகாளியம்மன் ஆலயம், நீர்வேலி அரசகேசரிப் பிள்ளையார், அரியாலைச் சித்தி விநாயகர் ஆலயம் முதலியனவும் கட்டப்பட்டன. இவற்றோடு இம் மன்னர்கள் நகுலேச்சரம், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமிகோயில், செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயம் என்பவையும் சிறக்கத் திருப்பணி புரிந்துள்ளனர்.

இக்காலத்தில் பல சைவப் பிரபந்தங்கள் எழுந்தன. அவை சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தன. திருமலை. பண்டிதராசர் தட்சிணகைலாச புராணத்தையும்; கவிராசர் 'கோணேசர் கல்வெட்டு' என வழங்கும் கோணேசர் புராணத் தையும் இயற்றினர். பொதுமக்கள் இலக்கியமாகிய பள்ளு இலக்கியம் புதியதொரு பாடுபொருளைக் கொண்டிருந்தது. கதிரைமலைப்பள்ளு இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் பல சிற்றரசர்களும் பெருநிலக்கிழாரும் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இவர்களது காலத்தில் மட்டக்களப்பின் மூலை முடுக்குகளி லெல்லாம் முருகன் கோயில்களும் பிள்ளையார் கோயில்களுமே முதன்மை பெற்றன. ஆங்காங்கே பத்திரகாளி, பேச்சி, மாரி, கண்ணகி, திரௌபதி போன்ற பெயர்களால் அமைந்த அம்மன் கோயில்களும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. மட்டக்களப்பிலே கொக்கட்டிச்சோலைத் தான்தோன்றியீசுவரர்கோயில் இவர்களது ஆதரவைப் பெற்று வளர்ந்தது. ஒரு சில இடங்களில் விஷ்ணு ஆலயங்களையும் கட்டினர்.

இக்காலகட்டத்தினை போர்த்துக்கேயர் காலம் (1505-1658), ஒல்லாந்தர் காலம் (1658-1796), ஆங்கிலேயர் காலம் (1796-1948) வரையுள்ள காலப் பகுதியென மூன்று காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்கலாம்.

1505 இல் போர்த்துக்கல்லிலிருந்து கிழக்கு நாடுகளுக்கு, கடல்வழிவாணிகம் செய்யப் பிறப்பட்ட போர்த்துக்கேயர் இலங்கை வந்தமை ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சியே. இக்காலப் பகுதியில் கோட்டை, கண்டி, யாழ்ப்பாணமென மூன்று இராச்சியங்களாக இலங்கை ஆளப்பட்டு வந்தது. சிங்கள மன்னரது ஒற்றுமையின்மையால் கோட்டையும், உட்பகை துரோகம் என்பவற்றால் யாழ்ப்பாண அரசும் போர்த்துக்கேயர் வசமானது. இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த இந்துக்களையும், பௌத்தர்களையும் போர்த்துக்கேயர் வலிந்து தமது கிறித்துவ சமயத்தில் சேர்த்தனர். இந்து ஆலயங்களை இடித்து அங்குள்ள செல்வங்களைச் சூறையாடினர். திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரம், முன்னேச்சரம், சீதாவாக்கையிலிருந்த கருங்கல்லினாலான அழகிய அமைப்புடைய 'பெறண்டி கோயில்', தெய்வந்துறையிலுள்ள விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவை இவர்களால் இடித்து அழிக்கப்பட்ட ஆலயங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

போர்த்துக்கேயருக்குப் பயந்த இந்துக்கள், தம் சைவ பாரம்பரியத்தைப் பேணுமுகமாக வீட்டுவளவுகளில் மரத்தடிகளில் சூலத்தை நட்டு வழிபட்டனர். இவ்வைரவர் வழிபாடு இக்காலப்பகுதியில் மிகவேகமாகப் பரவியது. நெற்றியில்திருநீறு பூசவும் வாழையிலையிலே உணவுண்ணவும் கூட அஞ்சினர். இக்காலப் பகுதியில் சைவப் பிரபந்தங்கள் எதுவும் ஆக்கப்படாமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் அத்துணை கடுமையாக மதமாற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவில்லை. இந்துக் கோயில்களை அழித்துத் தம்கோட்டைகளைக் கட்டமுயன்றனர். மட்டக்களப்புச் சைவக் கோயில்கள் பலவும் இவர்களது தாக்குதலுக்கு உள்ளாயின. ஆயினும், ஒல்லாந்தரது காலத்தில் சில சைவக் கோயில்கள் மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டதோடு புதிதாகவும் கட்டப்பட்டன. போர்த்துக்கேயரால் இடித்து அழிக்கப்பட்ட

நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் 1773 இல் மீளப் புதிதாகக் கட்டப்பட்டது. 1787 இல் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயில் ஒல்லாந்தத் தளபதியினது மனைவியின் ஆதரவுடன் கட்டப்பட்டு 1791 இல் கும்பாபிடேகமும் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒல்லாந்தர் மதமாற்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டபோதும், யாழ்ப்பாணத்திலே சைவசமயிகள் ஓரளவு சுதந்திரமாக வாழ்ந்தனர். ஆதலால், அக்காலத்தில் சைவசமயநூல்கள் பல எழுந்தன. நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப்புலவர் 'பறாளை விநாயகர் பள்ளு', 'மறைசையந்தாதி', 'கல்வளையந்தாதி' ஆகிய சைவப் பிரபந்தங்களை இயற்றினார். சேனாதிராய முதலியார் 'நல்லைக் குறவஞ்சி' பாடினார். முத்துக் குமாரகவிராயர் 'ஞானக்கும் மியையும்', வட்டுக்கோட்டை கணபதி ஐயர் 'வண்ணை வைத்தியலிங்கக் குறவஞ்சியையும்', கூழங்கைத் தம்பிரான் 'நல்லைக் கலிவெண்பா' வையும், இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர் 'சிவகாமியம்மை பிள்ளைத் தமிழையும்' பாடியுள்ளனர். இந்நூல்கள் அக்காலத்தில் எழுச்சி பெற்றிருந்த ஆலயங்களின் சிறப்பைக் கூறுவனவாக விளங்கின.

போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே அவர்களின் பசு வதைக்கு உடன்பட மறுத்து திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசர் சுவாமிகள் தமிழகம் சென்று, அங்கு வாழ்ந்து சிவப்பணியாற்றினார். இவர் வடமொழியிலும் தமிழிலும் பல சமய நூல்கள் எழுதியும் உரைவகுத்தும் சைவ வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டுள்ளார்.

ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஆங்கிலேயர், ஆங்கிலக் கல்வி மூலம் தமது கலாசாரத்தைச் சுதேச மக்களிடையே புகுத்தி அதனுடாக மதமாற்ற நடவடிக்கைகளையும் மேற் கொள்ளலாயினர். உத்தியோகம், சமூக அந்தஸ்து கருதி, பலர் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சாரலாயினர். இந்நிலையிலேயே ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் சைவமும் தமிழும் நிலைபெறப் பாடுபட்டார். அவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை இலங்கையில் தளர்வுற்றிருந்த சைவசமயத்தைத் தனிமுயற்சியால் மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தார். ஆங்கிலப் பாதிரிமாரைப் போலவே, இலவச சைவப் பாடசாலைகளை உருவாக்கி சைவபாரம்பரியம் பேணும் வகையில் கல்வி கற்பிக்க ஆவன புரிந்தார். ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

தொடக்கிவைத்த இச் சமயப்பணிகள் இன்றும் சைவமக்களால் நினைவு கூரத்தக்கன.

பயிற்சி

(அ) மின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) இலங்கையில் நிலவிய இந்து சமய நிலை பற்றி, அறிய உதவும் சான்றாதாரங்களைக் குறிப்பிடுக.
- (2) அநுராதபுரக் காலப்பகுதியில் இலங்கையில் இந்து சமயம் நிலவியது என்பதை எவ்வாறு நிரூபிப்பீர்?
- (3) பொலனறுவைக் காலப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் எவை?

(ஆ) செயற்பாடு

- (1) ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தயாரித்துக் காட்சிப்படுத்துக.
- (2) 'ஐரோப்பியர் காலத்தில் இலங்கையில் சைவம்' என்னும் தலைப்பில் சுருக்கமான கட்டுரை ஒன்றினைத் தயாரிக்குக.

ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்கள்

(அ) ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர்

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வகைத் துறைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்கிய ஈழநாட்டின் வடபகுதி, 1505ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கீசரின் படையெடுப்பால் சீரற்ற நிலையை அடைந்தது. போர்த்துக்கீசர் தமது பண்பாட்டையும், மொழியையும், சமயத்தையும் சுதேசிய மக்களிடம் திணிப்பதற்காகப் பலவித அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டனர். இவர்களின் பின் வந்த ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியில் ஆரம்பத்தில் சற்றே அடக்குமுறையைக் கையாண்ட போதும், பின்னர் பிறர் பண்பாட்டினைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பண்பினைக் கடைப்பிடித்தனர். இதனால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருந்த சைவசமயம் புத்துயிர் பெற்று எழத் தொடங்கியது. இடிக்கப்பட்ட

ஆலயங்கள் புனரமைக்கப்பட்டன. புதிய ஆலயங்கள் கட்டப் பட்டன. தமிழில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றின.

ஒல்லாந்தரின் பின் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். இவர்கள் ஆட்சியின் போது, மிஷனரிமார்கள் ஈழநாட்டிற்கு வந்து கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதிலும், ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வியை வளர்ப்பதிலும், சுதேசிய சமயத்துக்கு எதிரான பிரசாரங் களில் ஈடுபடுவதிலும் செயற்பட்டனர். இவர்கள் ஆட்சியிலேயே சுதேசிகள் பெருமளவு கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறினார்கள்.

இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில்தான் யாழ்ப்பாணத்திலே நல்லூரிலே கந்தப்பருக்கும் சிவகாமிப்பிள்ளைக்கும் மகனாக ஆறுமுகநாவலர் பிறந்தார். 1822 ஆம் ஆண்டு பிறந்த ஆறுமுகநாவலர் தமது தமிழ்க் கல்வியினை இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியாரிடமும், சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை யாழ் மத்திய கல்லூரியில் கற்றார். தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் எனும் மும் மொழிகளிலும் மிக்க பாண்டித்தியம் உடையவராக விளங்கினார். தமிழ் இலக்கணத்திலும், இலக்கியத்திலும் மிகுந்த அறிவும், தர்க்கஞ் செய்வதில் மிக்க வல்லமையும் கொண்டிருந்த நாவலர் சைவ சமயத்தை மட்டுமன்றி பிற சமயங்களைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஏழு ஆண்டுகள் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராகத் தொழில் புரிந்த நாவலர் 1848இல் தமது தொழிலை விட்டு நீங்கினார். அதற்குரிய காரணம் பற்றி நாவலர் அவர்கள் கூறுமிடத்து, “சைவசமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக் கருவியாகிய கல்வியையும் வளரத்தல வேண்டும் என்ற பேராசையேயாம்” என்பார். இவ்விலட்சியத்தை அடையும் பொருட்டு நாவலர் அவர்கள் மேற்கொண்ட பணிகளைப்பின்வரும் அடிப்படையில் நோக்கலாம்.

1. சமயப் பணி
2. கல்விப் பணி
3. பதிப்பாசிரியர் பணி
4. சமூகப் பணி

(1) சமயப் பணி

நாவலரின் சமயப் பணியினைப் பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம்.

- (அ) பிரசங்கம் செய்தல்
- (ஆ) புராணபடனம் செய்தல்
- (இ) கண்டனங்கள் செய்தல்
- (ஈ) பிரபந்தங்கள் இயற்றல்

(அ) பிரசங்கம் செய்தல்

தமிழில் சைவசமயம் தொடர்பான விடயங்களைப் பிரசங்கம் செய்யும் முறையைத் தொடங்கி வைத்தவர் நாவலர். இவர் 1847ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலில் தமது முதல் பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார். எவ்வித ஆயத்தமும் இன்றி மிகவும் சிறப்பான முறையில் பிரசங்கம் செய்யும் ஆற்றல் நாவலருக்கிருந்தது. நாவலரவர்களின் பிரசங்கங்கள் பொதுவாக கடவுள் வாழ்த்து, சிவபக்தி, வேதாகமங்கள், திருவிழா, யாக்கை நிலையாமை, சிவதீட்சை, மகளிரொழுக்கம், தருமம், செய்ந் நன்றியறிதல், கல்வி கற்பித்தல், பிரபஞ்சம், மாயை, பேதைமை, கொல்லாமை போன்ற பொருள்களில் அமைந்திருந்தன. நாவலரின் பிரசங்கத்தின் சிறப்பு நோக்கி, அவருக்கு “நாவலர்” எனும் பட்டத்தை திருவாவடுதுறை ஆதீனம் வழங்கியது.

(ஆ) புராணபடனம் செய்தல்

புராணபடன முறை ஈழநாட்டிற்கே உரிய தனித்துவமான முறையாகும். ஒருவர் பாட, ஒருவர் பயன் செல்லும் முறை புராண படன முறையாகும். இம்முறை நாவலரால் சமயப் பிரசார ஊடகமாக நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இப்புராணபடன முறையின் மூலம் முதியோருக்குக் கல்வியையும், சமய பத்தியையும், வித்து வத்தையும் நாவலரால் ஏற்படுத்தமுடிந்தது.

(இ) கண்டனங்கள் செய்தல்

நாவலரவர்கள் எழுதிய கண்டனங்களை இரு வகையாக வகுக்கலாம்.

- ★ கிறிஸ்தவ சமயத்தின் மேல் தொடுத்த கண்டனங்கள்
- ★ சுதேசிய சமயவாதிகள் மேல் தொடுத்த கண்டனங்கள்

(ஈ) பிரபந்தங்கள் இயற்றல்

நாவலர் ஒரு புலவராக விளங்கிய பொழுதும், தேவார திருவாசகங்கள் போல்தெய்வத்தன்மைபொருந்திய பாடல்களைத் தம்மால் பாடமுடியாதெனக் கருதினார். ஆயினும், புலோலிநகர் ஸ்ரீ பசுபதீசுவரப் பெருமானார் திருவூஞ்சல் என்னும் பிரபந்தத்தையும், கதிர்காமக் கந்தவேள் மீது கீர்த்தனைகளையும், ஏனைய சில தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

(2) கல்விப் பணி

சைவசமயப் பிரசாரத்தைப் போன்றே சைவசமயக் கல்வியும் நாவலருக்கு மிக முக்கிய விடயமாகத் தோன்றியது. எனவே, சைவசமயக் கல்வியின் வளர்ச்சியினைக் குறித்து 1848இல் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை அமைத்தார். தொடர்ந்து புலோலி, கோப்பாய் முதலான இடங்களிலும் பாடசாலைகளை நிறுவினார். தமிழகத்திலுள்ள சிதம்பரத்தில் 1864 ஆம் ஆண்டு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்னும் பெயருடன் ஒரு பாடசாலையையும் தாபித்தார்.

(3) நூலாக்கமும் பதிப்பாசிரியர் பணியும்

நாவலர் நிறுவிய பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான நூல்களை ஆக்கி வெளியிடும் வகையிலும், செல்லரித்துப் போகும் நூல்களைப் பதிப்பித்தற் பொருட்டும் 1849இல் நல்லூரிலே வித்தியாநுபாலன இயந்திரசாலை என்ற பெயரில் ஓர் அச்சியந்திரசாலையை நிறுவினார்.

தமது பாடசாலைகளுக்காகப் பாலர்பாடம் 1ஆம், 2ஆம், 4ஆம், புத்தகங்கள், சைவ வினாவிடை, 1ஆம், 2ஆம் புத்தகங்கள், இலக்கணச் சுருக்கம், இலங்கைப் பூமிசாத்திரம், சிவாலய தரிசன விதி, சிதம்பர மான்மியம் முதலான நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். வசனரூபமாக இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்களில் பெரியபுராணவசனம் போல இனிமையான நூல் வேறெதுவும் இல்லையென்பர். அத்துடன் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நன்னெறி, நல்வழி போன்ற நூல்களுக்கு உரையும் இன்னும் பல நூல்களுக்குப் புத்துரையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

மேலும், நன்னூல் விருத்தியுரை, திருக்கோவையார், கந்தபுராணம், மறைசையந்தாதி, கோயிற்புராணம் போன்ற பல நூல்களைப் பெரிதும் பிழையறப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

(4) சமுதாயப் பணிகள்

ஆறுமுக நாவலர் சமயப்பணிகளை மட்டுமன்றி, கஞ்சித் தொட்டித் தருமம் செய்தமை, மட்டக்களப்பு - யாழ்ப்பாண வேளாண்மைச் சங்கம் நிறுவியமை, அரசியல் ஈடுபாடு முதலான சமுதாயப் பணிகளையும் புரிந்துள்ளார்.

1876, 1877ஆம் ஆண்டுகளில் ஈழநாட்டின் வடபகுதி உட்பட பல இடங்களில் ஏற்பட்ட கொடிய பஞ்சம் காரணமாக மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். இக்காலத்திலே தான் நாவலர் அவர்களால் கஞ்சித்தொட்டித் தருமம் நிறுவப்பட்டது.

ஆறுமுகநாவலர் தனி ஒருவராக நின்று பல வழிகளிலும் சமயப் பணியினையும், சமுதாயப்பணியினையும் மேற் கொண்டமைக்கு அவரின் அஞ்சாமை, நேர்மை, உழைப்பு, ஒழுக்கம் ஆகிய உள்ளார்ந்த பண்புகளே அடிப்படையாக அமைந்தன. இவரின் பணிகள் சைவசமய நிலைபேறுக்கும், சைவசமயக் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாட்டின் விருத்திக்கும் வழிவகுத்தன. எனவேதான், இலங்கை தமிழரின் சமய, சமுதாய வரலாற்றிலே ஆறுமுகநாவலர் என்றும் போற்றத்தக்கவராக விளங்குகிறார்.

பயிற்சி

செயற்பாடு

வகுப்பு மாணவர்களை நான்கு குழுக்களாகப் பிரித்து, இவ்வொரு குழுவும் நாவலர் மேற்கொண்ட ஒவ்வொரு பணிபற்றியும், சுருக்கமான கட்டுரை எழுதிக் காட்சிப் படுத்த வழிப்படுத்துக.

(ஆ) சுவாமி விபுலாநந்தர்

இலங்கையில் சைவசமயம் தளர்ச்சியடைந்த காலங்களில், சைவ சமய மேம்பாட்டிற்காகப் பாடுபட்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இருவர். ஒருவர் ஆறுமுக நாவலர். மற்றவர் விபுலாநந்தர். இவர்களில் விபுலாநந்தர் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் உள்ள காரேறு முதூர் என்று அழைக்கப்படும் காரைதீவில் 1873 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவரது இளமைப் பெயர் மயில்வாகனம் என்பதாகும். இவரது தந்தையார் பெயர் சாமித்தம்பி, தாயார் பெயர் கண்ணம்மையார்.

இளமையில் மயில்வாகனம் க. குஞ்சித்தம்பி உபாத்தியாயர், நவரத்தின உபாத்தியாயர், புலோலி பொ. வைத்தியலிங்கதேசிகர் முதலானோர்களிடம் கல்வி பயின்றார். இளமையிலேயே ஆற்றல், அறிவு, விவேகம் முதலானவற்றைக் கொண்டிருந்தார். தொடர்ந்து கல்முனை மெதடிஸ்த ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் (1901) பின்னர் மட்டக்களப்பு அர்ச், மிக்கேல் கல்லூரியிலும் (1906) கல்வி பயின்றார். இக்காலத்தில் இவர் கேம்பிரிஜ் ஜூனியர் பரீட்சையிலும், பின்னர் கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரீட்சையிலும் (1908) சித்தியடைந்தார். இதன் பின் அவர் கொழும்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் விஞ்ஞான ஆசிரியர் டிப்ளோமா பயிற்சி பெற்றார். மேலும், 1916 ஆம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, ஈழநாட்டிலே அப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்த முதலாவது பண்டிதராகத் திகழ்ந்தார். இதனால் அவர் பண்டிதர் மயில்வாகனனார் என மதிப்போடு அழைக்கப்பட்டார். அடுத்து 1920 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் (பி.எஸ்சி) விஞ்ஞானமாணி பட்டப் பரீட்சையில் தேறி விஞ்ஞானப் பட்டதாரியானார்.

இவ்வாறு சித்தியடைந்ததும் பல இடங்களில் கல்விப்பணி புரியும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. கல்முனை கத்தோலிக்க மிஷன் பாடசாலை, மட்டக்களப்பு அர்ச்மிக்கேல் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான ஆசிரியராகவும், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகவும் கடமையாற்றினார்.

1922 ஆம் ஆண்டு மயில்வாகனனாரின் வாழ்வில் திருப்புமுனை ஒன்று இடம் பெற்றது. இவ்வாண்டிலே அவர் துறவை நாடிச்

சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தை அடைந்தார். அங்கு சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களால் (சுவாமி சிவானந்தர்) 'பிரபோத சைதன்யர்' என்னும் பிரமச்சரிய நாமம் வழங்கப்பட்டது. 1924ஆம் ஆண்டு ஞான உபதேசம் பெற்றுச் 'சுவாமி விபுலாநந்தர்' என்னும் தீட்சா நாமத்தைப் பெற்றார்.

இத்துறவு வாழ்வு அவரது மானுட நேயத்தை வளர்த்தது. ஏழை எளியவர்கள் மீது இரக்கமுள்ள சுவாமிகள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த காலத்தில் மாலை நேரங்களில் உலாவச் செல்லும் போது ஏழைகளுக்கு உதவிகள் புரிந்துள்ளார். அத்தகைய சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டிருந்ததால் அடிகளார் பொது மக்களால் வாழ்த்தியும், வழுத்தியும் போற்றப்பட்டார். இவரின் துறவுநிலை ஆன்மீக உலகில் ஈடுபாடு கொண்டு உழைப்பதற்கும், மற்றையோரை அதில் வழிப்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியது.

1925ஆம் ஆண்டில் இலங்கை மக்களின் வேண்டுகளின் பேரில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் பாடசாலைகளின் முகாமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கல்விப்பணி புரிந்தார். யாழ்நகர் (வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயம்), திருக்கோணமலை (இந்துக் கல்லூரி) ஆகிய இடங்களில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும், மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் அவரின் முகாமையின் கீழ் இருந்தன. இக்காலப்பகுதியில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் கல்விச் சட்டத்தை வரைவதில் சுவாமி விபுலானந்தருடன் இந்து போர்ட் இராசரத்தினமும் வேறு சிலரும் பங்கேற்றுக் கொண்டனர்.

அடிகளார் 1926இல் ஓர் அநாதை இல்லத்தினை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்தார். பின்னர் இந்த இல்லம் மட்டக்களப்பு கல்லடி உப்போடையில் உள்ள சிவானந்த வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அந்த அநாதை இல்லமானது நல்லொழுக்கமும், சமய பக்தியும், அறிவாற்றலும் மிக்க மாணவர் பலரை உருவாக்க உதவிவருகின்றது.

தமிழ் மக்களின் உயர்கல்வி பற்றிச் சிந்தித்து வந்த அடிகளார், சிதம்பரத்தில் பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதை வலியுறுத்திச் சென்னை மாகாண அரசின் கல்விக் குழுவுக்குச் சிபார்சு வழங்கினார். அதன் பயனாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அங்கு அடிகளார் முதலாவது தமிழ்ப்

பேராசிரியராகப் பதவி வகித்தார். பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பதவி வகித்து இரட்டைப் பெருமைக்குரியவரானார்.

அடிகளார், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், சென்னை கலைச்சொல் ஆராய்ச்சிக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழு முதலான தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக் கழகங்களில் பிரதான உறுப்பினராக இருந்து, தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்காக அரும் பாடுபட்டார். தமிழிலே புத்தம் புதிய கலைகள் விஞ்ஞான ஆய்வின் அடிப்படையிலே வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்று விரும்பினார். தமிழில் ஒப்பியல் ஆய்வு வளர்ச்சியடையத் தமது பங்களிப்பினை வழங்கினார்.

அடிகளார் இராமகிருஷ்ண மிஷன் நடாத்திய 'இராமகிருஷ்ண விஜயம்' என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கும் 'வேதாந்த கேசரி', 'பிரபுத்த பாரதம்' என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளுக்கும் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து கீழைத்தேச ஆன்மீக தத்துவங்களைத் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எழுதி, உலகப் பொதுமக்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்.

அடிகளார், நடராச வடிவம், உமாமகேசுவரம் முதலான சமயச் சார்பான வசனநூல்களையும், கணேசதோத்திர பஞ்சகம், கதிரையம்பதி மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணிய இரட்டை மணிமாலை, குமாரவேள் நவமணி மாலை ஆகிய சமயம் தொடர்பான கவிதை நூல்களையும் இயற்றினார். இவர் மிகுந்த கவிதா சாமர்த்தியம் உடையவர்; இவரது மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் கவித்துவப் பொலிவும் கனிவும் மிக்கவை. இவர் இயற்றிய யாழ்நூல் தமிழ் மொழியில் எழுந்த கலை வடிவம் பற்றிய நூல்களுள் முதன்மையான ஒன்றாகும். தமிழ் இசை வளர்ச்சியின் உயர் எல்லையை இந்நூல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

மட்டக்களப்பிலே பிறந்த அடிகளார் அங்கும், யாழ்ப்பாணத்திலும் கல்வி பயின்று, தமது அறிவினை விருத்தி செய்து, இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் கல்விப் பணிபுரிந்து, தமிழ்கூறும் நல்லுலகமெங்கும் தமது பெயரை நிலைநாட்டினார்.

அடிகளாரின் பணிகளை மதிப்பீடு செய்த சுவாமி நடராசாநந்தா அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “ஆறுமுகநாவலர் வட இலங்கையில் தோன்றி, யாழ்ப்பாணத்தில் பல கல்வி நிலையங்களை நிறுவி, அதன் மூலம் எவ்வாறு சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கச் செய்தாரோ, அதே போன்று விபுலாநந்த அடிகளாரும் கிழக்கிலங்கையில் செயற்பட்டார். அத்தருணத்தில் அடிகளார் தோன்றியிராவிடின், நமது நாட்டின் சரித்திரத்தின் போக்கு விபரீதமாக இருந்திருக்கும்”

இவ்வாறு செயற்பட்ட அடிகளார், 1947ஆம் ஆண்டு ஜூலை 19ஆம் நாள் பூதவுடலை விட்டு, புகழுடம்பினை அடைந்தார். இவரது சமாதி மட்டக்களப்பு கல்லடி உப்போடையில் உள்ள சிவாநந்த வித்தியாலயத்தின் அண்மையில் உள்ளது.

“முத்தமிழும் பெருக்கியகீர் முதல்வனார் திருக்குமரா பத்தியுடன் பணிபவர்க்குப் பலகலையும் பாலிக்கும் சித்திபுத்தி நாயகனே திருமுறைகள் தமிழகத்தில் நிலைத்துநிலை பெற்றதுவும் நின்னருளின் திறனன்றோ.”

- சுவாமி விபுலாநந்தர்

பயிற்சி:

(அ) பொருத்தமான விடையினைத் தெரிவு செய்து, அதன் கீழ்க் கீறிடுக.

1. விபுலாநந்தரின் இளமைக் காலப் பெயர்

(i) சுவாமி விபுலாநந்தர்	(iii) மயில்வாகனம்
(ii) பிரபோத சைதன்யர்	(iv) சுவாமி நடராஜாநந்தா

2. சுவாமி விபுலாநந்தர் இயற்றிய சமய நூல்

(i) மதங்க சூளாமணி	(iii) யாழ்நூல்
(ii) விஞ்ஞான தீபம்	(iv) கணேச தோத்திர பஞ்சகம்

(ஆ) செயற்பாடு

(1) பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்பான தகவல்களைச் சேகரித்து, குறிப்பு எழுதுக.

(i) சுவாமி விபுலாநந்தரின் துதிப்பாடல்கள்
(ii) சுவாமி விபுலாநந்தரின் மானிட நேயம்

(இ) சேர். பொன். இராமநாதன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கொழும்பு மாநகரத்தில் பெருஞ் செல்வந்தராகவும் சைவ சமயத்தின் மீது பற்றும் பக்தியும் கொண்டவராகவும் வாழ்ந்த பொன்னம்பல முதலியாருக்கும் செல்லாச்சி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவரே இராமநாதன் அவர்கள். இவர் 1851 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 16ஆம் திகதி பிறந்தார்.

இவர், தமது இளமைக் கல்வியை கொழும்பு இராசதானிக் (ஹோயல்) கல்லூரியிலும், உயர்கல்வியைச் சென்னை இராணிக் கல்லூரியிலும் பயின்றார். பின் சட்டப் பயிற்சி பெற்றுச் சட்ட அறிஞரானார். நீதி பரிபாலன நாயகமாகவும், தற்காலிக சட்டமா அதிபராகவும் கடமையாற்றிய அவர் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் நைற் - பட்டத்தையும் பெற்றவராவார். 1892ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசியலிலே சட்ட நிருபண சபையின் முதல் தமிழ்ப் பிரதிநிதியாகப் பிரவேசித்துப் பல ஆண்டுகள் அரசியற் பணி புரிந்தார்.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் தமது கௌரவத்தையும் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்திச் சைவத் தமிழ் மக்களது சமயம், கல்வி, ஆன்மீகம் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டார். இளமைக் காலத்தில் சி.வை, தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களது தொடர்பாலும், ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களது நட்பினாலும் சைவத் தமிழ்ப் பணிகளில் பெரும் நாட்டம் கொள்ளலானார்.

சைவப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சியானது சைவத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மேம்பாட்டுக்கு அடிப்படையாய் அமையும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, 1913ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 20ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் மருதனாமடத்தில் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியைத் திறந்து வைத்தார். இதே அடிப்படையில் சைவ பாரம்பரியத்தைப் பேணுமுகமாக 1921ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வரா ஆண்கள் கல்லூரியையும் திறந்து வைத்தார். இக் கல்லூரிகளிலே தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளோடு சங்கீதமும் கற்பிக்கப்பட்டன. “கற்றலின் பயன் கடவுளை வணங்குதல்” என்ற அடிப்படையில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பரமேஸ்வரன் கோயில் ஒன்றையும் கட்டுவித்தார்.

சேர். பொன். இராமநாதன்

பெரும் சட்ட வல்லுனராகவும் அரசியல் அறிஞராகவும் விளங்கிய சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் உள்ளத்தில் ஆன்மீக உணர்வே பெரிதும் குடிகொண்டிருந்தது. அவ்வுணர்வு தஞ்சாவூர் அருட்பரானந்தா சுவாமிகளின் அருட்பார்வையால் மேலும் துலங்கிற்று. இதனால் இராமநாதன் அவர்களின் வாழ்வின் போக்கும் நோக்கும் மாறுபட்டமைந்தன.

அமெரிக்கா, இந்தியா முதலான நாடுகளுக்குச் சென்று தமது ஆன்மீக போதனைகளை வெளிப்படுத்திச் சைவசமயத்தை பரவச் செய்தார். இந்தியாவில் நடைபெற்ற சைவ சித்தாந்த மாநாடு களுக்குத் தலைமை தாங்கிய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

கொழும்பு மாநகரில் சைவமக்களின் பெருமையினை உணர்த்தும் தலைசிறந்து விளங்கும் பொன்னம்பலவானேச் சரத்தைக் கற்றளியாகக் கட்டிய பெருமை சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களையே சாரும். பண்டைய சைவமரபினைப் பேணி, கலை அழகோடு மிளிரும் இவ்வாலயம் இன்றும் தலைநகரில் தனிப் பெருஞ்சிறப்போடு சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் சைவப் பெரும் பணிக்குச் சான்றாய் விளங்குகிறது.

சேர். பொன், இராமநாதன் அவர்கள் கல்வி, சட்டத்துறை சார்ந்த நூல்களை மட்டுமன்றி ஆன்மீகம் தொடர்பான நூல்களையும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். திருக்குறட்பாயிரம், இராமநாத பாஷ்யம், ஒளவை நாயகியின் ஆத்திசூடி, திருமந்திரம் விளக்கம், பகவத் கீதா தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் விருத்தியுரையும் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் தேசபிதாவாகக் கருதப்படும் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்கள் அறம், பண்பு, ஆத்மீகஞானம் முதலான குணங்களோடு இந்து தர்மம் போதிக்கும் சமயப்பொறை உடையவராகவும் பிற சமயங்களை மதிக்கும் மேலான பண்புடைய வராகவும் விளங்கினார். பௌத்த ஆலயங்களின் சொத்துரிமைச் சட்டம், முஸ்லீம்களின் திருமண உரிமைச் சட்டம் முதலான சட்டங்களைப் பிரித்தானிய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு நிறைவேற்ற உதவினார்.

சைவத்தமிழ்மகனான இராமநாதன் அவர்கள் தமது சமயத்தின் பெருமைகளை மதித்ததோடு ஏனைய மதங்களின் சிறப்புக்கும் உதவி புரிந்தமை அவரை ஒரு உண்மையான ஆன்மீகவாதியாக உணர்த்திற்று. இத்தகைய சைவப் பெரு பெருமகன் 1938ஆம் ஆண்டு சிவபத்மடைந்தார்.

பயிற்சி:

அ. பின்வரும் விடயங்களை விளக்குக.

1. சேர். பொன். இராமநாதனின் கல்விப் பணி
2. ஆன்மீகப் பணி
3. கோயிற் பணி
4. சைவ நூற்பணி

(ஈ) சு. சிவபாதசுந்தரனார் (1878 - 1953)

பருத்தித்துறையிலுள்ள புலோலியில் சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பவருக்குப் புதல்வராய்ப் (1878) பிறந்து, இந்நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை வாழ்ந்து சைவசித்தாந்தப் பெருநெறி வாழ, அயராது பணியாற்றியவர் சைவப்பெரியார் சு. சிவபாத சுந்தரனார் அவர்கள். கலைப்பட்டதாரியான இவர் புலோலி வேலாயுதம் ஆங்கில வித்தியாலயத்திலும், பரமேசுவராக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகவும், சுழிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியின் முதல்வராயும் பணியாற்றி அக்கால மாணவ சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தினார்.

சிவபாதசுந்தரனார் சைவசமயமே சமயம் என்ற உண்மையை உணர்ந்து, சைவமக்களுக்கு ஓர் உதாரண புருஷராக விளங்கினார். ஆங்கிலம் கற்ற பேரறிஞராய் விளங்கிய போதும் ஆங்கில நாகரிகத்துக்கு அவர் ஆட்படவில்லை. வேட்டியும், சால்வையும், குடுமியுமாகக் காட்சியளித்தார். வடமொழி, தமிழ், ஆகமங்கள், சாத்திர தோத்திரங்கள் யாவையும் தேர்ந்து சைவப் பெரியாராய் விளங்கி, சைவ சமயத்தின் வழிகாட்டியாக விளங்கினார்.

சைவசித்தாந்த நெறியின் சிறப்புகளைத் தமது சொற் பொழிவுகளாலும், நூல்களாலும் வெளிப்படுத்திய சிவபாத சுந்தரனார் ஆலயங்களிலே மிகுப பலியிடுவதையும், சைவமக்கள் மாமிச போசனம் செய்வதையும் எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்தார். ஈழத்தில் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சைவமரபுகளின் காவலராக விளங்கியவர்களுள் சிவபாதசுந்தரனாருக்கு முதன்மையானதோர் இடமுண்டு.

சிவபாதசுந்தரனார் கல்வியியல், உளவியல், அளவையியல் என்னும் விடயங்களில் தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றை

விட சைவசமய நூல்கள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். சைவ போதம் முதலாம் இரண்டாம் புத்தகங்கள், திருவருட் பயன் விளக்கவுரை, சைவக்கிரியை விளக்கம், கந்தபுராண விளக்கம், திருப் பெருவடிவம், திருவாசக மணிகள், சைவசித்தாந்தம், சைவசமய சாரம் என்பன அவையாகும். இந்நூல்கள் சைவசமய அபிவிருத்தியின் பொருட்டுப் பள்ளி மாணவர் தொடக்கம் பெரியோர் வரை யாவரும் படித்துப் பயனடையும் வகையில் இயற்றப்பட்டவையாகும்.

இவ்வாறு சைவத்தமிழ் பரவப் பலவகையிலும் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்த சிவபாதசுந்தரனார் 1953ஆம் ஆண்டில் இறையடி சேர்ந்தார். பண்டிதமணி சி, கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறியது போன்று “பெரியார் அவர்களது வாழ்க்கை சமய வாழ்க்கையாகும்; அவரின் ஒவ்வொரு மூச்சும் சைவ மூச்சாகும்.”

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் எழுதி வெளியிடப் பட்ட நூல்கள் யாவை?
- (2) பெரியாரால் சைவத்திற்கு ஆற்றப்பட்ட பணிகள் யாவை?
- (3) திருக்கேதீச்சர ஆலயம் தொடர்பாக பெரியாரால் ஆற்றப்பட்ட பணிகள் யாவை?

(உ) சு. இராசரத்தினம்

இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் சைவம் வளர்த்த சான்றோர்களில் சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆறுமுக நாவலர் அவர்களினதும் அருணாசல உபாத்தியாயரினதும் மரபினைப் பின்பற்றிச் சைவத் தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியம் தழைத்தோங்க அரும் பணி யாற்றியவர் இவர்.

சு. இராசரத்தினம் 1884ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 4ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியையும் கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் உயர் கல்வியையும் பயின்றார். கொழும்பு சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று சட்டத்தரணியானார். இவர் குடியியல் சட்டத்துறையில்

சிறந்த அறிஞராக விளங்கினார். யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் பதில் நீதியரசராகப் பல தடவை கடமை புரிந்தார். அத்தகைய உயர்ந்த பதவிகளையெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டுச் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர் சு. இராசரத்தினம் அவர்கள்.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் சைவக் கல்வி மரபு பெரிதும் பாதிப்படைந்திருந்தது. இந் நிலையில் சைவக் கல்வி மரபையும் சமூகத்தையும் பாதுகாத்து மேன்மைப்படுத்தும் நோக்கில் சு. இராசரத்தினம், சேர். பொன் இராமநாதன் முதலானவர்களால் 1923ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் முகாமையாளராகவும் செயலாளராகவும் இருந்து அதன் இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

இவர் சைவத் தமிழ் பாடசாலைகளையும் தமிழ் - ஆங்கிலம் கற்பிக்கும் இருமொழிப் பாடசாலைகளையும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் தீவுப் பகுதியிலும், யாழ் குடாநாட்டின் வடமராட்சி, தென்மராட்சி, வலிகாமம் முதலிய பகுதிகளிலும் வவுனியா, முல்லைத்தீவு முதலான வன்னிப் பிரதேசங்களிலும், சிலாபம், புத்தளம் முதலான பிரதேசங்களிலும், பதுளை, நாவலப்பிட்டி முதலான மலை நாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் சைவப் பாரம்பரியங்களைப் பேணும் வகையில் அமைத்தார். 1958ஆம் ஆண்டு சு. இராசரத்தினம் அவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் 187 அரசாங்க நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் இருந்தனவென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது சைவமக்களிலும் சைவசமய வளர்ச்சியின் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையும் அர்ப்பணிப்பினையும் எடுத்துக் காட்டி நிற்கும்.

சைவ ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்றினை உருவாக்குதல் அக்காலத்தில் சைவத் தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதாகக் காணப்பட்டது. அதற்கிணங்க 1928ஆம் ஆண்டில் சு. இராசரத்தினம் அவர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியால் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் சைவாசிரிய கலாசாலையொன்று உருவாக்கப்பட்டது. இக்கலாசாலையினூடாகச் சைவத் தமிழ்ப்புலமை, இடையறா முயற்சி ஆகிய நற்பண்புகளையுடைய நல்லாசிரியர் பலர் உருவாக்கப்பட்டனர். 1963 ஆம் ஆண்டுவரை

1500 க்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளித்த இக்கலாசாலையின் பணி குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் கிறிஸ்தவ குழுவிலே அநாதரவாகக் காணப்பட்ட சைவப் பிள்ளைகளின் கல்வியிலும் போதிய கவனம் செலுத்தினார். சைவப் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றாலும் அவர்கள் விபூதி தரித்துத் தமது சைவப் பண்பாட்டிற்கு அமைவாகப் போகலாம் என்பதைச் சட்டசபையில் தனது தனியாள் தீர்மானத்தின் மூலம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்.

சைவக் கல்விப் பாரம்பரியத்தை விருத்தி செய்வதன் மூலம் சைவர்களின் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சு. இராசரத்தினம் அவர்கள், அநாதரவான பிள்ளைகளும், சமூகத்தில் பின்தங்கிய மக்களும் கல்வி கற்பதற்குரிய வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். இவர் 1930 இல் திருநெல்வேலியில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான இரு அநாதை விடுதிகளையும் பாடசாலைகளையும் உருவாக்கினார். அவை இன்றும் சிறப்புடன் இயங்கி வருகின்றன. சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் கீழ் இயங்கிய பாடசாலைகளில் அக்காலத்தில் பின் தங்கிய சமூகத்தவராகக் கருதப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளையெல்லாம் மேல்நிலை மக்களின் கடும் எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியில், மிகுந்த துணிவுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். இதன் மூலம் பிற்பட்ட சமூகத்தவரின் சமூக பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை அறிய முடிகின்றது.

சு. இராசரத்தினம் அவர்கள், நாவலர் அவர்களைப் போல் (சைவ சமயத்தின் முதல் நூல்களான) திருமுறை பேணப்பட வேண்டும் என்பதிலும், அவற்றைப் பண்ணோடு பாடுதல் வேண்டும் என்பதிலும் அசையாத நம்பிக்கை உடையவர். அதனால் தேவாரத் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடிப் பயன் பெறவும் வழிகாட்டினார். இவர் 1954இல் வித்தியாசாலையில் பண்ணிசை ஆசிரியர்களை நியமித்துப் பல ஆசிரிய மாணவர்கள் பண்ணிசையில் பயிற்சி பெற உதவினார். இதன் பயனாக, சைவப் பாடசாலைகளில் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடும் மரபும் போற்றப்படலாயிற்று.

சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் சுமார் 35 ஆண்டுகளாக மேற்கொண்ட தொண்டின் பயனாக சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம்

சைவத் தமிழுலகுக்கு அரும்பணி புரிந்தது எனலாம். அவரது பணியின் பெருமையை இந்து போர்ட் சு. இராசரத்தினம் என்ற பெயரே உணர்த்தி நிற்கின்றது. ஈழத்துச் சைவத் தமிழ் மக்களுக்கு அளப் பெருந் தொண்டாற்றிய இச் சைவப் பெருமகன் 1970 ஆம் ஆண்டு பங்குனி 12ஆந் திகதி சிவபதமடைந்தார்.

பயிற்சி:

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்க விடை தருக.

- (1) சு. இராசரத்தினம் எப்போது எங்கே பிறந்தார்?
- (2) சு. இராசரத்தினம் அவர்களின் சைவத் தமிழ் பணிகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்கள் யாவர்?
- (3) சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் எப்போது உருவாக்கப்பட்டது?

(ஆ) செயற்பாடு:

- (1) சு. இராசரத்தினம் அவர்கள் செய்த சமயப் பணிகள், சமூகப்பணிகளை எழுதுக.

ஈழத்து ஞானியர்

அறிமுகம்

சித்தர்கள் என்போர் சிவபெருமானின் திருவருள் நோக்கினைப் பெற்றவர்கள். இவர்கள் சமயங்கடந்த சமரச நன்னிலையில் நிற்போர். அணிமா, லகிமா முதலிய அட்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்கள். யோகப் பயிற்சியினாலே மூச்சடக்கி ஆறு ஆதாரங்களிலும் மனத்தை நிறுத்திச் சித்தி எய்திய சிறப்பும் இவர்களுக்கு உண்டு.

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு

நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன்றில்லைச்
சீலமிலைத் தவமில்லை விரதமோடாச் சிரமச்

செயலில்லைத் தியானமிலைச் சித்தமலம் இல்லை
கோலமிலைப் புலனில்லைக் கரணம் இல்லை

குணம் இல்லைக் குறியில்லைக் குலமும் இல்லை
பாலருடன் உன் மத்தர் பிசாசர் குணம் மருவிப்

பாடலினோ டாடலிலை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

என்று சித்தர்களாகிய ஞானியரின் இயல்பைச் சிவஞான சித்தியார் பாடல் கூறுகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த திருமூலர், சிவாக்கியர், பட்டினத்தார், பாம்பாட்டிச் சித்தர், அகப்பேய்ச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர் போன்று எங்கள் நாட்டிலும் ஞானியர் பரம்பரையொன்று இருந்து வந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவர்களிற் பலர் தமது ஞான அனுபவங்களைத் தமது செயல்களாலும் வார்த்தைகளாலும் போதனைகளாலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சிலர் எளிமையான முறையில் பாடியுள்ளனர். அவை தத்துவஞானச் செல்வங்களாய் என்றும் எங்களால் போற்றத்தக்கவை.

(அ) கடையிற் சுவாமி

இலங்கையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் புகழ் பெற்றுத் திகழ்ந்த சித்தர்களுள் கடையிற் சுவாமி என்பவரும் ஒருவராவர்.

இவர் யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடைச் சதுக்கத்தைத் தம் உறை விடமாகக் கொண்டவர். இவர் இந்தியாவிலே கன்னடதேசத்தில் ஒரு நீதிபதியாகக் கடமை ஆற்றினார். அவ்வேளை இவர் விசாரணை செய்த வழக்கு ஒன்றிற் குற்றவாளி ஒருவருக்கு மரண தண்டனை வழங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வேளையில் ஒருவரின் உயிரைப் பறிப்பதற்கு உத்தரவு கொடுக்க நான் யார்? என்ற மெய்ஞ்ஞான ஆராய்ச்சி இவருடைய உள்ளத்தில் உதித்தது. உடனே இவர் தண்டனை வழங்குவதைப் பின்போட்டு, அக்கணமே அத்தொழிலையும் ஊரையும் துறந்து சந்நியாசியாகச் சென்றுவிட்டார் என்பது செவிவழிக் கதையாகும்.

இந்நிலையில் தக்க குரு ஒருவரை இவர் நாடினார், மைசூரிலுள்ள சிருங்கேரி மடத்தின் சங்கராசாரிய பீடத்தின் முப்பத்திரண்டாவது தலைவராய் வீற்றிருந்த ஸ்ரீ நாசிம்ம பாரதியே கடையிற் சுவாமியின் ஞான குருவாயமைந்தார். அவர் ஞான தீட்சை வழங்கி 'முத்தியானந்தர்' எனுந் தீட்சா நாமமுஞ் சூட்டினார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே பெரிய கடைச் சதுக்கத்திலே வணிகஞ் செய்த வைரமுத்துச் செட்டியார் ஒருமுறை இந்தியாவுக்குச் சென்றார். அப்பொழுது முத்தியானந்தரின் தவ மகிமையை அறிந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருமாறு பணிவாக வேண்டிக் கொண்டார்.

செட்டியார் 1862 ஆம் ஆண்டில் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலுக்குச் சென்று தம் குருநாதரைத் தமக்குத் தந்தருள வேண்டுமென்று முருகப் பெருமானிடம் மனம் உருகிப் பிரார்த்தித்த பின், மிகுந்த பசியுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

செட்டியார் வீட்டில் சமையல் நிறைவெய்தும் நிலையிற் சந்நியாசியார் ஒருவர் வந்தார். செட்டியாரின் மனைவி சந்நியாசியாருக்கு உணவு படைத்த பொழுது தமக்குப் பக்கத்தில் இன்னுமோர் இலையிலும் உணவு படைக்குமாறு அம்மையாரைக் கேட்டார். எதுவும் கேளாது சந்நியாசியார் கூறியவாறே செய்தார். அவ்வேளையிற் களைப்புடன் செட்டியார் தம் வீட்டை வந்தடைந்தார். அங்கே அமர்ந்திருந்த சுவாமியைக் கண்ட செட்டியார் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகத் தொழுது வணங்கி, "சுவாமி எப்பொழுது இங்கு வந்தீர்கள்?" என்று அன்பாகக்

கேட்டார். அதற்கு “நீ வரச் சொன்னாய்; நான் வந்தேன்” என்று கூறிச் செட்டியாரை அடுத்த இலையில் அமர்ந்திருந்து உணவருந்தப் பணித்தார்.

இவ்வாறாக இலங்கைக்கு வந்த சுவாமிக்குப் பெரிய கடைச் சதுக்கமே இருப்பிடமாயிற்று. இதனால் இவருக்கு கடையிற் சுவாமி என்ற காரணப் பெயரும் ஏற்பட்டது. ஆனந்தர் என்ற இவருடைய தீட்சா நாமம் குறிப்பது போன்று இவர் முகத்தில் எந்நேரமும் புன்னகை தவழும். கடையிற் சுவாமி தம் அடியார்களின் உடற்பிணியையும் உளநோயையும் வறுமைத் துயரையும் தீர்த்து அற்புதங்கள் செய்யலானார். அடியார் கூட்டமும் பெருகியது. ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாடின்றி எல்லோரும் சுவாமியை வரவழைத்து தத்தம் வீடுகளில் உணவு வழங்கினர்.

ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த கடையிற் சுவாமிகள் அங்கு ஒரு குரு சீட பரம்பரை தோன்றுவதற்கும் மூலகர்த்தாவாக விளங்கினார். இவர்களுடைய உத்தம சீடர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலின் தீரடியில் நிட்டைகூடி இருந்த செல்லப்பா சுவாமிகளாகும். கடையிற் சுவாமியுடன் நெருங்கிப் பழகிய மற்றொரு சீடர் குழந்தைவேற் சுவாமி என்பவராவார். குழந்தைவேற் சுவாமி, கடையிற் சுவாமி மீது உள்ளமுருகும் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

கடையிற் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணம் நீராவியடியில் தம் இறுதிக் காலத்தைக் கழித்தார். ஆழ்ந்த தியானத்தில் ஈடுபட்டார். 1891ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் பூரட்டாதி நட்சத்திரத்தில் சமாதி நிலை எய்தினார்.

(ஆ) செல்லப்பா சுவாமி

யாழ்ப்பாணம் கடையிற் சுவாமியின் உத்தம சீடரான செல்லப்பா சுவாமிகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். யாழ்ப்பாணத்திற் பிறந்து வாழ்ந்த போதும் இவரது பெற்றோர்கள் பற்றிய செய்திகள் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. நல்லூர்க் கோயில் வீதியில் ஒரு பக்குவ சீலராக வாழ்ந்த செல்லப்பா, பிள்ளைப் பிராயம் முதலே அகமுக நோக்குடையவராய்த் தமது நேரத்திற் பெரும்பகுதியைத் தனிமையிலேயே கழித்து வந்ததாக அறிய முடிகின்றது.

இவர் நல்லூர்க் கோயில் வீதியில் கடையிற் சுவாமியை முதன் முதலிற் சந்தித்தபோது தமது சற்குருவைக் கண்டு கொண்டதை உணரலானார். செல்லப்பா கொடுத்த எலுமிச்சம் பழமொன்றையும் கடையிற் சுவாமிகள் ஏற்றருளினார். அன்று முதல் தமது குருநாதரைச் சென்றடைய வேண்டுமென்ற அவா அவரது உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது. ஒருநாள் கடையிற் சுவாமிகளைக் காண வேண்டும் என விரும்பிய செல்லப்பா பெரிய கடைக்குச் சென்றார். அங்கு செல்லப்பரைக் கண்ட கடையிற் சுவாமிகளும் அவரது பக்குவ நிலையைக் கண்டு தமக்குப் பின் சித்தர் பரம்பரையைத் தொடருவதற்குத் தகுதியுடையவர் இவரேயெனக் கண்டு, இவரைச் சீடராய் ஏற்றுக் கொண்டார். அதற்கு அடையாளமாக ஒரு ரூபா நாணயமொன்றை ஒரு வெற்றிலையில் வைத்து மடித்துச் செல்லப்பாவிடம் குருநாதர் கொடுத்தார். பின் செல்லப்பாவின் தலைமேல் ஒரு குடையையும் அசைத்துத் தம் கைகளைத் தட்டி “ஓடடா” என்றும் சொல்லி விட்டார். அக் கணமே தம் சுயநினைவிழந்த செல்லப்பா பதினைந்து நாட்கள் வரை அந்தப் பரமானந்த நிலையிலிருந்தார். அதன் பின் தம் குருவைத் தொடர்ந்து அவர் வழியில் உலகம் போற்றும் உத்தம ஞானியானார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது வாழ்க்கையிற் பெரும்பகுதியை நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் தேரடியிலேயே செலவிட்டார். நல்லூர்க் கந்தனது பெரிய தேர் தங்கி நிற்கும் தேரடிக் கட்டடத்தின் படிகளை அடுத்து நின்ற வில்வமரத்தின் கீழ் நிடை கூடி இருப்பது இவரது வழக்கமாகும். இவர் ஒருமுறை நிடை கூடினால் நாட்கணக்காக அப்படியே தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார். பின்னர் நிடை கலையும் போது அவருடைய பேச்சும் நடத்தையும் பொது மக்களுக்கு விந்தையாக இருக்கும். இதனால் இவரை ‘விசர்ச்செல்லப்பா’ என அழைத்ததுமுண்டு. உள்ளொளி சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் செல்லப்பா சுவாமிகளைக் காணச் சாதாரண மக்கள் அஞ்சினர். சுவாமிகளின் உண்மை இயல்பை அறியாத மக்கள் அவரை ஏளனஞ் செய்தனர்.

செல்லப்பா சுவாமியை ஒரு மகான் என்று உணர்ந்தோர் மிகச் சிலரே. அவர்களுள் யோகர் சுவாமி சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர். அரச உத்தியோகத்தைத் துறந்து ஆன்மீக விடுதலை நாடிவந்த சதாசிவனின் பக்குவ நிலையை உணர்ந்த செல்லப்பா சுவாமிகள், அவரைத் தம் சீடராக இருத்தி ஐந்து ஆண்டுகள்

பயிற்சியளித்து யோகர் சுவாமிகளாக்கினார். செல்லப்பா சுவாமிகள் விரிவுரையாகவோ, கலந்துரையாடல் மூலமோ தம் சீடருக்குப் போதிக்கவில்லை. தம் சீடரை அழைத்துக் கொண்டு கால் நடையாகவே நெடுந்தூரம் ஊர்சுற்றக் கிளம்பி விடுவார். அப்போது தாம் பெற்ற அனுபூதி ஞானத்தைச் சூத்திரம் போன்ற சிறுசிறு வாக்கியங்களாகச் செல்லப்பா சுவாமிகள் தம் சீடருக்குக் கூறுவார். பக்குவ நிலையிலிருந்த சீடருக்கு ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஒரு முழு நூல் போல விளக்கமளித்தன.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தேரடி வில்வமரத்தின் நிழலிலே இருக்கும் போதும் ஊரூராய்த் திரியும் போதும் தமக்குள்ளே தாமே பேசிக் கொண்ட வார்த்தைகளே அவையாகும்.

“எல்லாம் செப்படி வித்தை”, “அப்படியே உள்ளது”, “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை”, “முழுவதும் உண்மை”, “ஒருவருக்கும் தெரியாது”, “ஆர் அறிவார்?” என்பன போன்ற வாக்கியங்கள் அடிக்கடி செல்லப்பா சுவாமிகளிடமிருந்து வெளிப்பட்டன. இவையே பின்னாளில் அவரது சீடரான யோகர் சுவாமிகளுக்கு மகாவாக்கியங்களாக அமைந்தன.

செல்லப்பா சுவாமி தமது சீடர் ஆன்மீக சாதனையில் முன்னேறிப் பூரண ஞானியானதும் அவரை நாடெங்கிலும் கால்நடையாகச் சென்று தம் பணியைத் தொடருமாறு அனுப்பி வைத்தார். பின் 1915ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் செல்லப்பா சுவாமி மகா சமாதி அடைந்தார்.

மகா ஞானியாகிய செல்லப்பா சுவாமிகள் தமக்கு அருளிய உபதேசம் பற்றியும் தம் குருநாதரின் அருமை பெருமை பற்றியும் தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்களிலே யோகர் சுவாமிகள் சிறப்பாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லையென்பான் உண்மைமுழுதுமென்பான்
ஒருவருக்கும் தெரியாதென்பான் - சின்னத் தங்கம்
ஓவியம் போல் இருந்தானடி.

அப்படியே உள்ளதென்பான் ஆரறிவாரென்று சொல்வான்
செப்படி வித்தை யென்பான் - சின்னத் தங்கம்
செல்லப்ப நென்னுஞ் சீமான்.

(நற்சிந்தனை)

(இ) யோகர் சுவாமிகள்

யோகர் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில், மாவிட்டபுரம் எனும் ஊரில் 1872ஆம் ஆண்டு 29 ஆந் திகதி பிறந்தார். அவருடைய பிள்ளைத் திருநாமம் “சதாசிவம்”. சதாசிவம் சிறுவயதிலேயே பெற்றோரை இழந்ததால் மாமியார் அரவணைப்பில் வளர்ந்து வந்தார். உரிய காலத்தில் ஊரிலிருந்த தமிழ்ப் பாடசாலையிற் கல்வி கற்கத் தொடங்கினார். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றார். பின்னர் அரச சேவையிற் சேர்ந்தார்.

கிளிநொச்சிப்பகுதியில் நீர்ப்பாசன அலுவலகத்திலே சதாசிவம் களஞ்சியப் பொறுப்பாளராகக் கடமை புரிந்து வந்தார். அவர் முன்செய்த தவத்தின் பயனாய் திருமுறைகளும், புராணங்களும், கீதையும், உபநிடதங்களும் அவருடைய மனதைக் கவர்ந்தன. ஓய்வு நேரங்களில் அவற்றை ஓதியுணர்ந்தார். இந் நிலையில் தான் அவர் செல்லப்பா சுவாமியைக் காண நேர்ந்தது. செல்லப்பா சுவாமிகளே அவருக்குக் குருவாய் நின்று தீட்சையும், உபதேசமுஞ் செய்தார்.

நற்குருவின் தீட்சையும், உபதேசமும் சதாசிவனாரின் வாழ்க்கையில் பெருமாற்றத்தை உண்டாக்கின. தீட்சையின் பின் சதாசிவனார் அரச சேவையை விட்டார். இன சன பந்தத்தைத் துறந்தார். செல்லப்பா சுவாமியையே தம் தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் எல்லாமாகக் கொண்டார். சுவாமிகளை விட்டுப்பிரியாது இருந்தார். சுவாமிகளும் சீடரைப் பலவகைச் சோதனைகளுக்கு உள்ளாக்கிப் பதப்படுத்தினார்.

இவர் ஒரு நாள் தம் குருவைத் தரிசித்தார். பின் தேர் முட்டியின் மேற்படியிலிருந்து நாற்பது நாள் இரவு பகலாக யோக நிர்டையிலிருந்தார். அதன் பின் குருவின் கட்டளைப்படி அன்பர்கள் வழங்கிய உணவை உண்ணத் தொடங்கினார். அன்றிலிருந்து மக்கள் அவரை “யோகர் சுவாமிகள்” என்று அழைக்கலாயினர்.

செல்லப்பா சுவாமியார் சமாதியடைந்த பின்னர், யோகர் சுவாமிகள் கொழும்புத்துறைக்குச் சென்று அங்கு ஓங்கி வளர்ந்திருந்த இலுப்பைமரம் ஒன்றின் அடியில் அமர்ந்திருந்தார். குடிசை ஒன்று அமைத்து, அங்கே வாழ்ந்து வந்தார். இவரின் பெருமைகளைக் கேள்விப்பட்ட மக்கள் இவரிடஞ் செல்லத்

தலைப்பட்டனர். தஞ்சமென்று வந்தவர்களுக்கு இவர் உய்யும் நெறிகளை வகுத்தளித்தார்.

யோகர் சுவாமிகள் தம் அன்பர்களுக்குக் கவிதையிலும், உரையிலும் கூறிய உபேசங்கள் “நற்சிந்தனை” எனப்படும். யோகர் சுவாமிகள், தாம் செல்லப்பாச் சுவாமியைச் சந்தித்த மையையும் அப்போது தமக்கு ஏற்பட்ட ஆன்ம அனுபவங்களை யுங் கூறும் செய்யுள்கள் நற்சிந்தனையிலே சிறந்த பகுதிகளாகும். தம் அடியார்களின் நன்மைக்காக அவர், “சிவதொண்டன்” என்ற மாத இதழைத் தொடங்கியதோடு அமையாது, “சிவதொண்டன் நிலையங்களை” யாழ்ப்பாணத்திலும், செங்கலடியிலும் நிறுவினார்.

(ஈ) நவநாதசித்தர்

கொல்லிமலை தமிழ்நாட்டிற் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு குன்றுத் தொடர். அந்த மலையில் உள்ள குகைகளிற் சித்தர்கள் எக்காலமும் தவஞ்செய்து கொண்டு இருப்பார்கள். நவநாத சித்தரும் அவர்களில் ஒருவர். ஒரே நேரத்தில் ஒன்பது இடங்களில் காணப்படுபவர் என்ற கருத்தில் இவருக்கு நவநாதசித்தர் என்னும் காரணப் பெயர் உண்டாயிற்று.

நவநாதசித்தர் கிரமமாக மௌன தவஞ் செய்த பின்னர் சுய உணர்வு பெற்று எழுவார். அப்பொழுது பசி மிகுந்திருந்தால் உணவு யாசிப்பதற்காக மலையடிவாரத்திலுள்ள கிராமங்களில் ஒன்றுக்குச் செல்வார். இவ்வாறு இவர் உணவுக்காகச் சென்ற கிராமங்களில் கரிகாலி என்பதும் ஒன்று.

கரிகாலிக் கிராமத்தில் சித்தரை வழிபட்டு வந்தவர் பெருமாள் அம்மையார். இவரின் கணவர் இலங்கையில் நாவலப்பிட்டியிலுள்ள குயின்ஸ்பரித் தேயிலைத் தோட்டத்தில் தலைமைக் கணக்காளராகப் பணிபுரிந்தார். அதனால் அம்மையார் ஆண்டொன்றில் ஆறுமாத காலத்துக்கு குயின்ஸ்பரித் தேயிலைத் தோட்டத்திலும் மிகுதியான ஆறுமாத காலத்திற்கு கரிகாலியிலும் தங்கியிருத்தல் வழக்கம்.

பெருமாள் அம்மையார், கரிகாலியில் வாழ்ந்த காலங்களில் நவநாதசித்தர் உணவு யாசிப்பதற்காக இவருடைய வீட்டிற்கும் செல்வதுண்டு. ஒருநாள் அம்மையார், “சுவாமி, நாங்கள் இலங்கையில் கட்டும் முருகன் கோயில் கும்பாபிடேகத்திற்கு

தவறாமல் வரவேண்டும்” என்று சித்தருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். சித்தரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்.

அதன் பின்னர், குயின்ஸ்பரித்தேயிலைத்தோட்ட இல்லத்திற்கு பெருமாள் அம்மையார் வந்திருந்தார். அவ்வேளை முருகன் கோயிற் திருப்பணி வேலைகள் முடிவடைந்து, கும்பாபிடேக நாள் நிச்சயிக்கப்பட்டது. அம்மையார் தனது மூத்த மகனிடம், சுவாமிக்கு அழைப்பு அனுப்புமாறு கூறினார். மகனோ, “இன்று சுவாமிக்குத் தந்தி அடித்தாலும் அவர் இங்கு வர ஒருவார காலஞ் செல்லும். நாளைக்குக் கும்பாபிடேக வேலை நிறைவெய்திவிடும். எனவே, இக் கடிதம் எழுதி என்ன பயன்?” என்று தாயாரைக் கேட்க, “நினைத்தவுடன் அறிவிப்பது நம்கடமை” என்று தாயார் பதில் கூறினார். எனவே, கடிதம் எழுதி, அன்றே தபாலிற் சேர்க்கப்பட்டது.

கும்பாபிடேக நாளன்று, அம்மையார் அதற்குத் தேவையான பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு கோயிற் பக்கமாகச் சென்றார். அவ்வேளையில் எதிர்பாராத வகையில் சுவாமி அங்கே வந்தார். பெருமகிழ்ச்சியடைந்த அம்மையார், “சுவாமி நேற்றைக் குத்தானே கடிதம் எழுதினேன். எப்படிச் சுவாமி வந்தீர்கள்?” என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார். “ஆயா நினைத்தது; அடிமை வந்தது” என்று சுவாமிகள் கூறினார்கள்.

பெருமாள் அம்மையார் ஒருமுறை சிதம்பரஞ் செல்வதற்கு முன் சுவாமியிடம் உத்தரவு பெற்றுச் சென்றார். அங்கு சென்ற அம்மையார், ஆறுமுகநாவலரின் முன்னோர் அங்கு அமைத்த ஞானப்பிரகாசம் என்னுஞ் குளத்திலே தீர்த்தமாடிய பின்னர் செபஞ் செய்வதற்காகச் சுவாமி தமக்குக் கொடுத்த உருத்திராக்க மாலையைத் தேடினார். அதனை அவர் எடுத்துச் செல்லாததனை அப்பொழுது தான் உணர்ந்தார். உடனே தம் கண்களை மூடிக் கொண்டு, நவநாதசித்தரை மனத்தில் நினைத்து பிரார்த்தித்தார். உடனே அந்த மாலை அற்புதமாக அவருடைய கையில் வந்து வீழ்ந்தது.

இவ்வாறு பல்வேறு அற்புதங்களைச் செய்த நவநாத சித்தருடைய சமாதி, அவரது விருப்பத்தின்படி, குயின்ஸ்பரித் தேயிலைத் தோட்டத்திலுள்ள முருகன் கோயிலுக்கு அயலில் உள்ளது.

(உ) பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள்

பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள் மிக இளம்பராயத்தில் கண்டியில் வசித்தார். கண்டியில் கடை வீதியிலே சிறு பையனாகச் சுற்றித் திரிந்த இவரை, ஒருவர் தமது வீட்டிற்கு வருமாறு அழைத்து அன்பு செய்து வளர்த்து வந்தார்.

ஆனைக்குட்டி என்பது வளர்ப்புத் தந்தையால் வைக்கப்பட்ட பெயராகும். ஒரு நாள் கொல்லைப்பக்கம் சென்ற ஆனைக்குட்டி “அம்மா அம்மா பாம்பு” என்று சத்தமிட்டார். தாயார் ஓடோடி வந்து, “மகனே, பாம்பு எங்கே? என்று கேட்க இவர் ஏக்காளம் கொட்டிச் சிரிக்கலானார். இவ்வாறு மூன்றாந்தடவையும் சத்தமிட ஒருவரும் வரவில்லை. சில மணிநேரம் சென்றபின் போய் பார்த்தால் அவரைக் காணவில்லை. ஆனால் அவர் மலங்கழித்த இடத்தில் தங்கக் குவியல் இருப்பதைக் கண்டனர். இதனை எடுத்துப் பாதுகாப்பாக வைத்துவிட்டு, குடும்பம் முழுவதும் தேடுதலில் ஈடுபட்டது. ஈற்றில் கண்டி ஸ்ரீ கதிரேசன் ஆலயத்தின் படியில் படுத்திருக்கக் கண்டு, வீட்டிற்கு வருமாறு அவர்கள் கெஞ்சினர். ஆனால், அவரோ முற்பிறவியில் உங்களுக்கு உழைத்துத் தரவேண்டிய கடன் இருந்தது. அது நிறை வேறிவிட்டது. இப்போழுது நீங்கள் யாரோ? நான் யாரோ? என்று கூறி மௌனமாக இருந்துவிட்டார்.

சீவன் முத்தரான ஆனைக்குட்டி சுவாமிகள் கண்டியை விட்டு இந்தியா சென்றார். நவநாத சித்தரும், ஆனைக்குட்டி சுவாமிகளும் ஒருமுறை பல சாதுக்களோடு புகையிரதம் ஒன்றில் ஏறினர். இதைக் கண்ணுற்ற புகையிரத நிலைய அதிபர் ஆனைக்குட்டியையும், நவநாதசித்தரையும் தவிர மற்றைய சாதுக்களை எல்லாம் இறங்குமாறு கட்டளையிட்டார். எமது சகோதரங்களுக்கு இடமில்லை என்றால் நாம் போகவில்லை என்று எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பக்கத்திலிருந்த ஒரு காட்டில் தங்கி, அங்கு தீழுட்டி குளிர் காய்ந்தனர்.

ஆனால், இங்கு புகையிரதம் நகர மறுத்துவிட்டது, சாரதி எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும், பெரிய பொறியியலாளர்கள் வந்தும் முடியவில்லை. இறுதியில் பிரயாணி ஒருவர் சாதுக்களை இறக்கிவிட்டது தான் காரணமாக இருக்கலாம் என்று கூறினார். அதன் பின் அவர்கள் சாதுக்களைத் தேடச் சென்று, அவர்களை வீழ்ந்து வணங்கி, தமது பிழைகளைப் பொறுக்குமாறு வேண்டினர். “எப்பொழுதேனும் சாதுக்களிடம் புகையிரதக்

கட்டணம் அறவிடக்கூடாது என்று ஒப்பம் இட்டுத் தாருங்கள். மிகுதியை நாங்கள் பார்க்கிறோம்” என்றனர். அதன்படியே அவர்களும் செய்தனர். சுவாமிகள் அவர்களிடமிருந்து ஒரு சிகரெட்டை வாங்கிப் பற்றவைத்து, புகையை இழுத்து வெளியே ஊதினார். என்ன ஆச்சரியம்! நான்கு, ஐந்து மணிநேரமாக அசையாது நின்ற புகையிரதம் நகரத் தொடங்கியது.

பெரியானைக்குட்டி சமாதியடையப் போகும் காலத்தைச் சித்தானைக்குட்டிச் சுவாமிகள் உள்ளுணர்வால் அறிந்திருந்தார். அதனால் உரிய காலத்தில் அவரை விட்டு விலகாது சுற்றிக் கொண்டே இருந்தார். பெரியானைக்குட்டியின் திருவுள்ளப்படி அவர் கொழும்பிலேயே சமாதியடைந்தார். அவரது சமாதி கொழும்பு முகத்துவாரம் கடற்கரையில் உள்ளது.

(ஊ) சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள்

கோவிந்தசாமி, இராமநாதபுரத்துச் சிற்றரசர் பரம்பரையைச் சார்ந்தவர். அவர் அரச குடும்பத்திலே பிறந்தாலும், அரச போகங்களில் அவருக்கு நாட்டம் ஏற்படவில்லை. அதனால், அவரின் உள்ளம் துறவறத்தையே நாடியது. அச் சந்தர்ப்பத்தில் இராமநாதபுரத்திற்கு வருகை தந்திருந்த இரு சித்தர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கோவிந்தசாமிக்குக் கிடைத்தது. அவ்விருவர் பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகளும், நவநாதசித்தரும் ஆவர். அவர்களைத் தமது சமஸ்தானத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அதன் பின்னர், அவ்வடியார்களுக்கு அடியார் ஆகி சந்நியாசியானார். இவ்வாறு பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகளும் நவநாதசித்தரும் கோவிந்தசாமியைத் தமது சீடர் ஆக்கினர். அன்று தொடக்கம் கோவிந்தசாமி சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் என வழங்கப்பட்டார்.

பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள், சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள், நவநாதசித்தர் ஆகிய மூவரும் இணைபிரியாது தமிழகம் முழுவதும் யாத்திரை மேற்கொண்டனர். தம்யாத்திரையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கோடு ஈழ நாட்டிற்கும் புறப்பட்டனர். சித்தானைக் குட்டி சுவாமிகளின் ஈழநாட்டு வருகையே ஒரு சித்து வேலையாக இருந்தது.

ஈழநாட்டிற்கு வருவதற்கு இருவருக்கு மட்டுமே பயணச்சீட்டுக் கிடைத்தது. அதனால், சித்தானைக்குட்டியை அக்கரையில் விட்டுவிட்டு இருவரும் கொழும்புக்கு வந்தனர். சுவாமிகள் இருவரையும் வரவேற்கப் பெருந்தொகையான மக்கள் துறைமுகத்தில் காத்திருந்தனர். வரவேற்பவர்களில் ஒருவராக சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகளும் அங்கு காணப்பட்டார்.

சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் ஈழத்தின் பல இடங்களுக்கும் யாத்திரை செய்து, தமது சித்து விளையாட்டுக்களால் மக்களை, ஆண்டவனை மறவாத அடியார்களாக்கினார். பின் இவர் மட்டக்களப்புக் காரைதீவிற்குச் சென்று அங்குள்ள அடியார்களுக்கு அருள்புரியலானார். சுவாமிகள் தன்னைத் தரிசிக்க வருபவர்களுக்கு அருளுரை வழங்கினார்; தீராத நோயுற்றிருந்தவர்களைக் குணப்படுத்தினார்; தேடி வரும் அடியார்களை ஆழ்ந்த தியானம் செய்ய வழிப்படுத்தினார்.

சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகளின் அருளுரைகள் எளிமையானவை. அவர் அருளிய உபதேசங்கள் எல்லோர் வாழ்க்கையிலும் திருப்புமையத்தை ஏற்படுத்தின. சுவாமிகளுடைய உபதேசங்களிற் சில வருமாறு.

“அதிகாலை நித்திரை விட்டெழு
எழும்போதே ஆண்டவனை நினை
காலைமாலைக் கடன்களைக் குறைவறச் செய்
தேநீர் காய்பியைத் தூரத்தள்ளு
மரக்கறி உணவு மனதிற்கு மகிழ்ச்சி
பசித்து வந்தோர் முகம்பார்
உண்ணுமுன்பு ஒருகணம் இறைவனை நினை
கடமையில் தவறினால் கடவுளைக் காணமாட்டாய்
நெற்றிக் கழகு விபூதி பூசுதல்
படுக்குமுன்பு இறைவனைப் பிரார்த்தி.”

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) அட்டமா சித்திகளும் எவை?
- (2) ஞானியரின் இயல்பினை விளக்குக.
- (3) ஞானியர்களை ஈழத்துச் சித்தர், தமிழ்நாட்டுச் சித்தர் என வகைப்படுத்துக.

சந்தான குரவர்

அறிமுகம்

சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றிய பெரியோர்களில் பக்தி மார்க்கத்தை வளர்த்த திருத்தொண்டர்கள் நால்வர் சமயகுரவர் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவர். அதுபோல குருசீட பரம்பரை முறையிற் சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூற்பயிற்சி வழங்கிய தத்துவ ஞானிகள் நால்வர் சந்தான குரவர் என விதந்து கூறப்படுவர். சந்தானம் என்றால் தலைமுறை அல்லது பரம்பரை என்பது பொருள். குரவர் என்பது குருமார், ஞானாசிரியர் எனப் பொருள்படும். சந்தான குரவர் என்போர் அகச் சந்தானகுரவர், புறச் சந்தான குரவர் என இருபெரும் பிரிவில் அடங்குவர். தமிழ் நாட்டில் தலைமுறை தலைமுறையாக ஞான நூற் கல்விப்பணி புரிந்த மெய்கண்ட தேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறை ஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவாசாரியார் ஆகிய நால்வரும் புறச் சந்தான குரவர் எனப்படுவர். அவர்களின் வரலாறுகளை இனிச் சுருக்கமாக அறிந்து கொள்வோம்.

அ. மெய்கண்ட தேவர்

திருமுனைப்பாடி நாடு என்னும் நாட்டிலே திருப்பெண்ணா கடம் என்ற ஊரில் அச்சுதகலப்பாளர் என்னும் சிவபக்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவரின் மனைவி பெயர் மங்களாம்பிகை. இத் தம்பதிகள் பிள்ளைப் பாக்கியம் இல்லாத குறையினால் மனம் வருந்தினர்.

அச்சுதகலப்பாளர் தமது குலகுரு ஆகிய திருந்துறையூர் சகலாகமபண்டிதர் என அழைக்கப்படும் சதாசிவ சிவாசாரியாரிடம் தமது மனக்குறையை எடுத்துக் கூறினார். அருணந்தி சிவாசாரியார் அக்கால வழக்கத்திற்கு இணங்க, திருமுறைச் சுவடிக்கட்டில் கயிறு சார்த்திப் பார்த்தார். அப்போது சம்பந்தப் பெருமான் பாடியருளிய “பேயடையா” என்னும் பாசரம் அவரின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்தது.

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண்டாவொன்றும் வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.”

இப்பாசுரத்திலுள்ள “பிள்ளையினோடுள்ள நினை வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுற வேண்டா” என்னும் பகுதி ஒரு புத்துணர்ச்சி தரும் நல்வாக்காகச் சிந்தையிற் பதிந்தது. இந்த நல்வாக்கை நிறைவேற்றும் வழி “..... வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையார் அவர் தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே” என்று அதே பாசுரத்தில் அழுத்தமாகக் கூறப்பட்ட பாங்கு ஏற்கனவே தோன்றிய புத்துணர்ச்சிக்கு ஒரு வலிமையை வழங்கியது. இப்பாசுரத்திற்கூறப்பட்ட வழியை மனப்பூர்வமாகப் பின்பற்றிய அச்சுதகளப்பாளர் திருவெண்காட்டில் எழுந்தருளிய சுவேதனப் பெருமானின் கருணைக்குப் பாத்திரரானார். திருவெண்காட்டு இறைவனின் திருவருளாற் பிள்ளைப்பாக்கியம் வாய்த்த மகிமையை நன்றியுணர்வோடு போற்ற விரும்பிய அச்சுதகளப்பாளரும் அவரது மனைவியும் தங்கள் குழந்தைக்குச் சுவேதவனப் பெருமான் எனப் பெயர் சூட்டினர். குழந்தைப் பருவத்தில் திருஞானசம்பந்தரைப் போல சுவேதவனப்பெரு மானும் ஞானக் குழந்தையாக விளங்கினார். அவரின் மெய் ஞானத்தை உணரும் பக்குவ நிலையை உணர்ந்து கொண்ட பரஞ்சோதி முனிவர், “மெய்கண்டார்” என்னும் திருப்பெயரைச் சூட்டியருளினார். இப் பெயர் பரஞ்சோதி முனிவரின் ஞானாசாரியரான சத்திய ஞான தரிசினிகள் எனும் வடமொழிப் பெயரின் தமிழ் வடிவமாகும்.

மெய்கண்டார் தமது மெய்ஞானத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில் “சிவஞான போதம்” என்ற தத்துவ நூலை இயற்றினார். அதனை 49 மாணவர்களுக்குப் போதித்தார். இந்த மாணவர் குழுவில் அருணந்தி சிவாசாரியார், மனவாசகங் கடந்தார், சிற்றம்பல நாடிகள் என்னும் மூவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஞானக் கல்விப் பணியையே தமது வாழ்க்கைப் பணியாக ஏற்று சைவசித்தாந்த சாத்திர சிந்தனைகளைத் தமிழ் நாடெங்கும் பரப்பும் மாணவர் குழாத்தை உருவாக்கிய மெய்கண்ட தேவர், ஐப்பசி மாத சுவாதி (சோதி) நட்சத்திரத்தில் முத்தியடைந்தார். இவரின் குருபூசைத் தினத்தைச் சைவர்களும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சைவசித்தாந்திகளும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

ஆ. அருணந்தி சிவாசாரியார்

தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருத்துறையூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திற் பிறந்த அருணந்தி சிவாசாரியார் புகழ்ச்சிறப்புடைய தத்துவஞானி

ஆவர். இவரின் இயற்பெயர் சதாசிவம். பல சமயநூற் கல்வியிற் பேரறிவும் அனைத்து ஆகமநூற் கல்வியிலே புலமையும் பெற்றுப் புகழீட்டிய அருணந்தி சிவாசாரியாருக்குச் சகலாகமபண்டிதர் என்னும் காரணப் பெயரும் உண்டு.

மெய்கண்ட தேவரின் தந்தையான அச்சுதகலப்பாளரின் குலகுருவாகிய அருணந்தி சிவாசாரியார் என்னும் மூதறிஞர், சிவஞான போதகராகிய மெய்கண்டாரின் சீடராகச் சேர்ந்தமைக்குப் பின்வரும் சம்பவம் காரணம் என்பர்.

மெய்கண்டார் திருவெண்ணைய் நல்லூர் என்ற இடத்தில் மாணவர் பலருக்குச் சாத்திர நூற் பயிற்சியளிக்கும் தொண்டு புரிந்து வருதலை அருணந்திசிவம் கேள்வியுற்றார். ஒருநாள் தமது பரிவாரத்தோடு திருவெண்ணைய் நல்லூரிலுள்ள ஞானத்தானத்திற்கு அருணந்திசிவம் சென்றார். அப்போது மூலமலமான ஆணவம் என்னும் விடயம் பற்றி மெய்கண்டார் விளக்கம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். இந்நிலையில் அங்கு சென்ற அருணந்திசிவம் “ஆணவம் என்றால் என்ன?” என்ற வினாவை அகந்தைத் தொனி புலப்படக் கேட்டார். அவரின் மனநிலையைப் புரிந்து கொண்ட மெய்கண்டார், தனது சுட்டுவிரலால் அருணந்தி சிவத்தைச் சுட்டிக் காட்டிப் புன்னகை புரிந்தார். உடனே, சதாசிவ சிவாசாரியார் பக்குவநிலைச் சிறப்பையும் கணநேரத்தவறு தம்மைச் சிறுமைப்படுத்திய குறையையும் உணர்ந்து கொண்டார்; மெய்கண்டாரின் சீடர் குழாத்திற் சேர்ந்து கொண்டார்; ஞானநலம் பெற்றார். அப்பொழுது அருணந்தி சிவாசாரியார் எனும் தீட்சா நாமத்தையும் பெற்றார். மேலும், கல்வி என்பது முடிவற்றது. ஆர்வமும் முயற்சியும் பண்பமைதியும் சாதகமாக அமையப் பெற்றவர் முதுமையிலும் கல்வி பயிலலாம்; பயன்மிக்க நூலாக்கப் பணிபுரியலாம் போன்ற உண்மைகளையும் இச்சம்பவம் புலப்படுத்துகின்றது.

மெய்கண்டார் உணர்ந்திய மெய்ப்பொருள் விளக்கத்தினால் ஞான மேம்பாடு அடைந்த அருணந்திசிவம் சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்களை இயற்றினார். மெய்கண்ட தேவர் தமக்கு உபதேசித்த சிவஞான போதத்தை மறவாத அருணந்திசிவம்,

“எமக்குரு நாதன்..... தீதகல எமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி” எனவும், “மெய்கண்டான்

நூல் சென்னியிற் கொண்டு சைவத் திறமைத் தெரிக்கல் உற்றாம்” எனவும் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அருணந்தி சிவாசாரியார் முத்தியடைந்த தினம் புரட்டாதி மாதப் பூர நட்சத்திரமாகும்.

(இ) மறைஞான சம்பந்தர்

திருப்பெண்ணாகடத்தில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்த ஞானி மறைஞான சம்பந்தர் ஆவர். வேதநெறிக் கல்வியும் மிகு சைவத்துறைக் கல்வியும் துறைபோனவர். ஞானமார்க்கத்திற் சிறிதுகாலம் மௌன விரதம் காத்து வாழ்ந்தவர். இதனால் இவர் மறைஞான சம்பந்தர் எனப்பட்டார். இவரின் இயற்பெயர் பரம சிவானந்தம் என்பதாகும்.

அருணந்தி சிவாசாரியார்பால் ஞானத்துறையில் உபதேசம் பெற்ற மறைஞான சம்பந்தர், திருக்காளஞ்சேரி என்னும் இடத்தில் ‘பிரமபுரேசர்’ சந்நிதியில் சீடர்களுக்கு ஞானவிளக்கம் அளித்து வந்தார். எளிமை புலப்படும் உணவு வழக்கமும் தூய சிந்தனை வாழ்வும் பேணிய மறைஞான சம்பந்தர் முத்தியடைந்த தினம் அல்லது குருபூசைத் தினம் ஆவணி மாத உத்தர நட்சத்திரமாகும். ‘சதமணித் திரட்டு’ என்னும் நூலை மறைஞான சம்பந்தர் இயற்றினார் என்பர்.

(ஈ) உமாபதி சிவாசாரியார்

உமாபதி சிவாசாரியார் சிதம்பரம் தில்லைவாழ் அந்தணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். வேதநெறியிற் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்ற வரான உமாபதி சிவாசாரியார் சைவசித்தாந்த ஞானத்திலும் பெரும் புலமை பெற்ற நல்லறிவாளர் ஆவர். சிதம்பரம் திருக்கோயிற் சூழலின் சற்றுத் தொலைவிலுள்ளது கொற்றவன் குடி. இப்போது கொத்தங்குடி எனக் கூறப்படும் சிற்றூரில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்த காரணத்தினாற் ‘கொற்றவன் குடி முதலியார்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரை அவர் பெற்றார்.

உமாபதி சிவத்தின் ஆசிரியராக விளங்கியவர் மறைஞான சம்பந்தர். ஒருமுறை உமாபதிசிவம் சிதம்பர நடராசப் பெருமானுக்குப் பூசை செய்த பின் சிவிகையிலே ஏறி கொடி, குடை, தீவர்த்தி முதலான கௌரவச் சின்னங்களோடு தமது

இருப்பிடத்துக்குச் சென்று கொண்டிருந்தார். அப்போது உமாபதி சிவம் பல்லக்கிற் செல்வதைக் கண்டதும், “பட்ட கட்டையிற் பகற்குருடு போகின்றது” என்று கூறினார். அவ்வார்த்தைகள் உமாபதிசிவத்தின் சிந்தனையைக் கிளர்ந்தெழச் செய்தன. இவ்வார்த்தைகள்,

- (1) ஆடம்பர வாழ்வு ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கு ஆகாது
- (2) அகக் கண் திறந்தவரே கண்ணுடையர்; அல்லாதோர் ‘பகற்குருடு’ என மதிக்கப்படவேண்டியவர்
- (3) என்றோ ஒருநாள் இறப்பு எவருக்கும் நேரிடும்

என்னும் உண்மைகளை உமாபதி சிவத்திற்கு உணர்த்தின.

மறைஞான சம்பந்தரின் வார்த்தைகள் உமாபதி சிவத்தின் அகக்கண்களைத் திறந்தன. அவர் மறைஞான சம்பந்தாரின் சீடரானார். கொற்றவன் குடியில் வறிய மக்களோடு வசிக்கும் எளிய வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

உமாபதி சிவாசாரியாரின் அதி தீவிர பக்குவ நிலையை உலகினர்க்குக் காட்ட விரும்பினார் மறைஞான சம்பந்தர். ஒரு நாள் உமாபதி சிவாசாரியாருடன் நெசவாளர் இருக்குமிடத்தை யடைந்து, அங்குள்ள ஒருவரிடம் நெசவுக்கு வைத்திருந்த கூழை வாங்கிப் பருகினார். அவர் அருகே மிகுந்த பக்தி உடையவராய் நின்ற உமாபதி சிவாசாரியார், தம் குருவின் முழங்கை வழியாக ஒழுகிய கூழைப் பிரசாதமாகக் கொண்டு இரு கையாலும் ஏந்திப் பருகினார்.

உமாபதி சிவாசாரியாரின் இச்செயலை அறிந்த தில்லை வாழந்தணர்கள், அவரது உயர்ந்த மனநிலையை உணராமல் அவரைப் பழித்தனர். அதுமட்டுமன்றி, நடராசப் பெருமானுக்கு அவர் பூசை செய்யாதபடி தடையுஞ் செய்தனர். அதனால், உமாபதி சிவாசாரியார் கொற்றவன் குடியிலே போய்த் தங்கியிருந்தார்.

அந்நாளில், சிதம்பரத்திலே நிகழ்ந்த கொடியேற்ற விழாவில் இறைவனருளாற் கொடி ஏறாமல் தடைப்பட்டது. உமாபதி சிவாசாரியார் அங்கு இல்லாமையாலேயே அது தடைப்பட்ட தென்பதை அறிந்தனர் தில்லை வாழந்தணர். அவரிடம் சென்று வணங்கி, அவரை அழைத்து வந்தனர். உமாபதி சிவாசாரியார்

நடராசப் பெருமானை வணங்கிக் கொடிக்கவி பாடியருளினார். ஏறாது நின்ற கொடி ஏறிற்று. இதனால் உமாபதி சிவாசாரியாரின் மகிமையைத் தில்லைவாழ்ந்தணர் உணர்ந்து, அவரிடத்திலே பக்தியுடையவர்களாய் ஒழுகினர்.

உமாபதி சிவம் 'கோயிற் புராணம்' என்னும் தல புராணத்தை இயற்றியதும், அதனை அக்கால வழக்கத்திற்கு இணங்கச் சிதம்பரத்தில் அரங்கேற்ற விரும்பினார். ஆயின், அவரின் எண்ணம் நிறைவேறாமையால் அந்நூல் பெட்டகத்திற் சும்மாகிடந்தது. ஒருநாள் தில்லைச்சபாநாயகர் தில்லைவாழ் அந்தணர்கனவிலே தோன்றித் தாம் உமாபதியின் பெட்டகத்துள் பூட்டப் பட்டிருப்பதாகக் கூறினார். அதனால், அந்தணர்கள் மனமாற்றம் அடைந்து கோயிற் புராணம் இனிதே அரங்கேற உதவினர்.

'பெற்றான் சாம்பான்' என்னும் சிவபக்திமிக்க விறகுத் தொழிலாளிக்கு உமாபதிசிவம் இறைவனின் சீட்டுத் தகவலுக்கு இணங்க முத்தியளித்தார். இச் செயல் சுற்றாடலிற் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. அப்போதைய மன்னனுக்கும் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டது. உமாபதிசிவம் நயனதீட்சை மூலம் முள்ளிச் செடிக்கு முத்தியளித்து தமது ஆன்மீக நிலையை வெளிப்படுத்தினார். "ஏழை எளியவர்களோடு கூடிவாழும் மெய்ஞ்ஞானிகள் எத்தனையோ சோதனைகளைச் சமுதாயத்தில் எதிர்நோக்க நேரிடும்" என்பதற்கு உமாபதி சிவாசாரியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

உமாபதி சிவாசாரியார் "சித்தாந்த அட்டகம்" என்று அழைக்கப்படும் நூல்களையும் பல பிரபந்தங்களையும் ஒரு உரை நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

சிவப்பிரகாசம்

திருவருட்பயன்

வினா வெண்பா

போற்றிப் பஃறொடைவெண்பா

கொடிக்கவி

நெஞ்சுவிடுதாது

உண்மை நெறி விளக்கம்

சங்கற்ப நிராகரணம்

என்பன அவர் எழுதிய அட்டகங்களாகும்.

அவர் கோயிற் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத் தொண்டர் புராணசாரம், திருமுறை கண்ட புராணம், திருப் பதிகக் கோவை முதலான நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

திருவாடுதுறை ஆதீனத்தைத் தாபித்த நமச்சிவாயத் தேவர் இவரது மாணவருள் ஒருவராவர். உமாபதி சிவாசாரியார் முத்தியடைந்த தினம் சித்திரை மாத அத்த நட்சத்திரமாகும்.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. சந்தான குரவர் எனப்படுவோர் யார்?
2. புறச் சந்தான குரவர் எனப்படுவோரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
3. “சித்தாந்த அட்டகம்” என்றால் என்ன?

(ஆ) செயற்பாடு

1. பின்வரும் அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்க.

புறச் சந்தான குரவர் பெயர்	மறு பெயர்	இயற்றிய நூல்கள்
மெய்கண்ட தேவர்		
அருணந்தி சிவாசாரியார்		
மறைஞான சம்பந்தர்		
உமாபதி சிவாசாரியார்		

2. (அ) சந்தான குரவர்களின் குருபூசைத் தினங்களை அட்டவணைப்படுத்தி, வகுப்பறையில் காட்சிப் படுத்துக.

(ஆ) ஆசிரியரின் உதவியோடு, சந்தான குரவர்களின் குருபூசைத் தினங்களைக் கொண்டாடுக.

தோத்திரப் பாடல்கள்

அறிமுகம்

சகல சமயத்தவரும் நன்னெறியில் நடந்து நன்மை எய்த வழிகாட்டுவன சமய நூல்கள். அவை தோத்திரம், சாத்திரம் என இருவகையுள் அடங்கும். இறைவழிபாடெவையும் கர்மமார்க்கம், ஞானமார்க்கம் என இருவகையின. அவற்றுள் ஞானமார்க்கம் முதிர்ந்த அறிவினராய் பதியையும் உசாவி உணர வேண்டு வர்க்கே உதவுவது: உரியது. ஆதலால், சாத்திர ஞானம் சாமானியர் சாதனைக்குச் சாத்தியமாவதரிது.

தோத்திரம் (ஸ்தோத்திரம், துதிவகை) என்பது எவரும் பொருளுணர்ந்தோ, உணராமலோ, இன்னிசையமையவோ, அமையாதோ தத்தமது ஆற்றலுக்கேற்ப இறைவனைப் பாடிப் பரவிப் பயன்பெற உதவும்; எளிதிலே சாதிக்கும் சாதனை வழியுமாம்.

நம் சமயகுரவரும் சைவசமய சார்புடைய அருளாளரும் அருளிய துதிப் பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. நம்மாழ்வார் முதலியோர் அருளியவை திவ்விய பிரபந்தமென்று போற்றப்படுகின்றன.

பிற்காலங்களிலும் அருணகிரிநாதர், தாயுமானார், குமரகுருபரர் முதலிய இறையருள் பெற்றோர் இசைத்த பாடல் களும் பலவகைப் பிரபந்த நூல்களாய் அமைந்துள்ளன. இவையன் றிப் புராண இதிகாசங்களிலும் ஆங்காங்கு தோத்திரங்களுண்டு. இறைவனின் ஆயிரந் திருநாமாவளிகளும் பாராயணத்துக்காக அமைந்துள்ளன. அவை 'நம நம' எனவும் 'போற்றி போற்றி' எனவும் 'வணக்கம்', 'வாழி' எனவும் அந்தம் ஆதிகளில் அமைந் திருக்கக் காணலாம். வேறு சில அடைக்கலம், ஓலம், சரணம் என்ற வகையிலும் இணைந்திருக்கும்.

இவ்வகைத் தோத்திரங்களிலே எங்கள் குறைகளை முறையிடும் வகையும், நாம் இறைவனிடம் இரந்து வேண்டுவன எவையெ னவும், வேண்டுமாறும் கூறப்படுதலையும் காணலாம். இவ்வழி பக்தி மார்க்கம் எனப்படும். ஏனைய வழிகளிலும் பார்க்க மிக

எளிமையான வழி இது ஒன்றேயாகும். இவ்வழிக்குப் பூவோ, நீரோ, பச்சிலை, தூபதீப, நிவேதனமோ அவசியமில்லை; அமைந்தால் நன்றே.

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் எத்தொழில் செய்து கொண்டும் தோத்திரம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். காரியமும் நடக்கும்; கடவுள் வழிபாடும் நடக்கும். கடவுளருளாலே காரிய சித்தி கைகூடும். ஆக நாம் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே; நமது இஷ்ட தெய்வத்துக்குரிய தோத்திரங்களிலே சிலவற்றை மனனம் செய்து ஓதுவதை நாம் பழக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

‘நற்றவா உன்னை நான்மறக்கிலும் சொல்லும் நா நமசி வாயவே’ என்றபடியே வாழ்ந்தால் காலமெல்லாம் கருமமாகும்; சீலம் வளரும்; திருவளரும்.

(அ) பெரியாழ்வார் திருமொழி

திருப்பல்லாண்டு

அடியோ மோடும்நின் னோடும் பிரிவின்றி

ஆயிரம் பல்லாண்டு

வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற

மங்கையும் பல்லாண்டு

வடிவார் சோதி வலத்துறையும்சுட

ராழியும் பல்லாண்டு

படையோர் புக்கு முழங்கும்அப் பாஞ்ச

சன்னியமும் பல்லாண்டே

பதவுரை

நின்னோடும் பிரிவின்றி (நிற்கும்) அடியோமோடும் ஆயிரம் பல்லாண்டு - நாயகமாம் கண்ணபிரானே உன்னுடனும் பிரிவறியாது தொண்டு பூண்டு நிற்கும் எம்மோடும் எல்லவர்க்கும் பல்லாண்டு வாழ்க என மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகிறோம்; நின்வலமார்பினில் வடிவாய் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு - திருமாலே, உனது வலமார்ந்த மார்பிலே அழகாக அமைந்து வாழ்கின்ற திருமகளாகிய தாயும் பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துகிறோம்; வலத்துறையும் சோதி வடிவார் சுடர் ஆழியும் பல்லாண்டு - மாயவா, நின் வலக்கரத்தில் வெற்றிச் சின்னமாகச்

சோதிப் பிழம்பாகப் பிரகாசிக்கும் சக்கரமும் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகிறோம்; படை போர் புக்கு முழங்கும் அப்பாஞ்ச சன்யமும் பல்லாண்டு - படைகள் கொண்டு பகைவர் போர் புரியவரும் காலத்திலே சென்று பேரிடி போலவே பகை அஞ்சி நடுங்க முழங்கி ஒலிக்கும் பாஞ்சசன்யமும் பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துகிறோம்.

அருஞ்சொல்

அடியோம் - அடியவரும் இறைவனும் பரஸ்பரம் பிரிவின்றிப் பிணைந்திருப்பர். ஆயிரம் பல்லாண்டு - பல்லாயிரம் ஆண்டு வாழ்க. வலம் - வலப்புறம்வெற்றி. ஆழி - சுதர்சனம், சக்கரப்படை. அது சூரியன் போலச் சுடர்விடும் சோதி வடிவினது. பாஞ்சசன்யம் - மாயன் கையிலுள்ள சங்கு போர் வெற்றி குறித்து ஊதப்படுவது. சக்கரமும் சங்கும் முறையே வலத்தும் இடத்தும் இருகரங்களில் இருக்கும்; பஞ்சாயுதங்களில் சிறந்தவை இவை.

பொழிப்புரை

நாமும் உலகும் வாழவேண்டும்; இறைவன் அருள் வழங்க வேண்டும். அவன் அருளாலேயே எல்லாம் வாழ்கின்றது; எனவே, இறைவனை வாழ்த்துவதும் தொழுவதும் நாம் உயர்ந்து நன்மையெல்லாம் வேண்டியே என்பர்.

குறிப்பு

அருளாளரும் ஆன்றோரும் ஆகிய யாவரும், இறைவனையும் உலகத்தையும் அடியார்களையும் சமயத்தையும் சமய சின்னங்களையும் வாழ்த்துவதும் வணங்குவதும் பாரம்பரிய வழக்கு.

‘வாழ்க அந்தணர்’ - சம்பந்தர், நமச்சிவாய வாழ்க - மாணிக்கவாசகர், வான்முகில் வழாது பெய்க - கந்தபுராணம். அவ்வாதே, ஆழ்வாரும் மரபு வழாது வாழ்த்தினர்.

(ஆ) கந்தபுராணம்

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க; ஆறுமுகம் வாழ்க; வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க; குக்குடம்வாழ்க; செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞைவாழ்க; யானைதன் அணங்கும் வாழ்க; மாறிலா வள்ளி வாழ்க; வாழ்க கீர் அடியார் எல்லாம்.

பதவுரை

செவ்வேள் - அன்பர்களாலே நன்கு வேண்டப்படுபவரான முருகக் கடவுளின்; ஆறு இரு தடம் தோள் வாழ்க - ஆறும் ஆறும் ஆகவுள்ள பன்னிரண்டு பெரிய திருப்புயங்களும் (திருக்கரங்களும்) என்றென்றும், வாழ்வனவாக; ஆறுமுகம் வாழ்க - ஆறு திருமுகங்களும் வாழ்வனவாக; வெற்பைக் கூறு செய் தனிவேல் வாழ்க - மலைபோன்ற (சூரபதுமனின்) மார்பைக் கூறுசெய்த வேல் நாயகமும் வாழ்வதாக; குக்குடம் வாழ்க - பதுமனின் வடிவாய்த் தோன்றிய சேவற் கொடியும் வாழ்வதாக; ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க - சூரனின் உருவாய்த் தோன்றிய மயிலாகிய வாகனமும் வாழ்வதாக; யானை தன் அணங்கும் வாழ்க - தேவயானை (ஐராவதம்) வளர்த்த தேவமகளாகிய தேவயானையம்மையாரும் வாழ்வாராக; மாறிலா வள்ளி வாழ்க - நிகரில்லாத வள்ளி நாயகியம்மையாரும் வாழ்வாராக; சீரடியார் எல்லாம் வாழ்க - திருவருட் சிறப்புக்குப் பத்திரரான அடியவர்கள் எல்லாருமே வாழ்வாராக; செவ்வேள் வாழ்க - அனைத்தும் எவரும் வாழ இன்னருள் பாலிக்கும் குமரப் பெருமானும் வாழ்வாராக.

அருஞ் சொல்

தடம்தோள் - பருத்து நீண்ட திருத்தோள்; திருக்கரம் வெற்பு - சூரனின் மலைபோன்ற மார்பு, கிரவுஞ்ச மலையெனினும் பொருந்தும். கூறு - இருபிளவு. தனி - இணையில்லாத, சிறந்த குக்குடம் - கோழிச் சேவற்கொடி; - ஏறிய மஞ்ஞை - வாகனமான மயில்; யானை - வளர்த்த ஐராவதம், அதனாலே தெய்வயானை என்னும் பெயராயிற்று. அணங்கு - தெய்வப் பெண். மாறில்லா - ஒப்பார் மிக்கார் இல்லாத மேலான; வள்ளி - வள்ளிக் கிழங்கு அகழ்ந்த குழியிலே மான் ஈன்று விட்ட பிள்ளையாகப் பெற்றதால் காரணப் பெயர். வல்லி - வள்ளி - கொடிபோன்றவளுமாம்.

பொழிப்புரை

செவ்வேளும் ஆறுமுகம், பன்னிருபுயம், வேல், சேவல், மயில், தேவயானையார், வள்ளிநாயகியார், குகதாசர் வாழ்க; வாழ்க.

விளக்கம்

இறைமைக் குணம் ஆறுக்கும் உரியவை ஆறுமுகம். அவை வேறுவேறாம் ஆறு தொழில் புரிவன. அம்முகங்களுக்குரியன

வான தொழில் இவ்விரு கரங்களுக்குரியன ஆதலின், ஆறு இரு தோள் எனப்பட்டன. சூரபதுமன் ஆணவசொருபம். யான், எனது என்பவை அதன் குணம். அவையே சூரனும் பதுமனும். இரண்டும் இருவராயிணைந்து ஒருவனாகவே தோற்றம்; ஞான சக்தியாகிய வேல் அதனை இருகூறாக்கி வேறு செய்தது. இவர் முன் தவம் செய்து பெற்ற வரத்தின்படி மயிலும் சேவலுமாகிய சிறப்பினை எய்தினார். சத்திமார் இருவரும் விஷ்ணுவின் இருகண்களிலும் தோன்றியவர்கள். அமுதவல்லி சுந்தரவல்லியர் என்பது அவர்கள் பெயர்; முருகனைச் சேர, முன்னே தவம் புரிந்தனர். அவனருள் வழியே அவர்கள் தெய்வநாயகி, வள்ளிநாயகி எனத் தோன்றினர்; உரிய காலத்தில் சக்திகளாகச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்பு

நாம் பெறும் மெய்யுணர்வே ஞானசத்தியாகிய வேல். அது புகுந்து, எமது நெஞ்சிலுள்ள அறியாமை (மருள்) ஆகிய ஆணவத்தை இரு பிளவாக்கும். அதனாலே யான், எனது என்பவை அறும். அது சார்பாகச் சத்திநிபாதம். அருள் (தெருள்) என்பன மெய்யுணர்வாகும். திருவடிப்பேறு சிந்திக்கும். இதனைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் கொடிநிலை, கந்தழி வள்ளி எனக் கூறுகின்றன.

(இ) திருப்புகழ்

உம்பர்தரு தேநுமணி கசிவாகி
 ஒண்கடலுள் தேன் அமுதத் துணர்வுறி
 இன்பரசத் தேபருகப் பலகாலும்
 என்றன் உயிர்க்கு ஆதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பிதனக் கடகவனத் தணைவோனே
 தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
 அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
 ஐந்துகரத் தானை முகப் பெருமானே.

பதவுரை

தம்பி தனக்கு ஆக வனத்து அணைவோனே - தம்பி சண்முகனாரின் எண்ணம் கைகூடியாக வேண்டுமென வனத்தில் வள்ளிநாயகி முன் மதயானை வடிவில் வந்து உதவியவரே; தந்தை வலத்தால் அருள் கைக்கனியோனே - தந்தையாகிய சிவபிரான் முதலிலே உலகை வலம் வந்து முடித்த வெற்றிக்காகப்

பரிசெனத் தர ஏந்திய கையிலுள்ள கனியினரே; அன்பர் தனக்கு ஆன நிலைப் பொருளோனே - அன்பு பூண்ட அடியவர்களுக்கு நிலையான உறுதிப் பொருளாகிய முத்தி நிலையரே; ஐந்து கரத்து ஆனை முகப் பெருமானே - (துதிக்கையுடன்) ஐந்தாம் திருக்கரங்களும் ஆனைமுகமுமுள்ள விநாயகப் பெருமானே என இனிது விளித்துத் தாம் வேண்டுவதை விண்ணப்பிக்கின்றார்; உம்பர் தரு தேநு மணிகசிவாகி - (வேண்டுவதனைத்தும் வழங்கவல்ல) தேவருலகிலுள்ள கற்பகத்தருவும் காமதேநுவும் சிந்தாமணியும் ஆகியவை போலவே போகப் பொருள் யாவையும் தந்துதவி; ஒண்கடலுள் தேன் அமுதத்து உணர்வு ஊறி - ஒளி பொருந்திய பாற்கடலிலே பெற்ற தேவாமிர்தமும் தேனும் கலந்துண்டது போல, சுவை உணர்வு உள்ளத்தில் ஊறுவதாய்; இன்ப (இ) ரசத்தே பருகப் பலகாலும் - பேரில்பச் சுவையுடனே நுகர்ந்து என்றும் களிப்புற்றிருக்குமாறு மேன்மேலும் பல முறையும்; என்றன் உயிர்க்கு ஆதரவுற்று அருள்வோனே - எனது ஆன்மாவுக்குப் பிறப்பிறப்புப் பிணியறுத்து ஈடேறிப் பேரில்பம் நினைத்திருக்கும் வண்ணம் அருள்வீராக; பெருமானே.

அருள் சொல்

உம்பர் - தேவருலகு, தேவர். தரு - கற்பகம் முதலிய ஐந்தரு. தேநு - காம தேநு எனும் பசு; மணி - சிந்தாமணி எனும் நிதி. அமுதம் - பாற்கடலில் கடைந்து பெற்ற சாவாமுவா மருந்து. இரசம் - சுவை. பலகால் - மேன்மேலும். உயிர்க்கு - இவ்வுணவும் போகமும் ஊனுடலுக்கன்று; ஆன்மா ஈடேற்றமாக உயிருக்கு உதவுக. தம்பி - முருகன். வனத்து அணைந்தது - வள்ளி முன்னே காட்டு யானை வடிவில் வந்தருளியது. வலம் - வெற்றி. போட்டியில் முன் வந்தது. கனி - பரிசு பெற்றகனி. நான்கு கரங்களோடு துதிக்கை உட்பட ஐந்து கரமுள்ளவர். ஐங்கரன் என்பதும் ஒரு திருநாமம்.

விளக்கம்

இளையவருக்கு இடையூறு நீக்கிக் காரியசித்தியாக்கியவர். போட்டியில் முன் வந்து பரிசு பெற்றவர். அன்பர்களுக்கு உறுதியாக்கம் தருபவர். வேண்டிய வேண்டியாங்கருளும் மதவேள் விநாயகர். அவரைத் துதித்தால் துரிதமாகவே காரியம் சாதிக்கலாம் என்பது உணர்த்தினார்.

குறிப்பு

திருப்புகழ் பலவும் முருகனுக்கே பாடப் பெற்றாலும், விநாயகருக்கும் சில பாடப்பெற்றன. அவற்றில் இதுவும் ஒன்று. அருணகிரிநாதர் அருளடியது.

2. பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும் பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி

முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வில் முத்தியே
சேர்வதற்குள்வாயே

உத்தமா தானசற் குணர்நேயா ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா

வித்தகா ஞானசந் திநிபாதா வெற்றிவே லாயுதப்
பெருமாளே

பதவுரை

யான் உன்னைப் பத்தியால் பற்றிப் பலகாலும் மாதிருப்புகழ்பாடி - அடியவனான நான் பெருமானே, உன்பாதங்களையே பற்றுக் கோடாக விடாது பற்றி நின்று பலமுறையும் மாண்புள்ள திருப்புகழை (நின்புகழை) யே பாடுபவனாக; முத்தனா மாறு எனைப் பெருவாழ்வில் முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே - உலக பந்தங்களில் விடுபட்டவனாகி, மேலான பேரின்ப நிலையாகிய சீவன் முத்தனாகும் பேற்றை அருளுவாயாக (இதுவேண்டுதல்); உத்தமா தான சற்குணர் நேயா - உத்தமமாகிய உயர்ந்த ஞானத்தைப் பக்குவருக்குத் தானமாகத் தருகின்ற சற்குணரெனும் சாதுக்களுக்கு அருள்பாலிப்பவரே; ஒப்பிலாமாமணிக் கிரிவாசா - நிகரில்லாத பெருமை மிக்க மணிக்கிரியில் வீற்றிருப்பவரே; வித்தகா - கவிஞருக்கெல்லாம் மேலான கவியெனப்படும் வித்தகனே; ஞான சத்திநிபாதா - பக்தர்களுக்கு மெய்யுணர்வையும் திருவருட் சத்தி பதிதலையும் தரவல்லவனே; வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளே - அவற்றை அருளுதற்குச் சான்றாக வெற்றி வேலாயுதத்தை ஏந்தியுள்ள குமரப்பெருமானே! (என அன்புடகூர அழைத்துவேண்டுகிறார்.)

அருஞ் சொல்

மாதிருப்புகழ் - பெருமைமிக்க முருகனது கீர்த்திகள். முத்தன் - பந்தத்தில் விடுதலை பெற்றவன். முத்தி - பேரின்பப் பேறு.

(செய்யும்) சத் குணர் - சத்துவ குணமுள்ளோர். மாமணிக்கிரி - பெருமைமிக்க இரத்தின கிரி என்னும் மலை. வாசன் - வசிப்பவன். வித்தகன் - பேரறிஞன், முற்றறிவினன்.

விளக்கம்

எம்மைப் பத்தி வலைப்படுத்துபவரும், பற்றி நின்று பாவிப்பதும் முத்தனாக்கி முத்தியில் இருத்துவதும் முருகன் செயலே. சான்றாகவே ஞான சத்தியாம் வேலை ஏந்தியுள்ளான்.

குறிப்பு

சத்திநிபாதம் என்பது திருவருட் சத்தி ஆன்மா மீது பதிந்து இறைவசப்படுத்துதல். அதுவும் அவனருள் வண்ணமே வருவது.

(ஈ) கந்தர் அநுபூதி

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய்
கருவாய் உயிராய் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

பதவுரை

உருவாய் - உருவத்திருமேனியுடன் தோன்றுபவரும்; அருவாய் - (அஃதின்றி) அருவமாய் சர்வவியாபகமாயிருப்பவரும்; உளதாய் - உண்டென்பார்க்கு உள் பொருளாய் உணரப் பெறுபவரும்; இலதாய் - இல்லை என்பார்க்கும் இல் பொருளாய் ஒழிந்து நிற்பவரும்; மருவாய் மலராய் - மணமாயும் இணைந்துள்ள மலர் போலவும் உயிரும் உணர்வுமாய் ஒருங்குற்று நிற்பவரும் மணியாய் ஒளியாய் - மணியும் அதன் ஒளியும் போல அனைத்திலும் அகலாது நின்று பிரகாசிப்பவரும்; கருவாய் உயிவாய் - கருவில் கருவின் உயிராகியும்; கதியாய் - உயிர் செல்லும் நரகம், பூமி, சுவர்க்கம் முதலிய இக் கதிகளாகியும்; விதியாய் - ஆங்காங்கு செலுத்தும் விதியெனும் காரணமாகி உள்ளவரும் குருவாய் வருவாய் - பக்குவம் பார்த்துக் குருவடிவாய் வருபவரும்; அருள்வாய் குகனே - பந்தத்திலுள்ள உயிர்களுக்கு ஊட்டவரும்; வினைப்பயனாயும் முடிவிலே முத்திப் பேறாகவும் அருள். புரியும் குகனே! நீ எமக்கும் வேண்டத் தக்கதறிந்து அருள்வாயாக.

பொழிப்புரை

உருவத் திருமேனியுடன் தோன்றுபவரும், அஃதின்றி அருவமாய், சர்வ வியாபகமாயிருப்பவரும், உண்டென்பவருக்கு உள்பொருளாய் உணரப் பெறுபவரும், இல்லை என்பார்க்கு இல் பொருளாய் ஒழித்து நிற்பவரும் மணமாயும் இணைந்துள்ள மலர் போலவும் உயிரும் உணர்வுமாய் நிற்பவரும், மணியும் அதன் ஒலிபோல அனைத்திலும் அகலாது நின்று பிரகாசிப்பவரும், கருவிலுருவமாயும் உள்ளூறும் உயிருமாகியும், உயிர் செல்லும் நரகம், பூமி, சுவர்க்கம் முதலிய கதிகளாகியும், விதியெனும் காரணமாக உள்ளவரும், குருவாய் வருபவரும், வினைப் பயனையும், முடிவிலே முத்திப் பேறாகவும் அருள் புரியும் குகனே, நீ எமக்கும் வேண்டத்தக்கது அருள்வாயாக.

விளக்கம்:

எண்ணுவார் எண்ணிய வண்ணம் திருவருளே திருமேனியாய் உருக் காட்டி வருவார். சர்வ வியாபகமாய் அருவமாய் உள்ளவர்; மெய்யுணர்ந்தாருக்கு ஞானமேயாகியும் அமைவார்.

(உ) சகல கலாவல்லி மாலை

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த கல்வியும் சொற்கு வைதோய் வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய் வடநூற் கடலும் தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் தொண்டர் செந்நாவில் நின்று காக்கும் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே.

பதவுரை

வடநூற்கடலும் - வடமொழி - சமஸ்கிருத நூல்களுடன் வளமான பரந்த அறிவும்; தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும் - சிந்தையில் நிரப்பும் செழித்த தமிழ் நூற்பொருளாகிய செல்வமும் ஆகியவற்றையெல்லாம்; தொண்டர் செந்நாவில் நின்று காக்கும் - உனது அடியவர்களது செவ்விய நாவில் வீற்றிருந்து வைப்பு நிதியாக வழுவாதிருக்கும்படி காத்தருளும்; கருணைக் கடலே - கருணை நிரம்பிய கடலாக விளங்குபவளே; சகல கலாவல்லியே - சகல கலைகளின் சொருபமான பூங்கொடியே; வாணீ; தூக்கும் - உறுப்புக்கள் நிரம்பிய பா வகைகளும்; பனுவல் துறைதோய்ந்த கல்வியும் - நூல்களிலே பற்பல துறைகளிலும் மூழ்கி நிரம்பிய

கல்வியறிவும்; சொற் சுவை தோய் வாக்கும் - சொல்லிலும் பொருளின் சுவை நிரம்பி வரும் சொற் சாதுரியமும் ஆகியவை; பெருகப்பணித்தருள்வாய் - அன்னையே! அடியேன்பாலும் இவை அமைந்து வளர்ந்து பெருகும்படி பணித்தருளுக.

பொழிப்புரை

வடதென் மொழிகளிலே கல்வியும் ஞானமும் நிலைபெறுமாறு அடியவர் நாவிடமர்ந்து அருளும் வாணியே! அடியேனுக்கு புலமையும் வாக்குவன்மையும் வளருமாறு அருளிச் செய்க.

அருஞ்சொல்

தூக்கு - பாவகை - சீர்தூக்கப்படுவது பனுவல் - பலவகைப் பிரபந்தவகை காப்பியம் யாவும். துறை - பல்வேறு வகை. சொற்சுவை - சொல்லிலும் பொருளிலும் தோன்றும் அழகும் இன்பமும்; தோய்தல் - தேனிலே தோய்ந்தெடுத்தது போலிருத்தல்; வாக்கு - நா வல்லபம். நூற்கடல் - நூல்கள் பெருகிச் சமுத்திரமாகிக் கரைகாணாதிருப்பது; தேக்கும் - கற்றார் சிந்தையில் களஞ்சியப்படுத்தல். தமிழ்ச் செல்வம் - தமிழுக்குச் சிறப்பாயுள்ள பொருளிலக்கணச் செல்வம். கருணைக்கடல் - எல்லை காணாத ஆழமும் அகலமும் கொண்ட பேரருளாகிய கடல் போன்றவன்.

சகலகலாவல்லி - சகல கலைகளும் தன் திருவுருவாக அமையப் பெற்ற பூங்கொடி போன்றவன் நாமகள்.

(ஊ) அபிராமி அந்தாதி

ஆத்தானை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டமெல்லாம் பூத்தானை மாதுளம் பூநிறத்தானைப் புவிஅடங்கக் காத்தானை ஐங்கணை பாசாங்குசமும் கடும்பும் அங்கை சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத் தொழு வார்க்கொருதீங்கில்லையே.

பதவுரை

ஆத்தானை - உலகுக்கு அன்னையானவரும்; எங்கள் அபிராம வல்லியை - எமது அபிராமவல்லி எனும் திருநாமம் பூண்டவரும்; அண்டமெல்லாம் பூத்தானை - அண்ட புவனங்களையும்

அனைத்துயிரையும் தோற்றுவித்தவரும்; மானுளம் பூ நிறத்தானை - மானுளையின் மலர் போன்ற செந்நிற வர்ணத்தவரும்; புவி அடங்கக் காத்தானை - புவனம், உயிர் யாவையும் தமது அருளாணையுள்ளே அடங்கக் காத்தருள்பவரும்; ஐங்கணை பாச அங்குசமும் கரும்பும் - ஐந்தாகிய மலரம்புகளும் பாசமும் அங்குசமும் கரும்பும் வில்லும் ஆகிய படைகளை; அங்கை சேர்த்தானை - தமது அழகிய திருக்கரங்களிலே ஏந்தியவரும்; முக்கண்ணியை - மூன்று திருக்கண்களை உடையவரும் ஆகிய அம்பிகையை; தொழுவார்க்கு - மெய்யன்போடு தொழும் தொண்டருக்கு ஒரு தீங்கும் இல்லையே - ஒரு சிறு தீங்கும் என்றும் எவ்விடத்தும் நேருவதில்லையாம்.

பொழிப்புரை

அகிலமும் ஆருயிரும் படைத்தும் காத்தும் நிற்கும் அபிராமி என்னும் திருநாமமுள்ள அம்பிகையைத் தொழும் தொண்டருக்கு ஒரு தீங்கும் என்றும் எவ்விடத்தும் நேருவதில்லையாம்.

அருஞ்சொல்

அபிராமி - பேரழகே உருவானவள். திருக்கடவூரில் வீற்றிருக்கும் அம்பிகை. ஆத்தாள் - அன்னை, முதல்வி; அண்டம் - பதினான்கு உலகும் உள்ளடங்கக் கொண்ட கோளம். பூத்தவள் - தோற்றுவித்தவள்; மானுளம் பூ - உதித்தெழும் சூரியனின் வண்ணம். அடங்க - முற்றும் ஆணையுள் நிற்க; இம் மூர்த்தியில் மூன்று கண், பஞ்சபாணம், பாசம், அங்குசம், கரும்புவில் பொருந்தவுள்ளவை.

(எ) தாயுமானவர் பாடல்

பராபரக் கண்ணி

திருச்சிராப்பள்ளி பாடல் பெற்ற சிவதலம். அங்கெழுந்தருளிய பெருமான் தனக்குத் தொண்டு செய்த ஒரு மூதாட்டிக்காக, அவர் போல வேடந் தாங்கிச் சென்று, அம் மூதாட்டியின் மகளுக்கு பேறுகாலத்தில் உதவினார். பெருகிய ஆற்றினாலே தடையுண்டு நின்ற தாய் மகளிடம் வந்து நலம் விசாரிக்க, 'அம்மா நீதானே நின்று காரியம் செய்தாய்' எனக் கூற யாவரும் வியப்புற்றனர்; அருளைப் போற்றினர். அன்றுமுதல் சுவாமி பெயரும் அதுவே

யாகித் தாயுமானவர் என்றானது. ஆனால் அவரே தந்தையு
மாயுள்ளவர்.

அப்பிராணிடம் அன்பு பூண்ட தாய் தந்தையர், தம் பிள்ளைக்கும்
அப்பெயரிட்டனர். அவரும் வளர்ந்து குருவிடம் உபதேசம் பெற்று
ஞானியாயினார். அவர் வேதாந்த வழியில் நடந்தவர்; ஆயினும்
சமரச சமயவாதி. எனவே, கடவுளர் பெயர்களைச் சுட்டிச்
சொல்லாமலே குணம் குறியற்ற நிலையில் நிர்க்குணப் பிரமம்
என்றவாறு 'பராபரம்' என நாமம் சூட்டித் தோத்திரம் பாடினார்.
ஏனைய பிரபந்தப் பாடல்களிலும் பொதுப் பெயரே சுட்டிக்
கூறுவர்.

1. தம் முயிர்போல் எவ்வுயிரும் தானென்று தண்ணளிகூர்
செம்மையருக்கு ஏவல் என்று செய்வேன் பராபரமே.

பொழிப்புரை

தம்முடைய உயிர்போல எவ்வெவ்வுயிரும் உள்ளன என்ற
சத்திய மெய்ஞ்ஞான உயர்வுடன் அனைத்துயிர்களிலும் தண்ணளி
வளர்க்கும் செம்மனச் செல்வராம் சீரியருக்கு அடியவனாய் ஏவல்
என்றுதான் செய்யப் பெறுவேனோ! பராபரமே!

அருஞ்சொல்

தண்ணளி - தயை - கருணை; ஏவல் - குற்றேவலாகிய
தொண்டு. பால் திணையிலும் பேதமில்லாது பராபரமே என்பது
சர்வமத சமரசம் காட்டுகிறது.

விளக்கம்

எல்லா உயிரும் இறைவனின் அடிமை. வினைக்கேற்ப
அவ்வவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட வீடுகளே உடம்பு; உடம்பு
வேறுபாடே தவிர, உயிரில் வேறுபாடில்லை; சமம். இம்
மெய்யுணர்வுற்றோர் சீரிய செம்மனத்தார். அவர் ஏவிய செய்தல்
தவம்.

2. நெஞ்சுகமே கோயில் நினைவே சுகந்தம் அன்பே
மஞ்சன நீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே.

பொழிப்புரை

பராபரமான இறையே! உனக்கென உள்ள கோயில் என்னுள்ளமே; இடையறாத தியானமே சுகந்த தூபம்; மஞ்சனமாட்ட அமைந்த தீர்த்தம் அன்பே; இக்கருவிகளுடன் நான் செய்யும் பூசனையை ஏற்க எழுந்தருளி வருவீராக.

அருஞ்சொல்

சுகந்தம் - நறுமணத் தூபம் முதலியன; மஞ்சனம் - அபிடேகம்; பூசை - வழிபாடு; வாராய் - வந்தருளுக.

விளக்கம்

தலயாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை எனப் புறம்பே அலையா திருந்து அகத்தே வழிபடும் எளிய வழிபாட்டிற்கு வழிகாட்டுவது இது (அப்பர், திருமூலர் ஆகியவர்களும் 'காயமே கோயில்', 'உள்ளம் பெருங்கோயில்' எனவும் காட்டுவது காணலாம்.)

3. கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்; மற்று அல்லாதார் யாரோ? அறியேன் பராபரமே.

பொழிப்புரை

உயிர்களைக் கொல்லாதிருத்தல் என்ற உயர்ந்த விரதத்தை மேற்கொண்டுவாழ்பவரே மேலோர்; நல்லோராவர். அவ்விரதம் தவிர, அல்லாத பாதகங்களைச் செய்பவரை யார் என்று பெயர் சொல்ல அறியோம் பராபரமே.

அருஞ்சொல்

கொல்லா விரதம் ஒன்று - ஒன்றா உயர்ந்தது கொல்லாமை - வள்ளுவர் - கொலை வினை புரிவோர் அல்லாத புலையர் - வள்ளுவர்.

விளக்கம்

கொலைத் தொழிலைத் தவிர்த்து ஜீவகாருண்யராக வாழ்பவர் சீரியரெனப்படுவர். கொலைவினைபுரிவோர் அல்லாதவர் பூரியர் எனப்படுவர்.

4. கொலை களவுகட் காமம் கோபம் விட்டாலன்றோ மலையிலக்கா நின்னருள் தான் வாய்க்கும் பராபரமே.

பொழிப்புரை

கொலையும் களவும் கள்ளுண்டலும் காமமும் கோபமும் என எண்ணும் ஐம்பெரும் பாவத்தையும் விட்டவர்களுக்கே, மலை இலக்குத் தப்பாது. அது போலவே, பராபரப் பொருளே நினது திருவருளும் தப்பாமலே சித்தியாக வரும்.

விளக்கம்

மேற்சொல்லியவை தமக்கும் பிறவுயிர்க்கும் துன்பம் விளைவிப்பன. அவற்றை அறவே அகற்றியவர்க்கு இறையருள் எய்தும்.

மலையை இலக்காக எய்யும் அம்பு தவறாது; அருளும் தப்பாது வரும்.

5. எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே.

பொழிப்புரை

உலகிலுள்ள எல்லாரும் உத்தமர்களாக இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென எண்ணுவதே என் விரதம். அதுவல்லாமல் வேறாக மாறுபட்ட எதனையும் அறிவதும் இல்லை; எண்ணுவது மில்லை பராபரமே.

அருஞ்சொல்

வேறு ஒன்று - பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் விளைவிப்பன தகாத செயலும் சொல்லும் எண்ணமும். இவற்றை நினைப்பதும் தகாது.

விளக்கம்

அறிவுரை கூறிய பின் தமது முடிவான சிந்தனை இதுவென்றுரைத்து எம்மையும் அவ்வாறு அமைய வழிகாட்டுகிறார்.

பயிற்சி

(அ) செயற்பாடு

1. தரப்பட்டுள்ள தோத்திரப்பாடல்கள், அவற்றின் பொழிப்புரை என்பவற்றை எழுதி, வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.
2. தோத்திரப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றினதும் ஆசிரியர் பெயர்களை ஆசிரியரின் உதவியுடன் தொகுத்து எழுதுக.

கந்த புராணம்

மரர்க்கண்டேய படலம் (பாடல்கள் 268 - 285)

(அ) அறிமுகம் .

புண்ணிய பூமி எனப்படும் புகழ்படைத்தது பாரதநாடு. அதுவே, எங்கள் கலைகலாசாரம் பண்பாடு அனைத்தும் அரும்பி வளர்ந்து செழித்த விளைநிலமாகும். அந்நாட்டிலுள்ள நதி தீரங்களைச் சார்ந்து இல்லறம், துறவறமாகிய நிலைகளிலே முனிவர்கள் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் சிந்தனையிலே பல உண்மைகளை உணர்ந்து கொள்ள இறைவனருள் துணைபுரிந்தது. அவ்வுணர்வுகளைப் பாக்களாகப் பாடினார். பரந்து விரிந்த நாட்டில் ஆங்காங்கே தோன்றி கேள்வி முறையாகவே அந்த அறிவுச் செல்வம் பேணப்பட்டு வந்தது.

அக்காலத்தில் வியாசர் என்னும் முனிவர் தோன்றி, அவற்றை ஒன்றுசேர்த்து வேதம், புராணம், இதிகாசம் என வகைப்படுத்தித் தமது சீடர்களுக்குப் போதித்து விளங்கச் செய்தார். சீடர்கள் இவற்றை மக்களுக்குப் போதித்தார்கள்.

வேத உண்மைகளை விளக்கும் கண்ணாடி புராணங்கள் என்பர். புராணங்கள் பதினெட்டு. அவற்றில் சைவ புராணம் பத்து; அவற்றில் ஒன்று ஸ்கந்த புராணம். இது சிவபிரானின் பரத்துவ நிலையை விரித்துரைப்பது. சங்கிதை எனும் பல பெரும் பிரிவுகளும் பல இலட்சம் கிரந்தங்களும் கொண்ட நூல். அவற்றில் சங்கர சங்கிதையில் சிவரகசியம் என்னும் உட்பிரிவில் உரைக்கப்பட்ட செய்தி தமிழிலே கந்தபுராணமாகக் கூறப்பட்டது.

இது காஞ்சியில் குமரகோட்டம் எனும் கோயிலில் குமரனைப் பூசித்து வந்த கச்சியப் பிவாசாரியாரால் பாடப்பெற்றது. ஆரியம், தமிழ் இரண்டிலும் புலமைமிக்கவர் முருகதாசராகிய இவர், முருகன் 'திகடசக்கரம்' என அடியெடுத்துக் கொடுக்க இந்நூலைப் பாடினார் என்பது வரலாறு. வடமொழிக்கதையைத் தமிழ் மரபுக்கு ஏற்றவாறு பெருங்காப்பியமாகப் பாடி முடித்துக் குமரன் சந்நிதியிலே அரங்கேற்றினார். இது அறிஞர் உலகம் ஏற்றிப் போற்றிவர நிலை பெறுகிறது.

இந்நூலில் உற்பத்திகாண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தட்சகாண்டம் எனும் ஆறு பெரும் பிரிவுகளுள்ளன. உட்பிரிவாகப் படலம் எனும் பகுப்புடன் 10,000 த்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன. சொற்சுவை பொருட்சுவை நிரம்பியது. காவிய இலக்கணம் முற்றும் கொண்டது. கதையிடையே அறநெறிகளையும் சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும் விளக்கிச் செல்வது.

புராணம் என்பதற்குப் பழமையானது எனும் பொருளுள்ளது. போதனை (உபதேசம்) என்னும் வழியாகவே புராண இதிகாசக் கதைகள் கூறப்படுதல் மரபு. சிவகுமாரன் தோன்றித் தாரக சங்காரம் செய்தபின் செந்துரூரில் வந்து தங்கினார். அங்கு சூரன் முதலானோர் பற்றி வினவவே, தேவகுருவான வியாழ பகவான் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

முனிவர், காசிபரைத் தன் மாயத்தால் மயக்கிய மாயை எனும் அசுரப் பெண், அவர் மூலம் சூரன், சிங்கன், தாரகன், அசுமுகி என்னும் பிள்ளைகள் நால்வரைப் பெறுகிறாள். முதலிலே தந்தை, காசிபரை மக்களுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டுகிறார். இசைந்த முனிவர் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் உறுதிப் பொருள் நான்கின் இயல்பையும் கூறியதோடு, அறம் பற்றி வலியுறுத்தி அதன் உயர்நிலையான தவத்தையும் அதனாற் பெறும் இம்மை, அம்மைப் பயன்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்தது மார்க்கண்டேயப் படலம் எனும் இக்கதை.

கதை:

கடகம் எனும் வனத்தில் வாழ்ந்தவர் குச்சகர். அவர் மகன் கௌசிக்கர். அவருக்கு மிருககண்டியேர் எனும் காரணப்பெயருண்டு. அவர் மகன் மிருகண்டு. அவர் மனைவியார் விருத்தை என்பவர். பிள்ளைப் பேறின்றித் தவஞ் செய்து இறைவனருளாலே புத்திரப் பேறு கண்டவர். இறைவன், “நீண்ட ஆயுளும் நோயும் துர்க்குணமுமுள்ள பிள்ளை வேண்டுமா? 16 வயதும் சற்குண சீலமும் தெய்வ பக்தியுமுள்ள ஒரு புத்திரன் வேண்டுமா?” என்று கேட்டபோது, “வயது 16 ஆயினும் சற்புத்திரனே வேண்டும்” எனக் கேட்டுப் பெற்றார். அப்பிள்ளையே மார்க்கண்டேயர். அவர் இயமன் பாசத்திலே வீழாதிருக்க அருள் புரியுமாறு காசியிலே சிவபூசை செய்து கொண்டிருக்கச் சிவன் வெளிப்பட்டு அருள் புரிந்தார். இயமன் வந்து பாசம் வீசி

சிவபெருமானால் உதைபட்டு மாண்டு, மீண்டும் சிவனருளால் உயிர் பெற்றான். இது கந்தபுராணத்திலுள்ள கிளைக்கதைகளில் ஒன்று.

கதைச் சந்தர்ப்ப விளக்கம்

மார்க்கண்டேயர் உயிரைக் கவரப் பாசக்கயிற்றை வீசிய யமன் சிவபிரானின் மறக்கருணைக்கு இலக்காகி வீழ்ந்து மடிந்தான். உலக மக்கள் வாழ்வுக்குரிய இறப்பு நியதியை நிறைவேற்ற எவரும் இல்லாமையால் சனத்தொகைப் பெருக்கம் எல்லை யில்லாமல் வளர்ந்தது. அதனால், சுமையைத் தாங்க இயலாமல் பூமாதேவி போய் விஷ்ணுவிடம் முறையிட்டாள். காத்தற் கடமையைச் செய்யும் அவர் பிரமன், இந்திரன், தேவர்கள் ஆகியோர் உடன் வரப் பூமாதேவியின் நிலையை விளக்கிப் பரிகாரம் காணச் சிவபிரானிடம் சென்றார். திருமாலின் தலைமையில் தேவர்கள் கயிலை சென்ற தகவலைக் கூறும்பாட்டு இப்பாடத்தில் இடம் பெறும் தெரிவுப்பாடல்களில் முதற் செய்யுளாய் உள்ளது.

1. கொண்டல் வண்ணனுஞ் குலிச பாணியும்
புண்டரீகமேற் பொலிந்த போதனும்
அண்டர் யாவரும் அனுகி ஆலமார்
கண்டன் மேவுறும் கயிலை மேவினார்.

பொழிப்புரை

மேகநிறத் திருமாலும், வச்சிரதாரி இந்திரன், தாமரைமீது பொலிந்த பிரமன், தேவர்கள் ஆகிய யாவரும் பூமாதேவியின் துயர் துடைக்கும் நோக்கத்துடன் ஒன்றுகூடி, நஞ்சுண்ட கண்டனான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலாயத்தை அடைந்தனர்.

அருஞ்சொற் பொருள்

கொண்டல் - மேகம்; குலிசம் - வச்சிராயுதம்; பாணி - கை; கையை உடையவன். புண்டரீகம் - தாமரை; போதன் - தாமரை மலரில் இருப்பவனான பிரமன்; அண்டர் - தேவர்கள், மேலுலகவாசிகள்; ஆலமார் கண்டன் - நஞ்சு தங்கிய கழுத்தினன்; சிவபிரான்.

விமர்சனக் குறிப்பு

பூமாதேவி தன் குறையைத் திருமாலிடம் மட்டும் கூறினாள். ஆயின், அவளின் அவல நிலையை அறிந்த இந்திரன் முதலியோரும் பூமாதேவி மீது இரக்கம் கொண்டு திருமாலோடு சேர்ந்து கொண்டனர். பிறர் துயர் களைதல் அனைவர்க்குமுரிய கடமை என்ற உண்மை இப்பாடலில் அழுத்தம் பெறுகின்றது. சிறப்பாக அபலைப் பெண்ணின் அவலம் களைதல், அதாவது இரக்கம் என்பது ஒரு மனித விழுமியம், சமய விழுமியம், சமூக விழுமியம், தேசிய விழுமியம் என்ற வளர்நிலைச் சிந்தனை இப்பாடலில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

2. காவியம்மலர் கடுத்த கந்தரத்
தேவு பொற்பதம் சென்னி சேர்த்திபே
தாவில் பங்கயச் சதுர்மு கத்தனும்
பூவை வண்ணனும் போற்றல் மேயினார்.

பொழிப்புரை

திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றிய பிரமனும், காயாம்பூ நிறத் திருமாலும் கருநீலக் குவளைமலர் நிகர் கழுத்தினர் ஆகிய சிவபிரானின் பொன் மலர்ப்பாதங்களில் தமது தலைசேர வணங்கி, அப்பெருமானைத் துதிக்கத் தொடங்கினர்.

அருஞ்சொற் பொருள்

காவி - நீலோற்பலமலர். கருநீலக்குவளைமலர்; அம் - அழகிய; கடுத்த - நிகர்த்த; கந்தரம் - கழுத்து; தேவு-மகாதேவன். சிவ பிரான்; சதுர்முகத்தன் - நான்முகன். பிரமன்; பூவை - காயாம்பூ.

விமர்சனக் குறிப்பு

பிறர் துயர் துடைக்க முன்வரும் தொண்டர்கள் பணிவும் வாக்குச் சாதுரியமும் மிக்கவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

3. நீல கண்டனாம் நிமலன் முன்னரே
சாலும் அன்பொடும் தாழ்ந்து போற்றலும்
மாலை நோக்கிநீர் வந்த தென்னென
ஏலும் ஆற்றினால் இதனைக் கூறுவான்.

பொழிப்புரை

நான்முகனும் நாரணனும் நீலகண்டன் ஆகிய தூயவன் திருமுன்னிலையில்பெருகும் அன்புணர்வோடு பணிவாகத் துதித்த போது, நீலகண்டப் பெருமான் நாரணனைப் பார்த்து, “நீங்கள் இங்கு வந்த காரணம் என்ன?” என வினவியதும், திருமால் ஏற்றவாறு தமது முறைப்பாட்டைச் சொல்ல முற்பட்டார்.

அருஞ்சொற் பொருள்

நிமலன் - மலங்கள் இல்லாதவன். தூயவன்; சாலும் - மிகும். பெருகும்; மாலை - மால், ஐ - நாரணனை, திருமாலினை; என் - ஏன். காரணம் என்ன?; ஏலும் - ஏற்புடைய ஆற்றினால் நெறிமுறையில்; இதனை - (இம்) முறைப்பாட்டை.

விமர்சனக் குறிப்பு

சிவபிரான் அன்பும் பணிவும் உடையார்க்கு எளியவர் என்ற உண்மையை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. அதாவது விருப்பு வெறுப்பின்மை, வேண்டுவார் வேண்டியதை ஈதல் என்ற தெய்வப் பண்புகள் சிவபிரானிடம் அமைந்துள்ள சிறப்பை இப்பாடல் மூலம் அறிகிறோம்.

4. பங்கய மிசைவரு பகவன் ஆதியா
இங்குள தலைவர்கள் எவரும் இத்துணைத்
தங்கள்தம் அரகியல் தவாது போற்றினார்
அங்கவர் தமக்குநீ அளித்த வண்ணமே.

பொழிப்புரை

தாமரையில் உதித்த பிரமன் முதலாக இங்கு வந்துள்ள தலைவர்கள் யாவரும், தேவரீர் அவர்களுக்கு வழங்கிய ஒழுங்கின் படி இவ்வளவு காலமும் தத்தம் ஆட்சிப் பொறுப்பைக் குற்றம் நேரிடாத வகையில் செய்து வந்துள்ளனர்.

அருஞ்சொற் பொருள்

பங்கயம் - தாமரை. சேற்றில் தோன்றியது; பகவன் (இங்கு) பிரமன்; ஆதி - முதலான; இத்துணை - இதுவரை. இவ்வளவு காலமும்; தவாது - தவறின்றி. குற்றமில்லாமல்.

விமர்சனக் குறிப்பு

ஒரு முறைப்பாட்டை மேலோரிடம் சமர்ப்பிக்கும் போது இருதரப்பு நல்லுறவை வளர்க்கும் பேச்சுச் சாதுரியமும் முறைப்பாட்டாளரிடம் இருத்தல் வேண்டும் என்னும் நடைமுறைக் கோட்பாட்டைத் திருமாவின் பேச்சுநுட்பம் உணர்த்துகின்றது.

5. ஐயநீ எனக்குமுன் அளித்த காய்பினைத்
துய்யநின் திருவருள் துணைய தாகவே
வைகலும் புரிசுவன் வழாது மற்றதற்
கெய்திய தோர்குறை இசைப்பன் கேட்டிநீ.

பொழிப்புரை

ஐயனே! தேவரீர் முன்னர் எனக்கு வழங்கிய காத்தற் கடமையை உமது தூயகருணையைத் துணையாகக் கொண்டு நான் தினமும் வழுவில்லாமல் நிறைவேற்றி வந்துள்ளேன். இப்போது எனது கடமைக்கு நேரிட்ட இடையூறு ஒன்று கூறுவேன். தேவரீர் (அதனைக்) கேட்பீராக.

அருஞ்சொற் பொருள்

காப்பு - காத்தல். காத்தற் கடமை; துய்ய - தூய; வைகலும் - தினமும்; வழாது - வழுவாது. வழுவில்லாமல்; அதற்கு - அக்காத்தற் கடமைக்கு; கேட்டி - கேள் + தி - கேட்குதி, கேட்பாயாக.

விமர்சனக் குறிப்பு

முறைப்பாட்டைக் கேட்பவர் மீது குறை கூறாமல், தனது குறையைக் கூறல் (பிரச்சினையைக் கூறல்) முறைப்பாட்டாளர் பேணவேண்டிய உத்தி. அதாவது, சொற் சாதுரியத்தின் உயிர்நாடி இது என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. பிற ரெல்லாருக்கும் உள்ளதான குறையைச் சுருக்கமாக முதலிலே சுட்டிப் பின்பு தமக்கு நேர்ந்த குறையைக் கூறுவது தலைவர்களின் சாதுரியம்.

6. நின்பெருந் திருவருள் நினைகி லாமையால்
தென்புலக் கோமகன் சிதைந்து போயினான்
மன்பதைக் குலம்பிற் வளர்ந்து மிக்கன
துன்பமுற் றனள் அவை கமக்கும் பூமகள்.

பொழிப்புரை

(அட்ட திக்குகளில்) தென்திசைக்கு அதிபதியான யமன் தேவரீரின் பெருங் கருணையின் இயல்பை நினைவிற்கொள்ளாத காரணத்தினால் இறந்துவிட்டான்; (இதன் விளைவாக) மக்களினமும் பிற உயிரினமும் இறப்பு இல்லாமல் வளர்ந்து பெருகத் தொடங்கின; எனவே, பூமாதேவி அவ்விருவகை இனங்களையும் சுமக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகித் துயரம் அடைந்தாள்.

அருஞ்சொற் பொருள்

நினைகிலாமையால் - சிந்திக்காமையால், நினைவிற்கொள்ளாமையால்; தென்புலம் - தெற்கு; கோமகன் - அதிபதி, யமன்; மன்பதை - மக்களினம்; ஏனைய, ஏனைய உயிரினம்; பூமகள் - பூமாதேவி.

விமர்சனக் குறிப்பு

சிவபிரான் கருணையின் இயல்பு மெய்யன்போது வழிபடுவோர்க்கு நலம்புரிதல் ஆகும். இந்த உண்மையை உணராதவர் அழிவர் என்பது யமசங்காரத்தின் தத்துவம். நீதிபதி வழங்கும் மரணதண்டனை குறித்த நாளில் குறித்த நேரத்திலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். தவறி அதனைச் செய்யலாகாது. மார்க்கண்டேயரின் வயது நேற்றே முடிந்ததென்றான் காலன், மரணத்தை மறுநாள் நடத்த வந்தது தெய்வ நீதிக்கு விரோதமல்லவா?.

7. தன்புடை எவற்றையுந் தாங்கு கின்றவள்
துன்புற உயிரெலாந் தோன்றித் தோன்றியே
பின்பிற வாமலே பெருகி வைகுமேல்
என்படும் என்படும் எனது காவலே.

பொழிப்புரை

தன்மீது (வாழும்) எவ்வகை உயிரினத்தையும் தாங்கும் இயல்புள்ள பூமாதேவி துயருற, உயிர்கள் எல்லாம் இறப்பு இல்லாமல் பிறந்து வாழ்ந்து கொண்டே இருக்குமாயின், (திருமால் ஆகிய) என் காத்தற் கடமை என்ன சிரமம் அடையும் (அந்தோ!) என்ன சிரமம் அடையும்.

அருஞ்சொற் பொருள்

புடை - மீது; தாங்குகின்றவள் சுமப்பவள். பூமாதேவி; பின்பிறவாமல் - பின்பு + இறவாமல், பிறந்த பின் நியதிக்கிணங்க இறக்காமல்; வைகுமேல் வாழுமாயின் - இறப்பு இல்லாமல் வாழுமேயானால்; என்படும் - என்ன சிரமம் அடையும். என்படும் என்று அடுக்குத்தொடர்கள், சொல்லமுனையும் கருத்திற்கு அழுத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன.

விமர்சனக் குறிப்பு:

முறைப்பாட்டைக் கூறுபவர் எதிர்பார்க்கும் பலனை அடைய ஏதுவாகத் தன்னிலையை விளக்கம் செய்தல் ஒரு சிறந்த உத்தி என்பதை இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது.

8. இறுத்திடும் அரசினுக் கெவரும் இல்லை நீ
செறுத்திடல் அந்தகன் செய்த தீமையைப்
பொறுத்தருள் அவன்றனைப் புரிதி ஈங்கிது
மறுத்திடல் என்றடி வணங்கி வேண்டவே.

பொழிப்பு

“(இறப்பு என்னும் நியதியை) நிறைவேற்றும் தெய்வீக ஆட்சியை வகிக்க யாருமே இல்லை. தேவரீர், கோபங் கொள்ள வேண்டாம். யமன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்து அவனுக்கு அருள் புரிவீராக. இப்போது இவ்வேண்டுகோளை மறுக்காதீர்கள்” என்று கூறித் திருமால் சிவபிரானின் திருவடிகளைத் தொழுது தமது விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்தலும்.

அருஞ்சொற் பொருள்

இறுத்திடும் - முடிவுகாணும், உயிர் வாழ்வை முடித்துவிடும் - அதாவது இறப்பு என்னும் நியதியை நிறைவேற்றும்; நீ செறுத்திடல் - கோபம் கொள்ளாதீர், கோபிக்க வேண்டா அந்தகன் - குருடன் (இங்கு) யமன், பாரபட்சமில்லாமல் எல்லா உயிர்களின் வாழ்விற்கும் முடிவு காணும் கடமையைச் செய்தலால் யமன் குருடன் அல்லது அந்தகன் எனத் தத்துவ நோக்கில் உருவக முறையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளான். ‘அவன்தனைப் பொறுத்து அருள் புரிதி’ எனச் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கூறப்பட்டது. ஈங்கு - இங்கு, இப்போது; மறுத்திடல் - மறுக்காதீர்.

விமர்சனக் குறிப்பு

இப்பாடல் இரு முக்கிய கருத்துக்களைச் சிந்தனைக்கு முன்வைக்கின்றது. முதலாவதாக ஒரு கடமையைப் புரிகின்றவர் மரணம் உட்பட யாதாயினும் ஒரு காரணத்தினால் செயற்பட முடியாதபோது, பதிற்கடமை புரிய எவரும் இல்லாவிட்டால் குழப்ப நிலையே உருவாகும். அக்குழப்பநிலையைப் போக்கத்தக்க வழிகாணல் ஒரு பதவிக்கு ஒருவரை நியமிப்பவரின் கடமையாகும்.

இரண்டாவதாக, ஒரு கடமையைப் புரிகின்றவர் தவறு இழைக்கும் போது, அதன் விளைவுகள் மற்றவர்களைப் பாதிக்காதவாறு ஆவன செய்தலும், இயலுமானால் தவறு செய்தவரை மன்னித்தலும் நியமனம் செய்யும் மேலோரின் கடமையாகும். சிவபிரான், யமன் செய்த தவறு காரணமாகப் பூமாதேவிக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைத் துடைக்க இணங்கியமையும், யமனை மன்னித்து மீண்டும் இறப்பு நியதியை நிறைவேற்றும் பதவியில் அமர்த்தியமையும் நினைவிற்கொள்ளவேண்டிய முக்கிய கருத்துக்கள் ஆகும். சுருங்கக் கூறின், தவறு புரிந்தவரை மன்னித்தல் என்ற மனித விழுமியம் இப்பாடலில் அழுத்தம் பெறுகின்றது. தலைவனாவோன் தான் குற்றமில்லானாயும், பிறர் குறைகாணில் தக ஒழுகுபவனாயும் பொறுத்தருளும் பூரண அருளாளனாயும் அமைய வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணம் என விளங்குவான்.

9. அந்தக் எழுகென அமலநாயகன்
முந்தருள் புரிதலும் முடிந்த கூற்றுவன்
வந்தனன் தொழுதனன் வணங்கித் தாள்பட
உயந்தனன் அடியனென் றுணர்ந்து போற்றினான்.

பொழிப்புரை

தூய கயிலைநாயகன், “யமனே உயிர்பெற்றெழுக்” எனக் கருணைபெருகக் கூறுதலும், இறந்து போன காலன் எழுந்து வந்து தொழுது சிவபிரானின் திருப்பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கி “சிறியேன் உமது அடியுதை பெற்றதால் உய்வடைந்து விட்டேன்” என்று மெய்யுணர்வுடன் துதித்தான்.

அருஞ்சொற் பொருள்

அந்தக் (ன்) - யமன் (னே), அமலநாயகன் - பாசங்களின் நீங்கிய கயிலை நாயகன்; கூற்றுவன் - யமன், தான் - பாதம், திருவடி.

முந்திய பாட்டின் இறுதியில் உள்ள வேண்டவே, என்ற சொல் இப்பாட்டின் இறுதியிலுள்ள “போற்றினான்” என்ற சொல்லோடு இயைந்து கருத்தமைதி பெறுகின்றது.

விமர்சனக் குறிப்பு

சிவபிரானின் ‘எழுக’ என்ற மூன்றெழுத்துச் சொல் மந்திர சக்தி வாய்ந்தது என்ற தத்துவப் பொருளை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. இறந்துபட்ட யமன் உயிர்த்தெழுந்ததும் அவனிடம் வெளிப்பட்ட பணிவு என்னும் பண்பு அதிகார பீடத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அடக்கம் அவசியம் என்பதை விளக்குகின்றது. இது வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மனித விழுமியம் என்ற உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. “நீ குற்றமிலியாகிக் குணவானாக விளங்குக” என்பதன் பயன் “எழுக” என்னும் சொல்லில் அடங்கி எழுந்தது. தண்டனையாலே குற்றம் களையப்பட்டது; அருளாலே குணம் மலர்ந்தது.

10. போற்றிடு தருமனைப் புராரி நோக்கியே
சாற்றிடு கின்றனன் தயங்கு கண்டிகை
நீற்றொடு புனைந்தெமை நினையும் நீர்ப்பால்
கூற்றுவன் யானெனக் குறுகு வாயலை.

பொழிப்புரை

திரிபுராந்தகன் ஆன சிவபிரான் தம்மைத் துதிக்கும், யமனைப் பார்த்து, “விளங்குகின்ற அக்கமாலை, திருநீறு என்னும் சின்னங்களை அணிந்து, என்னை மனமாரச் சிந்திக்கும் மெய்யன்புள்ளவர்பால், “நான் எவர்க்கும் காலன்” என அகந்தையோடு நெருங்க “உரியவனல்ல” என்று கூறியருளினார்.

அருஞ்சொற் பொருள்

தருமன் - அறக்கடவுள், யமன்; புராரி - திரிபுரங்களை எரித்த கடவுள், சிவபிரான்; கண்டிகை - உருத்திராக்கமாலை, அக்கமாலை; நீரர் - இயல்பினர், மெய்யன்பர்; யான்னை - அகங்காரம் கொண்டு, அகந்தையோடு; குறுகுவாய் (அல்)லே - நெருங்காதே.

விமர்சனக் குறிப்பு

ஆணவம் அழிவைத்தரும் என்ற உண்மை இப்பாடலில் விளக்கம் பெறுகின்றது. பணிவின் உயர்வை மறைமுகமாக இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

11. நண்ணருங் கதிபெறு நமது தொண்டரை
மண்ணுல கத்தவர் மனித ரேயென
எண்ணலை அவர்தமை யாமென் றெண்ணுதி
கண்ணுறின் அன்னவர் கழலின் வீழ்தியால்.

பொழிப்புரை

அடைதற்கரிய உயர்கதிபெறும் சிவனடியார்களை மண்ணுல கத்தைச் சேர்ந்த சாதாரண மனிதர்கள் என்று நினைக்காதே; அவர்களைச் சிவமாகக் கருதுவாயாக. மேலும், அவர்களைக் கண்ணாற் கண்டால், அத்தகைய சிறப்பினை உடைய சிவதொண்டர்களைக் காண நேர்ந்தால் அவரது பாதங்களில் வீழ்ந்து பணிவாயாக.

அருஞ்சொற் பொருள்

நண்ணரும் - நண் (ணுதல்) + அரும் - அடைதற்கு அரிய ; கதி - நிலை, முத்தி; எண்ணலை - நினைக்காதே, கருதாதே; எண்ணுதி - கருதுக, நினைவிற்கொள்க; அன்னவர் - அத்தகையவர்; கழல் - வீரக்கழல், கழல் அணி திருப்பாதங்கள்; வீழ்தியால் - வீழ்தி + ஆல் விழுந்து வணங்குவாயாக.

விமர்சனக் குறிப்பு

சிவனடியார்கள் சிவனாகவே மதிக்கத்தக்கவர்கள் என்ற சைவசித்தாந்த மெய்ப் பொருள் இப்பாடலில் வலியுறுத்தப் படுகின்றது. உலகியல்நோக்கில் இம்மெய்ப்பொருளின் கருத்தை விதந்து கூறுவதாயின், மனித நிலையின் மேம்பட்ட அதிமனித நிலையை இளமையில் அடைந்தவர்களை இனங்காணலும் அவர்களுக்கு மதிப்பளித்தலும் பொறுப்புள்ள பதவி வகிப்பவர்களின் முக்கிய கடமை என்பது சிவபிரான் யமனுக்குக் கூறிய உபதேசத்தின் உயிர் நிலைக் கோட்பாடு ஆகும். சுருங்கக் கூறின், மேதையைப் போற்றுக என்பதே இறைவன் உள்ளக்கிடக்கையாம். சிவனடியார்களைச் சிவனாகவே கருதுக.

12. கண்ணிய மனமொழி காயம் ஈறதா
எண்ணிய கருவிகள் இடைய தாகவே
புண்ணிய மொடுபவம் புரியும் ஏனையர்
விண்ணொடு நிரயமேன் மேவச் செய்திநீ.

பொழிப்புரை

(சமய தத்துவ நூல்கள் கரணங்களை வரிசைப்படுத்தும் போது) முதலிற் குறிக்கும் உள்ளமும் (அடுத்துக் கூறுகின்ற) வாக்கும், இறுதியிற் குறிப்பிடும் உடலும் ஆகிய திரிகரணங்கள் மூலம் ஈட்டப்படும் நல்வினை, தீவினைகளைச் செய்யும் பிறர். அதாவது சிவனடியார் அல்லாதவர் அவரவர் வினைப்பயனுக்கு ஏற்ப சுவர்க்கத்தையோ நரகத்தையோ இறப்பின் பின்னர் அடையுமாறு நீ உன் கடமையைப் புரிவாயாக.

அருஞ்சொற் பொருள்

கண்ணிய - கருதிய, குறிக்கும்; காயம் - உடல்; எண்ணிய கருவிகள் - மூன்று என்னும் எண் கொண்ட கரணங்கள், திரிகரணங்கள்; இடையதாக - மூலம்; பவம் - பாவம், தீவினை ஏனையர் - பிறர், சிவனடியார் அல்லாதவர்; விண் - சுவர்க்கம்; நிரயம் - நரகம்; செய்தி - செய்வாயாக.

விமர்சனக் குறிப்பு

எல்லாம் சிவன் செயலினைத் தெளிந்த சீவன் முத்தர் செயல், திருவருளால் வாங்கப்படும். அவை இவர்க்கு சாராது. யான், எனது என்ற உணர்வோடு செய்பவர்களது பாவ புண்ணியப் பயன் அவ்வவர்க்கே உரியதாம். அதனை அறிந்து அவர்க்குரியவே செய்க. இதுவே உன் கடனாம்.

13. என்றருள் புரிந்துநின் படையொடேகென
மன்றமர் அடிமிசை வணங்கி முன்னரே
பொன்றிய பகட்டொடும் பொருநர் தம்மொடும்
தென்றிசை புகுந்துதன் செயலின் மேவினான்.

பொழிப்புரை

சிவபிரான் இவ்வாறு கூறி யமனுக்கு அருள்பாலித்து “உனது படைகளோடு (உயிர் கவர் தொழில் புரியச்) செல்க” என்று ஆணையிட்டார். அவன் அம்பலவாணரின் திருவடியை வணங்கி,

உயிர் பெற்று எழுந்த எருமையுடன் கிங்கரரும் தொடர்ந்துவர, அவர்களோடு யம திசையடைந்து தனது கடமையைச் செய்யத் தொடங்கினான்.

அருஞ்சொற் பொருள்

மன்று - அம்பலம்; முன்னரே - ஏற்கனவே; பொன்றிய - இறந்த; பகடு - எருமை, யமனின் ஊர்தி; பொருநர் - வீரர், யமகிங்கரர், தென்றிசை - தெற்கு, யமதிசை,

விமர்சனக் குறிப்பு

நெருக்கடி நிலையைத் தீர்த்து, இயல்பு நிலையை மீண்டும் கொணரும் சாதூரியம் மேலாட்சி புரிவோர்க்கு அவசியம் என்ற உண்மை இப்பாடல் மூலம் விளக்கம் பெறுகின்றது. சமயத்துறைக்குப் பொருந்தும் இவ்வுண்மை, உலகியலுக்கும் பொருந்தும் பொதுச் சிறப்பு உடையது.

14. சித்தசுற் புரிதரு செங்கண் மான்முதல்
மொய்த்திடு கடவுளர் முனிவர் மும்முறை
நித்தனை வணங்கினர் கயிலை நீங்கினர்
தத்தம துறையுளில் சார்தல் மேயினார்.

பொழிப்புரை.

மன்மதனைப் புரிதரு திருமால் முதல் அங்கு திரண்டிருந்த தேவர்கள் முனிவர்கள் (வரையுள்ள யாவரும்) என்றுமுள்ள பொருளாகிய சிவபிரானை மூன்று தடவை வணங்கி விடைபெற்றுக் கயிலாயத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் தத்தமது இருப்பிடங்களை அடைந்தனர்.

அருஞ்சொற் பொருள்

சித்தசுன் - மன்மதன். திருமாலில் சித்தத்திலே உதித்தவன்; செங்கண்மால் - செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய விட்டுணு, கமலக் கண்ணன்; கடவுளர் - தேவர்கள்; நித்தன் - என்றும் உள்ளவன், சத்துப்பொருள்; உறையுள் - வதிவிடம், இருப்பிடம்.

விமர்சனக் குறிப்பு

இறைவன் என்றுமுள்ள பரம்பொருள் - சத்துப்பொருள் என்ற சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருளும், இறைவனை மும்முறை வழிபடல் மரபு என்ற நடைமுறைச் சிறப்பும் இப் பாடலில் உணர்த்தப்படுகின்றன. மனத்தில் நினைந்தவாறே வாயாலும் கூறிக் கொண்டு காயத்தால் வணங்குதல் முறை. இதனைத் திரிகரண சுத்தியோடு வழிபடல் என்பர்.

15. கொன்னவில் அடுபடைக் கூற்றன் பண்டுபோல்
இன்னமும் விளைகுவ தென்கொ லோவெனா
மன்னருள் பெற்றமார்க் கண்டன் மாக்கதை
பன்னினர் முன்னமும் படர்தற் கஞ்சுமால்.

பொழிப்புரை

உயிர்கவர் படைதாங்கிய காலன் ஏற்கெனவே நேரிட்டது போல இனியும் என்ன கேடு ஏற்படுமோ? என்ற எண்ணம் நீங்காதவனாய்ப், பசுபதியின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமான மார்க்கண்டேயரின் பெருமை மிக்க கதையை கற்றவர், கேட்டவர், கூறுவோர் பக்கம் சொல்லவும் அச்சம் கொண்டான்.

அருஞ்சொற் பொருள்

கொன்னவில் கொலையை விரும்பும்; அடுபடை - கொல்லும் படை; கூற்றன் - காலன், யமன், இன்னமும் - இனியும், மன்னருள் - (பசு) பதியின் அருள் மரணமிலாத நித்திய வாழ்வும், மாக்கதை - பெருங்கதை, மெய்ப்பொருள் உணர்த்தும் - பெருமை சேர் கதை; பன்னினர் கூறுவோர் - விரித்துரைப்போர், உபந்நியாசகர், கதைஞர்; அஞ்சுமால் - அஞ்சுவான், அச்சம் கொண்டான்.

விமர்சனக் குறிப்பு

சிவனடியார் மட்டுமல்ல அவர் கதையை அன்போடு கூறுவோரும் யமனது அதிகார வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டவர். மார்க்கண்டேயரின் தவக் கதையைக் கூறுவோரும் தனது அதிகாரவரம்புக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்ற உண்மையை யமன் உணர்ந்து கொண்டான் என்பதை இக்கதையைக் கூறும் காசிப முனிவர் சூரனுக்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

16. ஆதலிற் குச்சகன் அருந்த வத்திலோர்
 மாதுயிர் அளித்தனன்' மால்களிறறினைக்
 காதுகை நீக்கியொண் கடவு ளாக்கியே
 மேற்கு வண்ணிடை மேவச் செய்தனன்.

பொழிப்புரை

ஆகவே, தவத்தின் வலிமையால் குச்சக முனிவர், உசத்திய முனிவரின் இறந்த மகள் விருத்தை என்ற பெண்ணை உயிர்ப் பித்தார். மேலும், அவரின் மரணத்திற்குக் காரணமான மதயானையின் கொலைத் தொழிலுக்கு மூலகாரணமான சாபத்திலிருந்து விமோசனம் அளித்து அந்த யானை தேவ வடிவு பெறச் செய்தார். முன்வினைப் பயன் காரணமாக யானை வடிவம் பெற்ற தருமத்தன் என்பவன் பெருமை சேர் சுவர்க்க வாழ்வு அடைய அருள் புரிந்தார்.

அருஞ்சொற் பொருள்

குச்சகன் - மார்க்கண்டேயர் தந்தையாகிய மிருகண்டு முனிவரின் தந்தை (மார்க்கண்டேயரின் பாட்டன்). இவர் மிருககண்டூயர் என்றும் கூறுப்படுவார்; ஓர் மாது - ஒப்பற்ற பெண், விருத்தை (உசத்தியரின் மகள்); மால் - பெருமை, மயக்கம், களிறு - ஆண்யானை, முன்வினைப் பயன் காரணமாகத் தருமத்தன் என்பவனிடம் தன் தருமத்தை விற்ற பாவத்தால் ஆண் யானை வடிவம் பெற்றான்; காதுகை - கொல்லல், ஒண்கடவுள் - ஒளிவீசும் தேவவடிவு.

விமர்சனக் குறிப்பு

தவ வலிமையை மார்க்கண்டேயர் மாக் கதைமூலம் சூரனுக்கு விவரித்த காசிபர், அத்தகைய தவவலிமை தலைமுறை தலைமுறையாக அமையும் சிறப்பை விதந்து கூறியதை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

17. உதவிய மிருககண் யேன் மாலயன்
 முதலவர் புகழ்தரு முதன்மை பெற்றனன்
 விதிமுறை அவனருள் மிருகண் டொப்பிலோர்
 புதல்வனைப் பெற்றனன் புரிந்த நோன்மையால்.

பொழிப்புரை

(விருத்தை என்பவன் உயிர் பெறவும் ஆண்யானை சாப விமோசனம் பெற்று தேவவாழ்வு அடையவும்) புரிந்த குச்சக முனிவர் பெற்ற புதல்வரான மிருககண்டியன் எனப்படும் குச்சக முனிவர் பின்னர் விட்டுணு, பிரமா முதலானவர்கள் பராட்டும் தலைமைச் சிறப்பைப் பெற்றார். மிருககண்டியர் நூல் விதிகட்கு இணங்கத் திருமணம் செய்த விருத்ததை பெற்ற மிருகண்டு', என்ற புதல்வர் தான் ஆற்றிய தவப் பயனாக ஒப்பற்ற மகனான மார்க்கண்டேயர் என்பவரைப் பெற்றார்.

அருஞ்சொற் பொருள்

மிருககண்டியன் - குச்சகரின் மகன் கௌச்சிகன் இயற்பெயர். அவர் தவம் கண்டு திருமால் சூட்டிய காரணப் பெயர் மிருககண்டியன் என்பது நெடுங்காலம் தவநிட்டையில் ஆழ்ந்து மிருகங்கள் உரையும் கல் போல், அதாவது கண்டியம் போல் அசைவில்லாமல் இருந்தமையால் மிருககண்டியர் என்னும் காரணப் பெயர் பெற்றார். கண்டியம் - ஆவுரோஞ்சுகல்; மால் - விஷ்ணு; அயன் - பிரமன்; முதல்வர்; - முதலியோர்; ஓர் புதல்வன் - மார்க்கண்டேயர், நோன்மை - தவவலிமை.

விமர்சனக் குறிப்பு

மார்க்கண்டேயரின் பாட்டன் கௌச்சிகர் போலவே, தந்தையாகிய மிருகண்டுவும் தவவலிமையுள்ளவர் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. தவவலிமை தலைமுறை தலைமுறையாக அமைவது என்ற தத்துவக் கோட்பாடு இப்பாடல் மூலம் மீள வலியுறுத்தப்படுகிறது. “தவமும் தவமுடையார்க்காகும்” என்பது குறள்.

18. அப்பெருந் திருமகன் ஆற்றும் நோன்பினால்
தப்பரும் விதியினைத் தணந்து கூற்றுவன்
துப்பினை அகற்றியே தொலைவு கண்டுபின்
எப்பொழு தத்தினும் இறப்பின் றாயினான்.

பொழிப்புரை

அத்தகைய பெருமையும் தெய்வீகமும் மிக்க புதல்வனான மார்க்கண்டேயர் என்பவர், தாம் செய்த தவத்தின் வலிமையால்

சாதாரண மனிதரால் விலக்கற்கரிய மரண நியதியை வென்று, காலனின் ஆணவ வலிமையை ஒழித்துவிட்டு இறவாப் பெரு வாழ்வை பெற்றார்.

அருஞ்சொற் பொருள்

திருமகன் - தெய்வீகப் புதல்வன், சிவனருளால் பிறந்த பிள்ளை, மார்க்கண்டேயன்; ஆற்றும் - செய்யும், செய்த; நோன்பு - தவம்; விதி - மரண நியதி தணந்து - வென்று, துப்பு - ஆணவவலிமை, எப்பொழுத்தினும் - எப்போதும்.

விமர்சனக்குறிப்பு

மூன்று தலைமுறைகளில் தவவலிமை பயன்தந்த அருமையைக் காசிபர் சூரனுக்கு மார்க்கண்டேயர் கதைமூலம் விளக்கியுள்ளார். கதைகூறல் என்ற உத்தி தத்துவ விளக்கத்திற்குப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) கந்தபுராணத்தின் ஆசிரியர் யார்?
- (2) கந்த புராணத்தின் சிறப்பியல்புகளை எழுதுக.
- (3) மார்க்கண்டேயருக்கு இறைவன் எவ்வாறு அருள் புரிந்தார்?

திருவருட்பயன்

(திருவருட்பயன் 6 இலிருந்து 10 வரையான அதிகாரங்கள்
பரீட்சைக்குரியன அல்ல என்பதைக் கவனிக்க.)

ஆறாம் அதிகாரம் : அறிவுநெறி

(குருவினிடம் உண்மைப் பொருளை அறியும் முறை)

இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும்

1. நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்
கூடுமிறை சக்தி கொளல்.

பொருள்

நீடும் இருவினைகள் - வளர்ந்து வருவனவாகிய நல்வினை
தீவினை இரண்டும்; நேராதல் - ஆன்மாக்களின் உள்ளத்தில்
அவையிரண்டும் ஒத்த தன்மை உடையன என்னும் எண்ணம்;
நேராக - ஆன்மாக்களுக்கு உண்டாக; இறைசக்திகொளல் கூடும்
- சிவபெருமானுடைய சக்தி பதியும்.

பொழிப்புரை

வளர்ந்து வருவனவாகிய நல்வினை, தீவினை என்னும் இரண்டு
வினைகளையும் ஒன்றாக மதித்து விளக்கும் எண்ணம்
ஆன்மாவினுடைய உள்ளத்தில் ஏற்பட இறைவனுடைய திருவருட்
சக்தி ஆன்மாவில் பதியும்.

இருவினையொப்பு:

நல்வினை, தீவினை எனும் இருவினைப் பயனையும்
ஆன்மாக்கள் நுகர நுகர, அறிவு விளக்கம் பெற்று நல்வினை.
தீவினை எனும் இரண்டையும் ஒப்ப மதிக்கும் ஆற்றலைப் பெறு
கின்றன. இருவினையொப்பு அநுபவிக்கப்பட்டமையால் சஞ்சிதம்
கழிந்ததாகிவிடும். எடுத்த உடம்பின் அநுபவமாகவே மிச்சமின்றி
இருவினையும் அநுபவிக்கப்பட்டுவிடும். மேலும், ஒரு பிறவிக்கு
ஏதுவாக வினையில்லை என்ற நிலை. எடுத்துள்ள இப்பிறப்போடு
இருவினையும் அநுபவித்து ஒழிந்து போவதேயாம்.

மலபரிபாகம்: ஆன்மாக்களைப் பிணித்துள்ள ஆணவ மலம் வலிகெடுதல் மலபரிபாகம் ஆகும்.

சக்திநிபாதம்:

ஆணவத்தின் வலி கெட திருவருள் உயிரில் பதிந்து இறைவனோடு சேர்தற்காகச் செல்கின்றது. இவ்வாறு சிவசக்தி உயிரிற் பதிதல் சக்திநிபாதம் எனப்படும்.

அநாதியான ஆறுபொருள்கள்

2. ஏக னநேக னிரு ள்கடும் மாயையிரண்
டாகவிவை யாறாதி யில்.

பொருள்

ஏகன் - கடவுள்; அநேகன் - எண்ணில்லாத ஆன்மாக்கள், இருள் - ஆணவமலமும்; கருமம் - கன்மமலமும், மாயை இரண்டு - சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டு மாயைகளும், இவை ஆறு ஆதி இல் - இந்த ஆறு பொருள்களும் அநாதியானவை.

பொழிப்புரை:

ஒருவனாகிய இறைவனும் எண்ணில்லா ஆன்மாக்களும், ஆணவமும், கன்மமும், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரண்டு மாயைகளும் ஆகிய இப் பொருள்கள் ஆறும் அநாதியானவை.

ஆறு பொருள்களுக்குமுள்ள தொடர்பு.

3. செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்ப்பனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வான் உளனென் றுணர்.

பொருள்

செய்வானும் - கருமங்களைச் செய்யும் ஆன்மாவும்; செய்வினையும் - செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளும்; சேர்ப்பனும் - அந்த நல்வினை தீவினைப் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களும்; சேர்ப்பவனும் - அவற்றை அனுபவிக்கச் செய்யும் கடவுளுடைய திருவருளும் ஆகிய இந்த நான்கினையும்; உய்வான் உளன் என்று உணர் - பொருந்தி நிற்பவன் ஆன்மா என்று உணர்வாயாக.

பொழிப்புரை

நல்வினை தீவினைகளைச் செய்கின்ற ஆன்மாவும், அதனால் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளும், அவ்வினைகளின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களும், அவ்வினைப்பயன்களை ஆன்மாக்கள் நுகரும் வண்ணம் செய்கின்ற இறைவனும் ஆகிய இந்த நான்கு திறத்தினையும் ஈடேற்றுதற் பொருட்டாகப் பொருத்தி நிற்பது ஆன்மா என உணர்வாயாக.

ஆன்மாவிற்ருக் கடவுள் உயிராய் நிற்கல்

4. ஊனுயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே ஊனொடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றாந் தரம்.

பொருள்

ஊனொடுயிர் - உடம்போடு சேர்ந்த ஆன்மா; உணர்வோடு ஒன்றாந்தரம் - ஞானத்தோடு சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு நிற்கும் தன்மை; ஊன் உயிரால் வாழும் ஒருமைத்து - உடம்பில் உயிர் கூடி வாழும் தன்மையைப் போன்றது.

பொழிப்புரை

உடம்போடு ஒன்றுபட்டு நிற்கும் ஆன்மா சிவஞானத்துடன் கூடி வேறற நிற்கின்றது. இத் தன்மை உடம்பகத்து உயிர் வேறறக் கலந்து நிற்கும் தன்மையைப் போன்றது.

இறைவன் உயிருக்குயிராய் நின்று நடத்தும் முறை

5. தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தானாங்கற் றன்மைதரும்
பொன்னிறம் போல் மன்னிறமிப்பூ.

பொருள்

பன்னிறமும் - பளிங்குடன் சேர்ந்த பொருள்களின் பலவகையான நிறங்களையும்; கல் தானாம் தன்மை - பளிங்குக் கல்லினது இயல்பான நிறத்தையும்; தன்னிறமும் தரும் - தன்னுடைய பேரொளித் தன்மையையும் தருகின்றதாகிய; பொன்னிறம் போல் - அழகு பொருந்திய சூரியனின் கதிர்கள் போல; மன்னிறம் - இறைவனுடைய திருவருளாகிய சோதி காட்டவே காண்பது; இப்பூ - இந்தப் பூவுலகு.

பொழிப்புரை

சூரியனின் கதிர்கள் பளிங்கைச் சேர்ந்த பொருள்களின் பல்வகையான நிறங்களைத் தருகிறது. அதே நேரத்தில் பளிங்குக் கல்லின் இயல்பான நிறத்தையும் புலப்படுத்துகிறது. அத்துடன் தன்னுடைய பேரொளியையும் தருகிறது. அதுபோல இந்நிலவுலகம் மலங்களை எழுச்சி பெறச் செய்யும் திரோதான சக்தியின் பிரகாசத்தையும். மலங்கள் நீங்கிய பின்பு ஆன்மா பெறும் சிற்சத்திப் பிரகாசத்தையும் தந்து இவற்றிற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டதாய், இயல்பாக எங்கும் நிறைந்த தன்பேரொளியோடு விளங்குகின்ற இறைவனின் திருவருளாகிய சோதி காட்டும் வண்ணம் காண நிற்பன பூமியிலுள்ளவை.

(மன்றிறம் - இறைவனின் திருவருளின் வண்ணம்)

ஞானமின்றி இறைவனை அறிதல் முடியாது

6. கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பனொளி உண்டில்லை யல்லா தொளி.

பொருள்

கண் உயிர் நாப்பண் உண்டு - கண் பொருளுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் நடுவாக உள்ளது. கண்டு - அது ஒரு பொருளை உற்றுப்பார்த்து; ஒல்லை காணும் நெறி - அதை விரைவில் அறிதற்கு வழியாகின்றது; ஒளி உயிர் நாப்பண் உண்டு - ஞான ஒளியானது உயிருக்கும் மெய்ப்பொருளுக்கும் நடுவில் இருக்கின்றது; கண்டு - அது மெய்ப்பொருளைக் கண்டு; ஒல்லை காணும் நெறி - அதை விரைவில் அறிதற்கு வழியாகும்; ஒளி அல்லாது இல்லை - திருவருளாகிய ஞான ஒளி இல்லாவிட்டால் மெய்ப்பொருளைக் காணுதலுமில்லையாம்.

உலகப் பொருள்களைக் காண்பதற்குப் புறக்கண் வேண்டும். அதுபோல மெய்ப்பொருளைக் காண்பதற்குத் திருவருளாகிய கண் இன்றியமையாததாகும்.

பொழிப்புரை

பொருள்களைப் பார்க்கும் கண் பொருளுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் நடுவில் இருக்கின்றது. அக்கண் பொருள்களைக் கண்டு ஆன்மா

உணரவும் காரணமாகிறது. அதுபோல ஞான ஒளியானது, ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் நடுவில் இருக்கின்றது. ஞான ஒளியானது மெய்ப் பொருளைக் கண்டு அதனை ஆன்மா அறிவதற்கு வழி செய்கின்றது. ஆகவே, திருவருளாகிய மெய்ஞ்ஞான ஒளியின் துணை இல்லையாயின் மெய்ப் பொருளாகிய இறைவனைக் காண இயலாது.

ஆன்மா தன்செயலைச் சிவன் செயலாகக் கொள்ள வேண்டும்

7. புன்செயலி னோடும் புலன்செயல்போ னின்செயலை
மன் செயல்தாக மதி.

பொருள்

புன் செயலின் ஓடும் புலன் செயல்போல் - இழிந்த செயல்களில் இட்டுச் செல்கின்ற இந்திரியங்களின் செய்கைகளை உன்னுடைய செயல்களாக நீ கருதுவது போல; நின்செயலை மன் செயலாக மதி - உன்னுடைய செயல்களை இறைவனுடைய கிரியா சக்தியின் வழியே நடப்பதாக நீ நினைத்துக் கொள்வாயாக.

பொழிப்புரை

இழிவான செயல்களிலே இட்டுச் செல்கின்ற இந்திரியங்களின் செயல்களையெல்லாம் உன்னுடைய செயல்களாக நீ எண்ணுவது போல, உன்னுடைய செயல்களையும் இறைவனுடைய கிரியாசக்தியின் வழியே நடப்பனவாக எண்ணிக்கொள்.

ஞானத்தைக் காணும் முறை

8. ஓராதே ஒன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

பொருள்

ஒன்றையும் ஓராதே - ஞானம் எப்படியிருக்கும் எவ்வாறு வரும் என்று ஆராயாதே; உற்று உன்னாதே - உலக விஷயங்களை நினைப்பது போல அதைப்பற்றிச் சிறிதேனும் சிந்தியாதே; நீ முந்திப் பாராதே - அது வருமுன் அதைக் கண்டு கொள்ள முயலாதே; பார்த்த அதனைப்பார் - ஞானமானது தானாகவே உன்னை வந்து சேரும். அவ்வளவில் அதனைக் காண்பாயாக.

பொழிப்புரை

ஞானம் எப்படியானது? எப்படி நம்மை வந்தடையும்? என்றெல்லாம் ஆராய வேண்டாம். உலக விஷயங்களை நினைப்பது போல ஞானத்தைக் குறித்துச் சிறிதேனும் சிந்திக்க வேண்டாம். அது உன்னிடம் வருமுன்னமே அதைச் சென்று கண்டு கொள்ள முயலாதே, ஞானம் தானாகவே வந்து உன்னிடம் தோன்றும். அப்போது உபதேசித்த குருவின் திருவுருவையே தியானித்தவாறிரு.

ஞானத்தை அணையும் முறை

9. களியே மிகுபுல னாக்கருதி ஞான
ஒளியே ஒளியா ஒளி.

பொருள்

களியே மிகு புலனாகக் கருதி - ஞானத்தைப் பெற்றபின் உண்டாகும் பேரானந்தத்தையே நீ அறியும் பொருளாகக் கொண்டு; ஞான ஒளியே - ஞானமாகிய பிரகாசத்தினையே; ஒளியாக - பிரகாசமாகக் கொண்டு; ஒளி - அந்த ஒளியிற் கலந்து ஒளித்து நிற்பாயாக.

பொழிப்புரை

ஞானத்தைப் பெற்றபின் உண்டாகும் பேரானந்தத்தையே நீ அறியும் பொருளாகக் கொண்டு, ஞானமாகிய பேரொளியையே பிரகாசமாக நினைத்து அந்த இன்பத்துள் மூழ்கி ஒளித்து நிற்பாயாக.

ஞான வசமாய் நின்றல்

10. கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

பொருள்

கண்டபடியே கண்டு - ஞானம் உனக்கு எப்படி வெளிப்பட்டதோ அப்படியே அதனைக் கண்டு கொண்டு; காணாமை காணாமை - அதனை இடையிலே காணாதிருத்தல் எனும் அறியாமை உன்னிடம் வந்து சேராமல்; கொண்டபடியே கொண்டு இரு - அந்த ஞானம் உன்னை ஏற்றபடியே அதன் வயப்பட்டு இருப்பாயாக.

பொழிப்புரை

ஞானம் உனக்கு எப்படி வெளிப்பட்டதோ அதனை அப்படியே கண்டு கொள். அறியாமை உன்னிடம் வந்து சேராமல், அந்த ஞானம் உன்னை எந்தப் பணியில் ஏற்றுள்ளதோ, அப்படியே அதன் வயப்பட்டு இருப்பாயாக.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

- (1) சக்திநிபாதம் என்றால் என்ன?
- (2) அநாதியாக உள்ள ஆறு பொருள்களும் எவை?
- (3) மெய்ப் பொருளை உணர்வதற்கு உரிய கண் எது?

(ஆ) பொருத்தமான சொற்களை வைத்துத் தீரிட்ட இடங்களை நிரப்புக.

- (1) ஓராதே ஒன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப் பாராதே
.....
- (2) கண்டபடி யேகண்டு காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

(ஆ) ஏழாம் அதிகாரம் : உயிர் விளக்கம்

(அதாவது அறியு நெறியிற் கூறியபடி நின்று ஆன்மா ஆணவமலம் நீங்கப் பெற்றுத் தன் செயலின்றித் திருவருள் வசப்படுதல். இது ஆன்ம சுத்தியெனவும் பொருந்தும்.)

அருளை அடைதற்குக் காரணம்

1. தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார் தொகுமிதுபோற்
றானதுவாய் நிற்குந் தரம்.

பொருள்

தூநிழல் ஆர்தற்கு - கொடிய வெயிலில் வருந்துபவன் குளிர்ந்த நிழலை அடைவதற்கு; ஆரும் சொல்லார் - அந்தக் குளிர்ந்த நிழலுக்குப் போ என்று அவனுக்கு ஒருவரும் சொல்ல வேண்டிய தில்லை, (அவன் வெயிலின் கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல்

தானே நிழலைச் சென்று அடைவான்). தொகும் இதுபோல் - பொருந்திய இந்தத் தன்மையைப் போன்றதே; தான் அதுவாய் நிற்குந் தரம் - மலங்களின் துன்பங்களால் வருந்தியவன் அருளைக் கண்டவுடனே தான் அந்த அருளோடு சேர்ந்து நிற்கும் தன்மை.

பொழிப்புரை

கொடிய வெயிலில் வருந்துகின்றவன், குளிரந்த நிழலைச் சென்றடைதற்கு அவனுக்கு ஒருவரும் சொல்லவேண்டியதில்லை. அவன் வெயிலின் துன்பம் தாங்க முடியாமல் தானே ஓடிச் சென்று நிழலை அடைந்து விடுவான். இதுபோலவே கொடிய மலங்களால் தாக்கப்படுபவன் திருவருளைக் கண்டவுடன் திருவருளோடு சேர்ந்து, தன் தம்மை கெட்டு அருளின் தம்மையாவான்.

ஆன்மா திருவருளை அறியும் காலம்

2. தித்திக்கும் பாறானுங் கைக்குந் திருந்திடுநாய்
பித்தத்தின் றான்றவிரந்த பின்.

பொருள்

தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் - பித்த நோயுடையவரது நாவிற்கு இனிமையான பாலும் கசப்பாகவே இருக்கும்; பித்தத்தின் தவிர்ந்த பின்; பித்த நோய் அவனை விட்டு நீங்கி பின், நா திருந்திடும் - முன்பு கசப்பாக இருந்த நா இப்போது தித்திப்பாகத் திருந்திவிடும்.

பொழிப்புரை

பித்த நோயுடையவர்களின் நாவிற்கு இனிமையான பாலும் கசப்பாக இருக்கும். ஆனால், பித்தநோய் தீர்ந்த பின்னர் முன்பு கசப்பாக இருந்த பால் (நாவிற்கு) இப்போது இனிப்பாக இருக்கும்.

ஆன்மா திருவருளைத் தானாகக் காணமாட்டாது

3. காண்பா னொளியிரு ளிற் காட்டிடவுந் தான்கண்ட
வீண்பாவ மெந்நாள் விழும்.

பொருள்

ஒளி - ஒளிவடிவான ஞானமானது; இருளில் காட்டிடவும் - ஆணவமாகிய இருளில் அகப்பட்டு ஆன்மா மயங்கும் போது

தன்னைக் காட்டிலும்; காண்பான் - அதைக் காணும் ஆன்மா; தான்கண்ட வீண்பாவம் - தன் முயற்சியினால் அதைக் கண்டதாக எண்ணுவதால் ஏற்படும் வீண்பாவமானது; எந்நாள் விழும் - எப்போது தீரும்.

பொழிப்புரை

ஆணவமாகிய இருளிலே அகப்பட்டுக் கிடக்கும் ஆன்மக் களுக்கு, ஒளி வடிவான ஞானமானது தன்னைக் காட்டுகின்றது. அவ்வாறு காட்டவும் ஆன்மா அத்திருவருளை மறந்து தானே தன் முயற்சியால் அதனைக் கண்டதாக எண்ணுவதால் ஏற்படும் பாவமானது தீருவது எந்நாள்?

ஆணவத்திற்கும் திருவருளுக்குமுள்ள ஒற்றுமை

4. ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

பொருள்

ஒளியு மிருளு மொருமைத்து - திருவருளும் ஆணவமும் ஒன்றைக் காட்டி மற்றதை மறைத்து நிற்கும் செயலில் ஒத்திருக்கின்றன, பன்மை - அவைகளுக்குள்ள பேதம் யாதெனில்; தெளிவு - அருளானது தன்மை அடைந்தோர்க்கு உண்மைப் பொருளைக் காட்டும்; தெளியார் செயல் - ஆணவ மலமானது அது நீங்காதார்க்குப் பொய்யான பொருளைக் காட்டுகின்றது.

பொழிப்புரை

ஆணவமும் அருளும் தம்வகைப் பொருளைக் காட்டி மற்றைப் பொருள்களை மறைப்பதால் அவையிரண்டும் ஒற்றுமையுடையன. ஆனால் அவையிரண்டுக்குமிடையே வேறுபாடும் உண்டு. திருவருள் தன்னை அடைந்தோருக்கு உண்மைப் பொருளான சிவத்தைக் காட்டும். ஆணவ மலம் தன்னைவிட்டு நீங்காதார்க்குப் பொய்யாகிய பொருளைக் காட்டும். அருளானது சிவத்தைக் காட்டி உலகத்தை மறைக்கும்; ஆணவமானது உலகத்தைக் காட்டிச் சிவத்தை மறைக்கும்.

திருவருளை அடைந்தோர்க்கு கடவுள் எளிதில் தோன்றுவான்

5. கிடைக்கத் தகுமோந் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பாணை இன்று.

பொருள்

நற்கேண்மையார்க்கு அல்லால் - அன்பு நிறைந்த உறவினரை உடையவர்க்கு அல்லாமல்; எடுத்துச் சுமப்பாணை - அவருடைய பாரம் முழுவதையும் எடுத்துச் சுமக்கும் ஒருவனை; இன்று கிடைக்கத் தகுமோ - இப்போது பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ? முடியாது. அதுபோலப் பேரன்பாகிய திருவருளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய வினைகளையும் வினைப் பயன்களையும் சுமப்பவனாகிய இறைவன் எளிதில் தோன்றுவான்.

பொழிப்புரை

அன்பு கொண்ட நண்பரை - உறவினரை உடையவர்களுக் கல்லாமல் தம்முடைய பாரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சுமக்கின்ற ஒருவனைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. அதுபோலப் பேரன்பாகிய திருவருளைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய வினைகளையும் வினைப் பயன்களையும் சுமப்பவராகிய கடவுள் எளிதில் தோன்றுவார்.

அருளைச் சாராதார் இறைவனை அடையார்

6. வஞ்சமுட னொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

பொருள்

ஒருவன் வைத்த நிதி - ஒருவன் சேர்த்து வைத்த நிதியை; வஞ்சமுடன் கவர - வேறொருவன் திருடிக் கொண்டுபோக; துஞ்சினனோ போயினனோ - அந்தப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்தவன் உறங்கினானோ அல்லது அவ்விடம் விட்டுப் போயினானோ; சொல் - சொல்லுவாயாக.

பொழிப்புரை

ஒருவன் சேர்த்து வைத்த செல்வத்தை இன்னொருவன் திருடிக் கொண்டு செல்ல, அந்தப் பொருளைச் சேர்த்து வைத்தவன்

துயின்றானோ அல்லது அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்றானோ என்பதாம்; (எங்கும் நீங்காதவண்ணம் கண்ணிமைக்காது, விழித்துக் கொண்டிருப்பவனாகிய இறைவனின் அருட் செல்வத்தைத் திருட முடியாதென்க.)

விளக்கம்

பொருளைச் சேர்த்து வைத்தவன் விழித்துக் கொண்டு பொருளோடு இருப்பானானால், அந்தப் பொருளைத் திருட ஒருவராலும் முடியாது. அதுபோலப் பேரின்பத்தை உரிமையுள்ள திருவருளின் வழியாலன்றி வேறு வழியாகப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியாது. நிதி பேரின்பத்திற்கும், நிதிக்குச் சொந்தமானவன் திருவருளுக்கும், வஞ்சமுடன் திருடுவோன் - திருவருளைச் சாராமற் பேரின்பத்தைப் பெற முயற்சி செய்வோனுக்கும் உவமையாயிற்று.

அருள் ஆன்மாவை வசப்படுத்தல்

7. தனக்கு நிழலின்றா வொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

பொருள்

தனக்கு நிழல் இன்றா - (சூரியன் உச்சியில் நிற்கும் போது) தன்னுடைய நிழல் தோன்றப் பெறாமல்; ஒளி கவரும் தம்பம் என - சூரியனுடைய ஒளியைக் கவர்ந்து அதுபோலவே பிரகாசிக்கும் படிகத்தூண் போல; கவர - ஆன்மா தன்னறிவு தோன்றப் பெறாமல் திருவருளாற் கவர்ந்து கொள்ளப்படுமாயின்; இருள் நில்லாது - அந்த நிலையில் மலம் ஆன்மாவில் நிலை பெறாது நீங்கிவிடும். ஞான ஒளியாகவேதான் மிளிரும்.

பொழிப்புரை

சூரியன், உச்சியில் நிற்கும்போது தன்னுடைய நிழல்தோன்றப் பெறாமல் சூரிய கிரணத்தால் படிகத் தூண் கவர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது. அது போல ஆன்மா தன்னறிவு தோன்றப் பெறாமல் திருவருளாற் கவர்ந்து கொள்ளப்படுமாயின், அந் நிலையில் மலம் நில்லாது நீங்கும். பசுபோதம் நீங்கிச் சிவபோதமாகிவிடும்.

அருளுக்குப் பின்னே ஆன்மா

8. உற்கைதரும் பொற்கை வுடையவர்போ லுண்மைப்பின் நிற்க அருளார் நிலை.

பொருள்

உற்கை தரும் பொற்கை உடையவர் போல் - நெருப்புக் கொள்ளியைப் பிடித்திருக்கும் அழகிய கையையுடையவர்கள் தாம் காணவேண்டிய பொருளைக் காணும் வரை, அக் கொள்ளியை முன்னே பிடித்துத் தாம் பின்னே நின்றல் போல; உண்மைப் பின் நிற்க - ஒருவர் சிவத்தைக் காண வேண்டின் அருளைத் தமக்கு முன்னாக்கித் தாம் அவ்வருளின் பின் நிற்பாராக; அருள் ஆர்நிலை - அருளோடு சேர்ந்து நிற்கும் நிலை இதுவாகும்.

பொழிப்புரை

நெருப்புக் கொள்ளியைக் கையில் பிடித்திருப்போர் தாம் பார்க்க விரும்பிய பொருளைக் காணும்வரை, அந்த நெருப்புக் கொள்ளியை முன்னே பிடித்துத் தாம் பின்னே நிற்பர். அது போலச் சிவம் வெளிப்படுமளவும் அருளைத் தமக்கு முன்னாக்கித் தாம் அதன் பின் நின்றலே அருளோடு பொருந்தி நிற்கும் நிலையாகும்.

அருளுக்கு முன்னே நிற்கும்போது
சிவத்தைக் காணாமைக்கு ஏது

9. ஐம்புலனாற் றாங்கண் டகன்றா லதுவொழிய
ஐம்புலனார் தாமா ரதற்கு.

பொருள்

ஐம்புலனால் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் புலன்களால்; தாம்கண்டகன்றால் - தாம் கண்ட பொருள்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளாயின்; அது ஒழிய - அத்திருவருளின் துணையாலன்றி; அதற்கு ஐம்புலன் ஆர் தாம் ஆர் - பேரின் பமாகிய சிவத்தை அடைவதற்கு ஐம்பொறிகளுக்கேனும், தமக்கேனும் (ஆன்மாக்களுக்கும்) தகுதியில்லை.

பொழிப்புரை

ஐம்புலன்களாற் தான் கண்டறிந்த விடயங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருளாயின் திருவருளின் துணையாலன்றி, பேரின்பப் பொருளாகிய சிவத்தை அறிதற்கு ஐம்புலன்களுக்கும், அவற்றைக் கருவிகளாகக் கொண்டு நிற்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் உரிமையில்லை.

இதுவுமது

10. தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னாற்கருதல்
ஆமே யிவனா ரதற்கு.

பொருள்

தாமே தரும் அவரை - ஒரு பொருளை ஒருவர்க்குத் தாம் விரும்பித் தருபவரை; தம் வலியினாற் கருதலாமே - தம்முடைய வலிமையினால் அப் பொருளை அவரிடம் பெற்றதாகக் கருதலாமா, கருதலாகாது. (அதுபோல அருளானது தானாக விரும்பி ஆன்மாவிற்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்க, ஆன்மாதன்னுடைய ஆற்றலால் அதைப் பெற்றுக் கொண்டதாக எண்ணலாகாது.); இவன் அதற்கு ஆர் - திருவருளின் துணையில்லாமல் பேரின்பத்தைப் பெறத்தக்க உரிமை ஆன்மாவிற்குச் சிறிதுமில்லை.

பொழிப்புரை

ஒரு பொருளை ஒருவர் விரும்பித் தாமே தருகின்றார். அப்படி அவர் தருவதை மதியாது தம் வலிமையால் அப்பொருளை அவரிடம் பெற்றதாக நினைத்தல் கூடாது. அதுபோலத் திருவருள், சிவானந்தப் பெரும்பேற்றைத் தானாகவே விரும்பி ஆன்மாவிற்கு கொடுத்தருள்கின்றது. அப்படித் தாமே தருபவர் என்பதை மதியாமல் எனது வல்லமையால் அதைப் பெற்றேன் என்று நினைப்பது தவறாகும்.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை தருக.

- (1) மலங்களினால் துன்புற்றவன் எப்போது இன்புறுவான்?
- (2) அடியவர்களுக்கு உறுதுணையாய் உள்ளவர் யார்?

(3) அருளொடு நிற்கும் முறையைக் குறிப்பிடுக.

(4) “திருவருளின் துணையினால் இறைவனை அடைய முடியும்” - விளக்குக.

(இ) எட்டாம் அதிகாரம்; இன்புறுநிலை

(இன்புறுநிலை என்பது ஆன்ம சுத்தி அடைந்த பின்பு, ஆன்மா பேரானந்தத்தை அடையும் முறையைக் கூறுவதாகும்.)

1. இன்புறுவார் துன்பா ரிருளி னெழுங்கடரின்
பின்புகுவார் முன்புகுவார் பின்.

பொருள்

இருளில் எழும் - ஆணவமலத்தைப் போக்குவதற்காக மேலாக விளங்குகின்ற; கடரின் பின்புகுவார் - திருவருளாகிய ஞானத்தை முன்னே விட்டுத் தாம் பின்னே செல்பவர்கள்; இன்புறுவார் - பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெறுவார்; முன்புகுவார் பின் துன்பார் - திருவருளைப் பின் வைத்துத் தாம் முன் செல்ல முயல்வோர் முடிவிலே துன்பத்தை அடைவார். அது வீண் முயற்சியாம்.

பொழிப்புரை

ஆணவ மலத்தைப் போக்குவது திருவருளாகிய ஞானமாகும். அந்த ஞானத்தை முன்னே விட்டுத் தாம் பின்னே செல்பவர் பேரின்பத்தைப் பெறுவார். ஆனால், தாம் முன்னே சென்று கொண்டு ஞானத்தை பின்னே விட்டுச் செல்பவர்கள் துன்பத்தை அடைவார்கள். அதாவது அகந்தை, மமதைக்குக் காரணமாகிய ஆணவம் நீங்கப் பெற்று ஆன்மா சுத்தி பெற்றவர்கள், தம்மை மறந்து திருவருளை மாத்திரம் நினைத்து பேரானந்தத்தை அடைவார்.

இன்பத்திற்குச் சிவானுபவம் வேண்டும்

2. இருவர் மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்டாம்
ஒருவ னொருத்தி உறின்.

பொருள்

இருவர் மடந்தையருக்கு என் பயன்-ஒரு பெண் இன்னொரு பெண்ணோடு கூடுவதனால் இன்பத்தைப் பெறமுடியாது. (அதுபோல ஆளப்படுவதாகிய ஆன்மா, சக்தி (பெண்) ஆகிய அருளோடு சேர்வதனால் பேரின்பப் பேற்றை அடையமாட்டாது.) ஒருத்தி ஒருவன் உறின் இன்புண்டாம் - ஒரு பெண் ஒரு ஆடவனை அடைந்தால் மாத்திரமே இன்பத்தை அடைவாள். அதுபோல ஆன்மா அருளின் துணை கொண்டு சிவமாகிய தனது தலைவனைச் சேர்ந்தே பேரின்பத்தைப் பெறமுடியும்.

பொழிப்புரை

ஒருத்தி இன்னொருத்தியைக் கூடுவதனால் இன்பத்தை பெற மாட்டாள். ஒரு பெண் ஓர் ஆண் மகனைக் கூடுவதாலேயே இன்பத்தைப் பெறலாம். அது போல ஆளப்படுவதாகிய ஆன்மா, ஆளும் கருவியாகிய அருளோடு சேர்வதனால் பேரின்பமாகிய பயனைப் பெறமாட்டாது. ஆன்மா அருளைத் துணைக் கொண்டு சிவமாகிய தன்னுடைய தலைவனைச் சேர்ந்தே இன்பத்தைப் பெறும்.

இன்பமடைவது ஆன்மா

3. இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவர்க்குருவம்
இன்பகன மாதலினா லில்.

பொருள்

எய்துவார்க்கு இன்பதனை ஈயும் - தம்மை வந்து சேர்கின்ற ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் பேரின்பத்தைக் கொடுத்து அருளுகின்றார்; அவர்கட்கு உருவம் இன்பகனம் அந்த இறைவனுடைய திருமேனி ஆனந்தமயமானது, ஆதலினால் இல் - எனவே அவர் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதில்லை.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் தம்மை வந்து சேர்கின்ற ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருளுகின்றார். அந்த இறைவனுடைய உருவம் நிறைந்த ஆனந்தமாம். ஆதலால், அவர் ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பதில்லை.

அத்துவிதம்

4. தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்றின்பக்
கூடலைநீ யேகமெனக் கொள்.

பொருள்

தாடலைபோல் - தாள், தலை என்ற இரண்டு சொற்கள்
தாடலை என்னும் ஒரு சொல்லாதைப் போல்; கூடியவை -
சிவமும் ஆன்மாவும் சேர்வன; வேறு நிகழா இன்பக் கூடலை
- பிரிக்கப்படாத பேரின்பமாகிய அந்தச் சேர்க்கையை
ஏகமென நீ கொள் அத்துவிதமென்று நீ அறிந்துகொள்.

பொழிப்புரை

‘தாள்’, ‘தலை’ என்ற இரண்டு சொற்களும் ‘தாடலை’ என
ஒரு சொல்லானது போல, ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து நிற்கும்
போது, ஆன்மாவும் சிவமும் ஒரு பொருளல்லாமலும், இரு பொரு
ளல்லாமலும் அத்துவிதமாகும்.

அத்துவிதமாய் நிறற்றுகக் காரணம்

5. ஒன்றாலு மொன்றா திரண்டாலு மோசையெழா
தென்றாலொன் றன்றிரண்டு மில்

பொருள்

ஒன்றாலும் ஒன்றாது - கடவுளும் ஆன்மாவும் ஒரு பொருளாயின்
அவை ஒன்றாக வேண்டியதில்லை; இரண்டாலும் ஒசை எழுது
என்றாலும் - கடவுளும் ஆன்மாவும் வேறு வேறாக நின்றால்
பேரின்பமுண்டாகாது (ஆதலால்); ஒன்று அன்று இரண்டு இல் -
அவை ஒரு பொருளுமல்ல; இரு பொருளுமல்ல என்பதாம்.

பொழிப்புரை

கடவுளும் ஆன்மாவும் ஒரே பொருளாயின், அவை ஒன்றாக
வேண்டியதில்லை. அவை இரு பொருள்களாயின் பேரின்ப
மில்லை. ஆதலால், ஆன்மாவும் சிவமும் ஒரு பொருளுமல்ல; இரு
பொருளுமல்ல என்பதாம்.

பிறவியெடாதார்

6. உற்றாரும் பெற்றாரு மோவா துரையொழியப்
பற்றாரு மற்றார் பவம்.

பொருள்

உற்றாரும் - பரமுத்தியை அடைந்தவர்களும்; பெற்றாரும் - அந்தப் பரமுத்தியைப் பெறுதற்குக் காரணமான சமாதியை அடைந்தவர்களும்; ஓவாது உரையொழியப்பற்றாரும் - இடையறாத சமாதி நிலையை அடையாமற் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்னும் ஞானநிலைகளை அடைந்தவர்களும்; பவம் அற்றார் - பிறவித் துன்பத்தில் நின்று நீங்கியவராவர்.

பொழிப்புரை

பேரின்பமான முத்தி நிலையை அடைந்தவர்களும், அந்த முத்தியை அடைவதற்குக் காரணமான சமாதி நிலையினை அடைந்தவர்களும், இடையறாத சமாதி நிலையை அடையாமற் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் எனும் ஞான நிலைகளை அடைந்தவர்களும் பிறவித் துன்பத்தில் நின்று நீங்கியவர்களாவர்.

சமாதி பலிதமாகும் திறன்

7. பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவும்
நீ யொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

பொருள்

பேய் ஒன்றும் தன்மை பிறக்கும் அளவும் - பேய் பிடித்த ஒருவனுடைய தன்மை உனக்கு ஏற்படும் வரையும்; நீ ஒன்றும் செய்யாமல் நில் - நீ எதுவுஞ் செய்யாமல் அசைவற நிற்பாயாக.

பொழிப்புரை

பேயால் பிடிக்கப்பட்ட ஒருவனுக்கு ஏற்படும் தன்மை உனக்கு ஏற்படும் வரையும் நீ எதனையும் செய்யாமல் அசைவற நிற்பாயாக என்பதாம்.

சமயாசாரங்கள் நீங்கும் முறை

8. ஒண்பொருட்க னுற்றார்க் குறுபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்.

பொருள்

ஒண் பொருட்கண் உற்றார்க்கு - மெய்ப் பொருளாகிய ஞான நிலையை அடைந்தவர்களுக்கு; உறுபயனே - அவர்கள் அனுட்டித்து வரும் சரியை, கிரியை, யோகங்களால் உண்டாவது பேரின்பமாகும்; அல்லாது - அன்றியும்; கண்படுப்போர் கைப்பொருள் போல் காண் - உறங்கும் ஒருவரது கையிலிருக்கும் ஒரு பொருள் தானே நழுவுவது போலாகும். அதாவது அவர்களது சமயாசாரங்கள் யாவும் தாமாகவே அவர்களினின்றும் நழுவுவதும் உண்டு.

பொழிப்புரை

உண்மைப் பொருளாகிய ஞானத்தை அடைந்தவர்களுக்கு உறுதியாகவுள்ள பேரின்பப் பொருளொன்றே உரியது. மற்றைய சரியை, கிரியை, யோகங்கள் என்பன உறங்கும் ஒருவரது கையிலிருக்கும் பொருள்கள் தாமாகவே நழுவுவதுபோல் அவர்களை அறியாமல் தாமாகவே அவர்களை விட்டு நீங்கி விடும்.

முத்தி இன்பம் உணர்த்த முடியாதது

9. முன்றாய தன்மைபவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றாத இன்பம்தென் சொல்.

பொருள்

அவர் தம்மின் மிக முயங்கி - முத்தி இன்பமானது சிவமும் ஆன்மாவும் சிறிதும் பிரிவின்றி ஒன்றாய் நிற்கும் கலப்பினால்; முன்றாய தன்மை- காண்பவன், காட்சி, காட்சிப்பொருள் என்னும் மூவகைப்பட்ட தன்மையும்; தோன்றாத இன்பம் - வெவ்வேறாகத் தோன்றாமல் ஒன்றுபட்ட பேரின்பமாம்; அது என் சொல் - அதே இன்பத்தின் அதிசயம் சொல்லும் தரமன்று.

பொழிப்புரை

இறைவனும் ஆன்மாவும் பிரிவின்றிச் சேர்ந்து நிற்கும் கலப்பினாற் காண்பவன், காட்சி, காட்சிப் பொருள் என்னும் மூவகைப்பட்ட தன்மையும் வேறாகத் தோன்றாமல் ஒன்றுபட்டது பேரின்பமாம். அப் பேரின்பத்தின் இயல்பை இத் தன்மைத்து என்று சொல்ல முடியாது.

பேரன்பினாற் பெறலாம்

10. இன்பில் இனிதென்றால் இன்புண்டேல் இன்றுண்டாம் அன்பு நிலையே அது.

பொருள்

இன்பில் இனிது என்றால் - எல்லா இன்பங்களிலும் மேலானது என்று சொல்லப்படுவதாகிய முத்தியின்பமானது; இன்பு உண்டேல் - ஒருவருக்குப் பேரன்பு உளதாகுமானால்; இன்று உண்டாம் - இப்பொழுதே பெறப்படும்; அது அன்பு நிலையே - அது அன்பையே தமக்கு நிலையாக உடையது.

பொழிப்புரை

எல்லா இன்பங்களிலும் மேலானது என்று சொல்லப்படுவது பேரின்பம். ஒருவனிடம்பேரன்பு இருக்குமாயின், அதனை அடைய முடியும். மிக்க அன்பினது நிலையே தனதியல்பாக உள்ளது.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை எழுதுக.

- (1) இன்புறு நிலையை அடைபவர் யார்?
- (2) இறைவன் யாருக்கு இன்பத்தைக் கொடுத்தருளுவார்?
- (3) அத்துவிதம் என்றால் என்ன?
- (4) பிறப்பற்றார் யார்?

(ஈ) ஒன்பதாவது அதிகாரம் -

ஐந்தெழுத்தருள் நிலை

(ஐந்தெழுத்தாகிய திருவருளின் தன்மை என்பதாம்.)

எல்லா நூற்பொருளும் திருவைந்தெழுத்தில்
அடங்கும்

அருனாலு மாரணமு மல்லாதைத்தின்
பொருள்நூல் தெரியப் புகின்.

பொருள்

அருள் நூலும் - அருள் நூலாகிய சிவாகமங்களும்; ஆரணமும் - வேதநூல்களும்; அல்லாதும் - மற்றுமுள்ள எல்லா ஞான நூல்களும்; ஐந்தின் பொருள் நூல் - திருவைந்தெழுத்தில் அடங்கியுள்ள பொருள்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களாகும். தெரியப் புகின் - கற்றுவல்லோர் ஆராய்வராயின், இவ்வாறு அடங்கி உள்ளமை அவர்களுக்குப் புலனாகும்.

பொழிப்புரை

அருள் நூலாகிய சிவாகமங்களும் வேத நூல்களும் மற்றுமுள்ள எல்லா நூல்களுமே ஐந்தெழுத்தில் அடங்கி உள்ள பொருள்களின் இயல்பைக் கூறும் நூல்களேயாம். அவற்றைக் கற்றுணரும் போது உண்மை புலப்படும். நூல்கள் மூவகைகளாகும். அவை பசுநூல், பாசநூல், பதிநூல் என்பன. வேதாகம சமய சாத்திர தோத்திரம், புராணம் முதலியன பதிநூல். ஏனைய மன்னர், குடிமக்கள் வாழ்வு சம்பவங்களைப் பாராட்டி உரைப்பன பசுநூல். மற்றும் நாம் இன்று கற்கும் பஸ்துறை விஞ்ஞானம், கணிதம் முதலியன நவீனம் யாவும் பாச நூல்கள். இவ்வகையில் மூவகை நூல்களும் ஐந்தெழுத்தின் பொருளாக சி - வா - ய - ந - ம என்பதில் அடங்கும். ஆகவே, முத்தி விரும்புவோன் பிற நூல்களை விடுத்துப் பதிநூல்களைக் கற்கக் கடவன்.

ஒங்காரத்துள் அடங்கும் பொருள்கள்

2. இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உற நிற்கும் ஒங்காரத்துள்.

பொருள்

இறை - சிவமும்; சத்தி - திருவருளும்; பாசம் - மலமும்; எழில்-
மாயை, திரோதான சத்தியும்; ஆவி - ஆன்மாவும், ஒங்காரத்துள்
உறநிற்கும். பிரணவத்துள்ளே அமைந்து நிற்கும் என்பதாம்.

பொழிப்புரை

சிவஞானமும், திருவருளும், ஆணவமும், ஆன்மாவின் சிற
சக்தியை விளக்கமடையச் செய்யுஞ் சிறப்புப் பொருந்திய
திரோதான சக்தியும், ஆன்மாவும் ஆகிய இந்த ஐந்தும்,
ஐந்தெழுத்தும் ஒரெழுத்தாகிய பிரணவத்துள்ளே பொருந்தி
நிற்பதாகும்.

திருவைந்தெழுத்துள் அடங்கி நிற்கும்

பொருள்கள் முறை

3. ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம்
ஞானநடம் தானடுவே நாடு.

பொருள்

ஊன நடனம் ஒருபால் - பிறப்பினை விளைவிக்கும்
திரோதானம், மலமும் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன; ஞான நடம்
ஒரு பால் ஆம் - மோட்சத்தைத் தருகின்ற சிவமும் சத்தியும் ஒரு
பக்கத்தில் இருக்கின்றன; தான்நடுவே - ஆன்மாவாகிய தான்
நடுவில் இருக்கின்றது; நாடு - இவை ஐந்தெழுத்தில் இருப்பதைக்
காண்பாயாக.

பொழிப்புரை

பிறப்பினைத் தருகின்ற திரோதானமும் மலமும் ஆகிய 'ந',
'ம' என்பன ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன. வீட்டினைத் தருகின்ற
சிவமும் அருளும் ஆகிய 'சி', 'வா' ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன.
இவைகளுக்கு நடுவில் 'ய' கரமாகிய ஆன்மா இருக்கிறது.
இவ்வாறு ஐந்தெழுத்தில் அடங்கியுள்ள உண்மையை ஆராய்ந்து
காண்பாயாக.

பெத்த நிலையும் முத்தி நிலையும்

4. விரியமந மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

பொருள்

ந மேவி ம விரிய - திரோதான சக்தி மலத்தைச் சார்தலினால் மலம் முயற்சி செய்ய; யவ்வை மீள விடா - ஆன்மாவைத் திரும்ப விடாது பிறவிகளில் அழுத்தும் (இது பெத்தநிலை); தம் பெரிய வினை தீர - ஆன்மாக்கள் தம் பெரிய பிணியாகிய மல இருள் தீருங்கால், சி; பெறும் - திருவருட்டுணையால் சிவத்தை அடையும். (இது முத்தி நிலை)

பொழிப்புரை

திரோதான சக்தியானது மலத்தைச் சாருகின்ற பொழுது மலமானது செயற்பட்டு, ஆன்மாவைப் பிறவிகளில் அழுத்தும். இது பெத்த நிலையாகும். ஆன்மாக்களுடைய பெரிய வினையாகிய மலங்கள் தீர திருவருட் சக்தியின் முயற்சியால் சிவத்தையடையும். இது முத்தி நிலையாகும்.

உபாய மார்க்கத்தவருக்குரிய ஐந்தெழுத்து

5. மாலார் திரோத மலமுதலா மாறுமோ
மேலாக மீளா விடின்.

பொருள்

மாலார் திரோதம் மலம் முதலா - பிறவிப் பிணியைக் கொடுக்கின்றதாகிய திரோதானத்தையும் மலத்தையும் முன்னாக வைத்து ஐந்தெழுத்தை ஒதினால்; மாறுமோ - மலம் நீங்குமோ? நீங்காது; மேல் ஆசு மீளாவிடின் - முன்னுள்ள குற்றமான 'நம' என்பதைப் பின்னாக மீட்டுவைத்துச் 'சிவ' என்பதை முன் வைத்து சிவாய நம என ஒதா விடின்.

பொழிப்புரை

மயக்கம் பொருந்திய பிறவிப் பிணியில் ஆன்மாக்களைச் செலுத்துகின்ற, திரோதானத்தையும், மலத்தையும் முன்னாக வைத்து, ஐந்தெழுத்தினை ஒதினால் மலம் நீங்காது. மலம் நீங்க வேண்டுமானால் ந, ம என்பதனைப் பின்னோக்கி சிவமாகிய சி, வ முன்னுக்கு வரும் வண்ணம் மாற்றி ஐந்தெழுத்தை ஒதல் வேண்டும்.

நகாராதி பஞ்சாட்சரம்

6. ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

பொருள்

ஆதாரம் ஆராதி - ஆதாரமாயுள்ள சிவத்தை முதலில் வைத்துத் திருவெந்தெழுத்தை ஒதி வழிபடு; அது மீண்டு பாராது - உபாய மார்க்கத்திலே ஒதிய நகாராதி பஞ்சாட்சரத்தை மீள ஆராயாமல்; மேலோதும் பற்று - உண்மை மார்க்கத்தில் நிற்கும் போதும் ந, ம என்பவற்றை முன்னாக வைத்து ஒதும் தன்மை; அந்தோ கவலை தரக்கூடிய செயலாகும்.

பொழிப்புரை

உனக்குத் துணையாக இருக்கும் சிவத்தை முன்னாகக் கொண்டு ஐந்தெழுத்தை ஒதி வழிபடுவாயாக. உபாய மார்க்கத்திலே ஒதிய நகாராதி பஞ்சாட்சரத்தைப் பின்னும் தொடர்ந்து அதனையே ஒதுகின்ற தன்மையானது வருந்தத் தக்கதொன்றாகும்.

சிகாராதி பஞ்சாட்சரமே முத்தருக்குரியது

7. சிவமுதலே யாமாறு சேருமேல் தீரும்
பவமிதுநீ ஒதும் படி.

பொருள்

சிவம் முதலே ஆமாறு சேருமேல் - சி, வா என்னும் இரண்டும் முதலிலே வரத்தக்கதாக உச்சரித்தல் கூடுமாயின்; பவம் தீரும் - அந்நிலையே உனது பிறவித் துன்பம் நீங்கும். நீ ஒதும்படி இது முத்தியை விரும்பும் நீ உச்சரிக்க வேண்டிய முறைமை இதுவே யாகும்.

பொழிப்புரை

சிகாராதி பஞ்சாட்சரத்தை ஒதுவதனால் பிறவிப் பிணி நீங்குவதால் முத்தியில் ஆசையுள்ள பக்குவ ஆன்மாக்கள் வீடு பெற அதனையே ஒதுதல் வேண்டும்.

ஆன்மாவைச் சிவமாக்குதல்

8. வாசி அருளியதை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு.

பொருள்

வாசி அருளி - சக்தியானது சிவத்தைக் காட்டி; அதை வாழ்விக்கும் - ஆன்மாவை முத்தியின்பத்தில் இருத்தும்; அதுவே அங்கு ஆசில் உருவமுமாம் அந்தத் திருவருளே ஆன்மாவிற்கு முத்தியில் குற்றமற்ற உருவமாகவும் சுத்த நிலையில் நிற்கும்.

பொழிப்புரை

திருவருளானது, ஆன்மாவுக்குச் சிவவத்தைக் காட்டிப் பிறப் பில்லாப் பெருவாழ்வாகிய முத்தியில் சேர்க்கும். அத் திருவருள் ஆன்மாவுக்கு முத்தியில் குற்றமற்ற மேனியாவும் இருக்கும்.

முத்தி நிலையை விளக்கும் திருவைந்தெழுத்து

9. ஆசினவா நாப்பண் அடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

பொருள்

ஆசு இல் 'நவா' நாப்பண் அடையாது - குற்றமுள்ள திரோதான சக்தியாகிய நகரத்திற்கும் திருவருளாகிய வாகாரத்திற்கும் நடுவே (அதாவது சிவாய நம) யகரம் நில்லாதபடி; அருளால் - குருவின் அருளுபதேச முறையால்; 'வாசி' இடை நிற்கை - வாசி ஆகிய திருவருளும் சிவமும் ஆகிய இரண்டும் முன்பின் இருபுறமும் நிற்குமாறு (அதாவது சிவாய வாசி என) ஐந்தெழுத்தில் நடுவே யகரம் ஆகிய ஆன்ம எழுத்து அமையத் தியானித்திருத்தலே; வழக்கு - இது முத்திப் பேற்றுக்குரிய உண்மை நெறியாகும்.

பொழிப்புரை

சிவாயவாசி எனத் தியானஞ் செய்யும் முறையில் சிவம், சக்தி, ஆன்மா, சத்தி, சிவம் என ஐந்தெழுத்தும் கருதப்படுவன. முன்பின் இரு புறமும் சத்தியும் சிவமும் நடுவே ஆன்மாவும் உளதாக மனத்திலே இருத்தி வழிபடுமாறு இது, ஒளவையாரும் "சிவாய நம என்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை" என்பர்.

சைவசமய சாதனங்களுக்கும் உயிராயுள்ளது திருவருள்

10. எல்லா வகையும் இயம்பும் இவனகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

பொருள்

இவன் அகன்று நில்லா வகையை நினைந்து - ஆன்மாவானது சிவசக்தியினின்றும் ஒரு காலமும் நீங்கி நில்லாத தன்மையை அறிந்து; எல்லா வகையும் இயல்பும் - ஆன்மா முத்தியின்பத்தை அடைவதற்கான அச்சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

பொழிப்புரை

ஆன்மாவானது சிவத்தை விட்டு ஒரு பொழுதும் நீங்காமல், அதனோடு கூடுதற்கு ஏதுவாயிருக்கும் தன்மையை அறிந்து, ஆன்மா முத்தியடைவதற்கு ஏதுவாகிய எல்லாவற்றையும் வேதாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை தருக.

- (1) அருள் நூல்கள் எவை?
- (2) திருவைந்தெழுத்தில் அடங்கியுள்ள பொருள்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களைக் குறிப்பிடுக.
- (3) ஓங்காரத்துள் அடங்கும் பொருள்கள் எவை?
- (4) பெத்த நிலை, முத்தி நிலை என்பவற்றை விளக்குக.
- (5) முத்தியில் விருப்பமுள்ளோர் ஓத வேண்டியது எது?

(உ) பத்தாம் அதிகாரம் - அணைந்தோர் தன்மை

(அணைந்தோர் தன்மை என்பது சீவன் முத்தர் நிலையாகும். இறைவனை அணைந்தவர்கள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.)

சீவன் முத்தர் நிலை

1. ஓங்குணர்வி னுள்ளடங்கி யுள்ளது ளின்பொடுங்கத் தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்.

பொருள்

ஓங்கு உணர்வின் உள்ளடங்கி - (சீவன் முத்தர்கள்) நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே அடங்கி; உள்ளத்துள் இன்பு ஒடுங்க - தம் அறிவினுள்ளே பேரின்பம் தங்கி அடையும்படி; தூங்குவர் - ஆனந்த நித்திரை செய்வர்; மற்று ஏது உண்டு சொல் - அவர்களுக்கு வேறு என்ன செயல் உண்டு.

பொழிப்புரை

சிவபோதமாகிய போர்வையுள், சிவபோகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு ஆனந்தமாகச் சும்மா உறங்குவர் சீவன் முத்தர்கள்.

ஐந்தொழிலேனும் வினைகளேனுஞ் செய்யார்

2. ஐந்தொழிலுங் காரணர்க ளாந்தொழிலும் போகநுகர் வெந்தொழிலு மேவார் .மிக.

பொருள்

ஐந்தொழிலேனும் - சிவபெருமானால் செய்யப்படும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையேனும்; காரணர்களாந் தொழிலும் - மகேசுரன், உருத்திரன், மால், அயன் என்னும் இவர்கள் செய்யும் தொழில்களையேனும்; போக நுகர் வெந்தொழிலும் - மாயா போகத்தை அனுபவிப்பிக்கும் வெய்ய இரு வினைகளையேனும்; மிக மேவார் - சிறிதும் பொருந்தார்கள்.

பொழிப்புரை

சிவபெருமான் செய்யும் ஐந்தொழில்களைச் சீவன் முத்தர்கள் செய்யார். மகேசுரன், உருத்திரன், மால் அயன் என்னும் இவர்களில் ஒருவருக்குரிய தொழிலையும் செய்யார். மாயா போகங்களைக் கொடுக்கும் பிறவிக்கேதுவாகிய கொடிய தற்போத முனைப்புடன் செய்யும் இரு வினைகளையேனும் பொருந்தார்கள்.

எங்கும் சிவத்தையே காண்பர்

3. எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்கிவரொன் றல்லா தறியா ரற.

பொருள்

எல்லாம் அறியும் அறிவு உறினும் - எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானத்தில் கலந்து நிற்பினும்; இங்கு இவர் - இவ்விடத்துச் சீவன் முத்தர்கள்; ஒன்று அல்லாது - ஞானமொன்றையே அல்லாமல்; அற அறியார் - சுட்டியறியும் மற்றொன்றையும் சிறிதும் அறியார்.

பொழிப்புரை

சீவன் முத்தர்கள் எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞான மொன்றையே அன்றி வேறொன்றையும் சிறிதும் அறியார்; சும்மா உறங்கியிருப்பர்.

சீவன் முத்தரின் சிந்தையும் செயலும்

4 புலனடக்கித் தம்முதற்கண் புக்குறுவர் போதார்
தலநடக்கும் ஆமை தக.

பொருள்

தலம் நடக்கும் ஆமை தக - தரையிலே நடக்கும் ஆமை போல; புலன் அடக்கி - சீவன் முத்தர்கள் தம் பொறிபுலன்களைப் புறம்பே செல்லாதவாறு சிவபோத உணர்வாகிய போர்வையுள் அடங்கச் செய்து; தம்முதற் கண் புக்கு உறுவர் - பசுபதியாகிய தமது தலைவனது திருவடி ஞானத்துள்ளே புகுந்து ஒடுங்கி உறைவர்.

பொழிப்புரை

நீரை விட்டு நிலத்திலே உலாவும் ஆமை தனக்கு ஆபத்து வராத வண்ணம், பாதுகாப்பாயுள்ள மேல்ஓட்டின் உள்ளே தன் பிற உறுப்புகளை உள்ளிழுத்து, ஒடுக்கிக் கொண்டு கல்லைப் போல அடங்கியிருக்கும். சீவன் முத்தரும் தமது பொறி புலன்கள் மாயா உலக மயக்கம் ஆகிய வெளி விடயங்களிலே ஈடுபடின், விபத்துக்கள் விளையுமென்று விழிப்புடன் தமக்குக்காப்பாக உள்ள திருவடி ஞானமென்னும் சிவ போதத்தினுள் அவற்றை அடங்கிக் கிடப்பவிட்டு, வேறெண்ணம் செயலின்றிச் சிவயோகத்தையே நுகர்ந்தவாறு உறங்கிக் கிடப்பார்கள்.

மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு எல்லாம் சிவமயமாகவே தோன்றும்

5. அவனையகன் றெங்கின்றா மாங்கவனா மெங்கு
இவனையொழிந்து ண்டாத லில்.

பொருள்

அவனை அகன்று எங்கு இன்றாம் - சர்வ வியாபியாகிய சிவனின் வேறாக எங்கே எது உள்ளது? எதுவுமே இல்லை; ஆங்கவனாம் எங்கும் - ஆகையால், அக்கடவுள் தானே எங்கும் எவையுமாயிருப்பவன்; எனவே, இவனை ஒழித்து உண்டாதல் இல்லை - அக்கடவுளியல்பு சாரப்பெற்ற சீவன்முத்தனான மெய்யுணர்ந்த சிவனும் தன்னிலும் வேறாகச் சுட்டி அறியப்படும் பொருள் வேறிருப்பதாகத் தோன்றுவதைக் காணான்.

பொழிப்புரை

எல்லாம் சிவமென நின்றாய் போற்றி; எல்லாம் சிவமயம் என்பதற்கமைய ஞானியர் காண்பர். உலகை மாத்திரமன்றித் தானும் அடங்க, யாவுமே சிவமயமே எனத் தெளிய உணர்த்தி நிற்பவர்கள். சிவத்தைப்பற்றிய மெய்யுணர்வு முதிர்வால் தன்னுள் உலகையும் தன்னையே உலகமாயும் காணப் பெறுவர். ஆதலின், அவன் போலவே இவனும்; இவ்விருவருக்கும் வேறாய் எங்கும் எதுவுமில்லை, அப்பர் திருவையாற்றில் கயிலாய தரிசனம் கண்டபோது புற உலகக் காட்சியையும் சிவசக்தி வடிவாகவே கண்டு கூறும் பதிகத்தாலே உண்மை புலனாகும்.

பேதமிலா ஒருணர்வினர்க்கு வேண்டுதல்
வேண்டாமையில்லை

6. உள்ளும் புறம்பு மொரு தன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளும் திறம் ஏதும் இல்.

பொருள்

உள்ளும் புறம்பும் ஒரு தன்மைக் காட்சியருக்கு - தம்முள்ளும் புற உலகத்திலும் எங்கும் உள்ள பொருள் பசுபதியாகிய சிவம் ஒன்றுதானே என்றுணரும் ஒருமை உணர்வாகிய நிர்விகற்ப ஞானம் - மெய்யுணர்வு கைவந்த சீவன் முத்தருக்கு; எள்ளும் திறன் ஏதும் இல் - இது நன்று, அது தீது என வேறுபடுத்தி; ஒன்றைப் போற்றுவதும், மற்றொன்றைத் தூற்றுவதும் ஆகிய செயல் எதுவும் இல்லை.

பொழிப்புரை

காண்பன யாவும் சிவமே எனத் தெளிந்தவர்களுக்கு, நன்று, தீதென்ற பேத உணர்வில்லை. அவர் தனக்குள்ளும் புறத்திலும் வேறுபாடின்றிச் சிவத்தையே கண்டு தொழுது விருப்பு வெறுப்பில்லாதவராய் மங்கலமான சிவமயமாயேயிருப்பர்.

சாதாரண சீவர் வினையும், சீவன்முத்தர் வினையும் பயன்களும் சேரும் முறை

7. உறுந்தொழிற்குத் தக்கபயன் உலகம் தத்தம் வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

பொருள்

தத்தம் உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயன் உலகம் - சீவர்கள் தான்தாமே யான். எனது என்ற முனைப்போடு செய்யும் இரு வினைகளுக்கும் அவ்வவர்க்குரிய பயன் கர்மத்துக்கேற்ற தனுகரண புவன போகங்களைப் பெற்றுப் பிறந்திறந்து உழலுதலேயாம்; வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன் - எல்லாம் சிவன் வசம் என்று தெளிந்து, தற்போத முனைப்பின்றியே சீவன் முத்தர் திருவருள் தூண்டச் செய்யும் பற்றில்லாத வினைகளுக்கெல்லாம் பயனாவது உண்மைப் பொருளாகிய சிவப் பேறேயாம்.

பொழிப்புரை

சீவர் செய்யும் வினையெல்லாம்; பசு நல்வினை, பசுத் தீவினை, சிவ நல்வினை, சிவத்தீவினை, வெறுவினை, பற்றில்லாத வினை என அறு வகையிலே அடங்கும். முன்னைய நான்கும் பற்றோடு கூடிச் செய்யப்படுவதால் அவற்றுக்குரிய பயனானது பிராரத்தம். ஊழ் எனப்பட்டுப் பிறவியெடுத்து உலகில் அனுபவிக்கப்படும். எவ்வுயிர்க்கும் இன்ப துன்பத்துக்குக் காரணமாகாத தும்முதல், துரும்பு கிள்ளுதல் போன்ற வெறுவினைக்குப் பயன் ஏதுமில்லை.

திருவருள் வழிப்பட்டுப் பழவினை கழிக்க வேண்டிச் சீவன் முத்தராலே செய்யப்படும் பற்றற்ற வினை தூயது; அதன் பயனைச் சிவனே ஏற்பார். இறைவன் அவ்வினைப் பயனை, அந்த ஞானிகளைப் போற்றுவார் தூற்றுவாருக்கு உரியதாக உதவிக் கர்மத்தை ஒழிப்பார்.

சீவன் முத்தரின் முவினையும் கழித்து பர முத்தராகும் வகை

8. ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றி லருளே சுடும்.

பொருள்

ஏன்ற வினை உடலோடு ஏகும் - சீவன் முத்தருக்கு உடுத்த இவ்வுடம்பின் அனுபவத்துக்குரியதெனப் பொருந்திய பிராரத்தம் என்னும் பழவினை இவ்வுடம்பு ஒழியும் போது தானும் கழிந்தே விடும். (இருவினையொப்பு எய்தியவராதலின், இவர்களுக்குச் சஞ்சிதமாம் எச்சவினை இல்லை.); இடையேறும் வினை தோன்றில் அருளே சுடும் - ஊழ்வினையை நுகர்வதற்கு ஏதுவாக இங்கு திருவருள் தூண்ட ஏதாவது வினை செய்ய வேண்டிய நிலை உண்டாகிச் செய்யப்படின, அந்த ஆகாமிய வினை அவர்களைத் தீண்டாதவாறு திருவருளே சுட்டு நீக்கும்.

பொழிப்புரை

இரு வினையொப்பு முன் விளக்கியது. அதனாலே, சஞ்சித மில்லை என்பதும் இவ்வுடம்போடு பிராரத்தம் என்பது அனுபவிக் கப்பட்டு ஒழியும் என்பதும் தெளிவு. இனி, ஆகாமியம் என்னும் புதுவினையும் திருவருள் வழிநின்று செய்தலால், அதுவே ஏற்று அழிக்கும். அம்முறையும் ஏழாவது (7வது) குறளில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சீவன் முத்தர் எம்போல இவ்வுலகில் வாழினும் முத்தியுலகத்துள்ளோரே

9. மும்மை தரும்வினைகள் மூளாவாம் முதறிவார்க்கு
இம்மையும் அம்மையே யாம்.

பொருள்

முதறிவார்க்கு - முதிர்ந்த மெய்யுணர்வு பெற்றவர்க்கு; மும்மை தரும் வினைகள் மூளாவாம் - மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றாலும் செய்யப்படும் இருவினையின் பயன்களும் ஆகாமியம் என வளர்ந்து வினைந்து நுகர வேண்டியனவாகா; ஆதலின்; இம்மையும் அம்மையே யாம் - எம்மைப் போலவே சீவன் முத்தர்கள்

இவ்வுலகிலே வாழ்பவராகக் காணப்பட்டனும்; அவர்கள் உண்மையில் அம்மையாகிய முத்தி உலகில் வாழ்பவரேயாவர்.

பொழிப்புரை

சாதாரண சீவரின் செய்வினைகளுக்குத் தக்கபடி அவ்வவருக்கும் மீள மீளப் பிறந்து, இம்மை மறுமைகளாகிய இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி உளதாகும். சீவன் முத்தருக்கு இவ்வுடம்போடு அனுபவிக்கும் அளவிலேயே இரு வினையும் சமமாகி ஒத்தழிகிறது. ஆதலாலும், அவர் செயல் திருவருட்செயலாகி அதன் பயனை அருளே தனதாக்கிக் கொள்ளலாலும் வினை மீளவும் மூளாது முடிசிறது.

இறைவனைப் போல அவர்களும் உயிர்களிடம் அருள் உள்ளவர்கள்

10. கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

பொருள்

கள்ளத் தலைவர் - (இறையருள் தமக்கெய்திய தலைமை என உணராது) கள்ளத்தனமாகத் தமது ஆற்றலாலே தாமே தேடிய தலைமை எனக் கருதிச் செருக்குறும் தலைவர்கள்; (கள்ளத்து அலைவர் - அந்தக் கள்ளத் தனமான எண்ணம், செயலை விட்டுக் கரை சேரமாட்டாமல் துன்ப அலைகளிலே சிக்கி அலைந்து கொண்டிருப்பர். மீளார்.); துயர் கருதி - அவர்கள் படும் துயரைக் கருதி, தம் கருணை வெள்ளத்து மிக அலைவர் - சீவன் முத்தரான மெய்யுணர்ந்தோர் தமது பேரருளின் காரணமாக, இவர்கள் ஈடேறி அல்லல் அறுப்பது என்றோ என எண்ணி இரங்குவர்.

பொழிப்புரை

பிரமா, விஷ்ணு முதலான தேவரும் மற்றுமுள்ளோரும் தங்கள் தலைமையும் சிறப்பும் திருவருளால் வந்ததென்பதை மறந்து தமது வல்லமையால் அமைத்துக் கொண்டதெனக் கருதிச் செருக்குற்றுத் தண்டனையும் தாழ்வும் அடைந்தமைக்குச் சான்று பல உண்டு. பட்டும் பட்டும் தெளியாது, மீள மீள அவர்கள் அக் கள்ளத்தனத்திலேயே சிக்குண்டு, சிந்தை தெளிவின்றிச் செயலாற்றித் துன்பத்தில் உழலுகின்றதைக் கண்டு, சீவன் முத்தர்கள் தமது கடல்போன்ற பெருங்கருணையால் இரங்குவர்.

இதனை உலகியலிலும் பிற உயிர்கள் படும் துன்பத்துக்கு இரங்கித் துயர் துடைக்க முன்வரும் உத்தமர் செயல்களிலும் காண்கின்றோம். இவர்கள் செயல்கள் பற்றுடன் கூடியவை. பற்றற்ற மெய்யுணர்ந்தோரும் இவ்வுலகில் வாழ்கின்றமையால் வாசனாமலம் தொடரும் பாங்கினால் அருள் சுரந்து இரங்குவர். இவர் செயல் பற்றற்றது.

பயிற்சி:

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்குச் சுருக்கமாக விடை தருக.

- (1) அணைந்தோர் தன்மை என்றால் என்ன?
- (2) சீவன் முத்தர்களது நிலை எத்தகையது?
- (3) சீவன் முத்தர்களது சிந்தை, செயல் பற்றி குறிப்பிடுக.

சைவ நாற்பாதங்கள்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் மக்கள் பெற வேண்டிய உறுதிப்பொருள் நான்குமாம். இவை தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோட்சம் எனவும் கூறப்படும். அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என வள்ளுவர் மூன்றாக வகுத்தார். அறத்துப் பாலுக்கே தலைமை தந்தார். அதனுள் வீடும் அடங்கக் காட்டினார். அறம் எனப்பட்டதை இல்லறம், துறவறம் என இரண்டாக்கினார். அன்பு இல்லறத்தின் உயிர் நிலை. அது வளர்ந்து முதிர்ந்து அருளாகிறது. அதுவே, இறுதியான வீட்டின்பத்தின் வேர். இந்தப்படி முறையிலே மனித வாழ்வு மலர்ந்து கனிவதாகும்.

பிறவித் துன்பத்தை அறிந்து, பிறவாமையாகிய பேரின்ப நாட்டிற்கொண்டவர் அநுசரிக்க வேண்டிய படிமுறையான வழியே சைவசமயத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமெனப்படும் நாற்பாதங்கள். இவை தாசமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்பவையாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் சரியையில் சரியை, சரியையில் கிரியை..... ஞானத்தில் ஞானம் என நன்னான்காக வகைப்படுத்திப் பதினாறு படிகளாக விரிவடையும். மேலும், அவை ஒவ்வொன்றும் உபாய மார்க்கம், உண்மை மார்க்கம் என இவ்விரண்டாக நோக்க, முப்பத்திரண்டாகக் கொள்ளப்படும்.

உபாயமார்க்கம் என்பது, எம்மைப் போல உலகவாழ்வில் நின்றபடி இறையருளை வேண்டி ஏதாவதொரு வழிமுறையை பின்பற்றி ஒழுகுதல். உண்மைமார்க்கம் என்பது உலகப்பற்றை மெல்லமெல்ல விட்டவர்கள். அம்மார்க்கங்களிலே தமக்கேற்ற ஒரு வழியைப் பின்பற்றி இறையருளையே நாடி நின்று, வேறு பயன் கருதாது ஒழுகுவதாம்.

இவ்வழிகளிலே ஒழுகி உய்திபெற்ற பெரியார் சரிதைகளைக் கூறி, எமக்கு நல் வழி காட்டுவதே பெரியபுராணம். இவற்றில் நின்று ஒழுகும் முறை எது என்பதையும் நியதி நியமங்களையும் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன.

மலை உச்சியை அடைய விரும்புவோன் கீழ்நிலையிலுள்ள அடிவாரத்தையடைந்து படிப்படியாக ஏறிச் செல்ல வேண்டும். அப்போதும் அபாயமற்ற நல்லவழியிலே நம்மை அழைத்துச் செல்லப் பயிற்சி பெற்ற வழிகாட்டிகளும் அவ்வப்போது உதவ வரவேண்டும். அல்லாவிடில், இலக்கையடைவதரிது; வழிதவறிப் போக நேரும்.

(அ) சரியை

எவரும் செய்யக்கூடிய ஆரம்பமுயற்சி இது வென்பர். எதற்கும் தூய தெய்வ பத்தியும் இறையச்சமும் துணை நிற்க வேண்டும். அவை நம்மை வழிபிழையாது நடத்தும். முன்னோர் காட்டிய வழி நிற்போர் உரையையும் கருத்திற் கொள்வது அவசியம். அன்பின் துணையோடு உடம்பினாற் செய்யும் இறைபணி எல்லாம் சரியை எனப்படும். அவற்றிலே சில. சிவாலயத்தை அலகிடல், மெழுகுதல், கழுவுதல், பூஞ்சோலை அமைத்தல், பூ எடுத்துக் கொடுத்தல், மாலை கட்டுதல், பூசைத்திரவியம் கொடுத்தல், உபகரணங்களைத் துலக்கிச் சுத்தம் செய்தல், விளக்கிடல், தீவர்த்தி, குடை கொடி, வாகனம் ஏந்துதல் முதலியனவாக எண்ணில்லாதன. இவற்றைச் செய்பவர்களுக்கு வேண்டிய உபகரணம் கொடுத்தல், அவர்களைச் சிவனடியாராக வழிபடல், அடியார்க்கு வேண்டுவன தருதல், அன்னதானம் முதலியன செய்தல் என்பன.

இத் தொண்டுகளைச் செய்தவரும் வற்புறுத்தியவரும் திருநாவுக்கரசு நாயனார், அப்பூதியடிகள், திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார், அதிபத்தநாயனார், கண்ணப்பநாயனார், முர்த்திநாயனார், திருநாளைப் போவார் நாயனார் எனப் பலர், இவர்கள் தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய அருட்பாடல்களிலே போற்றப்பெற்றவர்கள்; முத்தியடைந்தவர்கள், இவர்களேயன்றி இன்னும் பலர் இத்தொண்டுகளில் நின்று ஏற்றம் பெறுகின்றனர்.

(ஆ) கிரியை

என்பது மந்திர தந்திரங்களைக் குருமூலமாக அறிந்து, சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரியாபிடேகம் எனும் தீட்சைகளைப் பெற்றவர்கள் மேற்கொள்ளும் வழிபாட்டுமுறை, விநாயகர், அம்பிகை, சுப்பிரமணியர், வைரவர் முதலிய உருவத்திரு மேனிகளுக்குப் பூசனை புரிவர். இதில் தம்பொருட்டுத் தம்மளவிலே

வழிபடுவது ஆன்மார்த்த பூசை. பிறர் பொருட்டாகவும் ஆலயங்களிலே பூசனை புரிவது பரார்த்தபூசை எனப்படும். விசேட தீட்சை பெற்றவர் சிவலிங்கம் வரை எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்த பூசை புரியலாம். சிவாலயங்களிலே செய்யப்படும் பரார்த்த பூசை, விழா, கும்பாபிஷேகம் முதலியனவற்றை ஆசாரியதீட்சை பெற்றவர் மாத்திரமே செய்தற்குரியர்.

கிரியை வழிபாட்டில் நின்றோர் சண்டேசுவரர் முதலானோர். திருஞானசம்பந்தர் ஞானத்திற் கிரியாமார்க்கத்தில் நின்றவர்.

(இ) யோகம்

முன்னைய இரண்டினும் உயர்ந்த நிலை இது. இதற்கு இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி எனும் எட்டுறுப்புகள் உண்டு. யோகநிலை பயின்றவர்களிடம் இந்த எண் வகை உறுப்பிலும் பயிற்சி பெற்றுப் படிப்படியாகத் தேறியவரே, அதனை அனுசரிக்க முடியும். அட்டாங்கயோகம் எனும் இதனை யோகியரிடம் பயின்ற திட சித்தமுடையவர்களே அநுட்டித்து மேலேற முடியும். நாம் கற்றும் கேட்டும் பெறும் அறிவு போதாது. கலாநிதிப்பட்டம் பெறுவோர், நல்லாசிரியரின் துணையோடு ஆய்வுகள் செய்து சாதனை படைப்பது போன்றது. யோகியர், திருமூலர், பெருமிழலைக்குறும்பர், சேரமான் பெருமாள், சுந்தரர் முதலானோர் யோகபாதத்தில் நின்றோர் ஆவர்.

(ஈ) ஞானம்

இது சொல்லிறந்தது என்பர். வீடு என்பதும் அத்தன்மையதே. அதனாலே இவற்றினியல்பை இப்படி என எடுத்துச் சொல்லார். முன்கூறிய படிமுறைகளிலே நின்றொழுகிப் பக்குவம் பெற்றவர்க்கு இறைவனே குரு வடிவாக வந்து, தீட்சை உபதேசம் செய்து ஞானியராக்குவர். மாணிக்கவாசகர், மெய்கண்டார் இவர்களுக்குக் குரு உபதேசம் கிடைத்தமை இவ்வாறேயாகும். அருணகிரிநாதர் முதலியோருக்கு முருகனே குருவாய் உபதேசம் செய்தார். இவ்வாறு ஞானிகள், சித்தர்கள் என உலகில் வாழ்ந்த பெரியார் கதைகளும் அற்புதங்களும் கூறப்படுகின்றன.

தேனென்று பாகென்றுவமிக்கொணா மொழித் தெய்வவள்ளி
கோனன் றெனக்குப் தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்றோ
தானன்று நானன்று சரீரியன்றுச ரீரியன்றே.

சரியா பாதத்தில் வழிபட்டவர்க்கு சாலோக முத்தி - சிவலோகம்.
கிரியா பாதத்தில் வழிபட்டவர்களுக்குச் சாமீப முத்தி -
சிவசமீபத்திருத்தல். யோக பாதத்தில் வழிபட்டவர்கள் சாரூப
முத்தி - சிவரூபம் பெறுதல். ஞான பாதத்தில் வழிபட்டவர்கள்
சாயுச்சிய முத்தி - சிவமேயாகி ஒன்றுதல்.

முன்னைய பிறவிகளிலே செய்த தவப்பயனாக இப் படி
முறைகளிலே நின்று ஒழுகாமலே சிலருக்குச் சிவனருளாலே பூரண
ஞான நிலை இளமையிலே தோன்றிப் பிரகாசிப்பதும் உண்டு.
மெய்கண்டார், திருஞானசம்பந்தர், கண்ணப்பநாயனார்,
சண்டேசுவரர் போன்றவர்கள் இவ்வாறானவர்கள்.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

- (1) வாழ்க்கையின் உறுதிப் பொருள்கள் நான்கும் எவை?
- (2) திருக்குறள் கூறும் முப்பால்களும் எவை?
- (3) நாற்பாதங்கள் என்றால் என்ன? அவை எவை?
- (4) சரியை என்றால் என்ன? நீங்கள் செய்யக் கூடிய
சரியைத் தொண்டுகளைக் குறிப்பிடுக.

(ஆ) பின்வருவனவற்றிற்கு விளக்கம் தருக.

- (i) கிரியை
- (ii) உபாய மார்க்கம்
- (iii) உண்மை மார்க்கம்
- (iv) ஆன்மார்த்த பூசை
- (v) பரார்த்த பூசை

சிவ தீட்சை

வரைவிலக்கணம்

தீட்சை என்னுஞ் சொல் ஞானத்தைக் கொடுத்து மலங்களை அழிப்பது என்பதாகும். தீட்சைகள் பல வகைப்படும். இவற்றுட் சிவதீட்சை என்பது சைவ மக்கள் சிவபெருமானைத் தியானித்து, வழிபட்டு முத்தி பெற வழி செய்வது. எனவே, சிவஞானத்தைக் கொடுத்து, மும்மலங்களையும் அழிப்பது சிவதீட்சை என்பது உணரப்படும்.

சிவதீட்சை கொடுக்கும் ஆசாரியர்

சைவ மக்கள் தம் சமய ஆசாரங்களை அனுட்டிப்பதற்குத் தகுதியளிப்பது சிவதீட்சையாகும். சிவதீட்சை கொடுக்கின்ற குரு சைவ ஆசாரியர் அல்லது சிவாசாரியர் என்னும் பட்டத்தினையும் பெற்றிருப்பார். இதனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான படிமுறைகள் சிவாகமங்களில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவையே சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை, நிரவாண தீட்சை ஆசாரிய அபிடேகம் என்பவை.

சமய தீட்சை

மேலே கூறிய படிமுறைகளில் முதலாவதாகிய சமய தீட்சை பெறுபவர்கள் சைவ சமய அனுட்டானங்களைச் செய்வதற்குத் தகுதி பெறுகின்றனர். இவர்கள் சூக்கும் பஞ்சாட்சரத்தைப் பிரணவங் கூட்டிச் செபஞ் செய்வர். “சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை” என்னும் நல்வழிப் பாடலிற் ‘சிவாய நம’ என்பது சூக்கும் பஞ்சாட்சரம்.

சமய தீட்சை பெறாதவர்கள் தூல பஞ்சாட்சரத்தைப் பிரணவங் கூட்டாமற் செபிக்கலாம். “நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க” என்னுஞ் சிவபுராணத்தில் “நமச்சிவாய” என்பது தூல பஞ்சாட்சரம்.

சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் செய்கின்ற அனுட்டானம் தியானம் பார்த்தல் அல்லது நித்திய கருமம் செய்தல் என்று வழக்கிற் கூறப்படுகின்றது. தியானம் பார்ப்பதற்கு மந்திரங்கள் செபித்தல் வேண்டும்.

விசேட தீட்சை

சமய தீட்சைக்கு மேலே அடுத்து அமைவது விசேட தீட்சை ஆகும். இத்தீட்சையைப் பெற்றவர்கள் சிவலிங்க பூசை செய்யுந் தகுதியைப் பெறுகின்றனர்.

நிர்வாண தீட்சை

சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை ஆகிய இரண்டும் பெற்றவர்கள் தாம் முன்பு செய்த வினைகளைப் போக்கும் பொருட்டு இறுதியாகப் பெற்றுக்கொள்வது நிர்வாண தீட்சை என்பதாகும். இது சத்தியோ நிர்வாண தீட்சை, அசத்தியோ நிர்வாண தீட்சை என இருவகைப்படும். சத்தியோ நிர்வாண தீட்சை என்பது முற்றாகப் பற்றற்ற நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு உடனே முத்திப்பேறு கிடைக்கும் வகையிற் செய்யப்படுகின்ற தீட்சையாகும்.

ஆன்மா பிராரத்த வினைப் பயன்களை அனுபவித்து முடித்த பின்னர் அது உடலை விட்டு நீங்கும் பொழுது முத்திப் பேறு கிடைக்கும் வகையிற் செய்யப்படுவது அசத்தியோ நிர்வாண தீட்சை எனப்படும்.

சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை என்னும் மூன்றினையும் முறையாகப் பெற்றவர்கள் நித்திய கருமம், சிவலிங்க பூசை என்பவற்றுடன் ஞான பூசையுஞ் செய்யத் தகுதியுடையவர்களாவர். ஞான நூல்களாகிய சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை விதிப்படி ஓதல், ஓதுவித்தல், அவற்றின் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தித்தல் ஆகிய ஐந்தும் ஞான பூசை என்பதில் அடங்கும்.

ஆசாரிய அபிடேகம்

நிர்வாண தீட்சை பெற்ற ஒருவர் குருப்பட்டந் தரிப்பதற்காகச் செய்யப்படுகின்ற கிரியை ஆசாரிய அபிடேகம் எனப்படும். இவர்கள் பிறருக்குத் தீட்சை கொடுக்கத் தகுதி உடையவர்கள். இவர்கள் சிவாசாரியர் என்னும் பட்டத்தினைப் பெறுவதோடு, பராரத்த பூசை செய்தலும் இயலும்.

சிவாசாரியாருக்கு இருக்க வேண்டிய தகைமைகள்

சிவாசாரியாருக்கு இருக்கவேண்டிய தகைமைகளைச் சிவாகமங்கள் விதந்து கூறுகின்றன. இவருக்கு உளக் குற்றம், உடற்குற்றமும் இருத்தலாகாது. இவர் கல்வி, அறிவு

மிகுந்தவராய், ஒழுக்கசீலராய் இருத்தல் இன்றியமையாதது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னுஞ் சைவ நாற் பாதங்களிற் பயிற்சி உடையவராய், தம்மை நாடி வருகின்ற சீடர்களுக்குச் சிறந்த ஒழுக்கத்தையும் சைவ சமய பாரம்பரிய நெறிமுறைகளையுங் கற்பிக்க வல்லவராய் இருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் சிவதீட்சை கொடுக்கும் ஆசாரியராய் இருக்கக் கூடிய வயதெல்லை பதினாறு வயது முதல் எழுபது வயது வரை என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிவதீட்சை பெறுவதற்கு வேண்டிய தகைமைகள்

ஆண்கள், பெண்கள் ஆகிய இருபாலாருஞ் சிவதீட்சை பெறுதல் இயலும். இதனைப் பெறுவதற்கு ஒழுக்க மேம்படும் அடிப்படைத் தகைமையாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

ஒழுக்கம், பண்பு, ஆசாரம், குரு பக்தி, இறை பக்தி ஆகிய ஐந்தும் தீட்சை பெறுபவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய அடிப்படைத் தகைமைகளாகும். இவர்கள் இம்மை இன்பங்களில் நாட்டங் குறைந்தவர்களாய், மறுமை இன்பத்தில் நாட்டங் கூடிய வர்களாய், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் திரிகரண சுத்தி உடையவர்களாய் இருத்தல் மிக முக்கியமானது. முத்தி அடைதலை மட்டும் நோக்கமாக உடையவர்கள் பிரமசாரிய சிவாசாரியரையும், போகம், முத்தி ஆகிய இரண்டினை மேற்கொண்டுள்ள சிவாசாரியரையுந் தீட்சா குருவாகப் பெறுதல் வேண்டும்.

தீட்சை வகைகள்

தீட்சை பல வகைப்படும். முதலில் நாம் நம் நாயன்மார்களிற் சிலர் பெற்ற தீட்சை யாது? என்பது பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்தல் நலனுடைத்து. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் மூன்று வயதினை எய்திய பொழுது பக்குவ நிலையை எய்தினார். எனவே, பிதா மாதாவாகிய சிவபெருமானையும் உமாதேவி யாரையுங் காண வேண்டும் என்ற ஆசை அவருடைய மனத்திலே தோன்றியது. இந்நிலையிலே திருத்தோணிபுரத்து இறைவன் அம்மையப்பராக அவருடைய கண் முன்னே வந்து, நயன தீட்சையும்பரிசு தீட்சையுஞ் செய்து, அவருக்கு முத்திப் பேற்றைக் கொடுத்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கித் திருநல்லூர் இறைவன் அவருக்குத் திருவடி தீட்சை செய்து, முத்திப்பேற்றைக் கொடுத்தருளினார். திருச்சத்தி முற்றத்தில், அப்பர் இறைவனுக்குச் செய்த வேண்டுகோளை,

“கோவாய் முடுகி யடுதிற் கூற்றங்குமைப்பதன் முன் பூவா ரடிச்சுவடென்மேற் பொறித்துவை” என்னுந் தேவாரத்தில்,

“நன்றருளுந் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார் நல்லூ ரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே” என்று கூறியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருவெண்ணைய் நல்லூர் இறைவன் குருவாக எழுந்தருளி வந்து, நயன தீட்சையும் பரிசு தீட்சையுஞ் செய்து அவருக்கு முத்திப்பேறு நல்கியருளினார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்குத் திருப்பெருந்துறையிற் குருந்த மர நிழலில், மானிட உருவந்தாங்கி எழுந்தருளி வந்து, குருவாக வீற்றிருந்து, நயன தீட்சையும் பரிசு தீட்சையும் திருவடி தீட்சையும், பதி பசு பாசம் பற்றி விளக்கிச் சாத்திர தீட்சையும் திருவைந்தெழுத்தைச் சீடனின் செவியில் ஓதலாகிய வாசக தீட்சையுஞ் செய்து முத்திப்பேற்றைக் கொடுத்தருளினார்.

திருநாளைப்போவார் என்னும் நந்தனார் இறைவனை அடையும் பக்குவ நிலையை எய்திவிட்டார். எனவே, அவர் தில்லைக்குப் போக முயன்றார். எனினும், அவருடைய முயற்சி எளிதில் நிறைவெய்தவில்லை; பிற கோயில்களுக்குச் சென்று அவர் வணங்கிய வரலாறும் இல்லை. அவர் மிகுந்த பரிபக்குவ நிலையை அடைந்த பொழுது அவருக்கு முட்டுக்கட்டாய் இருந்த தடைகள் அனைத்தும் அகன்றன. உடனே அவர் தில்லைக்குப் புறப்பட்டார். வழியிலே முதலாவதாகத் திருப்புன்கூர்க் கோயில் அவருடைய கண்ணுக்குத் தென்பட்டது. அவர் அங்கு விரைந்து சென்றார். வெளியே நின்று வணங்கும் பொழுது, அவர் மூலஸ்தான இறைவனைக்காண முடியாதவாறு நந்தி மறைத்தது. உடனே அவர், “இறைவா, இங்கு வந்தேன். ஆயின், உன்னைக் காணவிடாமல் இங்கு மாடு ஒன்று படுத்திருக்கின்றதே” என்று இறைவனுக்கு முறையிட்டார். அப்பொழுது இறைவன்

“சந்திதி மறைக்கப்படுகிறதாம்;சற்றே விலகி இரும் பிள்ளாய்” என்று நந்திக்கு ஆணையிட்டார். உடனே நந்தி விலகி இருந்தது. திருப்புன்கூர்க் கோயில் நந்தி இன்றும் விலகிய நிலையிலேயே

இருக்கின்றது. நந்தனார் மூலஸ்தானத்தின் நேர்க் காட்சியைப் பெற்றார். இவ்வாறு இவருக்குக் கிடைத்தது சாம்பவ தீட்சை எனப்படும்.

திண்ணனார் பக்குவநிலை எய்திய பின்னர் முதன்முதலாக வேட்டையாடச் சென்றார். இவருடைய நிலை காரணமாகவே திருக்காளத்திநாதர் இவரைக் காந்தம் போற் கவர்ந்திழுத்தார். அங்கு சென்ற திண்ணனார் முதலில் இறைவனின் திருவுருவைக் காண்டலாகிய சாம்பவ தீட்சையும், இரண்டாங்கண்ணை இடந்து சிவலிங்கத்தில் அப்பும் பொழுது, இறைவனாலே தடுத்தும் பிடிக்கப்பட்டுப் பரிசு தீட்சையும் பெற்றுக் கண்ணப்ப நாயனாரானார்.

இனி, உலகியலிற் செய்யப்படுகின்ற தீட்சைகள் பற்றி நாம் ஆராயலாம். இவை சாதார தீட்சை, நிராதார தீட்சை என இருவகைப்படும். ஸ, அதாரம் என்னும் வடமொழிச் சொற்கள் புணர்ந்து சாதாரம் என்னுஞ் சொல் பிறந்தது. ஆதாரம் உள்ளது என்பது இதன் பொருள். நிர், ஆதாரம் என்னுஞ் சொற்கள் புணர்ந்து நிராதாரம் என்னுஞ் சொல் தோன்றியது. ஆதாரம் இல்லாதது என்பது இதன் பொருள்.

ஆன்ம ஈடேற்ற நிலையைப் பொறுத்து மக்கள் விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்னும் முப்பிரிவினராய் இருக்கின்றனர். ஆன்மாக்களைப் பீடித்துள்ள மும்மலங்களுள் இறுதியாக ஆன்மாவை விட்டு அகல்வது ஆணவ மலமாகும். எனவே, முதலில் மாயா மலமும் இரண்டாவதாகக் கன்ம மலமும் நீங்கிய பின்னர் ஆணவ மலம் மட்டும் உடையவர்களாய்ச் சிலர் இருப்பார்கள் என்பது புலப்படும். ஆணவ மலம் மிகக் கொடியது. அது நீங்கிய பின்னர் தானும் ஆணவமல வாசனை என்று ஒன்று எஞ்சியிருக்கும். பெருங்காயம் வைத்த பாத்திரத்தினுள் அதனை எடுத்து முடித்த பின்னரும் அதன் வாசனை எஞ்சியிருக்கும். ஆணவ மல வாசனையும் அத்தகையது என்று எடுத்துக்காட்டினால் விளக்கப்படுவதுண்டு. இவ்வாறாக ஆணவ மலம் மட்டும் உடைய ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவர்.

இவர்களுக்கு இறைவன் மனத்தகத்தே மெய்ஞ்ஞானமாய் நின்று, இறை ஞானத்தை உதிக்கச் செய்து ஆணவ மலத்தைப் போக்கி முத்தி கொடுப்பார். ஆணவம், கன்மம் என்னும் இரு மலங்களை மட்டும் உடையவர்களான பிரளயாகலருக்கு இறைவன்

நான்கு புயங்களும் மூன்று கண்களும் கறைமிடும் கொண்ட திருமேனி உடையவராய், முன்னிலையிற் பரம குருவாய் எழுந்தருளி வந்து. உபதேசஞ் செய்து, இரு மலங்களையும் போக்கி முத்தி கொடுப்பார். விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் முத்தி கொடுக்கும் முறை நிராதார தீட்சை எனப்படும். வேறோர் ஆதாரத்தை வேண்டாது, இறைவன் தாமே எழுந்தருளி வந்து, மலத்தைப் போக்கி முத்தியளித்தலே நிராதார தீட்சை எனப்படும்.

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களும் உடையவர்கள் சகலர் என்றும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற தீட்சை சாதார தீட்சை என்றுங் கூறப்படும். இவ் வேளையில் இறைவன் ஞான ஆசாரியராகிய குரு ஒருவரை ஆதாரமாகக் கொண்டு தீட்சை அளிப்பார். இதில் நயன தீட்சை, பரிசு தீட்சை, வாசக தீட்சை முதலாக ஏழுவகை உண்டு நயன தீட்சை என்பது குரு சீடனைப் பார்த்தல்; பரிசு தீட்சை என்பது குரு சீடனைத் தொடுத்தல். வாசக தீட்சை என்பது குரு சீடனின் செவியில் உபதேசஞ் செய்தல்.

ஒளத்திரி தீட்சை

பொதுவாகச் சைவ மக்களுக்குச் செய்யப்படுவது ஒளத்திரி தீட்சை எனப்படும். இது ஓமம் வளர்த்துச் செய்யப்படுவது. ஓமம் என்னும் பொருளுடைய வடசொல்லாகிய ஹோத்திரம் என்னுஞ் சொல்லிலிருந்து ஒளத்திரி என்னுஞ் சொல் பிறந்தது. இது ஞானவதி, கிரியாவதி என இரண்டு வகைப்படும்.

ஓமம் செய்வதற்கு வேண்டிய குண்டம், மண்டலம், அக்கினி, நெய், சிருக்கு முதலிய அனைத்தையும் மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, சீடனின் பாசத்தை நீக்குந் தீட்சை ஞானவதி எனப்படும்.

குண்டலம், மண்டலம் முதலியவற்றைப் புறத்தே அமைத்து, விதிப்படி ஆகுதி முதலிய கிரியைகளைச் செய்து, சீடனுடைய பாசத்தை ஒழித்தல் கிரியாவதி எனப்படும்.

சமய தீட்சை செய்யும் முறை

ஞானவதி ஒளத்திரி தீட்சையிற் கிரியைகள் யாவும் மானசமாகச் செய்யப்படுவதனாற் புறக் கிரியைகள் மிகக் குறைவு. இவற்றை

விபரித்தல் இயலாது. எனினும், கிரியாவதி ஓளத்திரி தீட்சையில் இடம் பெறுகின்ற கிரியைகள் அனைத்தும் ஞானவதியில் மனத்தாற் செய்யப்படுகின்றனவென்பது கொள்கை. எனவே, கிரியாவதி ஓளத்திரி தீட்சையை இங்கு விபரித்தல் பொருத்தமானது.

மேலே கூறியவாறு ஓமம் வளர்த்துச் சமய தீட்சை செய்யும் முறையினை நாம் இங்கு பார்க்கலாம். முதலிலே தீட்சைக் கிரியைகள் செய்வதற்கு ஏற்ற இடம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்படும். இது மண்டலம் எனப்படும். மண் நிலமாயின் சாணத்தினால் மெழுகியும் சீமெந்து நிலமாயின் கழுவி மஞ்சள் நீர் தெளித்துச் சுத்தஞ் செய்தும் மண்டலம் அமைக்கலாம். அதன் பின் ஓமம் வளர்ப்பதற்குக் குண்டம் ஒன்று செய்யப்படும். தீட்சை கொடுக்குஞ் சிவாசாரியர் காலையிலே தம் ஆன்மார்த்த பூசைகளை நிறைவு செய்த பின், உத்தரீயம், தலைப்பாகை, உருத்திராக்க மணிமாலை முதலியவற்றை அணிந்து குருவுக்குரிய அலங்காரங்களைச் செய்து கொள்வார். பின்னர் 'சிவோகம் பாவனை' செய்து கொண்டு, தீட்சை கொடுக்கும் மண்டலத்தினுட் செல்வார். அங்கு அஸ்திர மந்திரத்தினாலே தான சுத்தி செய்து, துவார பாலகருக்குரிய பூசை செய்து, ஓமத் திரவியங்களுக்கு மந்திர நீர் தெளித்துச் சுத்தி செய்வார். சிவோகம் பாவனை என்பது தம்மைச் சிவனாகப் பாவித்தலாகும்.

சிவாசாரியர் தாம் அமர்ந்திருக்கும் மண்டலத்திற் செய்யப் படுகின்ற கிரியைகள் அனைத்திற்குஞ் சாட்சியாகவும், நிறைகுடமாகிய கும்பத்துக்கு வேள்விக் காவலராகவும் தீவளர்த் துச் செய்யும் ஓமத்தை ஏற்பவராகவும், தீட்சை பெறுவதற்காகத் தம்மை அடைந்த சீடரின் பாசத்தைப் போக்குபவராயும் சிவபெருமான் அங்கு எழுந்தருளி இருக்கின்றார் என்ற மனப்பாவனையுடன் அங்கு தம் கிரியைகளைச் செய்வார்.

மண்டல வடிவினளான மகாலக்குமிக்கும் பிள்ளையாருக்கும் மண்டலத்தில் மத்தியிலுள்ள கும்பத்தின் கீழ் இடப்படுகின்ற யந்திர வடிவிலான மண்டலேசருக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கும் அட்ட திக்குப் பாலகருக்கும் பிற கடவுளர்க்கும் உரிய கிரியைகள் செய்யப்படும். பின்னர் ஓமாக்கினியை விதிமுறையாக உண்டாக்கி ஓமஞ் செய்யத் தொடங்குவார்.

மண்டலத்திற் செய்ய வேண்டிய கிரியைகள் அனைத்தையுஞ் செய்த பின்னர் நீராடித் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடையை அணிந்து, தீட்சை பெற ஆயத்தமாக இருக்கின்ற சீடரைச் சிவாசாரியர் பிரணவ சொருபமான ஆசனத்தில் இருத்தி, அவருடைய தலை முதல் பாதம் வரை தாம் அருட் பார்வை செய்து, நயன தீட்சை வழங்குவார். இவ்வேளையிற் சீடர் குருவை நோக்கி வணங்கியவாறு இருப்பார். இதனை அடுத்து மந்திரங்களைச் செபித்தவாறு தம் வலக் கையைச் சீடரின் உச்சந் தலையில் வைப்பார். இது பரிச தீட்சையாகும். இதன் பின்னர் சீடரின் தலையையும் தம் தலையையும் பட்டுத்துணி ஒன்றினால் மூடிக்கொண்டு பிள்ளையார், சிவபெருமான், உமாதேவியார், முருகன் ஆகிய கடவுளர்க்குரிய மூலமந்திரங்களுக்குப் பிரணவங் கூட்டிச் சீடனின் வலக் காதில் இரகசியமாக உபதேசிப்பார். இது வாசக தீட்சையாகும். இத்துடன் சமய தீட்சை நிறைவெய்தும். இவ்வாறு மந்திர உபதேசம் பெற்ற சீடர் சைவ அனுட்டா னங்களைச் செய்வதற்குத் தகைமை பெறுகின்றார். சிவாசாரியார் உபதேசஞ் செய்யுங் காரணத்தினாற் பெறும் பெயர் தேசிகர் என்பது.

சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கான ஒழுக்கம்

சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் பற்றியும் நாம் அறிதல் வேண்டும். இவற்றுள்ளே நீராடல், நித்திய கருமம், செபம், தியானம், குருலிங்க சங்கம சேவை என்பவை முக்கியமானவை. நித்திய கருமம் என்பதில் நீர்ச் சுத்தி, பூமி சுத்தி, குட்டுதல், கும்பிடுதல், ஆசமனம், தொடுமிடம், விபூதி தாரணம், பிராணாயாமம், தருப்பணம். சூரிய நமஸ்காரம், மூலமந்திர செபம், தோத்திரம், நவநாயகர், அட்டதிக்குப்பாலகர், பூமாதேவி முதலிய தெய்வங்களுக்கான வணக்கம் என்பன முக்கியமான அமிசங்களாகும். சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் மட்டுமே முறையாகப் பிரணவங் கூட்டிச் சுக்கும் பஞ்சாட்சர செபஞ் செய்யத் தகுதியுடைவர்களாவர்.

இத்தீட்சை பெற்றவர்கள் தம் பொது வாழ்க்கையிற் கொல்லாமை, கள்ளாமை, புலால் உண்ணாமை, மதுவும் போதைப் பொருள்களும் உட்கொள்ளாமை, பிறர்மனை நயவாமை, அருளுடைமை, பொறையுடைமை, வஞ்சனை யின்மை, மனத் தைரியம், மீதாண் விலக்கல் முதலான இயம ஒழுக்கங்களையும், தவம், இறை நம்பிக்கை, ஈகை, முதியோர்

வணக்கம், செருக்கின்மை, மெய்ஞ்ஞான சிந்தனை, நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறிதல், விரதம் முதலான நியம ஒழுக்கங்களையுங் கடைப்பிடித்தல் நியதி. இவற்றோடு பஞ்ச தோத்திரம்ஓதல், புராண பாராயணம், ஆலயத்தொண்டு, ஆலய வழிபாடு என்பன போன்ற நற்கருமங்களிலும் ஈடுபடுதல் வேண்டும். இத்தகைய பயிற்சிகளினால் இவர்கள் உலகப் பற்றுக்களைப் படிப்படியாகக் குறைத்து ஈற்றில் முத்தி பெறுதல் எளிதாகும். இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து சைவ சமயத்தவர்கள் அனைவரும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றிக் குறைந்த பட்சம் சமய தீட்சையாவது பெற்று, சரியா பாதம், கிரியா பாதம், யோக பாதம் என்னும் படிநிலைகளைத் தாண்டிச் சென்று, ஞான பாதத்தில் நின்று முத்தி எய்தல் சாத்தியமாகுமென்பது எளிதிற் புலனாகும்.

பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) தீட்சை என்பதன் முழுமையான பொருளைத் தருக.
- (2) பின்வரும் தீட்சைகளைப் பெறுவதால் அமையும் தகுதிகளைக் குறிப்பிடுக.
 - (i) சமய தீட்சை
 - (ii) சிவதீட்சை
 - (iii) விசேட தீட்சை
 - (iv) நிர்வாண தீட்சை
- (3) சிவாசாரியாருக்கு இருக்க வேண்டிய தகைமைகளைப் பட்டியல் படுத்துக.

குருலிங்க சங்கம வழிபாடு

குருவின் சிறப்பு:

“குரு” என்றால் பாசத்தை நீக்குபவர் அல்லது “அஞ்ஞானம்” என்னும் இருளை அகற்றுபவர் என்பது பொருள். தீட்சை அளித்தவரும், கல்வி போதிப்பவரும் குரு ஆவார். சைவநெறி தழைத்தோங்க தேவார திருவாசகங்களையும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களை அருளிய சமயகுரவர்களும், சந்தான குரவர்களும் போற்றி வழிபடுதற்குரிய குருமார்களே. வாழ்க்கையில் பரிபக்குவம் ஏற்பட்டதும் பிறவியை ஒழிக்க ஞானாசாரியராக வருபவர் ஞானகுரு எனப்படுவர். நாம் அறியாமல் எமக்குள் நின்று நடத்தும் திருவருட் சத்தியே, எமது பக்குவ நிலையில் நாம் கண்டு உணர்ந்து வழிபடவும், எம்மை வழிபடுத்தவும் மானிடப் போர்வையில் குருவாக வந்து எம்மை ஆட்கொள் கின்றது. சகலராகிய எம்போன்றோர்க்கு இறைவன் நேராக வராமல், குருவை அதிட்டித்து நின்றே அருள் செய்கின்றான். எனவே, குருவே எமது கண்கண்ட தெய்வம் என்பதில் ஐயமில்லை. குருவின் அருளாலேயே இறைவனை அடைய முடியும்.

1. குரு வழிபாடு

மனமொழி, மெய்களால் வணங்குதற்குரிய சிவ சொரூபமாக இருப்பதோடு, குருவானவர் வாழ்விற்கு பின்பற்றுதற்குரிய சிறந்த இலட்சியமாகவும் ஆன்மீகத் துறையில் சந்தேகங்களைப் போக்கி நல்வழிப்படுத்தும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகின்றார். குருவிடம் ஞான நூல்களைக் கேட்கும் போது அடக்கத்துடனும், பக்தியுடனும் இருந்து, கவனம் முழுவதையும் சொல்லப்படும் விடயத்திற் செலுத்திக் கேட்க வேண்டும். குருவுக்குச் செய்யும் சேவை மிகச் சிறந்த திருத்தொண்டாகும். குருவின் உபதேசப்படி ஒழுகுதல் அவர்க்குச் செய்யும் வழிபாடுகளெல்லாம் முதன் மையானது. அவரவருடைய குருவை உள்ளன்போடு வழிபடுவதுடன், சமய குரவர், சந்தான குரவர் ஆகியோருக்கும் குருபூசை செய்து வருவது அவசியம். நாயன்மார்களுள் திருமுலர், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறையார், அப்பூதியடிகள் ஆகியோர் குருவழிபாட்டால் வீடுபேறடைந்தோருட் சிலராவர்.

சந்தானகுரவர் முதலானோர் குருவழிபாட்டினாலேயே உயர்பதம் எய்தியவர்கள். தங்கள் குருவிற்பால் தாங்கள் கொண்டிருந்த பக்தியையும் பெருமதிப்பையும் தங்கள் நூல்களிலும் அவர்கள் வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம்.

2. இலிங்க வழிபாடு

சிவலிங்கம், சிவபெருமானின் அருவுருவத் திருமேனி, அது ஞானசோதி வடிவானது. பீடம் சக்தியையும், இலிங்கம் சிவத்தையும் குறிப்பது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு மார்க்கத்திலுள்ளவர்களும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளை அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்ற முறையில் வழிபடுதற்குரியவர். சரியை யாளர் இறைவனது உருவத் திருமேனிகளைச் சிவனெனக் கொண்டு வழிபடுவர். கிரியையாளர் அருவுருவமாகிய பரம்பொருளே இலிங்கம் முதலிய திருவுருக் கொண்டருளினார் என்று தெளிந்து, மந்திரத்தினால் சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமானை வழிபடுவர். யோகிகள் தமது உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கும் இறைவனே சிவலிங்கத் திருமேனியிலிருந்து பூசை கொண்ட ருள்வான் எனத் தெளிந்து வழிபடுவர். ஞானிகள் அன்பினால் வழிபடுவர். இவர்களுள் சரியையாளருக்கு வெளிப்படாது நின்றும், கிரியையாளருக்கும் யோகிகளுக்கும் அவர்கள் விரும்பிய வடிவாய்த் தோன்றி நின்றும், ஞானிகளுக்கு அவர்களது அன்பே தாமாகி எப்போதும் வெளிப்பட்டு நின்றும் சிவபெருமான் அருள் செய்வார். நாயன்மாருள் சேரமான் பெருமாள், சாக்கிய நாய னார், கலிக்காமர், பூசலார் முதலானோர் இலிங்க வழிபாடு செய்து வீடுபேறடைந்தனர்.

இலிங்க வகைகள்

சிவலிங்கம் பரார்த்தலிங்கம் அல்லது தாவரலிங்கம் எனவும் ஆன்மார்த்தலிங்கம் அல்லது இட்டலிங்கம் எனவும் இருவகைப் படும். யாவரும் வழிபடுவதற்காகத் திருக்கோயில்களில் நிலையாகத் தாபிக்கப்படுவது பரார்த்தலிங்கம் அல்லது தாவரலிங்கம். தானே தோன்றியதாயின், அது சுயம்புலிங்கம் எனப்படும். தாபிக்கப்பட்டதாயின் தாபித்தோருக்கேற்பப் பெயர்பெறும். விநாயகர் முதலிய கணங்களால் தாபிக்கப்பட்டது காணலிங்கம்; தேவர்களால் தாபிக்கப்பட்டது தைவிகலிங்கம்; இருடிகளால் தாபிக்கப்பட்டது ஆரிடலிங்கம்; மானிடரால்

தாபிக்கப்பட்டது மானுடலிங்கம், பரார்த்தலிங்கத்தில் சிவபெருமான் சங்கார காலம்வரை சாந்ந்தியராயிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வார். ஆதிசைவ மரபில் உதித்து, மூவகைத் தீட்சையும் ஆசாரிய அபிடேகமும் பெற்று வேதாகமங் கற்று வல்ல பண்டிதர்களே பரார்த்தலிங்கத்திற்குப் பூசை, திருவிழா முதலியன செய்தற்குரியோர் ஆவர்.

இனி, விசேட தீட்சை பெற்றவர்கள் தாமே சிவலிங்கத் திருமேனியைத் தீண்டி வழிபட்டு இன்புற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால், தமது விசேட தீட்சாகுருவிடமிருந்து பெற்று, அவரது உபதேசப்படி பூசிக்கும் சிவலிங்கம் ஆன்மார்த்தலிங்கம் அல்லது இட்டலிங்கம் என்பதும். அது சுவர்ணலிங்கம், படிசலிங்கம், இரத்தினலிங்கம், சைலலிங்கம் எனப் பலவகைப்படும். ஆன்மார்த்த பூசை ஆயுட்காலம் முழுவதும் செய்தற்குரியது. அங்கவீனம், பிணி முதலியன இல்லாதவர்களாவும், சிவபூசா விதிகளையறிந்து அனுட்டிக்க வல்லவராயும் உள்ளவர்களே முற்கூறிய இலிங்கங்களைப் பிரதிட்டை செய்து, வழிபடுவதற்குரியவர்கள். ஏனையோர், பூசித்தவுடன் ஆற்றிலேனும் குளத்திலேனும் விடப்படும் சணிகலிங்க பூசையே செய்தற்குரியவர். சணிகலிங்கம் என்பது மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்று மணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்கம், சந்தனம், சர்க்கரை, மா முதலியவற்றுள் ஒன்றால் சிவலிங்க வடிவாய் அமைத்துப் பூசிக்கப்படுவது.

3. சங்கம வழிபாடு

சிவனடியார் திருக்கூட்டம் சங்கமம் எனப்படும். சிவ பெருமானிடம் மெய்யன்பு பூண்டொழுகுவோர் சிவனடியார் ஆவர். அவர்கள் சிவபெருமானை நினைத்தாலும், அவரைப் பற்றிக் கேட்டாலும், அவரது தெய்வத் திருமேனிகளைக் கண்டாலும் தம் வசமிழப்பர்; சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு புரிந்தும், அவரது புகழ்பாடியும், திருவைந்தெழுத்தை ஒதியும் இன்புறுவர். சிவபெருமானை நினைக்கச் செய்யும் சிவ சின்னங்களணிந்த திருமேனியுடையவராக இருப்பர்; அடியார்க்குரிய பாவனை, செயல், வேடம் இவற்றையுடைய எவரும் சிவமாகக் கருதி வழிபடுதற்குரியவரேயாவர். சிவனடியார்களைக் காணச் செல்லும் போது, கையில் யாதேனும் கொண்டு செல்லுதலும், அதனை அவர் முன்வைத்து வணங்கலும், அவர் அனுமதியுடன் இருந்து

அவர் கூறும் நல்லுரைகளைக் கேட்டலும் முறையாகும். நமது இல்லத்துக்கு வரும் அடியாரை எதிர்கொண்டு வரவேற்று, இன்சொல் கூறி, ஆசனத்திருத்தி, உபசரித்து வணங்கி, அவர் செல்லுங்கால் வழியனுப்பி வைத்தல் வேண்டும். நாயன்மாருள் திருநீலகண்டர், இயற்பகையார். சிறுத்தொண்டர், இளையான்குடி மாறனார் முதலியோர் சிவனடியார்களை வழிபட்டு வீடுபேறு எய்தியவர்களாவர்.

சங்கம வழிபாட்டின் சிறப்பு

“அடியார் நடுவுனிருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என்று வேண்டுகின்றார் மணிவாசகப்பெருமான். “ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில் அவர்கண்டிர்நாம் வணங்குங்கடவுளாரே” என்கிறார் அப்பர்பெருமான். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருத்தொண்டத் தொகையில் ஒவ்வொரு நாயன்மாரையும் விதந்தோதி, அவர்களுக்குத் தாம் அடியாரெனக் கூறியதோடு, அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்க்கெல்லாம் தம்மை அடியாரெனவும் கூறிக் கொள்கிறார். சிவபிரானிடம் உள்ள அன்பு அவரது அடியாரிட மும் பரவுவதால், அவர்மேலுள்ள அன்பு மேலும் வளர்ந்து உறுதிப்படுகின்றது.

சிவனடியார் வழிபாடு எமது உள்ளத்திலுள்ள கீழ்த்தர எண்ணங்களை அகற்றி, உயர்தர எண்ணங்களை உண்டாக்குகின்றது. உலகப்பற்றை நீக்கித்தெய்வப்பற்றை வளர்க்கின்றது; சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டும், வழிபாடும் உள்ளத்தை விரைவில் தூய்மைப்படுத்திப் பக்தியையும் வைராக்கியத்தையும் வளர்க்க உதவுகின்றன.

பயிற்சி

(அ) பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

- (1) குரு என்பதன் பொருள் யாது?
- (2) இலிங்கவழிபாட்டினால் முத்தியடைந்தவர்கள் யாவர்?
- (3) சங்கமம் என்றால் என்ன?
- (4) சிவனடியார்களின் இயல்புகளைக் குறிப்பிடுக.

நம் நாட்டு இளஞ் சந்ததியினரின் நலன் கருதி நம் அரசு உங்களுக்கு வழங்கும் இந்நூலை அடுத்த ஆண்டும் உங்கள் சகோதரர்களுக்கு வழங்கத்தக்க முறையிற் கவனமாக வைத்துப் படிக்கவும்.

பாடசாலையின் பெயர்:-

	மாணவர் பெயர்	தரம்	வகுப்பு ஆசிரியரின் கையொப்பம்
2007		
2008		
2009		
2010		
2011		

හින්දු ධර්මය 11 ශ්‍රේණිය (දෙමළ)

06FT11 - 02P